

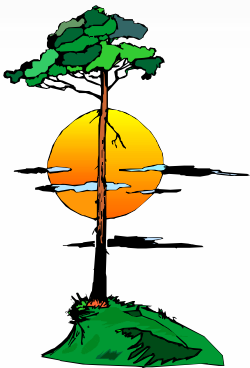
● ตึ้นเกิด....พุทธเอย !
สว่างเกิด....พุทธเวย !
ยอดนักรบแห่งกองทัพธรรมะไปและไป
เพื่อทำผู้มีศอดอยู่ให้สว่าง....นั้นแลพุทธ !
เพื่อทำผู้มีหลับไหล หลงไหล
เมามายอยู่ในฤทธิโลกิยะให้ตื่น.....นั้นแลพุทธ !

● สมณะโพธิรักษ์

สารบัญ

ปีที่ ๒๘(๓๑) ฉบับที่ ๕ เดือนเม.ย.-พ.ค.'๕๑ จำนวน ๘,๐๐๐ เล่ม

ตื่นเถิด...พุทธเอ๋ย!	๑
แถลง (อโศกรำลึก และล้าลึก ณ ราชดำเนิน).....	๓
โอมไท้วง ครั้งที่ ๑๓ และ อโศกรำลึก ครั้งที่ ๒๖	๖
เรื่องจริงที่ยิ่งกว่าโกหก “เพื่อฟ้าดิน” ครั้งที่ ๑๔.....	๑๕
สืบห่านาทีกับพ่อท่าน	๒๐
จดหมายจากญาติธรรม	๓๕
ปฏิบัติธรรมต่างแดน (๓).....	๔๐
ธรรมะประทับใจ (พันธมิตรภูษาดี).	๔๕
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง (คนไทยผู้กล้า).....	๔๙
บันทึกจากปัจฉาสมณะ(ฤๅความดีจมนลายหาย ความเลวร้ายจะครองเมือง). ๕๒	
เรียงวลีกวีธรรม	๗๒
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (นายทองโท เจนชัย).	๗๔
กว่าจะถึงอรหัตต์ (พระภิกษุททกปิธานิเถรี).	๗๖
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน มี.ค.-เม.ย.๒๕๕๑).	๘๐
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก	๑๐๐
ใต้อ้อมอโศก (ประจำเดือน มี.ค.-เม.ย.๒๕๕๑).	๑๐๓
กรรมตามสนอง (แล้วเนื้อเถื่อนหนัง).	๑๑๑
น้ำดีดีจริงหรือ ?	๑๑๔
เก็บเล็กผสมน้อย	๑๑๖
ทำงานแบบไม่คิดถึงเงิน ไม่เบียด มีความสุข	๑๑๗
ขอเวลาไปล้างล้าง (ตอนที่ ๓).	๑๒๑
ค่ายโครงการเยาวชนคนพอเพียง	๑๒๙
หอมดอกพุทธธา.....	๑๓๕

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑ ถ.นวมินทร์
 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐-๒๓๗๕-๕๒๓๐,
 ๐๒-๓๗๕-๕๕๒๑, ๐๒-๓๗๕-๕๕๐๓ (FAX), ๐๒-๓๗๕-๐๙๘๔
 ๐๒-๗๓๓-๔๐๒๕, ๐๒-๗๓๓-๔๗๓๑, ๐๒-๗๓๓-๔๖๒๔, ๐๒-๗๓๓-๖๖๘๘
 หรือ www.asoke.info, e-mail : thatfah2520@yahoo.com

ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

อโศกรำลึก และรำลึก ณ ราชดำเนิน

เมื่อกองทัพธรรมต้องออกไปร่วมชุมนุมกับพี่น้องพันธมิตร ตั้งแต่ ๒๕ พ.ค. คำถามที่เกิดขึ้นกับญาติธรรมก็คือ เราจะได้จัดงาน “อโศกรำลึก” กันที่ไหน? ก็ได้มีคำตอบเชิงปริศนาออกมาว่า คงจะได้จัดที่บ้านราชแน่นอน! และเมื่อถึงวันที่ ๑๐ มิ.ย. เราก็ได้จัดงานกันที่ บ้านราชดำเนิน ซึ่งในเวลาต่อมาได้พัฒนาเป็น มหาวิทยาลัยราชดำเนิน เปิดทำการสอนฟรีตลอด ๒๔ ชั่วโมง

งาน “อโศกรำลึก” ปีนี้จึงได้จัดกันอย่างล่ำลึง บนท้องถนนราชดำเนิน พ่อท่านบอกว่าเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้ท่านสว่างไสวมากเลย อยู่กับพวกเราด้วยกันเองก็ยังไม่สว่างโพล่งได้มากถึงปานนี้ ดูเหมือนทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พ่อท่านได้เห็นความวิเศษ มหัศจรรย์ และความดีงามที่กำลังก่อรูปก่อร่าง หยั่งลงสู่สังคมไทย

นับตั้งแต่ความวิเศษของหัวใจมนุษย์ที่ออกมา รวมตัวกัน มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ทำให้อ่านาใจใดๆ ในโลกหล้า ไม่สามารถสกัดกั้นเอาไว้ได้ ไม่ว่าจะอำนาจเงิน-อำนาจรัฐ-อำนาจอำนาจ ใดๆ ก็ไม่สามารถยับยั้งจิตใจที่บริสุทธิ์ กล้าหาญ และเสียสละ ของพี่น้องประชาชน เรือนหมื่น เรือนแสนได้

ญาติธรรมต่างคนต่างก็ได้ไปพิสูจน์ชีวิตอนาคาริก ไม่ยึดติดในทรัพย์สินเงินทอง บ้านช่องเรือนชานของตน จะกินนอนกันอยู่กลางถนนวันแล้วคืนเล่า ๑ เดือน ๒ เดือน ก็ สมม. รมต. ไม่ได้กังวลทุกข์ร้อนอะไร นอกจากนี้ระบบสาธารณสุขโมดิร์นก็ยังได้ขยายวงออกไปสู่พี่น้องชาวพันธมิตร มีทั้งโรงพยาบาลของกองทัพธรรม โรงพยาบาลของพันธมิตรและอิสลาม เลี้ยงข้าวเลี้ยงน้ำกันอย่างอิมหันต์สำราญ จนพูดกันว่ามาที่นี่ทุกอย่างฟรีหมด! มีอาหารฟรี! คอนเสิร์ตฟรี! ตัดผมฟรี! รมภ.ฟรี! เจ็บป่วยมีคนช่วยดูแลรักษาให้ฟรี!

◇ รักษาฟรีด้วยความห่วงใยฉันท้องพี

◇ เสื่อกันฝนกู้ชาติ มีผู้บริจาคมาให้หนักสัปดาห์ไม่ถอย

◇ ไม่มีตังค์ก็หล่อได้

◇ ช่วยกันหน้อย

◇ สนุกสนานบันเทิงกับพีหรั่งพีตัว

◇ น้ำดื่มจากน้ำใจเงินไหลมาไม่เคยขาดสาย

◇ พร้อมคุ้มครองตลอด ๒๔ ชม. ครับ

◇ สอนอาชีพฟรี หลากอย่าง

◇ สกปรกเราก็สู้

◇ กิจวัตรทุกเช้า

◇ พันธมิตรให้ความร่วมมือกันแยกขยะ

◇ งานนี้สะอาดแน่

ความสว่างไสวของการเปิดโลก “ศาสนาพุทธ เพื่อมวลมนุษยชาติ” ไม่ใช่เป็นแค่ปรัชญาหรือถ้อยคำที่เรียบเรียงไว้ให้ดูสวยงามเท่านั้น แต่มีรูปธรรมของชาวพุทธ ที่นำคำสอนของพระพุทธองค์ มาปฏิบัติพิสูจน์ ยืนยัน แม้ในยุคกาลปัจจุบัน ก็สามารถให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพุทธได้ จนมีเทวดาได้ออกมาประกาศ สรรเสริญ บทบาทของญาติธรรม และสมณะที่ออกมาปฏิบัติมรรคมีองค์ ๘ กันบนท้องถนน ร่วมกับพี่น้องชาวพันธมิตร

จากส่วนหนึ่งของบทความ.. “สันตติโศกสรรเสริญ” โดย สิริอัญญา ของ น.ส.พ.ผู้จัดการ เมื่อ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ดังนี้

“ข้าพเจ้าขอประกาศว่าสมณะแห่งสำนักสันตติโศกคือชาวพุทธ คือพุทธบริษัท คือสมณะ ศาสยบุตร คือเพื่อนาบุญของโลก คือผู้สืบพระพุทธศาสนาแห่งพระตถาคตเจ้า

แล้วขอกล่าวหาที่ว่าชาวสำนักสันตติโศกเข้ายุ่งเกี่ยวกับการเมืองเล่าเป็นอย่างไร?

อะไรละที่เรียกว่าการเมือง? การเมืองก็คือประชาชน ก็คือผลประโยชน์ของประชาชน ก็คือ ความสงบสุขของประชาชนและประเทศชาติ ก็คือความมีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมของมวลมนุษย พระพุทธองค์มีพุทธดำรัสให้พระอริยสงฆ์สาวกทั้ง ๖๐ รูปนั้น ประกาศพระธรรมวินัยเพื่อประโยชน์ และความสุขของชนหมู่มากในโลก

เช่นเดียวกับที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงเปล่งพระปฐมบรมราชโองการว่า **“เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”**

แล้วมาดูกันว่าวัตรปฏิบัติทั้งหลายของสมณะและชาวสำนักสันตติโศกในปัจจุบันนี้ แม้เป็น เวลาหลังจากการมีพุทธดำรัสดังกล่าวนั้นร่วม ๒,๖๐๐ ปี จะเป็นไปในร่องรอยและทางเดียวกันหรือไม่

ในวันนี้ก็เป็นทีที่ประจักษ์ชัดแล้วไม่ใช่หรือว่ายามประชาชนเป็นทุกข์และเสียดสละอย่าง กล้าหาญเพื่อพิทักษ์รักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และถูกทอดทิ้งให้โดดเดี่ยวจากเพื่อน ชาวพุทธบางกลุ่ม ก็ได้สมณะและชาวสำนักสันตติโศกมาอยู่เป็นเพื่อน สมกับความที่เป็นเพื่อนร่วม เกิดแก่เจ็บตายทุกประการ

ในแต่ละวันชาวสำนักสันตติโศกไม่เคยแสวงหารายได้หรือประโยชน์ใดๆเพื่อตน ตั้งหน้า ทำงานรับใช้ประชาชนทั้งด้านเก็บกวาดขยะ กวาดถนน หุงหาอาหาร ตักอาหารให้เพื่อนมนุษย์ได้ รับประทานในยามหิว คอยส่งน้ำส่งท่าเวลากระหาย หรือในเวลาหลังจากรับประทานอาหารแล้ว

ยามแดดร้อนจ้กก็เอาผ้าเต็นท์หรือร่มมาแจก เวลาฝนตกก็เอาเสื้อกันฝนหรือกางร่มให้ พี่น้องประชาชน ยามสายก็ประกาศพระธรรมคำสอนในพระบรมศาสดาให้กับพี่น้องประชาชนได้ทราบ ได้ประพฤติปฏิบัติตาม

นี่คือการปฏิบัติตามพระพุทธดำรัสเมื่อครั้งทรงส่งพระอริยสงฆ์สาวก ๖๐ รูป ออกไป ประกาศพระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรกไม่ใช่หรือ?

หากเปรียบเทียบกับพวกที่แยกตัวเองออกจากสังคมมนุษย์ ไม่ใส่ใจความทุกข์ร้อนของ เพื่อนมนุษย์ ทำตนเป็นแต่ผู้รับ และมุ่งแสวงหาแต่โลกธรรมแล้ว อย่างไหนจะซื่อตรงต่อพระธรรม วินัยมากกว่ากันเล่า

เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงประกาศสดุดีสรรเสริญพระคุณของสมณะและชาวสำนักสันตติโศกว่า ได้ ประพฤติปฏิบัติถูกต้องตรงตามพระพุทธดำรัส ที่ตรัสกับพระอริยสาวก ๖๐ รูปรุ่นแรก ที่ทรงส่งไป ประกาศพระศาสนานั้น

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมบูชาพระสงฆ์ที่ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรงตามพระธรรมวินัยแห่งพระตถาคตเจ้า ว่าเป็นเพื่อนาบุญของโลก เป็นผู้ควรแก่การเคารพบูชาต้อนรับ เป็นผู้ควรแก่การถวายของและ ประพฤติปฏิบัติตาม.”

โศกโศก ครึ่งที่ ๑๓

๔-๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

และ

อโศก รำลึก ครึ่งที่ ๒๖

๓-๓๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ณ พุทธศักราช ๒๕๕๑ ประวัติศาสตร์ชาวอโศกได้ถูกบันทึกอีกหน้าหนึ่งว่า **ชาวเราได้ไปร่วมปฏิบัติภารกิจ ด้วยหน้าที่ของพลเมืองดีแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยร่วมกับพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ออกมาชุมนุมต่อต้านการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ.๒๕๕๐** ที่สภาผู้แทนราษฎร[ที่เสียงข้างมากคือ พรรคร่วมรัฐบาลผู้มีมลทิน ในข้อหาเป็นหุ้นเชิดให้นายทุนใหญ่แห่งระบบทักษิณนิคม] และข้อหาโกง-ทุจริตอีกหลายคดี อันมีผลเชื่อมโยงไปถึงสถาบันชาติ สถาบันกษัตริย์]จะนำเสนอญัตติเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายหลายมาตรา อันจะมีผลให้ผู้ผิดพ้นโทษ และมีผลกระทบอื่นๆในเชิงลบต่อปวงชนชาวไทยในอนาคต ทั้งหมดนี้ทำให้ชาวอโศกส่วนหนึ่งปริกษาหรืออากัน โดยพ้อท่านได้กรุณาเป็นที่ปริกษา ชาวอโศกส่วนหนึ่งจึงเข้าร่วมกิจกรรมกู้ชาติในนามกองทัพธรรม **ตั้งแต่วันอาทิตย์ที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย** จนกระทั่งเคลื่อนตัวเข้ามาได้พื้นที่บริเวณถนนราชดำเนินนอก สะพานมัมหวาน โดยชาวเราทยอยกันเข้ามาเรื่อยๆ พร้อมกับ การขนย้ายเรือเอี่ยมจิ้งอีก ๒ ที่่ยวของโครงการอนุรักษ์เรือไทย ราชธานีอโศก จากปทุมธานีไปราชธานีอโศก

ให้เสร็จในเร็ววันด้วย ในที่สุดการขนเรือก็ทำได้สำเร็จและปลอดภัย แล้วมาร่วมกู่ชาตีกันเต็มกำลังในเวลาต่อมา ตลอดช่วงเวลาดังแต่वनชุมนุมปักหลักพักค้างข้างอาคารสหประชาชาติ เชียงสะพานม้ฆวาน พ่อท่านนำพาหมู่สงฆ์ สมณะ ลิกขมาตุ ออกบิณฑบาตทุกเช้า ตั้งแต่วันเสาร์ที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นมา ด้วยภาพที่ปรากฏมี**นักบวชชาวโศกผู้สงบสำรวมมาบิณฑบาตช่วงเช้าๆ ทำให้เกิดความรู้สึกดีงามและสันติ นี่คือนพรที่พันธมิตรฯได้รับทุกรุ่งอรุณของวันใหม่ ตลอดการชุมนุมฯ** ส่วนกองทัพพระธรรมกลายเป็นกองพลาธิการของการชุมนุมครั้งนี้ไปโดยปริยาย นับตั้งแต่เรื่องอาหาร น้ำดื่ม ดูแลเรื่องเจ็บป่วยเบื้องต้น จัดระบบการรักษาความปลอดภัย และระเบียบการจัดการกับขยะประจำวันร่วมกับเจ้าหน้าที่จาก กทม. ตลอดรวมถึงการช่วยแก้ปัญหาจุกจิกรายวันของผู้ชุมนุมที่เข้ามาขอความช่วยเหลือ ฯลฯ บทบาทหลักๆที่กล่าวมานี้ ชาวกองทัพพระธรรมทุกคนต่างช่วงชิง ผีกฝนบททดสอบ ต้น-กลาง-ปลาย ของตนๆโดยทั่วหน้า เมื่อถึงตอนสายๆ เวลาท่านสมณะ ลิกขมาตุ บิณฑบาต ผู้รับใช้แต่ละฝ่ายก็จะร่วมพูดคุยกัน บอกเล่า แลกเปลี่ยน ทำความตกลง แล้วร่วมคิดร่วมทำ กันทุกวัน

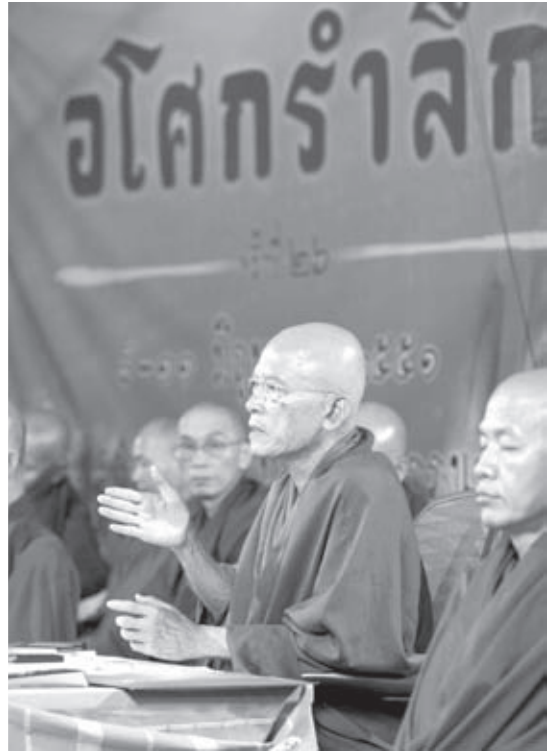
จนถึงวันที่ ๑๐ ของการชุมนุม คือ วันอังคารที่ ๓ มิ.ย.๒๕๕๑ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ จึงแจ้งบอกด **“โฮมไหวง”** ที่เคยจัดกันเป็นประจำที่ราชธานีโศก ช่วง ๔-๕ มิ.ย. ของทุกปี อีกทั้งเป็นวันฉลองวันเกิดหมู่บ้านราชา และเป็นวันคล้ายวันเกิดของพ่อท่านด้วย ขอให้ชาวเรามาร่วมกันที่ถนนราชดำเนินแทน ซึ่งส่วนใหญ่ก็มาร่วมกันอยู่แล้ว อีกทั้งให้ช่วยกันเตรียมจัดหาภพขยายจำลององค์เจดีย์ ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ บนยอดศาลาวิหารที่สันตโศกมา เพื่อทำพิธีบูชาพระบรมพระสารีริกธาตุที่เต็นท์กองทัพพระธรรม ถนนราชดำเนินเพื่อย้าย “งานโศกรำลึก” ปีนี้มาจัดที่นี่ด้วย โดยจะทำพิธีใน**เช้าวันจันทร์ ที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๑** เวลา ๐๘.๐๐ น. โดยประมาณ

ในระหว่างนี้มีข่าวการจะเข้ามาสลายการชุมนุม โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจบ้าง มีพวกแก๊งค์มอเตอร์ไซค์เข้ามาก่อความวุ่นวายในพื้นที่การชุมนุมบ้าง ทำให้หมู่มวลที่ปักหลักพักค้างกันที่ชุมนุมต้องอยู่ในภาวะเตรียมพร้อม ตื่นตัวกันตลอดคืน เวลากลางวันชาวกองทัพพระธรรมก็เป็นแม่งานทำอาหารมังสวิรัต เก็บกวาดพื้นที่รวมถึงจัดแยกขยะด้วย ส่วนการดูแลสุขภาพความเจ็บป่วยเบื้องต้นและการรักษาความปลอดภัย ต้องปฏิบัติงานทั้งเวลากลางวันและกลางคืน

นอกจากนี้ เราทุกคนก็ได้รับฟัง ได้ร่วมรับรู้ข่าวสารจากวิทยากรบนเวทีที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาให้ข้อมูล ความรู้ และความเข้าใจตลอดทั้งวัน ทั้งคืน สลับกับสาระบันเทิงต่างๆ พ่อท่านเปรยกับพวกเราว่า **เป็นการศึกษาการเมืองภาคประชาชนโดยแท้จริง** ทุกคนที่เข้ามาร่วมชุมนุมล้วนได้มาศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ทั้งสิ้น มีญาติธรรมบางท่านที่ทำงานกรมที่ดิน ถึงกับกล่าวว่า อยู่กันไปนานๆ จะออกโฉนดให้ไปขอบ้านเลขที่กันได้เลยนะเนี่ย พ่อท่านได้กล่าวกับลิกขมาตุที่ท่านมากราบพ่อท่านในเช้าวันที่ ๕ มิ.ย. ๒๕๕๑ ว่า **“เรามีบ้านราช ๒ แล้วยะ”** ต่อมาก็ได้ขยายว่าพ่อท่านหมายถึง **มหาวิทยาลัยราชดำเนิน**นั่นเอง ซึ่งต่อมาแนวคิดนี้ได้ขยายออกไปในวงกว้างขึ้นๆ จนมีการเรียกการชุมนุมนี้ว่าเป็นชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชดำเนินกันจริงๆ

ในวันเสาร์ ที่ ๗ มิ.ย. ๒๕๕๑ พ่อท่านได้ร่วมพักค้างที่เต็นท์กองทัพพระธรรม ถนนราชดำเนินด้วย โดยเช้าวันรุ่งขึ้น คือ ๐๔.๐๐ น. วันอาทิตย์ ที่ ๘ มิ.ย.๒๕๕๑ พ่อท่านเทศน์ท้าวตรเข้ากับชาวกองทัพพระธรรมที่เต็นท์ใกล้ที่พักของชาวกองทัพพระธรรมเป็นวันแรกโดยมีฉากหลังที่หนึ่งหมู่สมณะ-ลิกขมาตุเป็นภาพเจดีย์พระบรมสารีริกธาตุที่จำลองขยายจากภาพถ่ายจริง หลังจากพ่อท่านนำสวดมนต์แล้ว

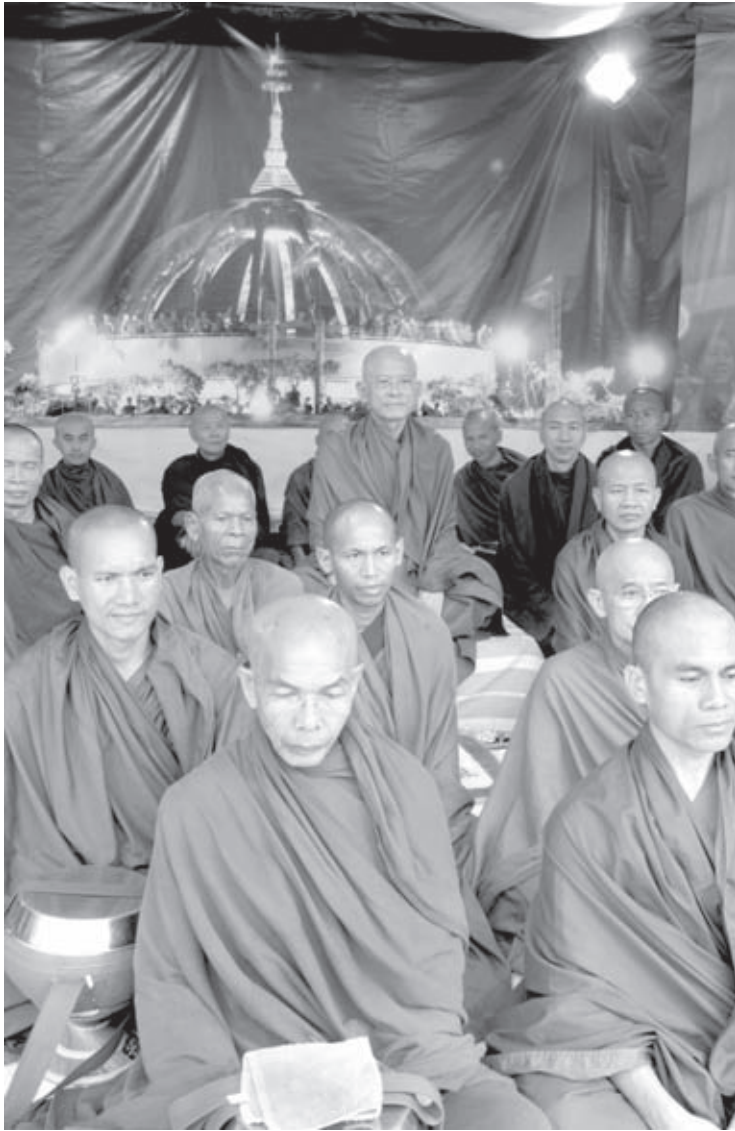

ก็เริ่มเทศน์ มีญาติธรรมมาร่วมฟังธรรมกันจำนวนหนึ่ง หลายคนลุกจากที่นอนบนพื้นถนนหน้า
เวทีกลาง มาฟังเทศน์ มีพันธมิตรบางคนแวะเข้ามานั่งฟังด้วย สมาชิกชาวกองทัพธรรมที่มาฟังธรรม
พ่อท่านเข้าวันนี้ ดูราเริงในธรรมกันดี บางช่วงก็มีโง่งวงอยู่บ้าง เนื่องจากต้องนอนท่ามกลางเสียงดัง
จากเวที และพื้นถนนที่ร้อนและอุณหภูมิลดมาเป็นลำดับ สลับกับฝนที่โปรยปรายเป็นช่วงๆด้วย พ่อท่านย้ำ
เตือนให้พวกเรา ทำความชัดเจนในการมาร่วมชุมนุมครั้งนี้ **อย่าเผลอสติ ดูแลตนเองด้วยศีลให้ดี**
โดยเฉพาะเรื่องกิน-อยู่-หลับนอน รู้จักประมาณตนเองและตอกย้ำในจรรยา ๑๕ ตามฐานะ

หลังทำวัตรเช้าประมาณ ๐๗.๓๐-๐๘.๐๐ น. ของทุกวัน พ่อท่านนำพาหมู่สงฆ์มีนทบาตใน
บริเวณที่ชุมนุม จากนั้น ๐๘.๐๐ น. โดยประมาณ ก็ฉันภัตตาหารหลังจัดบาตรที่โต๊ะอาหารที่รับ
ประเคนแล้ว ฉันเสร็จก็นั่งอยู่ที่เต็นท์กองทัพธรรม ด้วยอาการสงบนิ่ง ไม่จู้จี้จ้านวุ่นวาย จนกระทั่งเย็น-
ค่ำ สมณะบางส่วนกลับสันตือโศก บางส่วนท่านก็ไปพักที่วัดโสมนัสราชาววิหาร มีเสียงวิเคราะห์
วิจารณ์จากพันธมิตรที่มาขอหลบฝนที่เต็นท์กองทัพธรรมว่า พระที่นี้ท่านสงบ ล้ำรวม นำศรัทธาดีจัง
เลย เขายกมือไหว้ด้วยท่าที่เคารพ ศรัทธา

วันจันทร์ที่ ๙ มิ.ย.๒๕๕๐ บูชาพระบรมสารีริกธาตุ

ที่ถนนราชดำเนิน ๐๔.๐๐-๐๖.๐๐ น. พ่อท่านเทศน์ทำวัตรเช้าเป็นวันที่ ๒ ในเรื่องอัตตะ ๓
และขยายจรรยา ๑๕ ต่อ หลังจากบิณฑบาต(เข้ากว่าทุกวัน)และเคารพธงชาติร่วมกันแล้ว พ่อท่านทำพิธี
นำกล่าวบูชาพระบรมพระสารีริกธาตุ ด้วยพิธีกรรมที่กระชับ พร้อมกับอธิบายเหตุที่เราต้องมาทำ

สังฆวาจาบูชาพระบรมสารีริกธาตุ

อิติปิ โส ภควา อรหัง สัมมาสัมพุทธโ
 วิชาจรณสัมปันโน สุขโต โลกวิทู อนุตตโร
 ปุริสทัมมสารถิ สัตถา เทวมนุสสานัง พุทโธ ภควาติ
 ขอนอบยอบหมอบกราบคารวะ
 ด้วยสุดเกล้าสุดเศียรสุดกระหม่อมของเหล่าข้าน้อยนี้
 เกลือกถอรองรับอยู่ใต้ละอองผงคลี
 อูสิแห่งฝ่าพระบาทของสมเด็จพระเจ้า
 ผู้เป็นพระอนุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้า
 พระผู้มี “พุทธคุณ” ดังกล่าวข้างต้น
 อย่างสุดเทิดสุดบูชายิ่ง
 เหล่าข้าน้อยทั้งหลาย

ขอน้อมรำลึกเทิดทูนพระคุณอันหาที่สุดมิได้
 ณ กาลศุภสมัย ๙ มิถุนายนนี้
 เหล่าข้าน้อยทั้งหลาย
 ขอตั้งปณิธานต่อพระมหาบรมสารีริกธาตุ
 ณ บัดนี้ว่า....

เลือกและวิญญานของเหล่าข้าน้อยทั้งหมดนี้
ขอถวายอุทิศแด่พระพุทธศาสนาไปตราบดินสิ้นฟ้า
จนกว่าข้าน้อยแต่ละคนจะปรินิพพาน
 ขอได้โปรดรับปณิธานนี้
 ด้วยสุดเกล้าสุดเศียรสุดกระหม่อม
 ของเหล่าข้าน้อยทั้งหลายเถิดเทอญ.....

พิธีกรรมในที่นี้ คำกล่าวบูชาพระบรมสารีริกธาตุยังคงความเชื่อมั่นในทางเอกแห่งพุทธะนี้ อย่างหนักแน่น ไม่เสื่อมคลาย ลูกหลานชาวอโศกทุกชีวิตที่ได้ร่วมพิธีอันศักดิ์สิทธิ์นี้ ก็ล้วนยังกำลังแห่งศรัทธาเพิ่มพูนขึ้นเช่นกัน

☆ ประชาชนรวมตัวกัน ดาวกระจายไปให้กำลังใจ คตส.

หลังรับประทานอาหารวันนี้ พันธมิตรฯได้รวมตัวกันไปให้กำลังใจ คตส.(คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ) ด้วยมีข่าวพยายามบั่นทอนความน่าเชื่อถือ โดยการสร้างข่าวลือว่ามีบางท่านในทีมงาน คตส. รับเงิน(คอร์รัปชัน)ถึง ๔๐ ล้าน มาสร้างบ้านใหม่ ซึ่งท่านผู้ถูกกล่าวหา ก็ได้ออกมาชี้แจงกล่าวแก้แล้ว การไปให้กำลังใจทีมงาน คตส.ครั้งนี้ ได้รับการต้อนรับอย่างดี ทำให้บรรยากาศการออกไปปฏิบัติภารกิจดาวกระจายมีผลทางบวกต่อสมาชิกของมวลพันธมิตรฯ ซึ่งต่อมาได้มีการนำวิธีการนี้ไปใช้ประโยชน์อีกหลายคราว

ช่วงเย็นมีกิจกรรมสำคัญ ที่ชาวพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ร่วมใจกันจุดเทียน ร้องเพลงสดุดีมหาราชาของค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชถึง ๕ เพลง โดยมีต้นเสียงบนเวทีเป็นคุณหญิง ร็อคเคสตรา คุณตั้ว ศรีญญู วงษ์กระจ่างและแกนนำทั้ง ๕ รวมทั้งทีมงานบน

เวทีขับลึบคน นับเป็นช่วงเวลาที่สวยงามยิ่งนัก แสงเทียนสว่างไปทั่วบริเวณท้องถนนราชดำเนิน ประชาชนหลายหมื่นคนร่วมใจกันจุดเทียนและร้องเพลง เพื่อองค์พระประมุขอันเป็นที่รักของเขาด้วยจิตใจแห่งความจงรักภักดี ในวาระที่พระองค์ท่านครองราชย์ครบ ๖๒ พรรษา นับเป็นงานฉลองที่ประทับใจในดวงใจของพสกนิกรชาวไทย ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดของประเทศ หากได้เห็นภาพนี้ก็จะเกิดความปลื้มปิติไปด้วย ไม่เว้นแม้แต่ชาวต่างชาติที่ขอขึ้นเวทีร้องเพลงด้วยภาษาอังกฤษซึ่งแปลได้ว่า **เขารักพระเจ้าอยู่หัวของไทยพระองค์นี้ เพราะพระองค์ทรงรักประชาชน** ด้วยน้ำเสียงแห่งความชื่นชมและภาคภูมิใจ

หากระลึกย้อนไปเมื่อ ๑๒ ปีที่แล้วที่สันติอโศก ๙ มิ.ย. ๒๕๓๙ เป็นวันอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุขึ้นประดิษฐานที่บนยอดโดมศาลาพระวิหารพันปีฯ พ่อท่านนำกล่าวบูชาพระบรมสารีริกธาตุและนำกล่าวสดุดีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในวาระครองราชย์ครบ ๕๐ พรรษาด้วยคาถาไม่ถึงว่าอีก ๑ รอบนักษัตรต่อมา ชาวอโศกจะได้มีโอกาสออกมาร่วมแสดงความจงรักภักดีเช่นนี้ร่วมกับประชาชนผู้รักชาติหลายหมื่นคน บนถนนราชดำเนินหน้าที่ทำการกองทัพบก ข้างอาคารที่ทำการสหประชาชาติ

☆ แดงโม้ไร้สารพิษแจกฟรี ๔๘ ตัน

☆ อาหารหลากหลายชนิด

☆ ซาลาเปาร้อนๆ ฝีมือพวกผมเองครับ

วันอังคารที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ วันอโศกรำลึก

โดยปรกติกการจัดโรงบุญจะเป็นจุดเด่นของงานอโศกรำลึกทุกปี ปีนี้ก็เช่นกัน แดงโม้ไร้สารพิษ จากญาติธรรม จ.อุดรธานี จำนวน ๔๘ ตัน ถูกนำมาแจกให้รับประทานกันอย่างทั่วถึงบางช่วงมีการแจก ให้นำกลับไปฝากเพื่อนได้ด้วย นับเป็นโรงบุญที่เป็นที่นิยมไม่แพ้ร้านก๋วยเตี๋ยวร้อนๆ ซึ่งปีนี้การจัด โรงบุญทำอย่างยิ่งใหญ่และกว้างขวางยิ่งนัก เพราะผู้มารับบริการมาจากประชาชนทั่วทุกภาคของประเทศไทย กันเลยทีเดียว อีกทั้งอาหารทั้งสดทั้งแห้ง ทั้งผักผลไม้ ก็มีส่วนร่วมจากบุคคลทั่วไปด้วย อาจกล่าวได้ว่านี่คือมหาสังฆทาน ที่เราสามารถทำได้โดยธรรม อีกทั้งเป็นการแสดงตัวอย่างของสาธิตอัน ยิ่งใหญ่ ชัดเจนยิ่งนัก ทำให้ญาติธรรมบางท่าน เกิดแนวคิดขออนุญาตกราบเรียนปรึกษาพ่อท่าน ขอ เก็บข้อมูลเพื่อทำการศึกษาวิจัยประกอบการศึกษาระดับปริญญาเอก ซึ่งพ่อท่านก็เห็นดีด้วย

ตลอดช่วง ๓ วันของวันอโศกราลีกมีการแจกโรงบุญโดยญาติธรรมที่ได้แจ้งไว้ก่อนหน้านี้ ร่วมกับทีมครัวหลักของงานด้วย จึงเกิดมีโรงบุญพิเศษสร้างบรรยากาศอาหารมังสวิรัตที่คึกคัก และได้รับการตอบรับจากผู้รับแจกเป็นอย่างดี โดยเฉพาะซาลาเปาที่อาภิวาณักเรียนสส.สอ.ไปปั้นแบ่งห่อใส่ใส่ซึ่งหนึ่งแจกกันร้อนๆ ชนิดยี่นรอรับกันตั้งแต่เตรียมเปิดร้านจนถึงล้าง-เก็บภาชนะกันเลยทีเดียว ตลอดงานมีผู้สนใจเข้ามาถามสูตร ช่วยปั้นแบ่ง-ห่อใส่ไปด้วย อีกทั้งเกิดมีการสาธิตความรู้เสริมอาชีพในช่วงบ่ายของบางวัน เช่น การทำน้ำเต้าหู้-ปาต่องโก๋ การทำน้ำยาซักผ้าใช้เองอย่างง่ายๆ อาหารมังสวิรัตสูตรอร่อยมากคุณค่าอาหารและการทำปุ๋ยชีวภาพอย่างง่าย เป็นต้น

การเคลื่อนไหวของชาวกองทัพธรรมออกมาสู่สังคมอีกครั้งนี้ เป็นดั่งการเข้าห้องสอบของผู้ปฏิบัติธรรมในทุกฐานะตามความพร้อมของแต่ละคน พอท่านนำพาให้ลูกหลานชาวอโศกได้เรียนรู้ พิสูจน์พุทธธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอนให้มี**โลกวิทู** คือ รู้ทันโลก ไม่หนีเอาตัวรอดหรือแยกตัวออกไปอยู่แต่ผู้เดียว แต่หากร่วมรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจโลก-สังคม ทั้งถูกใจ-ไม่ถูกใจ

- **โลกุตระ** คือ ความรู้เพื่อที่จะอยู่เหนือโลกให้ได้ โดยที่ต้องฝึกฝนตนให้เข้มแข็ง ทนได้ต่อความย่ำแย่ให้ทำชั่วในทุกรูปแบบ จึงต้องรู้จักแยกดีแยกชั่วได้ ทำเป็นตั้งแต่ล้มลุกคลุกคลานจนกระทั่งยืนหยัดยืนย่น เป็นตัวอย่างนำพาสังคมได้อย่างหนักแน่น มั่นคง

- **โลกานุกัมปายะ** คือ ความรู้ที่สามารถเป็นที่พึ่งให้กับโลกกับสังคมได้ ไม่ใช่ลักษณะการอุปถัมภ์โอบอุ้ม แต่เป็นลักษณะเกื้อกูลเป็นตัวอย่างนำพาให้ฝึกฝนตนจนพึ่งตัวเองให้ได้ จนกระทั่งเข้มแข็งพอที่จะเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้

ทั้งหมดนี้ คือ ๓ โลกที่ชาวกองทัพธรรมใช้เป็นกุศโลบายหนึ่ง เพื่อพิสูจน์พุทธธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในการออกมาร่วมกุศลในครั้งนี้ และในขณะเดียวกัน ชาวอโศกเราก็ไม่ละเลยพิธีกรรมสำคัญของชาวเราที่ได้ปฏิบัติบูชากันมาทุกปี เช่น งานอโศกราลีก และโฮมไต้หวัน ซึ่งแม้ไม่ได้จัดอย่างเป็นรูปธรรมที่สันตโศกและราชธานีอโศก แต่ในวันที่ ๕ และ ๙ มิถุนายน'๕๑ ก็มีชาวอโศกจากทุกแห่งพากันมาตักบาตรและมากราบพ่อท่านที่เต็นท์กองทัพธรรม ถนนราชดำเนิน และมาร่วมแจกโรงบุญกันอย่างคึกคัก

○ เพ็ญเพ็ยsss

☆ มีการประชุมวางแผนงานกันทุกเช้า

☆ รับจองชื่อตัดดำเนินการแก้ไขธรรมบัญญัติ

เรื่องจริง
ที่ยิ่งกว่าโกหก

“เพื่อฟ้าดิน”

ครั้งที่ ๑๔

วิกฤตโลก วิกฤตอาหาร วิกฤตพลังงาน VS โอกาสคืนสู่ดิน พันถิ่นไทย

ในขณะที่ พม่า และ จีน ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างรุนแรง ผู้คนล้มตาย สูญหายเป็นจำนวนหมื่น-แสน บ้านเรือน ไร่นา วัตถุข้าวของ เสียหายเกินกว่าจะประมาณได้ เมืองไทยของเราก็กำลังเผชิญมรสุมทางการเมืองและภาวะเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ ค่าครองชีพที่พุ่งพรวดเนื่องจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ราคาข้าวสาร-อาหารประจำวัน แข่งกันขึ้นราคา ชนิดที่ปฏิเสธไม่ออกกันเลยทีเดียว ชาวประชาได้รับผลกระทบกันถ้วนหน้า ยิ่งช่วงนี้ฝนตก กระหน่ำทุกวันทั้งที่กรุงเทพฯ และจในชนบท ยิ่งทำให้ภาวะบีบคั้นในวิถีชีวิตที่กรุงเทพฯ ระอุยิ่งขึ้นๆ ผู้คนเริ่มหาทางออกไปทำอาชีพที่ยากจะคิดทำ และเมื่อทำไปแล้ว ก็ง่ายที่จะ ลดคุณค่าใหม่ในธรรมสำนึกลงทันที ณ กาละนี้ เรามีทางออกที่ดีกว่าที่เขาเป็นกันอยู่แน่ ขอเพียง เปิดใจ มารับรู้ - ดู - ชม กันบ้าง

“เพื่อฟ้าดิน” งานประจำปีของชาวโศก ปีนี้ จัดขึ้นที่ราชธานีโศก ต.บุงใหม่ อ.วาริน- ชำราบ จ.อุบลราชธานี เป็นครั้งที่ ๑๔ ระหว่าง วันที่ ๑๗-๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ โดย **สถาบัน บุณนิยม** และ**หม่อมหลวงชาวโศก** ผู้เห็นสำคัญในการคืนสู่ดินพันถิ่นไทยกว่าสองร้อยชีวิต

บรรยากาศของงานปีนี้ มีความมีส่วนร่วม จากผู้มาร่วมเป็นเจ้าของงานสูงมากกว่าทุกปี ที่ผ่านมา ตั้งแต่การออกร้าน แบ่ง-แจก-แลก

เปลี่ยน-สาริต-แนะนำทำอยู่-ทำกินกันอย่างถึง คุณภาพ อย่างเช่น **ถั่วนั้นสำคัญไฉน?** โดย **อ.ชาติ** ก็พากันไปดู ไปพูดคุยแนะนำทำความเข้าใจกันที่ แปลงนาหาสารพัด “ถั่ว” ณ ริมน้ำมูลกันเลย

เพื่อฟ้าดิน ครั้งที่๑๔

ให้บริการ ด้วยน้ำใจใน
ราคาถูกมากๆ เพราะ
ต้องการให้ช่วยกันปลูก

บ่อผ้า ผักน้ำ พืชสีเขียวมัทศจรรย์ ที่อุดมคุณค่าทางโภชนาการ สามารถปรุงอาหารได้สารพัดเมนู ตั้งแต่ หมก-ยำ-ทอด-แกง-ทำน้ำพริก ฯลฯ
จุลินทรีย์ ปุ๋ยทรงพลัง เร่งผลผลิต ไส้คัตรูพืช เปิดเผยสูตรให้ทำกันตัวเอง ทำง่าย ไม่สิ้นเปลือง ทำให้ได้ผลในกสิกรรมหลายพื้นที่ และชาวโศกในชุมชนต่างๆ ก็พากันทำเก็บไว้มากมายหลายหลากสูตร โดยยังไม่ได้นำออกมาใช้กับงานกสิกรรมกันอย่างจริงจัง จังๆ จึงได้เชิญชวนนำพากันมาพิสูจน์ ปุ๋ยดี มีคุณภาพ ทำได้ผลจริงไม่สิ้นเปลือง **เมล็ดธัญพืชงอก** จากเมล็ดพืชตระกูลถั่ว เช่น เมล็ดมะขาม เมล็ดหางนกยูง และถั่วต่างๆ นำมาเพาะให้งอกแล้วนำมากินสด หรือปรุงเป็นอาหารหลากหลายเมนู และเมนูเด็ดในงานนี้คือ ผัดเผ็ดเมล็ดมะขาม&เมล็ดหางนกยูง รวมถึงเต้าส่วนเมล็ดมะขาม&เมล็ดหางนกยูงก็ได้รับความนิยมมาก ผู้ยื่นหยัดยืนยันเผยแพร่เรื่องถั่วข้ามภพข้ามชาตินี้(กินแล้วสุขภาพดีอายุยืนยาว) คือ **คุณไพโรจน์ พันโลกอุดร (เจ้าเก่า)**

ซูเปอร์มาร์เก็ตผักร้อยปี เป็นอีกฐานหนึ่งที่มีผู้ให้ความสนใจตลอดวัน เพราะมีกล้าพันธุ์ไม้ สารพัดให้ได้เลือกซื้อ เลือกชม พร้อมผู้เชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ตรงในพืชชนิดนั้นๆ มาพูดคุยแนะนำวิธีการดูแล ปลูกให้เหมาะกับพืชแต่ละชนิด โดยมีผู้มาอุดหนุนแบบคนกันเอง รวมถึงเจ้าของร้านที่เป็น ผู้นำกล้าพันธุ์เหล่านี้มา

ทั้งเพื่อกินเองและปลูกเพื่ออาศัยประโยชน์เกื้อกูลด้วย บรรยากาศจึงคึกคัก-อบอุ่น มีผู้ให้ความสนใจ ตลอดงานทั้ง ๓ วัน นับว่าเจ้าของร้านซูเปอร์มาร์เก็ตแห่งนี้ ได้กำไรกับความตั้งใจทีเดียว **เพาะถั่วงอก** โดย ประหยัดน้ำ-

ประหยัดเวลา-ประหยัดแรงงาน แต่ได้ผลสูง มีการสาธิตวิธีเพาะให้ชมโดยให้ระบบน้ำรดเป็นจังหวะสม่ำเสมอ ด้วยตัวกลไกทำงานของมันเองจากการวางระบบท่อส่งน้ำให้สมดุล เข้าใจง่ายไม่ยุ่งยาก ประกอบง่าย ไม่ต้องลงทุนสูง เป็นการต่อยอดทางเทคนิค ให้คนสนใจจะเพาะถั่วงอกกินเองหรือทำเป็นอาชีพก็ได้

นอกจากนี้ยังมีเวทีอภิปราย ให้ความรู้เชิงวิชาการตลอดจนสาธิตเกี่ยวกับเรื่อง**พลังงานทดแทน** ทั้งจากปฏิบัติการโดยประสบการณ์และนักวิชาการจากมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ ในเรื่อง**Bio-Diesel** การทึบปาล์มทำน้ำมันพลังงานทดแทน รวมถึงพลังงานจากกังหันลม&น้ำ ดำเนินรายการโดย**สมณะเสียงศีล ชาตวโร** มีการถ่ายทอดสดออกอากาศ FMTV มีผู้ชมโทรศัพท์เข้ามาในรายการกันอย่างคึกคัก อีกทั้งรายการ**“การรักษาเมล็ดพันธุ์และการทำลายชาติพันธุ์”** โดย**สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** เชิญปฏิบัติการขึ้นมาอภิปรายบอกเล่าสิ่งที่เขารู้มาให้ได้ชมได้ฟังกันเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์พื้นเมืองของพืชผักพันธุ์ไม้

ของไทยที่กำลังถูกคุกคามจากอำนาจทุนที่ต้องการครอบครองเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์อาหารโลกอย่างเห็นแก่ตัว ซึ่งโดยวิถีวิถีกรไทยเราคิดไม่ถึงและหากชาวเรายังไม่ได้ตระหนักในความสำคัญของการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์กันอย่างจริงจังกันต่อไปแล้ว นั่นคือการล่มสลายของลูกหลานและชาติพันธุ์ของมนุษย์ ทั้งสองรายการนี้บันทึกเก็บโทรทัศน์ ซึ่งคาดว่าจะได้เผยแพร่ให้ได้รับรู้กันในวงกว้าง เพื่อช่วยให้เกษตรกรไทยเรายังคงสามารถทำอยู่ทำกินได้ โดยไม่ต้องเสียค่าลิขสิทธิ์พ่อพันธุ์แม่พันธุ์ให้กลุ่มทุนผู้เอาเปรียบเหล่านี้ในอนาคต

และนับเป็นความก้าวหน้าไปอีกขั้นหนึ่งของชุมชนชาวอโศก โดย**วิศวกรแก่นฟ้า แสนเมือง** ได้มาสร้างถังเพื่อผลิตไบโอแก๊สจากขยะสดในพื้นที่ใกล้ครัวเรือนราชฯถึง ๔ ถัง โดยมีวัตถุประสงค์**เพื่อแปรรูปขยะสดเป็นแก๊สมีเทน** ทดแทนพลังงานเชื้อเพลิงได้สารพัด กากในขั้นตอนสุดท้ายหลังผลิตแก๊สแล้ว

นำไปทำปุ๋ยได้อีก ซึ่งโครงการนี้เป็น การต่อยอดจากการทดลองทำขนาดครัวเรือน ประสบผลสำเร็จมาแล้วจากคิระ-อโศก จึงมาขยาย

▶ แก่นฟ้า แสนเมือง

เพื่อฟ้าดิน ครั้งที่๑๔

ทำเองจากฝีมือการปลูกเสกของท่านสมณะ พันเมือง ภาทันโต และ

ผลต่อที่ราชธานีโอศก เพิ่มปริมาณการผลิตเพื่อใช้ในครัวกลางของชุมชน ซึ่งรายการนี้ได้รับความสนใจ มีผู้แวะเวียนกันเข้ามาดู มาพูดคุยซักถามทีมทำงานกันแบบเจาะลึก ณ ที่ตั้งแบบสดๆ หลายแห่งทาบตามให้ช่วยออกแบบเพื่อนำไปปรับใช้ในชุมชนของตนก็มี นับเป็นความตื่นตัวในการพึ่งตนเอง ที่น่าส่งเสริมสนับสนุนกันอย่างสำคัญทีเดียว

ภาพโดยรวมของงานเพื่อฟ้าดินครั้งที่ ๑๔ นี้ นับว่าบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดงานกว่า ๙๐% บรรยากาศของงานเรียบง่ายและให้ผลสนองตอบต่อการรับรู้เชิงสาระสูง เทคนิคลีลาการรับรองเรื่องอาหารการกินในงานไม่ยุ่งยากเหมาะกับผู้มาร่วมงาน เนื่องจากทุกชุมชนเข้ามาร่วมทำอาหารประกวด โดยมีกติกาว่าทำเลี้ยงคนหมู่มาก ผู้ชนะเลิศการประกวด คือ อาหารของตนที่ส่งเข้าประกวดไม่เหลือ แสดงว่าได้รับความนิยมนสูง ทำให้ผู้ปรุงได้ตั้งใจทำอาหาร “ประณีต” กันเต็มที่ อีกทั้งมีรายการสัมภาษณ์โฆษณาสรรพคุณเชิงคุณค่าอาหาร ในช่วงเวลาก่อนรับประทานอาหารกันทุกวันอีกด้วย จนถึงวันสุดท้ายมีการรับรางวัลจากพ่อท่านก่อนลากันอีก นับเป็นความประทับใจในความเกื้อกูลแบบมีส่วนร่วม ที่มีความเป็นพี่เป็นน้องสูง อีกทั้งอาหารก็หลากหลายและอุดมสมบูรณ์ ส่วนของรางวัลก็ล้วนเป็นผลผลิตจากน้ำมือและน้ำใจของพี่น้องชาวอโศกเราทั้งสิ้น โดยเฉพาะไม้กวาดที่

ทีมงาน ถือว่าเป็นมงคลสำหรับทุกชุมชน จะได้ไปทำ ๕ ส. ให้มีคุณภาพอย่างดีกันโดยทั่วหน้า ผู้มาร่วมงานเพื่อฟ้าดินครั้งนี้ถือว่ามาด้วยใจโดยแท้ เนื่องจากฝนตกตลอดงาน เดินทางลำบากและต้องวางแผนของตน บางชุมชนต้องแบ่งกำลังกันมา เนื่องจากต้องเก็บผลผลิตหรือต้องเตรียมงานอบรมในชุมชนของตน บางรายก็ลุ้นกันก่อนมาว่าจะมีงานนี้หรือไม่ เนื่องจากภาวะทางสังคม อาจต้องการพลังรวมจากพวกเราในช่วงนี้ ก็ให้ได้แคล้วคลาดจนได้มาร่วมบุญสืบสานวัฒนธรรมอันดีของงานเพื่อฟ้าดินได้สมคุณค่าความหมายในวันคล้ายวันก่อตั้งพรรคเพื่อฟ้าดิน ในวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ ด้วย

พ่อท่านเทศน์ทำวัตรเช้า ในงานนี้ ๒ วัน เน้นย้ำสาระสำคัญของชีวิตว่า ต้องมีทิศทางที่ไม่ บำเรอกิเลส ต้องรู้เท่าทันมันให้ได้ ให้รู้จักศิลปะ เห็นอริยธรรมที่ทำให้ชีวิตของคนเรายุ่งยากน้อยลงๆ ซึ่งเป็นศิลปะแบบอาริยะที่วิเศษ นำไปสู่ความพอ ความมักน้อย ในขณะที่เดียวกันก็มีสมรรถนะสูงขึ้น สามารถพึ่งตนรอดและเกื้อกูลสังคม เกื้อกูลโลก ได้ด้วย

ในวันแรกของงาน ถือเป็นงานบันทึก เทียบเพื่อออกโทรทัศน์ในรายการ**วิถีอาริยธรรม** โดยมี**สมณะเดินดิน** ร่วมตั้งประเด็น เจาะลึกเรื่อง **อัตตามานะของชาวโคกเรา** ในมุมมองของบุคคล ภายนอกที่เข้ามาสัมผัสสัมพันธ์ทำงานร่วมกับเรา ด้วยว่า ชาวโคกทะเลาะกัน ไม่มีความเป็น เอกภาพ คุมกันไม่ได้ ฯลฯ พ่อท่านได้กรุณา อธิบายแบบวิเคราะห์เชิงลึก ทำให้ได้เข้าใจตัวเอง เข้าใจหมู่และเข้าใจผู้วิจารณ์ได้อย่างชัดเจน โดย เปรียบเทียบกับความเป็นหนังไทย กับความเป็นหนังจีน ทำให้เข้าใจได้ง่ายและชัดมาก นอกจากนี้มีการอธิบายการใช้สัจปุริสธรรม ๗ ที่พ่อท่านใช้ตลอดมา ซึ่งผู้หวังความเจริญในการลด อัตตามานะและต้องการฝึกตน เรื่องการประมาท กันให้เป็นที่ ให้จริงจังกันดีๆซะที ก็ควรติดตาม ฟังหรือชมจากสื่อของ**ธรรมทัศน์สมาคม**ได้

สำหรับวันสุดท้ายทำวัตรเช้า**กัณฑ์พิเศษ วันวิสาขบูชา** พ่อท่านขยายทำความเข้าใจในเรื่องของ**เตวิชโช** ในลักษณะของ**เจโตสมณะ** และ

การใช้ปัญญาในเชิงพุทธ เป็นอย่างไร กระบวนการในจรรณะ ๑๕ มีความเชื่อมโยงเกี่ยวคู่กันอย่างไร พ่อท่านได้นำบทความที่กล่าวถึง **บุญนิยมมิด-ทักษิณมิด** และ **ศักดิ์โนมิด** มาวิเคราะห์ให้ฟังได้เปิดหูเปิดตากันอย่างมีรสชาติ

และรายการส่งท้าย **เวียนธรรม**เนื่องในวันวิสาขบูชา มีญาติธรรมอยู่ร่วมสรุปรงานกันแล้ว ในช่วงบ่าย ต่อด้วยการมาฟังการเวียนธรรมของท่านสมณะและสิกขมาตุในช่วงค่ำกันเต็มศาลา ทุกท่านเบิกบานในธรรมกันดี มีบรรยากาศชวนกันไปร่วมบุญกุ้เรือและชนเรือกันต่อในเที่ยวที่ ๓ ของโครงการอนุรักษ์เรือไทยกันด้วย จบงานแล้วส่วนใหญ่เดินทางกลับในตอนเช้าของวันรุ่งขึ้น ตั้งแต่เช้ามีตโดยมาเตรียมอาหารกันไปรับประทานระหว่างทาง ด้วยความเอื้อเฟื้อเกื้อกูลของเจ้าภาพที่คร่ำกลาง ☆

เสียงรักที่ก้องกัมพูชา
☆ ทีม สมอ.

สู้เข้าไป อย่าได้ท้อ มวลชนคอยเอาใจช่วยอยู่
รวมพลังทำลายเหล่าศัตรู พวกเรารู้เพื่อความยุติธรรม
เราเดินเคียงบ่าเคียงไหล่ ก้าวเข้าไปด้วยใจมุ่งมั่น
เขาจะฟาด เขาจะฟัน เราไม่พรั่น พวกเรารู้ตาย
สู้เข้าไป อย่าได้หนี เพื่อเสรีภาพอันยิ่งใหญ่
รวมกำลังของเราเหล่าชาวไทย สู้ขาดใจ พวกเราเสรีชน.....

เสียงเพลงปลุกใจดังกระหึ่มตลอดเวลาสองเดือนเศษ แห่งสงครามระหว่างธรรมะกับอธรรม อันเป็นสงครามปากหอก ซึ่งกำลังดำเนินอยู่อย่างเคียงข้าง ปลุกจิตสำนึกของคนไทยทั้งมวลให้ตื่นออกมา ลุกขึ้นมาสู้ “สู้ขาดใจพวกเราเสรีชน” มันเป็นการต่อสู้ของเหล่าอารยชน หาใช่แบบอย่างอนารยชน ในอดีต หรือแม้ปัจจุบันในบางประเทศ ก็ยังคงใช้อาวุธเข้าประหัตประหารกันอย่างป่าเถื่อนอยู่

“สงครามปากหอก” คือสงครามที่เอาชนะด้วยการใช้สติปัญญา ค้นคว้าหาข้อมูลข่าวสาร แล้วพิจารณาไตร่ตรอง นำหลักฐานต่างๆของผู้กระทำผิด มาประจานมาแฉเลศเล่ห์ กลลวง การทุจริต

กินโกงชาติ ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศรับรู้ความจริง

วันนี้ประชาชนส่วนหนึ่ง เรียกตัวเองว่า พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ต่างทยอยกันออกมารวมตัวกัน จากจำนวนเป็นพันเป็นหมื่นเป็นแสนและอีกหลายแสนคนกำลังตามมา เพื่อทำหน้าที่ในการปกป้องรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเรา

“กู้ชาติ” กลับคืนมาก่อนจะสายเกินไป จึงคือหน้าที่พันธกิจ และภารกิจ อันสำคัญยิ่งของคนไทยทุกคน

จากบทสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ นอกจากย้ายถิ่นฐานการเมืองต้องมีศาสนา และพระพุทธรูปเจ้าคือันการเมืองที่ยิ่งใหญ่ แล้วกับอีกนานาคำถาม เพื่อความกระจ่างชัดเจน ซึ่งเป็นอีกองค์ความรู้ของการเมืองภาคประชาชน ณ มหาวิทยาลัยราชดำเนิน สะพานมัฆวานรังสรรค์

ถาม ตอบ

ในสมัยพุทธกาลมีการเมืองหรือไม่ ?

การเมืองคือการทำเพื่อผู้อื่น เพื่อประชาชนทั้งหมด เพื่อประโยชน์ของคนอื่นเขา นี่คือการเมืองที่พระพุทธเจ้าพาทำ พระพุทธเจ้านี้สุดยอดของการทำเพื่อคนอื่น ท่านหมดตัวหมดตน หมดกิลเลส ทำเพื่อผู้อื่นทั้งนั้น พระโพธิสัตว์รูเรื่องนี้ดี ถึงได้ตั้งใจที่จะมาทำงาน รื้อชนลัทธิ คือมาช่วยคนอื่นให้หลุดพ้น ช่วยสัตว์อื่นให้พ้นทุกข์ ไม่ได้ทำเพื่อตัวเองเลย นั่นคืองานการเมือง นิยามคำว่า การเมืองที่เป็นประชาธิปไตย หลักแรก คือ **การทำเพื่อผู้อื่นนี่คืองานการเมือง** พระพุทธเจ้าทำแล้ว

และนิยามหลักต่อไป การเมืองที่ชื่อว่าประชาธิปไตย คือการเมืองที่ให้อิสระเสรีภาพ และให้ประชาชน เพื่อประชาชน เพราะฉะนั้นจะต้องเอาความเห็นของประชาชนเป็นหลัก จึงเรียกว่าธิปไตย หรืออำนาจเป็นใหญ่เป็นของประชาชน ให้ประชาชนเป็นใหญ่ พระพุทธเจ้าทำแล้ว ปลดแอกเรื่องไม่มีอิสระแล้ว ท่านปลดความเป็นทาส อาตมาเคยอธิบายมาแล้ว เคยยืนยันหลักฐานมาแล้ว ทุกคนรู้ประวัติพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าปลดความเป็นทาส คนที่เป็นทาสเมื่อมาอยู่ในธรรมวินัยหรือในธรรมบุญของท่าน ก็จะได้อิสระเสรีภาพ ปลดเปลื้องความเป็นทาส ส่วนคนมี วรรณะกษัตริย์ - พราหมณ์ - แพศย์ - ศูทร - จัณฑาล เมื่อมาบวชในศาสนาของท่านในธรรมบุญของท่าน ก็จะถูกปลดปล่อยจากยศชั้นวรรณะ ทุกคนจะมีสิทธิเท่าเทียมกันอยู่ในสังคมของท่าน เป็นอิสระเสรีภาพ หนึ่งคนหนึ่งเสียง อยู่ในที่ประชุมของท่าน การเมืองที่ปลดแอกความเป็นทาส ปลดแอกชั้นวรรณะชัดๆ นี่คือนิยามประชาธิปไตย นี่คือการเมืองขั้นยอดชัดๆ

พระพุทธเจ้าสามารถทำในขณะที่ยุคนั้นสังคมเป็นสมบูรณาญาสิทธิราชย์ สังคมทาส ท่านตั้งรัฐอิสระได้ อย่างอิสระเสรี ไปที่รัฐไหน ไปที่แคว้นไหนๆๆ พระเจ้าแผ่นดินแต่ละแคว้นแต่ละรัฐยอมให้ท่านมีรัฐอิสระ ใครมาอยู่ในธรรมบุญของท่านทุกรัฐ พระเจ้าแผ่นดินแต่ละรัฐยอมหมด สุดยอดการเมืองใหม่ เพราะฉะนั้น คนที่ไม่รู้คำว่าการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย ก็จะไม่รู้ว่ายุคพระพุทธเจ้านี้หย่อนหนักการเมือง

◆ พ่อท่านเทศน์ที่เวทีพนมมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย เนื่องในวันเข้าพรรษา ๑๘ ก.ค.'๕๑ เวลา ๑๙.๐๐-๒๐.๐๐ น.

ถาม

พระออกมาย่อง กับการชุมนุมในครั้งนี้ ให้อุ่นวายทำไม

ตอบ

สาเหตุที่เราชาวโศก พวกกันออกมาชุมนุม นับตั้งแต่อาตมาเป็นนักบวช คนก็ว่า พระมาย่องเกี่ยวอะไรกับสังคม มาย่องเกี่ยวอะไรกับเขา คนเขาจะตีกัน

พระนี่แหละตัวดีที่จะต้องห้ามการตีกัน เพราะ**สมณะแปลว่าผู้สงบ** เพราะฉะนั้นถ้า พาสื่อเข้าใจว่า เป็นสมณะคือผู้สงบ ก็คือเป็นหนักนึ่งสงบ ไปอยู่ที่ไหนๆ ก็ไปเอาแต่สงบ ชนิดตื้นๆ พาสื่อ อะไรก็ไม่รู้ไม่ชี้กะใคร ใครจะเป็นนี้จะตายอย่างไร ใครจะขึ้นม้านั่งข้างอะไรก็ว่ากันไป ฉันเป็นสมณะ ฉันสงบแล้วฉันไม่รู้เรื่อง ถ้าสมณะไม่รู้เรื่องไม่รู้ราวอะไรกับสังคมเขาเลย อย่างนี้ก็สมณะที่ เหมือนสัตว์ทั้งหลาย เช่น ช้างม้าวัวควายทั่วไป เหมือนเดรัจฉานที่ไม่เอาถ่าน ไม่รู้เรื่อง มันเห็นสัตว์

สองตัวกัดกัน ตีกันอยู่ สัตว์ตัวนั้นมันก็ไม่ยุ่ง มันก็เฉยๆ นี่คือมันสงบ ก็เหมือนคนที่ เห็นสังคม เขาจะเป็นยังไง จะทุกข์จะร้อนยังไง จะตีกันยังไง เราก็เฉย สงบ ทั้งที่เป็นพระ อยู่กับเขา บิณฑบาต กินข้าวเขาด้วยเข้าไปด้วยนะ เขาใส่บาตรให้กินทุกวัน เขาหาของดีๆมาให้กินด้วยซ้ำ แต่เมื่อถึงคราว เขาจะตีกันตาย ฉันทันไม่เกี่ยว ฉันทันผู้สงบแล้ว ฉันทันไม่ยุ่ง นี่คือการเข้าใจผิดของสังคมมนุษย์ชาติ ที่เข้าใจความเป็นผู้สงบ หรือความเป็นพระเป็นสมณะ ต้องสงบแบบนี้ แค่นี้ ที่จริงนั้น ผู้สงบเป็นแล้ว นั้นแหละต้องมาช่วยให้ผู้ยังไม่สงบ ให้สังคมสงบ ไม่ใช่เข้าใจอยู่แค่ว่า ผู้สงบก็คือผู้อยู่เฉยๆ ใครจะเป็นจะตายยังไง..“เฉย!” อันนี้ใช้ไม่ได้

ยิ่งรู้อยู่แล้วว่าอะไรผิดอะไรถูก และเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เราดูเราเห็นอยู่นั้นมันถึงขั้นต้องออกมาช่วยกันทำให้มันสงบ ก็ต้องหาทางต้องมาช่วยกันซึ่งถูกซึ่งผิด เพื่อให้เกิดความสงบ ยุติการตีกัน ชัดแย้งกัน **เพราะฉะนั้นบอกว่าสมณะมาทำไม ?** ก็มาช่วยให้เกิดความสงบ ฟังตรงนี้ให้ชัดๆ อาตมาขอบอกอย่างเปิดเผยเลยว่า อาตมาเห็นด้วยกับฝ่ายพันธมิตร ฝ่ายประชาชน ว่าอยู่ในฝ่ายถูกต้อง เห็นด้วยกับฝ่ายประชาชน นี้อยู่ในฝ่ายถูกต้อง อีกฝ่ายหนึ่งผิด อาตมาเห็นอย่างนั้นจริงๆ เพราะฉะนั้นอาตมา เข้าข้างฝ่ายประชาชน เมื่อเข้าข้างฝ่ายนี้แล้ว หน้าที่หลักของพระคือมาทำให้เกิดความสงบ เราเคยได้มาทำให้เกิดความสงบ ก่อน ๑๙ กันยายน ๔๙ แล้ว เท่าที่เราจะสามารถช่วยกันทำให้เกิดความสงบได้อย่างไร อาตมาเป็นศิลปิน อาตมาเรียนมาทางศิลปะ อาตมารู้ว่า ถ้าเราจะใช้แสงสีเสียง เราจะใช้เส้นใช้เงาอย่างไร ใช้จังหวะคีตตะวาทิตะ มาลาคันระวีเลปะนะธารณะมณฑณะอย่างไรให้มันเกิดความรุนแรง ใช้สีอย่างไรให้มันเกิดความสงบ ใช้สื่ออย่างไรให้มันรุนแรง ใช้แสงอย่างไรให้มันรุกร้า ให้มันเย็นสงบ ใช้สื่ออย่างไรผสมสัดส่วนให้เป็นองค์ประกอบศิลปะศาสตร์ ที่มันจะให้ความรู้สึกเรียบร้อยสงบ อาตมาว่าอาตมาพอมีความรู้ และอาตมาก็มาทำงานนี้ อาตมาไม่ได้มาทำงานอื่น เน้นนะว่าไม่ใช่งานอื่น งานอื่นอาตมาไม่ค่อย

เป็นหรือก ยิ่งงานการเมืองอาตมายังไม่ใช้หน้าที่ของอาตมา การเมืองก็รู้บ้างตามประสา

เพราะฉะนั้นอาตมาจะเป็นคนที่จัดสรรสภาพที่ทำให้เกิดเส้นแสงสีสัน เกิดกรรมกิริยาอาการ กายกรรมวจีกรรม รูปรสกลิ่นเสียงสัมผัส วัตถุรูปขธรรม จิตวิญญาณนามธรรม อะไรก็ตามแต่ ให้มัน เกิดองค์ประกอบศิลปะศาสตร์ที่มันจะทำให้เกิดผล กระทำให้เกิดความสงบได้ อาตมาก็พยายามทำทุกวิธีทาง ไม่ใช่จะมก่า่อให้เกิดความรุนแรง นี่เป็นงานอาตมาทำ

อาตมาออกมาที่นี่ ต้องเสียร้างวัดนะ เขาเห็นว่าอาตมาเสียผู้เสียคนไปตามที่เขาเข้าใจว่านี่ไม่ใช่ กิจสงฆ์ ผู้ที่เห็นว่าพระออกมาทำงานอย่างนี้ ที่เขาเข้าใจไม่ได้เขาก็ว่าเอา ก็ไม่เป็นไร แต่อาตมาได้มา ช่วยทำให้ลดความร้อน ลดความรุนแรง ให้เกิดขึ้น ให้เกิดสงบ ให้เกิดเรียบร้อยลงไปได้ นั่นคืองาน ที่อาตมาทำ ซึ่งได้ประกาศมาตั้งแต่ออกไปร่วมชุมนุมที่สนามหลวงครั้งแรก พ.ศ.๒๕๔๙ ก็ได้ประกาศ บรรยายบอกว่า อาตมาทำหน้าที่ พยายามรักษาให้เกิดความสงบเรียบร้อย ให้เย็น ไม่ใช่ให้มันร้อน เขาร้อนกันเราก็ไปช่วยๆๆ นี่เป็นหน้าที่ ไม่ใช่เข้ามาช่วยให้ร้อนให้รบให้ตีกัน หรือมาทำให้เกิดความรุนแรง เพิ่มขึ้น ไม่ใช่อย่างสุดขัลดเลย แต่แน่นอน..ผู้ที่ยังเข้าใจไม่ได้ตามความคิดความจริงใจของอาตมา ย่อมมีการเข้าใจผิดอยู่จริง ห้ามกันไม่ได้หรอก เพราะมันไม่ใช่เรื่องตื้นๆสามัญๆ

ถาม ตอบ

การออกมาชุมนุม เพื่อต้องการเผยแพร่ลัทธิสันตโตศก ใช้หรือไม่

การจะพิจารณาอะไรเป็นสิ่งที่แปลกปลอม(ลัทธิ) หรือของจริง(ศาสนา) ก็คงต้องมา พิจารณากันก่อนว่า พุทธศาสนานั้น มีทิศทางและเป้าหมายเป็นอย่างไร? ซึ่งดูได้จากหลักฐาน ในพระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๑ ข้อที่ ๒๕ พระพุทธเจ้าทรงได้ระบุเป้าหมาย ของการประพฤติ พรหมจรรย์เอาไว้ว่า “พรหมจรรย์นี้เราประพฤติ มีใช้เพื่อหลอกลวงใครให้มานับถือ หรือเพื่อเรียกคนให้ มาเป็นบริวาร หรือเพื่อลาภสักการะและเสียงสรรเสริญเยินยอ เพื่อจะได้เป็นเจ้าลัทธิ หรือคัดค้าน ลัทธิอื่นให้ล้มไป หรือเพื่อให้มหาชนเข้าใจว่าเราเป็นผู้วิเศษก็หาไม่ได้ แต่ที่แท้พรหมจรรย์นี้เราประพฤติ เพื่อสำรวม เพื่อสังวร เพื่อละหน่ย เพื่อคลายกำหนด เพื่อดับกิเลส เพื่อดับทุกข์สันนิท เพื่อดับจิตจะ

หมดกิเลสหนีตายอย่างไม่พินรีเรียกว่าไม่กลับกำเร็บ(อสังกุปัง เจโตวิมุติ)”

จากเหตุการณ์ชุมนุมของประชาชนในครั้งนี้ ถ้าสมณะชาวโอศกประสงค์จะได้รับความเคารพ นับถือ จริงๆแล้วพวกเราไม่ต้องทำอะไร หลบอยู่ในวัดเฉยๆ ใช้ตีกินว่า“เป็นกลาง” แล้วพักอยู่อย่างสบายๆในวัด ก็ไม่ต้องมาเสียรังวัดอะไร แถมยังจะได้ความเคารพนับถือจากทุกภาคส่วนในสังคมอีกด้วย และเราก็รู้ว่า การออกมาร่วมชุมนุมกับประชาชน จะต้องถูกเล่นงานทั้งอำนาจมืดและสว่าง สมณะชาวโอศกได้รับความรังเกียจ ถูกกีดกัน เช่น มีคนไปข่มขู่ประชาชนให้เลิกใส่บาตร ออกวิหุขเขียนหนังสือด่าว่ามากมายหลายวิธี

เหตุสำคัญก็คือ ความเข้าใจผิดของคนส่วนใหญ่ในสายพุทธแบบเถรวาทนั้น แยกศาสนา และการเมืองออกจากกันโดยสิ้นเชิง จึงมีคำถามตามมากมายว่า พระเข้ามายุ่งอะไรกับเขาด้วย ดังนั้น เราก็ต้องเจอก้อนอิฐมากกว่าดอกไม้ เจอคำติฉินนินทาว่าร้ายมากกว่าเสียงสรรเสริญเยินยอ แน่นอน ไม่ใช่เราไม่รู้ แต่เราไม่ได้มาบวชเพื่อจะต้องกลัวนินทาว่าร้าย หรือบวชมาหาสรรเสริญเยินยอ เราต้องทำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติ ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ คือ พุทธชนิตายะ

ในภาวะที่บ้านเมืองกำลังวิฤติ เตือดร้อน แส่นสาหัสปานอย่างขณะนี้ เราจะคิดแต่ความสุขสบายของตนเอง แต่ปล่อยให้บ้านเมืองหายนะ ไม่กล้าเปลืองเนื้อเปลืองตัว เพราะกลัวว่าคนจะไม่เคารพ นับถือ มันก็รักตัวกู-ของกูอย่างเห็นแก่ตัวมากกว่าความเห็นแก่ผู้อื่นและสังคม ซึ่งอุดมการณ์ของพุทธนั้น ย่อมเป็นไปเพื่อ“ประโยชน์ และความสุขแก่มหาชนเป็นอันมาก(พุทธชนิตายะ-พุทธชนสุขายะ)” ดังนั้น การอยู่สบายๆในวัด กับการออกมาร่วมทุกข์ยากกับพี่น้องประชาชน อะไรร่างจะเป็นไปเพื่อเสียสละ ตามหลักการของศาสนา หรือเห็นแก่ตัว(แฝงอยู่ในศาสนา)มากกว่ากัน ประชาชนย่อมพิจารณากันได้

ถาม ทำไมคนที่โกงได้อย่างฉลาดซับซ้อน จึงคือ คนโง่ที่แท้จริง และโกงแล้วได้อะไร

ตอบ คนเราเกิดมาเพื่อศึกษา ถ้าใครไม่ได้สำนึกอย่างนี้ เกิดมาแล้วก็ปล่อยชีวิตหรือว่า ทำให้ชีวิตของเรา เป็นไปตามอำนาจของกิเลส คือ แสวงหาความสุข ความพอใจ เขาก็จะยึดจะติด จะทำอยู่อย่างนั้นไปตลอดกาลนาน แล้วชีวิตก็ค่อยๆโตขึ้น เจริญขึ้น แล้วก็เสื่อมไป ตายไป ก็เท่านั้นเอง ไม่ได้ศึกษา ก็เหมือนเดรัจฉาน เกิดมากินๆ ซึ่ๆ เยี้ยวๆ แล้วก็สืบพันธุ์ ต่อเผ่า ต่อพันธุ์เอาไว้ เสร็จแล้วตัวเองก็แก่ก็เสื่อม ก็ตาย หมุนเวียนอยู่อย่างนั้น ไร้ประโยชน์

พระพุทธเจ้าท่านตรัสถึงความจริงอันหนึ่งว่า “สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม” คือเป็นไปตามการกระทำของตนเอง มีกายกรรม วาจากรรม มีเนกรรม เพราะฉะนั้นคนเรามีกรรม ๓ อย่างนี้แหละ กระทำ แล้วก็บันทึกไว้ในจิตวิญญาณ และกรรมที่บันทึกนั้นแหละ “เป็นทรัพย์” เป็นของตนเองเลย เป็นของแท้ เราทำกรรมดี ดีนั้นก็บันทึกเป็นของเรา เราทำกรรมชั่ว ชั่วนั้นก็บันทึกเป็นของเรา อันนี้เป็นทรัพย์แท้ เป็นของจริงของเราเลย

ในศาสนาพุทธถือ“กรรม”เป็นใหญ่ แล้วกรรมนี้แหละพาเราเกิด พาเราหมุนเวียนไปชาติแล้ว ชาติเล่า ชาติแล้วชาติเล่า-ๆ-ๆ-ๆ กรรมและพลังวิบากเป็นผู้บันดาลเราเกิด(กัมมโยนิ) ศาสนาเทวนิยมทั้งหลายนั้นพระเจ้าบันดาลให้เกิดให้เป็นอย่างนั้นให้เป็นอย่างนี้ นั่นคือศาสนาที่นับถือพระเจ้ายิ่งไป

แต่ศาสนาพุทธนั้นมีกรรมบันดาล มีกรรมเป็นตัวกำหนดให้เกิดให้เป็นให้ไป จะเลวจะดี จะตกต่ำได้ ทุกข์ได้ยาก หรือว่าจะได้เจริญ ร่ำรวย ฉลาด โง่ เกิดจากกรรมของเราเองทั้งสิ้น นั่นคือ กรรมเป็น ของของตน(กัมมัสมกตา) ตนเป็นผู้ทำเอาเอง เราจะดีจะชั่ว เราจะได้ดีตกยาก มันจะปรับตัว เปลี่ยนแปลงไปแต่ละชาติๆ ชาตินี้ดูเหมือนเราฉลาด แต่ความฉลาดนั้น ถ้าเป็นความฉลาดโกง เป็นความฉลาดเลว เป็นความฉลาดในการทำทุจริต แล้วก็ปฏิบัติประพฤติดิน ใช้ความฉลาดเอาเปรียบ เอาไรต์ ฉลาดที่จะใช้เล่ห์เหลี่ยม ใช้ความซบซ้อน ใช้ความลบลวงพราง อะไรก็แล้วแต่ เสร็จแล้วเราก็ได้ ลาก ได้ยศ ได้อำนาจ เราก็หลงไปว่าเรา“ได้” แต่“ความจริง”ที่จริงแล้ว เรา“ไม่ได้” ฟังความนี้ ฟัง ตรงนี้ชัดๆ

คนที่ทำเลว ทำชั่ว ทำสิ่งที่เป็นอกุศล หรือทำทุจริตนี้ เขาทำแล้ว เขานึกว่าเขาได้ แต่ ความจริงเขาไม่ได้ อาตมายกตัวอย่างบ่อยที่สุดเลย เช่น เขาโกง โกงนี่เป็นกรรมชั่ว เป็นบาปทุจริต เขาโกงได้เก่งนะ โกงด้วยความฉลาด โกงด้วยความลึกซึ้งซบซ้อน ไม่มีใครจับได้ ไม่มีใครรู้ทัน แต่เขา “โกง”นะ โกงได้มาแสนล้าน ไม่มีใครจับได้ โกงนั่นคือกรรม คือการกระทำของเขา เขาฉลาด ไม่มีใคร จับได้เลย โกงได้มาเป็นแสนๆล้าน หอบไว้เลย กอดไว้จนตาย เมื่อตายจากแสนล้านนั้นไป เขาไม่ได้ แสนล้านนั้นไปเลย พอตายไปแล้ว แสนล้านนั้นไม่ได้ตามไปด้วย แสนล้านก็กองอยู่ในโลกนี้แหละ แต่เขาได้**กรรมที่เขาโกง** กรรมโกงคือบาป กรรมโกงคือชั่ว กรรมโกงเป็น“ทรัพย์” ติดตามตัวเขาไป แสนล้านไม่ใช่ทรัพย์ที่เขาได้จริง แสนล้านไม่ใช่ของเขา เขาตายไปแล้ว แต่..“กรรมที่โกง ทุจริตที่เขาทำ” นั่นคือ“ทรัพย์”ที่เขาได้จริง ติดอัฐภาพไปจริงๆแท้ๆ “กรรม”ที่เขาทำสำเร็จด้วยความฉลาด ด้วยความเก่ง ด้วยความวิเศษยังไง ก็แล้วแต่ แต่เป็นกรรมชั่ว เป็นกรรมทุจริต กรรมบาป เขาได้บาปอันนั้นไป ฟังให้ชัดๆ เขาฉลาด หรือเขาโง่ กันแน่... ที่เขา“สะสมบาป”ให้แก่ตนแท้ๆ นั่นคือ มรดกของเขาจริงๆ

เพราะพระพุทธเจ้าตรัสไว้ชัดว่า “กัมมทายาท” คนต้องเป็นทายาทรับมรดกกรรมของตน ไม่รับไม่ได้

คนฉลาดโกง คนฉลาดทุจริต ฉลาดทำอกุศล นี้ เรียกว่า...“**คนโง่ที่แท้จริง!**” แต่เขานึกว่าเขาฉลาดสำเร็จ ฉลาดที่จะโกงได้จับข้อนับแสนล้าน แต่เขาไม่ได้รู้ว่า ชีวิตนี้มันจะต้องวนเวียน มันจะต้องตายเกิด เกิด-ตาย แล้วก็เปลี่ยนจากชาติแต่ละชาติๆ ชาตินี้มาโกงได้ ชาติต่อไป นรกก็กินหัว เปลี่ยนแปลงไปสู่ความตกต่ำ เสื่อมทราม ต้องใช้หนี้ใช้บาป คนที่เกิดมาฉลาดโกงกิน มาทำอะไรเลวๆ ร้ายๆ แต่ละชาติ เสร็จแล้วตายจากชาตินั้น ท่านใช้ภาษาว่าตกรอก ใช้ภาษาพระว่าไปใช้กรรม ไปใช้หนี้กรรมหนี้บาป ที่เป็นนรก เขาก็จะไปวนเวียนตกแล้วตกอีก วนเวียนตกรอกอยู่อีกหลายๆ ชาติมาก ถ้าโกงมาก ถ้าทำกรรมชั่วมาก โกงบาทหนึ่งก็บาปบาทหนึ่ง โกงร้อยบาทก็บาปมากกว่าบาทหนึ่ง โกงพันหนึ่งก็บาปมากกว่าโกงร้อยบาทใช้มัย โกงแสนหนึ่งก็บาปมากกว่าโกงร้อยหนึ่ง-พันหนึ่ง โกงเป็นล้าน โกงเป็นร้อยล้าน โกงเป็นแสนล้าน บาปมันจะขนาดไหนละ ลองคิดดูซิ นี่เป็นลัจจะ เป็นความจริง ผู้กระทำได้สิ่งที่กระทำนั้นเป็น“ทรัพย์ตกทอดมรดก”ของตนเอง กระทำเองทั้งสิ้น นี่เป็นลัจจะ เป็นความจริง ผู้กระทำเป็นคนทำเอง เขาทำเอง กรรมเป็นของของตน(กัมมัสสตา) ตนต้องเป็นทายาทของกรรม(กัมมทายาท) สิ่งที่ได้ติดตนไปอีกนานนับชาติตนต้องเป็นผู้รับมรดกกรรม ไม่ใช่มรดกเงิน ไม่ใช่มรดกอำนาจ ไม่ใช่มรดกอะไรที่คนปุถุชนหลงอยู่ในโลก โลกที่มันหลอกๆนี้ โลกมายา โลกนี่คือชีวิตมายา ถ้าไม่ศึกษาลัจธรรมแล้ว จะไม่เข้าใจถึงลัจธรรม จะหลงไปกับมายา มายาคือลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข สุขที่เราได้ เป็นโลกีย์ ก็คือ มายา คือความหลอก ภาษาธรรมะว่า “**สุขัลลิกะ**” แปลว่า สุขหลอกๆ สุขัลลิกะเป็นสุขมายา มัน“ไม่จริง”จริงๆ แต่มันก็ยากที่คนเราจะรู้ความจริง จนเห็นลัจธรรมว่านี่ คือความหลอก ไม่จริง ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ และมันไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริงเลย มันตัวตนปลอมแท้ๆ แต่คนไปหลงว่าความสุขเป็นตัวตนที่จริง หลงว่าความสุขเป็นความจริง ได้เงินมาสุข ได้ลาภมาก็สุข ได้ยศมาก็สุข ได้เสพกามก็สุข ได้กินของอร่อยก็สุข ได้อะไรมาบำเรอกิเลสก็สุข อย่างนี้เป็นต้น นั่นแหละเป็นมายา เป็นความไม่จริง รสสุขนั้นอย่างหนึ่ง เป็นมายา รสของการกระทบสัมผัสทางตาเห็นรูปเป็นสีแดง นั่นก็อย่างหนึ่ง แดงมันก็ยืนยงแดงตามจริงนั้น ใครมีดวงตากระทบแดงก็เห็นเป็นแดงเหมือนกันหมด แต่คนที่ชอบแดงก็สุข คนที่ไม่ชอบสีแดงก็ทุกข์ บางคนอยากผลักใส่ อี๊ดอัด รำคาญ หงุดหงิดคือ ชัง ซึ่งก็คือทุกข์ หรือไม่ก็เฉยๆ นี่คือ ความเป็นมายา สุขัลลิกะ ที่มันครอบงำคนอยู่เต็มโลก

อาตมาเป็นคนอีสานเคยกินพริกอร่อย ตั้งแต่ยังไม่ได้ปฏิบัติธรรม เดี่ยวนี้ความอร่อยมันไม่มี มันหายไป ตอนนีกินพริกที่ไรก็เผ็ด เพราะโดยลัจจะมันเผ็ดจริงๆ เดี่ยวนี้กินพริกก็เผ็ด แต่ก่อนนี้กินพริกถ้าเผ็ดอย่างนี้อร่อย..แซบ เดี่ยวนี้กินพริกไม่มีอร่อยแล้ว มีแต่..แสบ ร้อน อร่อยมันหายไป ความรู้สึกเป็น“รสสุข”ที่เคยมีนั้น หายไป หหมดไป มันเป็นมายาจริงๆ มันเป็นความไม่จริง มันเป็นความไม่แท้ ไม่เที่ยง ที่จริงมันเป็นทุกข์อาริสัล ผู้ดับเหตุคือ กิเลส..ตัณหา..อุปาทาน ที่เป็นเหตุแห่งความเิง ความหลงผิดนี้ได้หมดจริง “สุข-ทุกข์”ที่เป็นโลกียสุขนี้ก็หมดสิ้นไป ดับไป นี่คือนิโรธ นี่คือนิพพาน นี่คือความลดทุกข์-ลดสุข ลดสิ่งที่โลกเขาหลอก

ดังนั้น ได้ลาภมาสุข ได้ยศมาสุข ได้สรรเสริญมาสุข ได้เสพกามสุข ได้เสพสมอ์ตตาสุข สุขทั้งหลายนี้ล้วนคือ มายาทั้งสิ้น ผู้ที่ฉลาดที่ยังลาลาภยศสรรเสริญลาภามลาอ์ตตตา ได้มาแล้วยังหลงเป็น“สุข”อยู่ ต่อให้ฉลาดแค่ไหน ก็ยังคือ “โง่”ที่เรียกว่า “อวิชชา”อยู่ทั้งสิ้น

การต่อสู้กับโลกรัฐบาลหุ่นเชิด เพื่อการทบทวนสามานย์ขณะนี้ เราจะชนะไหม เมื่อไหร่เราจะชนะเสียที

ขณะนี้เรากำลังต่อสู้ เป็นการต่อสู้เพื่อที่จะให้รัฐบาลเลิกชะ หยุตชะ ปล่อยให้รัฐบาลอื่นให้คนอื่นเข้ามาทำ รัฐบาลนี้ไม่ควรจะอยู่แล้ว และประเด็นหลักอีกอย่างก็คือให้คุณทักษิณได้เข้าสู่ศาลพิสูจน์ความจริง เมื่อท่านว่าท่านบริสุทธิ์ท่านไม่ผิด โดยไม่มีอิทธิพลจากรัฐบาลหรือจากอำนาจแฝงใดๆอย่างไม่สมควร นี่เป็นประเด็นเพื่อที่จะให้ชนะหรือแพ้ หรือซ้อนลงไปอีกนิดหนึ่งก็คือ ว่ารัฐบาลนี้เป็นนอมินีของทักษิณ เพราะฉะนั้นต้องการให้ระบอบทักษิณนี้หยุดไปเลย แล้วถามว่าจะชนะไหม เราชนะอยู่แล้วตามลำดับๆ นี้ก็ประท้วงกันมาเดือนกว่าแล้ว กำลังจะลบลสถิติเก่าทำไว้ ๓๔ วัน แต่เราอย่าไปคิดตรงที่ว่า ชนะนั้นคือ สภาพที่ต้องหยุดสงคราม อาตมาได้บรรยายแล้วว่า ชีวิตคือสงคราม สงครามของสังคม หรือสงครามของตนเองเฉพาะตนก็ตาม ในสงครามของตนเองเฉพาะตน นั่นคือ เราต้องสู้กับกิเลสของเราและกำจัดให้หมด ตราบใดที่คุณยังไม่เป็นอรหันต์ คุณไม่ได้หมดสงครามหรอก ส่วนสงครามสังคมนั้น เป็นสงครามที่มันต้องเกิดอยู่ไม่รู้หยุด ไม่มีจบ สงครามของสังคม มีอยู่นิรันดร์ จะเป็นสงครามที่ดุเดือด-เลวร้าย-เถื่อน ซึ่งมีอยู่มานานตั้งแต่เดวิดจัน เข้าสู้กันฆ่าแกงกัน แล้วก็ตายกันไปข้างหนึ่ง

คนเถื่อนสมัยโบราณ ก็ทำอย่างนั้น ต่อมาคนได้สำนึกได้เรียนรู้มีปัญญาชาญฉลาดขึ้นมาว่า โอ้มันเลวร้ายอย่างเดวิดจันอย่าไปทำเลย ก็ลดลงมาเรื่อยๆ แต่ก็ยังทำอยู่นั้นแหละ แม้กระทั่งทุกวันนี้ก็เข้าใจว่า การที่จะฆ่าฆ่ามาแกง ทำร้ายทำลายกัน มันเลวไม่ดีหรอก ใครจะชนะ ใครจะแพ้ นั้น อยู่ที่ความถูกต้อง ความผิด ความดี ความชั่ว ทุกวันนี้คนเข้าใจแล้ว ก็เลยมาใช้การพิสูจน์กันว่าใครดี แล้วให้คนดีชนะ ใครถูกก็ให้คนถูกชนะ แล้วถูก-ผิด ดี-ชั่ว คืออะไร เรียนรู้สัจจะให้ลึกซึ้งตรงนี้ เสร็จแล้วต้องให้คนถูกชนะ ให้คนดีชนะ ก็เลยลดการที่จะฆ่าจะแกงกัน เอาเหตุผล เอาความรู้ เอาความจริงมาว่ากัน ใครถูกใครผิด ใครดีใครชั่ว ดีต้องชนะ ถูกต้องชนะ ชั่วแพ้ ผิดแพ้ไป ก็ใช้กันด้วยเหตุผล ด้วยความจริง การรบราฆ่าแกงกันก็ลดลงๆๆ สุดท้ายสังคมของอารยะนั้น มันมีสงครามที่ร้ายที่แรงที่สุด หยาบที่สุดแค่“ปากหอก” สงครามผู้ดีนั้นเป็นสงครามที่ยังเหลือแค่“ปากหอก” ภาษาบาลี คำว่า“ปากหอก”นี่คือ มุขลัทธิ มุขแปลว่าปาก ลัทธิ หรือศาสตร์นี่แปลว่าอาวุธ คือ หอก ดาบ ที่นี้ภาษาไทย ที่แปลมาจากบาลี โบราณจารย์ท่านก็เลยสร้างคำขึ้นมาว่า“ปากหอก”

ในสังคมมนุษยชาติจะต้องมีสงครามอยู่ตลอด สำหรับตนเองนั้นที่จะหมดสงคราม คือเราเองเป็นอรหันต์แล้วหมดกิเลสแล้ว เราไม่ต้องรบราฆ่าฟันกับมันอีก หยุดสงคราม จบกิจ ไม่ต้องทำสงครามแล้วสำหรับตน พระอรหันต์นั้นแม้ที่สุดแห่งที่สุดเขาจะฆ่าเรา เรายอมให้เขาฆ่า เช่น พระโมคคัลลานะ เป็นต้น อย่างนี้เป็นต้น ไม่ต้องติดใจ ไม่ต้องถือสา เขาฆ่าเราแล้วก็จบ เพราะฉะนั้นสงคราม ที่มันยังมีอยู่ในมนุษย์ ผู้ดีที่สุดนั้น จะไม่ทำร้ายด้วยกายกรรม จะมีการสู้กันบ้างด้วยวจีกรรม เรียกว่ารบกันด้วยปากหอก และปากหอกนั้นต้องคำนึงถึง โทก-ส่อเสียด-หยาบคาย-เพ้อเจ้อ ที่เป็นอกุศล อย่างรบกันอย่างคนชั้นต่ำ คนชั้นต่ำรบกันด้วยการโกหก เลี่ยงไปเสียดมา โทกกันไป โทกกันมา ขนาดนั้นคนในระดับบริหาร ยังโกหกเลย ก็ยังไม่สูง พูดส่อเสียดก็ยังไม่สูง พูดหยาบก็ยังไม่สูง เพราะฉะนั้นคนที่ยังรบด้วยปากหอกแล้ว จะไม่พูดปด ไม่ส่อเสียด ส่อเสียดคืออะไร คือ พูดให้ทะเลาะกัน

๕ แกนนำ ของการชุมนุม ของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย

๑. พลตรีจำลอง ศรีเมือง
๒. นายสนธิ ลิ้มทองกุล
๓. นายสมศักดิ์ โกศัยสุข
๔. นายพิภพ ชงไชย
๕. นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์

◆ การชุมนุมของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย มีประชาชนมาจากทั่วประเทศ มาร่วมชุมนุมกันเป็น
เรือนหมื่นเรือนแสน แม้มีฝนตกบ่อยมาก แต่ประชาชนก็ไม่ถอย ยังยืนหยัดสู้ด้วยจิตใจอันเข้มแข็งทรหดอดทน

พูดให้เกิดสงคราม พูดหยาบคืออะไร คือคำที่มันแรง จนกระทั่งยั่วให้คนอื่นโกรธ ยั่วให้คนอื่นต้องมาทำสงคราม อย่าเพื่อเจ้าไม่ได้เรื่องได้ราว ไม่ได้สาระประโยชน์อะไร อาตมาเคยขยายความเพื่อเจ้าว่า แม้คุณจะทำดีสักจรรยาที่สูงส่ง แต่คนฟังเขาฟังไม่รู้เรื่องเลย นั่นก็คือคุณเพื่อเจ้า เพราะฉะนั้นสังคมคนที่สูงส่ง ในยุคพระพุทธเจ้าอยู่ทั้งพระองค์ ควบคุมดูแลสงฆ์ ให้อยู่ในธรรมวินัย มีระเบียบมีกฎเกณฑ์มากมาย ในขณะสงฆ์ยังมีสงครามปากหอกเลย เพราะฉะนั้นมันเป็นสังคมสงครามตลอดกาลนาน ผู้ดีที่สุด เก่งที่สุด ก็ยังเหลือแต่ปากหอก จะดีสูงดีต่ำขนาดไหนก็วัดกันที่ทุจริต ๔ อย่างที่กล่าวนั้น

ดังนั้นประเด็นที่คุณถามมาว่าชนะเมื่อไหร่ อาตมาก็ตอบได้ว่า ไม่รู้ แต่ว่าเราชนะอยู่เรื่อยๆ ตั้งแต่ส.ส.ฝ่ายรัฐบาลยอมถอนญัตติที่จะแก้รัฐธรรมนูญ.. รัฐมนตรีจรรยาภพยอมลาออก.. รัฐบาลยอมให้เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ทั้งๆที่ได้ปฏิเสธมาก่อน... และยังมีเรื่องที่จะอะไรต่ออะไรอีกหลายอย่าง ที่เกิดจากการกดดันของการชุมนุม อาตมาดูนะว่าเราชนะอยู่เรื่อยๆ คนอื่นจะให้คะแนนหรือไม่อย่างไรก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้นเราก็ล้มล้างสิ่งที่ไม่ดีกันไปเรื่อยๆ ทั้งในสังคมทั้งในตัวเราเองด้วย นั่นคือ การทำสงคราม ถ้าชนะได้ก็คือสามารถทำในสิ่งที่ไม่ดีนี้ให้มันหยุดได้เรื่อยๆ นั่นคือความชนะไปเรื่อยๆ

ถาม ถ้าผลักดันให้รัฐบาลนี้ออกไปแล้วจะอย่างไรต่อ

ตอบ อาตมาว่าความรู้สึกงๆอันนี้ หรือว่าความยังไม่เข้าใจประเด็นอย่างนี้ยังมีอยู่เยอะ ต้องใจเย็นๆ งานการเมืองหรืองานบริหารนี้จะต้องมีคณะบริหารดำเนินการไป โดยเอาตามอำเภอใจเราไม่ได้ เราอยากจะได้คนดีๆมา แล้วจะตั้งคนดีขึ้นมาปั๊บปั๊บๆ มันไม่ได้ตั้งใจเราหรอก และแม้จะมีคนดี ได้คนดีขึ้นไปบริหารไปลุยทำงานเลย ก็ไม่ใช่่ง่ายๆ เพราะมันยังมีคนไม่ดียึดบัลลังก์ฝังรากอยู่ มันเป็นเรื่องดราม่าธรรมชาติ ทำให้คนดีขึ้นไปไม่ได้ง่าย เพราะฉะนั้นในการต่อสู้ขณะนี้ มันเป็นการพัฒนา ระบบประชาธิปไตยของการเมืองไทย อาตมาเห็นว่าดีขึ้นอยู่เรื่อยๆ ถามว่าถ้าเผื่อว่ารัฐบาลนี้ออกไปจะทำอย่างไรต่อไป รัฐบาลนี้ออกไปแล้ว ก็ทำไปตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติเอาไว้ เพราะรัฐธรรมนูญเป็นกติกาในการบริหารประเทศ กำหนดเอาไว้เรียบร้อยแล้ว

เพราะฉะนั้นในประเทศไทย ปกครองกันด้วยระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ก็จะดำเนินไปอย่างนี้ ทีนี้ถ้าล้มรัฐบาลนี้ได้แล้ว อิทธิพลของอำนาจเก่าของคุณทักษิณไม่ได้มีอิทธิพลอะไร ก็ขอภัยต้องพาดพิงกล่าวชู้กล่าวนาม คุณทักษิณก็ยอมขึ้นศาล แล้วศาลจะว่าอย่างไรก็ว่ากันไป ก็จะมีคณะใดคณะหนึ่งขึ้นมาบริหารประเทศ ไปตามครรลองของรัฐธรรมนูญ จะเป็นใครก็เถอะ อาตมามั่นใจอย่างยิ่งว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ นักการเมืองจะเข็ดจะกลัว และจะรู้ว่าคนไทยรู้ทันแล้ว ขึ้นไปทำอย่างเดิมอีก ก็จะไม่โดนอีก ตั้งแต่อาตมามีอายุขนาดนี้ จากประวัติศาสตร์เท่าที่ได้รู้มา อาตมายังไม่เห็นคณะไหนที่บริหารบ้านเมือง“ฉลาดแล้ว”ได้ลี้ลับซับซ้อนเท่าคณะที่ผ่านไปแล้วนี้ เพราะฉะนั้นแม้คณะไหนมาอีก อาตมาว่าไม่เก่งเท่าหรอก คือไม่ร้ายไม่เลวเท่าคณะที่ผ่านไปแล้วนี้ แม้คณะนี้ยังเหลืออยู่บ้างก็ตาม ยังคงความเลวร้ายอยู่พอสมควร แต่ก็ทำให้เกิดการศึกษาเป็นการเรียนรู้ถึงความเลวของมนุษย์ อาตมาไม่เชื่อว่า มนุษย์ไม่ยอมพัฒนา อาตมาเชื่อว่ามนุษย์นั้นต้องการพัฒนา เพราะฉะนั้นคนที่จะไปบริหารบ้านเมืองจะไปทำอะไรกันอีก ตัวอย่างคราวนี้ อาตมาว่า สิ้นแล้ว คงจะไม่เลวร้ายกว่านี้

▲ **สงคราม ๙ ทับ** ประชาชนจากทั่วประเทศมาร่วมเดินขบวนเคลื่อนย้ายการชุมนุมจากสะพานม้ามาน ฝ่าด่านตำรวจอย่างสันติ ไปที่ท่าเนียบรัฐบาล ๒๐ มิ.ย.'๕๑

▲ **ดาวกระจาย** ประชาชนจากทั่วสารทิศมาร่วมชุมนุมกันตามจุดนัดหมาย เพื่อปลุกจิตสำนึกของผู้ที่ทำผิด

ได้ง่ายๆอีก เพราะฉะนั้นถึงอย่างไรก็ตาม คณะที่จะบริหารจากนี้ไป คณะไหนก็น่าจะดีขึ้น ส่วนใครจะขึ้นมา ก็แล้วแต่รัฐธรรมนูญ ขอบอกนะ...สำหรับชาวโศก ชาวกองทัพธรรม ใครอย่าแหลม ไปเอาตำแหน่ง ยศศักดิ์ ฐานะ ต่อจากนี้เป็นอันขาดนะ คนจะไม่เชื่อง่ายๆหรอกว่า คุณไม่ได้ทำเพื่อตัวเอง แต่ทำเพื่อผลตอบแทน มันยังเลวนะ ฉะนั้นชาวกองทัพธรรมไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะได้อะไรตอบแทน เป้าประเด็นของกองทัพธรรมก็คือไปทำให้เกิดความสงบ นี่เป้าหมายที่คนเข้าใจไม่ง่าย แม้แต่สมณะ หรือนักบวช ออกมาก็เพื่อต้องการให้เย็นให้สงบ จะมีฤทธิ์มีแรงมีความสามารถเท่าไร ที่จะทำให้เกิดความสงบ ไม่ให้มันรุนแรงได้เท่าไร อันนั้นเรารับผิดชอบ ส่วนอื่นนั้นเขาก็ทำ ตามความสามารถของแต่ละคนถนัด คนละไม้คนละมือ ก็ช่วยกัน ถ้าผ่านเหตุการณ์นี้ผ่านการชุมนุมคราวนี้ไปได้ แม้จะถือว่าแพ้อาตมาก็เชื่อมันว่า มันเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้การศึกษาขั้นหนึ่งอะไรดี อะไรไม่ดี คนฉลาดจะรู้เลยว่า การชุมนุมประท้วงนี้สงบ เป็นประเด็นสำคัญ นี่มันสงบมาได้นานขึ้นชมนกันเยอะอยู่นะ โอ้..มันทำให้เกิดความเรียบร้อย ไม่เกิดความรุนแรง ทั้ๆที่รัฐบาลเตรียมจะสลายม็อบ จะแตกหัก เป็นระยะๆ ที่จริงบอกแล้ว นี่ไม่ใช่ ม็อบ(mob) เราไม่ใช่กลุ่มชุมนุมที่จะไปรบกวนใคร เหมือน นปค. นปค. นั่นสิม็อบ โอ้..นี่ไม่ใช่ม็อบ แต่เป็นการชุมนุมประท้วงเพื่อที่จะสร้างสรรค์ทำให้เกิดความเจริญ ทำให้เกิดความสงบ ความดีงาม เรียกอันนี้ ม็อบ(mob) ไม่ได้ เพราะไม่ใช่ประท้วงเพื่อให้เกิดการทำเลวๆ ร้ายๆ ทำเรื่องไม่เข้าท่าอะไร แต่เป็นการชุมนุมที่เรียกว่า “โปรเทสต์”(protest) เป็นการชุมนุมประท้วงอย่างสร้างสรรค์ เป็นขบวนการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง“ตีมอนสเตอร์”(demonstrate) อันหนึ่งที่จะทำให้เกิดความสงบ ให้สำนึก ให้เกิดคุณธรรม ให้เกิดหิริ เกิดโอตตปปะ ทั้ๆที่เหตุการณ์คราวนี้จะมีการสลายม็อบ หูดหวิดๆ จะเกิด รุนแรง แต่ก็ไม่ได้เกิดขึ้นได้ ก็เพราะหิริ โอตตปปะของผู้ที่มีอำนาจ ที่จะทำ แต่เขาไม่ทำ เพราะเขามีหิริ โอตตปปะ เขารู้ดีรู้ชั่ว รู้ผิดรู้ถูก รู้อะไรควรไม่ควร รู้ชนะรู้แพ้อยู่ลึกๆ สิ่งเป็นอธรรมก็ผ่านไปๆ ที่สงบเรียบร้อยก็เกิดขึ้น ก็เป็นการชนะของธรรม ทั้ๆที่จวนเจียนๆ หูดหวิดๆจะเกิดความรุนแรงแต่มันก็ผ่านไป ไม่เกิดความรุนแรงได้ นั่นคือธรรมชนะ อาตมาเอาประเด็นตรงนี้ ชนะตรงไม่เกิดความรุนแรง โอ้โฮ สวยๆ นี่ก็สวยอีกครั้งหนึ่ง วันนี้ไม่เกิดความรุนแรง โอ้..สวยอีก

ถ้าสรุปว่ารัฐบาลนี้ออกไปแล้วจะทำอย่างไรต่อไป ก็เป็นไปตามครรลองของรัฐธรรมนูญ วิธีแห่งการเมืองของประเทศ มันก็จะมีคณะขึ้นมาบริหาร ขึ้นมาทำงานกัน ซึ่งเชื่อได้ว่า

๑. คงไม่มีใครคิดอยากจะทำเลวร้ายกว่านี้ คงเช็ด

๒. ถึงอยากจะทำ ฝีมือทำไม่ถึงได้ง่ายๆหรอก อาตมาว่าคนที่เลวได้ขนาดปานที่เกิดมาแล้วนั้น มันก็หาได้ยากเหมือนกัน

๓. เมื่อคนทั้งหลายส่วนใหญ่ต่างมีสำนึกดีเกิดขึ้น ทุกคนก็น่าจะปรารถนาให้ประเทศหรือสังคมเป็นไปดี ตัวเราก็น่าจะทำดี เขาก็จะพากันทำสิ่งที่ดี ก็จะพากันทำดีก้าวหน้าขึ้น วิวัฒนาการเกิดขึ้นด้วยประการฉะนี้

๔. ภูมิคุ้มกันทั้งนัยะแห่งการเข็ดขั้ว ทั้ๆนัยะแห่งการปรารถนาดี มันก็ควรจะเกิดความดีที่มากขึ้นๆ แล้วเราก็ทำสำเร็จเป็นตัวอย่งที่น่าชื่นชม นี่แพร่ออกไปทั่วโลกเลย ทั่วโลกจะเป็นพยานโลกเป็นโลกาภิวัตน์แล้ว ก็จะเป็นพลังที่จะถ่วงดึงให้ดีขึ้นๆไป ซึ่งเป็นภูมิคุ้มกันชนิดหนึ่งด้วย ถ้า

ไม่ดีขายหน้าโลกเขาอะ อะไรต่ออะไรพวกนี้ มันเป็นเรื่องของวิญญานมนุษย์ชาติในโลก

อาตมาเห็นว่ามันเป็นวิวัฒนาการของสังคมประเทศชาติ เป็นจุดเปลี่ยนทางการเมืองของไทย แม้จะชุมนุมประท้วงเป็นเดือนแล้ว ก็ไม่เกิดเลือดสักรหยด เกิดกองทัพประชาชนที่ต่อสู้ทางประชาธิปไตย อันมีความงดงาม สังคมเกิดการเรียนรู้ เกิดวิวัฒนาการ มีพฤติกรรมแบบใหม่เกิดขึ้นในสังคม เป็นสังคมใหม่ที่หันมาอุดหนุนจนเจือเกือบทุกกัน เป็นห่วงเป็นใยซึ่งกันและกัน แม้แต่ความเป็นกลางต้องเข้าข้างคนถูกคนดี ก็รู้สึกว่าจะเข้าใจมากขึ้น แล้วก็กล้าเลือกข้างแสดงตัวกันขึ้นมา มันก็เกิดการก้าวหน้า เป็นวิวัฒนาการที่ดี

เพราะฉะนั้น มันจะเป็นอย่างไรต่อไปนี้ ตอบไม่ได้ ตอบได้แต่ว่า มันจะเกิดวิวัฒนาการทางปัญญาและความดีงามของสังคมประชาชนที่ได้ศึกษาจากเหตุการณ์จริง และเกิดการพัฒนาประชาธิปไตยขึ้นไปตามลำดับ

“อารยประชาธิปไตย”ที่ประกอบไปด้วยธรรมาธิปไตย ได้ก้าวเข้าไปสู่โลกุตรสังขจะก้าวหนึ่งแล้ว

บทสรุป....

นี่คือสงครามการต่อสู้ ครั้งที่ยอดงามที่สุด

จดหมาย

จากญาติธรรม

๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑

กราบนำสการพ่อกันด้วยความเคารพ

ดิฉัน ชื่อว่า **ครุฑษณี กรุงกวี** อาชีพรับราชการครู โรงเรียนวัดห้วยแห้ง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี เคยเขียนจดหมายมา ๑ ครั้งแล้ว เมื่อ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๒ ที่จะกราบรบกวนเวลาของพ่อกัน ถ้าพ่อกันมีเวลว่างตอนไหนก็กรุณาอ่านจดหมายของดิฉันด้วยนะคะ ดิฉันจะเรียนให้พ่อกันทราบว่า ดิฉันภูมิใจในตนเองเป็นอย่างมากที่จิตวิญญาณของดิฉันสูงขึ้นกว่าเดิม ดิฉันมาร่วมชุมนุมกับพันธมิตรในวันอาทิตย์ที่ ๒๕-๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ในวันศุกร์ที่ ๓๐ พฤษภาคม -๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ ในวันที่ ๒๐-๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ ในวันศุกร์ที่ ๒๗-๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ (รวม ๔ ครั้งค่ะ)

คืนวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ดิฉันชื่นชมแก่นนำพันธมิตรทุกคน สงสาร**ลุงจำลอง**มาก ในคืนแรก ท่านเดินหิ้วคินไม้ได้พักอ่อน ดิฉันอยากจะกราบเท้าท่านแล้วบอกท่านว่า ดิฉันชื่นชมในคุณธรรมเรื่องความรักชาติ ความเสียสละของท่านจริงๆ รวมทั้ง**คุณสนธิ**ด้วย แต่ไม่กล้าทำ กลัวกลั่นนำตาไว้ไม่ได้ ที่มาร่วมชุมนุมทั้ง ๔ ครั้ง ดิฉันไม่เคยเสียตายนะแต่นิด และไม่เคยห่วงลูกเลยว่า เมื่อเราตายเขาจะอยู่อย่างไร ทั้งที่เขาป่วยทั้ง ๒ คน ดิฉันรักสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มากกว่ารักลูก ซึ่งไม่น่าเชื่อว่าตัวเองจะทำใจได้ถึงขนาดนี้

แม้ว่าตัวเองไม่แข็งแรงเท่าไรเพราะมีโรคภัยชนิดหนึ่ง (ถ้าไม่ได้พบพระกรรมของพ่อท่าน คิดว่าต้องตายไปแล้วจริงๆ) แต่เมื่อมาร่วมชุมนุมทั้ง ๔ ครั้งก็สามารถทำงานได้เท่ากับคนปกติ ช่วยชาวอโศกเก็บขยะทำความสะอาด และช่วยงานในครัวโดยการหั่นผัก มีความยินดีตลอดเวลา ดิฉันสำนึกในพระคุณของพ่อท่าน ที่ได้กระซอกจิตวิญญาณของดิฉันให้สูงขึ้น ทำให้ดิฉันได้เกิดใหม่อีกครั้ง สุขภาพแข็งแรงขึ้น(เพราะศึกษาจากหนังสือของ**หมอเขียว**) จิตวิญญาณเข้มแข็งขึ้น รู้คุณค่าของชีวิต ทุกวินาทีมีแต่การกระทำที่เป็นกุศลและเสียสละเวลาเต็มที่ ๑๐๐ % มีความรู้สึกเหมือนกับว่าตัวเองจะตายภายใน ๒-๓ นาทีข้างหน้า และเหมือนกับหนีโจรอำมหิตเพื่อเข้าเขตปลอดภัยโดยเร็วที่สุดก่อนที่จะถูกฆ่าตาย ดิฉันมั่นใจว่าเดินทางถูก ๑๐๐ %

ดิฉันลาออกจากงานราชการ คำสั่งอนุมัติให้ออกแล้ว แต่ยังไม่ถึงเวลา จิตมีความยินดีในเรื่องความเสียสละมานานแล้วแต่ยังไม่พบมิตรดี สหายดี สังคมดี และสิ่งแวดล้อมดี จึงทำงานอยู่คนเดียวที่ สุดแสนจะเหนื่อยแต่ก็ยินดี ต่อมาเมื่อได้มาพบเห็นชาวอโศก รู้สึกชื่นชมอยู่ในใจ และคิดว่าเป็นแหละคือ กลุ่มอุดมการณ์ที่เราไขว่คว้าหาตลอดในชีวิตนี้ได้พบแล้ว

ยินดีที่ได้มาร่วมทำงานกับชาวอโศก ได้วิถีชีวิตเก๋ๆคินมา ได้สัมผัสกับชาวอโศกแล้วเหมือนคืนสู่เหย้าเมื่อครั้งยังเป็นเด็ก จะหาที่ไหนไม่มีอีกแล้ว ทุกคนขยันขันแข็งไม่เคยมีเกียจคร้าน นับว่าเป็นบุญของดิฉันที่ได้เห็นสวรรค์บนดิน ได้พบมิตรดี สหายดี จึงทำให้จิตใจมีความปีติตลอดเวลา โดยเฉพาะเมื่อเห็นพ่อท่านไปเดินรอบบริเวณสถานที่ชุมนุม จิตมีปีติเพิ่มขึ้น วันแรกที่พ่อท่านไปบิณฑบาต แล้วยึดเต็นท์เป็นที่พัก ดิฉันคิดว่า พ่อท่านจะเทศน์ เลยรีบจองด้านหน้าเลย ปรากฏว่าพ่อท่านไม่เทศน์ แห้วไปเลย อุตุสำหนึ่งฝั่งแดดรอฟังเทศน์ อะไรๆก็ไม่เที่ยง เลยไปรับประทานข้าวอาหารที่เหลือนิดหน่อย ข้าวก็เปียก แต่ก็**ไม่เป็นอุปสรรคสำหรับดิฉันเลยคะ สามารถรับประทานได้ทุกอย่างเพื่อให้ร่างกายทรงอยู่ได้ เพื่อประหังความหิวเท่านั้นเอง มีความสุขอีกต่างหากที่ได้ช่วยเหลือให้ข้าวเปียกหมดหม้อได้**

๗๑
 ฆมาษ
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕

จด
หมาย
จาก
ญาติ
ธรรม

ดิฉันมีความคิดอยู่ตลอดเวลาว่า ไม่มีสิ่งคมใดที่จะกอบกู้สังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิต รวมไปถึง เอกราชของชาติไทย พุทธศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ ได้นอกจากสังคมของชาวโอศกโดยมี พ่อท่านเป็นแกนนำ โดยไม่ยื่นต่อสิ่งใดๆ เป็นความรู้สึกของดิฉันตั้งแต่ได้สัมผัส กับชาวโอศกก่อนที่จะมีการชุมนุม ถ้าไม่มีพ่อท่านก็ไม่มีชาวโอศก แล้วถ้าไม่มีชาวโอศกเป็นหลักหรือเป็นฐานในการชุมนุมแต่ละครั้ง รับรองได้เลยว่าไปไม่รอดจริงๆ

ชาติไทยขณะนี้สูญเสียดอกไปแล้วโดยไม่ต้องใช้ศาสตราวุธของศัตรู และยากที่จะกู้คืน ดิฉันรู้สึกหดหู่ถ้าคิดเรื่องนี้ไทยสูญเสียทุกอย่างไม่มีเอกลักษณ์ของความเป็นไทย มันเป็นการชิมลิก เหมือนมีเชื้อโรคชนิดหนึ่งรักษาได้ยาก ถ้าผู้นำของประเทศไทยไม่ฉลาดพอและไม่ฉลาดล้ำลึก(และต้องปฏิบัติธรรมตามแนวของโอศกด้วย) รวมทั้งต้องได้รับความร่วมมือจากทุกๆฝ่ายในการกู้สถานการณ์คืนโดยเฉพาะสถาบันครอบครัวเป็นเสาเข็มของประเทศไทยแน่นอนที่สุด

การรวมตัวของพันธมิตรและแฉพฤติกรรมอันเลวร้ายของรัฐบาลสามัญ ดิฉันมีความคิดว่าเหมือนสาดน้ำใส่เงาของพวกมัน ไม่ถูกตัวเพราะมันไม่มีตัวตนที่แท้จริง ไม่มีความรู้สึก ไม่มีมันสมอง จะมารับรู้อะไร เพราะพวกเขามีผลประโยชน์อย่างมหาศาล ยากที่จะดึงหรือกระชากจิตวิญญาณของตนเองให้หลุดจากสิ่งเสพติดชนิดนี้ นอกจากพวกเขาได้ประสบภัยพิบัติจากยาเสพติดที่พวกเขาติดอยู่แบบค้างเหลียงแทบเอาชีวิตไม่รอด จึงจะสำนึกถึงความรับผิดชอบชั่วดี ดิฉันสงสารแกนนำพันธมิตรทุกคน สงสารตัวเอง สงสารประเทศไทย อนาคตของชาติไทยที่จะหวังพึ่งเยาวชนยังมองไม่เห็นทางเลย

ผู้ปกครองนักเรียนได้ถ่ายทอดโรคความสะดวกสบาย ความเห็นแก่ตัว การเอาัดเอาเปรียบให้ลูกๆ ของเขาซึ่งเป็นนักเรียน ลูกๆของเขาได้รับพันธุกรรมทางสายเลือดไว้เรียบร้อยแล้ว จึงเป็นงานที่หนักใจครูบางคนอย่างมาก ครูหลายๆคนมองไม่เห็นหรือก่ะ เพราะเป็นโรคเดียวกัน ทั้งโรงเรียนมีครู ๑๗ คน มองเห็นว่าเด็กเป็นโรคติดความสะดวกสบาย เสพความสุขจากเงิน ผลาญจิตวิญญาณของตัวเองโดยการใช้ตัวเงินเป็นตัวทำลายจิตวิญญาณที่ดี มีครูประมาณ ๓ คนที่สามารถมองเห็นได้ในเรื่องนี้ สิ่งดีๆที่จะทำให้ตัวเขาเกิดปัญญา ที่ดิฉันพยายามยัดเยียดให้ มันไม่สามารถแทรกเข้าไปได้เลย แต่ก็ทำเท่าที่จะทำได้เพราะคิดว่าน้ำลายไม่ได้ซื้อมา แต่กำลังกายจะอ่อนแรงลงเหมือนหม้อเบตเตอร์ที่หมดไฟ และคิดว่าเวลาที่เหลือจะช่วยให้คุ้มค่าที่สุด

ขณะนี้ดิฉันออกเยี่ยมบ้านนักเรียน สรุปลอกมาแล้วว่านักเรียนทุกคนตื่นสาย ไม่ตื่นช่วย

พ่อแม่หุงข้าวเลยสักคนเดียว ตื่นมารับประทานอาหาร แยมมือขอเงินพ่อแม่แล้วมาโรงเรียน ทำอะไรไม่เป็นเลย ครูจึงเหนื่อย(ครูที่มีจิตสำนึกในการปลูกฝังคุณธรรม) ไม่รวมถึงครูที่มุ่งสอนแต่วิชาการที่นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันไม่ได้เลย ครูที่มีจิตสำนึกดีๆ จึงเหมือนตบมือข้างเดียว พ่อแม่ไม่ยอมตบมือด้วย แต่จะเอาผลผลิตที่ดีๆ **นี่คือเยาวชนของชาติ มีอบายมุขเกียจคร้านเป็นที่ ๑ มีกิเลสยึดเอาความสะดวกสบายเครื่องอำนวยความสะดวกเป็นที่ ๒ ไม่มีความเสียสละ เห็นแก่ตัวแบบสุดๆ** จะให้ครูมาแก้พฤติกรรมนี้หรือยากมาก ครูยังมองไม่เห็นกิเลสของตัวเองเลย แกรมมีมากกว่าเด็กอีก

ดิฉันสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ได้เปิดรายการFMTV ให้นักเรียนดูและอธิบายให้นักเรียนฟังเกี่ยวกับสถานการณ์เมืองไทยในปัจจุบัน น้ำตาของดิฉันเกือบไหลต้องหยุดพูดแล้วล้างก่อนสะอื้นไว้ มันจุกอยู่ที่คอหอย เพราะเด็กเขาไม่เข้าใจอะไรอีกมาก ถูกปิดหูปิดตาทั้งพ่อแม่ทั้งลูก เยาวชนของชาติไทยถูกทำลายไปแล้ว ผู้ใหญ่ที่ดีของชาติจะเกิดขึ้นได้อย่างไรคะพ่อท่าน แล้วจะรักษาชาติไทยได้อย่างไร เมื่อเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ระบบการศึกษาของเมืองไทยไม่ได้ปลูกฝังความรักชาติแม้แต่น้อย

ดิฉันเปิดช่องFMTV เรียกครูห้องข้างๆมาดู ไม่มีครูคนไหนที่จะชะงักหน้ามาดูเลย ทั้งๆที่เขาเดินผ่านไปผ่านมา ไม่มีจริงๆ แม้แต่ดิฉันไปเล่าให้ฟังพวกเขายังไม่มึชองว่างที่จะนำเอาเสียงของดิฉันไปบรรจุลงในหูของพวกเขaley เขาจับเฉพาะเรื่องหนึ่งเรื่องละคร ปากของพวกเขาที่มีแต่เรื่องกินกิน กิน พวกเขาอยู่เพื่อกินจริงๆ ถ้านักเรียนคนไหนป่วยหรือเป็นอะไรตอนพวกเขากินอยู่ พวกเขาจะโกรธจนหน้าเขียวหน้าแดงเลยละ เรื่องสถานการณ์บ้านเมืองพวกเขาไม่รู้แม้แต่นิดเดียว แกรมยังพูดว่าเขามีเงินเดือนไม่เกี่ยวอะไรกับความยากจนของชาวไร่ชาวนา ราคาข้าวของขึ้น ถ้าไม่พูดว่าเห็นแก่ตัวสุดๆ จะพูดว่าบรมโง่ มหาโง่ น่าจะใช้แทนกันได้ละคะ ดิฉันเหนื่อยมากในเรื่องนี้ทำคนเดียวไม่ไหว เพราะครูก็มีนิสัยไม่แตกต่างจากนักเรียนเลย

ดิฉันเข้าใจที่พ่อท่านเทศน์เมื่อเช้าวันที่ ๑๖ มิถุนายนชัดเจนว่า **ผู้บริหารประเทศที่เขาฉลาด (เจโก) เขานำเศษเงินที่มีอำนาจมาเป็นเหยื่อหลอกหล่อมอมเมาประชาชนให้หลงใหลจนหลับไม่ตื่น** ดิฉัน

๑๑
ขมาย
จาก
ญาติ
๒๕๕๓

ขอเพิ่มเติมอีกว่า **พินไม่มีและหนีไม่พิน** ยาเสพติดชนิดนี้ ดิฉันเรียกมันว่า**เฮโรอีน** ซึ่งคนใช้เสพทางจิตวิญญาณ แล้วพ่อแม่ก็นำเฮโรอีนไปมอมเมาลูกต่ออีก เด็กอนุบาลก็นำเฮโรอีนมาโรงเรียน ๓๐-๔๐ บาท บอกผู้ปกครองอย่างไรเขาก็ไม่เชื่อ สงสารประเทศชาติเหลือเกิน ในจิตวิญญาณของนักเรียนไม่มีคุณธรรมเหลือแล้ว แม้แต่ครู เด็กระดับมัธยมยังขอเงินครูหน้าตาเฉย ครูใช้งานไม่ค่อยได้ ต้องแลกกับเงิน ยังมีจิตวิญญาณของเด็กอนุบาล - ป.๓ ที่ยังมีส่วนได้อยู่

ต่อไปเชื้อโรคระบาดมากก็ไม่เหลืออะไร **เงินตัวนี้แหละ ตัวทำลายชาติไทย เป็นมาตรการที่มองเห็นตัวชัดเจนหมายเลขหนึ่งทีเดียว** แต่คนส่วนใหญ่ไม่รู้ว่ามันคือมาตรการ มันทำลายทุกสิ่งทุกอย่างในสังคมทุกระดับ ครูเผลอวางกระเป๋าวัดตรงไหนไม่ได้แล้ว เหมือนเข้าไปอยู่ในหมุมโจรต้องระวังของมีค่าทุกอย่างทุกอย่าง สตางค์ครูหายก็มี ของใช้ครูหายก็มี

ดิฉันจึงคิดว่าพ่อท่านฉลาดล้าลึกมากเกินกว่าใครจะตามทัน หยั่งรู้เหตุการณ์ล่วงหน้าได้ จึงได้ตอกเสาเข็มไว้ให้ชาติไทยอย่างแน่นหนา ต้องต่อสู้กับอุปสรรคมากมาย ดิฉันเห็นพ่อท่านใส่ชุดสีขาวในทีวีที่ไร น้ำตาเกือบไหลทุกที **พ่อท่านฉลาดมากจนคนโง่ตามไม่ทัน พ่อท่านจึงถูกมองว่าผิดตลอดมาจนปัจจุบัน ซึ่งดิฉันก็เคยโง่มาแล้ว** โง่จริงๆ แต่ไม่มีอำนาจทางการเมืองจึงไม่ทำให้พ่อท่านเดือดร้อน เพียงแต่คิดว่า พระอะไรชอบยุ่งกับการเมือง จนเดี๋ยวนี้ความโง่มันหนีไปแล้วเพราะเกิดปัญญาจากการฟังเทศน์พ่อท่าน เข้าใจชัดเจนใสแจ้ว เหมือนน้ำไม่มีตะกอน ว่าทำไมพ่อท่านจึงยุ่งเกี่ยวกับการเมือง เพราะศาสนา การศึกษา การเมือง แยกกันไม่ได้เลย ถ้าสังคมทุกระดับไม่มีศาสนา เข้าไปอยู่ในจิตของคน เมื่อนั้นแหละการศึกษา การเมืองก็ไปไม่รอดแน่ๆ

พ่อท่านคะ ดิฉันสงสารพื้นแผ่นดินของชาติไทยจริงๆ ดิฉันมองเห็นก็เพียงแต่พ่อท่านเท่านั้นที่จะพาชาวอโศกกู้ชาติได้ เฉพาะพื้นแผ่นดินเท่านั้นแหละค่ะ ส่วนจิตวิญญาณของคนไทยทั้งประเทศนั้นไม่สามารถกู้ได้มันยากเหลือเกิน นอกจากคนที่มีปัญญาจะเดินทางเข้ามาอาศัยร่วมเงาของอโศกเอง หรือไม่อย่างนั้นก็ร่วมเงาของอโศกกว้างใหญ่ขยายออกไป คนที่มาอาศัยอยู่ในร่มเงาของอโศกจึงจะมีจิตวิญญาณที่สูงขึ้น

ดิฉันทราบเรื่องราวที่เลวร้ายในวงการของทางราชการ ระดับอำเภอ ระดับ อบต. ระดับโรงเรียน ระดับสถานีอนามัยตำบล ที่ผู้มีอำนาจบางประมาณของทางราชการมาผลาญเปล่าไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และถูกต้องตามกฎหมายเท่ากับเป็นการปลักดินให้ชาติไทยพินาศย่อยยับลงไวๆ รู้สึกหดหู่มากแต่ก็ทำได้

ฉบับนี้ขอรายงานพฤติกรรมและความรู้สึกของตัวเองที่ประทับใจในชาวอโศก ซึ่งชมแกนนำ พันธมิตรทุกคน และศรัทธาในความฉลาดอย่างล้าลึกของพ่อท่านมาก ภูมิใจในตนเองที่สามารถปฏิบัติตนทั้งทางกาย วาจา และใจเลียนแบบชาวอโศกได้ (เพราะเกิดเป็นลูกแล้วต้องเดินตามรอยพ่อแรงได้โดยไม่เหน็ดเหนื่อย) โดยเฉพาะเมื่อมาลงสนาร่วมชุมนุม

ตั้งตบะไว้ว่ารับประทานอาหารเช้ามา ๔ ปีมาแล้ว แต่ยังสามารถตั้งอยู่ได้ ทั้งๆที่อาหารมันผ่านตา ผ่านจมูกทั้งคืน สัมมาวาจาพร้อยไป ๑ ครั้ง หลุดคำหยาบให้รัฐบาลไป สัมมาวายามะยังอยู่ครบ ดิฉันศรัทธาพ่อท่านมากจนติดจานASTV ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน ทั้งที่อยู่โรงเรียนก็แทบไม่มีเวลา

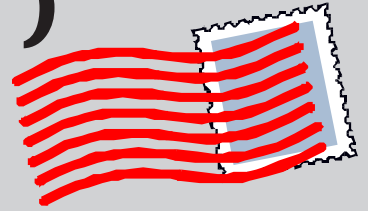
กราบขอบพระคุณพ่อท่านเป็นอย่างสูงค่ะที่สละเวลาอ่านจดหมายของลูกแรงี้ซึ่งโรคตัวนี้จนจบ ถ้าไม่ตายเสียก่อนคงมีวาสนาได้มากกราบพ่อท่าน

กราบนมัสการมาด้วยความเคารพและศรัทธาพ่อท่านมากที่สุดในโลก

♥ **ศุภจีณี กฤททวิ**

ปฏิบัติธรรม ต่างแดน (๓)

๖ มิถุนายน ๒๕๕๑

กราบนมัสการพ่อท่านที่เคารพอย่างสูง

ได้มีโอกาสติดตามชาวคราวบ้านเมืองอยู่ ณ แดนไกล เห็นปัญหาของสังคมไทยทวีความรุนแรง ก็เลยได้กลับมานึกถึงคำถามที่หนูเคยถามตัวเองว่าเพราะเหตุใดบางประเทศจึงได้รับการกล่าวขานว่าเป็นประเทศพัฒนา ในขณะที่อีกหลายประเทศในโลกเป็นได้เพียงแค่ประเทศด้อยพัฒนา ในตอนแรกหนูก็เข้าใจไปนะคิดว่าคงวัดกันที่ระดับรายได้มวลรวมของประเทศ ประเทศไหนรวยก็ถือว่าประเทศนั้นพัฒนาแล้ว แต่พอได้สังเกตอีกครั้งจึงได้เห็นว่าการที่หลายๆประเทศที่มั่งคั่งด้วยเงินทองนั้น ก็ได้ถูกกล่าวขานว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วเสมอไป เมื่อหนูได้มีโอกาสไปศึกษา ใช้ชีวิตในประเทศพัฒนาแล้วหลายๆประเทศ ไม่ว่าจะเป็น เยอรมนี ออสเตรีย อเมริกา อังกฤษ หรือแม้แต่ญี่ปุ่น สิ่งที่หนูได้เห็น ซึ่งเป็นประสบการณ์ตรง ทำให้หนูได้เข้าใจว่าอะไรคือปัจจัยสำคัญที่ใช้นิยามคำว่าพัฒนาแล้วได้ สิ่งที่เห็นได้ง่ายๆอันแรกก็คือว่าประเทศที่พัฒนานั้นความร่ำรวยส่วนใหญ่จะเป็นของคนในชาติโดยรวม ส่วนประเทศที่ความร่ำรวยส่วนใหญ่ของชาติตกอยู่กับกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งนั้น แม้ประเทศเหล่านี้จะมีผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติสูงเทียมฟ้าเพียงใด ก็มิได้ถูกจัดว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วได้

เหตุผลประการที่สอง ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญมากไปกว่าประการแรกก็คือในประเทศที่พัฒนาแล้วคนในชาติส่วนใหญ่จะสามารถวิเคราะห์ผิดชอบชั่วดีมิได้เกิดทุนเชิงจิตชูความร่ำรวยว่าคือความยิ่งใหญ่ คือความถูกต้อง เลือผ้าราคาแพงๆ รถหรูๆราคาเฉียดร้อยล้าน อำนาจวาสนาบรดาศักดิ์มีสามารถทำให้คนรอบข้างประหวั่นพรันพรึง เห็นว่าเป็นความดีเลิศ หรืออาจกล่าวได้ว่าคนในชาตินั้น ไม่ได้ถูกรอบงำโดยเงินตราจนมองเห็นด้าเป็นขาว ขาวเป็นด้า คุณค่าความเป็นมนุษย์ หรือคุณค่าแห่งความเป็นคนนั้น มิได้วัดกันที่ตัวเงิน

...หากเกิดมา
ในชาติหนึ่ง
มีโอกาสเจอ
ธรรมะที่แท้จริง
แห่งพระพุทธศาสนา
ได้มีโอกาสฝึกฝน
พัฒนาความเป็นคน
ก่อนที่วันหนึ่ง
จะตายจากโลกนี้ไป
ชีวิตที่เกิดมา
ก็ถือว่า
ไม่เสียชาติเกิด...

ได้มาใช้ชีวิตอย่างสงบร่มเย็นในประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศ เมื่อได้ฟังได้ยิน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง เห็นแล้วก็รู้สึกสงสารประเทศชาติและคนในชาติ บ้านเมืองลุกเป็นไฟ คนในสังคมไม่มีความสุข เหตุผลก็คงเหมือนกับคำที่ท่านพุทธทาสให้ไว้ที่ว่า **“หากศีลธรรมไม่กลับมา โลกจะวินาศ”**

ผู้นำประเทศละทิ้งคุณธรรม คนในชาติส่วนใหญ่เพิกเฉยต่อธรรมะ คุณธรรมความดีงาม ถูกลดค่า มุ่งนิยมให้ความชื่นชมต่อความร่ำรวยและคนร่ำรวย เห็นแล้วก็ได้ว่าคนไทยนั้นหากไม่หันกลับมาเชิดชูคุณธรรมนำหน้าในการดำรงชีวิต บ้านเมืองเราก็คงต้องประสบกับวิกฤตเช่นนี้ต่อไป และยิ่งหนักหนาขึ้นเรื่อยๆ ก็ได้แต่หวังนะคะว่าในวันหนึ่งเราจะมีผู้นำที่มีคุณธรรมอย่างแท้จริงปกครองประเทศ นำศีลธรรมกลับมาอยู่คู่สังคมไทย หากมีวันนั้นเกิดขึ้นจริงๆ ประเทศของเรานั้นคงได้รับคำกล่าวขานว่าเป็นประเทศพัฒนาแล้ว มีความผาสุก สำหรับความร่ำรวยของชาตินั้นไม่ต้องห่วงหวั่นถวิลถวิลใจในประเศมีจิตใจที่ดีงาม ไม่แก่งแย่งชิงดี มีความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจ ความมั่งคั่งของชาติก็จะตามมาเอง ไม่ยากเย็นเลย

...ทุกสถานที่ก็คือแบบทดสอบ
ของเส้นทางแห่งโลกุตระ...

ท่ามกลางวิกฤตเช่นนี้ได้เห็นคุณลุง คุณป้า พี่น้องชาวโศกร่วมเสียสละความสุขส่วนตัว ไม่นิ่งดูตาย ช่วยกอบกู้สังคมบ้านเมือง ก็รู้สึกซาบซึ้งมาก จริงๆแล้วจะว่าไป เกิดมาท่ามกลางบ้านเมืองที่มีปัญหาที่ดีเหมือนกัน เพราะ **หนึ่ง** ก็คือ เราก็จะเป็นผู้หนึ่งแห่งประวัติศาสตร์ในการร่วมกันก่อร่างสร้างบ้านแปลงเมือง เป็นอีกบันทึกของชีวิตที่น่าจดจำ **สอง** ก็คือเราก็จะสามารถใช้เหตุการณ์ที่ไม่น่าพิสมัย นำเบื้องหน้านี้เป็นแบบทดสอบดูจิตดูใจ พัฒนาจิตวิญญาณของตนเองได้เป็นอย่างดี

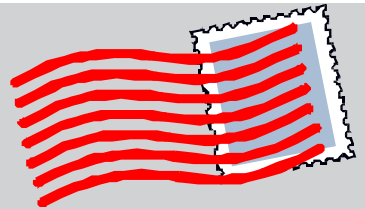
สำหรับตัวหนูเองแม้ไม่ได้มีโอกาสไปร่วมภารกิจอันยิ่งใหญ่ แต่ก็พากเพียรพยายามทำหน้าที่ที่ตนเองรับผิดชอบอยู่ให้ได้อย่างดีที่สุดเช่นกัน ทุกเหตุการณ์ ทุกสถานที่ก็คือแบบทดสอบของเส้นทางแห่งโลกุตระ ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยแห่งราชธานี มหาวิทยาลัยแห่งราชดำเนิน มหาวิทยาลัยแห่งกรุงเวียนนา ทุกที่ก็คือที่เราจะได้ใช้เรียนรู้เก็บหน่วยกิตฝึกฝนพัฒนาจิตวิญญาณ คนเราเกิดมาก็แค่นี้ หากเกิดมาในชาติหนึ่ง มีโอกาสเจอธรรมะที่แท้จริงแห่งพระพุทธศาสนา ได้มีโอกาสฝึกฝนพัฒนาความเป็นคน ก่อนที่วันหนึ่งจะตายจากโลกนี้ไป ชีวิตที่เกิดมาก็ถือว่าไม่เสียชาติเกิด

ในสมัยก่อนหนูมักจะรู้สึกเสียดายว่าหนูเกิดมาในชาตินี้มันไม่ได้พัฒนาอะไรเลย มีแต่กิเลสตัณหาของที่มีก็คือสิ่งที่เคยสั่งสมมา มิได้พัฒนาอะไรให้เกินไปจากสิ่งที่เป็นของเก่า แต่ ณ วันนี้หนูสามารถพูดได้อย่างเต็มปากแล้วว่า หนูไม่ได้หยุดจมปลักอยู่ที่เดิมแล้ว และพัฒนาการเช่นนี้คงไม่สามารถเกิดขึ้นได้ง่ายๆ หากมิได้มาใช้ชีวิต ณ ที่แห่งนี้ ณ ครานี้ ก็คงต้องขอบคุณโชคชะตากระมังที่พัดพาทำให้

หนูมีโอกาสได้มาเรียนต่อในระดับปริญญาเอก ณ กรุงเวียนนา หันย้อนกลับไปมองเมื่อไม่นานมานี้ที่ หนูมีความทุกข์ทรมานในการมาเรียนต่อ จนหลายๆคนแปลกใจว่าหากทุกข์มากแล้วจะทนอยู่ไปทำไม ทำไมไม่กลับมา จริงๆแล้วหนูก็ไม่ทราบหรอก แต่คงเป็นด้วยลักษณะนิสัยดั้งเดิม หรือถ้าจะเรียกว่า เป็นวาสนาของตนเองก็คงไม่ผิดที่ว่า ถ้าตัดสินใจทำอะไรแล้วจะไม่เดินถอยหลัง หรือหันหลังกลับ หรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็นคนที่ไม่ชอบตัดสินอะไรด้วยตนเอง แต่จะทำให้ดีที่สุดแล้วให้ดินฟ้าโชคชะตา เป็นผู้ตัดสิน เพราะหนูรู้ว่ามนุษย์เรานั้นมักไม่ถูกใจกับสิ่งที่เรามีเราเป็นอยู่หรือ

เช่นในอดีตตอนที่หนูเรียนอยู่ธรรมศาสตร์ หนูก็เมื่ออยากทำงานเร็วๆ พอทำงานก็ไม่ชอบ อยากไปเรียนต่อ ไปเมืองนอก พอได้ไปเมืองนอกจริงๆก็เบื่อ แล้วก็คิดถึงที่เมืองไทยที่ทำงานเดิมว่า ดียังนั้น ดียังนี้ พอมาอยู่ที่เวียนนาหนูก็เจอสิ่งที่ไม่ชอบ ก็เลยหาเหตุผลที่จะหลบเลี่ยง ไม่อยากอยู่ คนเราหากไม่จัดการที่ต้นตอแหล่งที่เกิดของกิเลส มันก็ต้องเป็นอย่างนี้รำไป อยู่ที่ไหนก็จะ เจอกับสิ่งที่ไม่ชอบใจ หนูทราบและตระหนักถึงจิตตัวนี้ของหนู และหนูก็รู้ว่าหากหนูไม่อดทน ไม่ทนสู้ และตามใจอำนาจแห่งกิเลสตัดสินใจกลับไป บอกว่าจะไปอยู่กับชาวโศก วันหนึ่งในอนาคตหนูก็อาจ

...เราจะทุกข์หรือไม่นั้นมิได้มาจากบุคคลอื่น หรือสิ่งรอบตัว แต่มาจากจิตใจของเรา เพียงเท่านั้น...

จะเกิดไม่ชอบใจ เกิดไม่อยากอยู่ในดินแดนโศกก็ได้ และเมื่อวันนั้นมาถึงหนูก็อาจจะหาเหตุผลที่จะหนีไป

เพราะฉะนั้นระยะเวลา ๓-๔ ปีในการทำปริญญาเอกที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรียนี้ หนูถือว่ามันคือบททดสอบสำคัญ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกัน สร้างความแข็งแกร่งให้กับใจตนเอง มันคือการพิสูจน์และสร้างความมั่นใจให้กับตัวหนูเองว่า ณ วันหนึ่งเมื่อหนูได้ก้าวเข้าสู่ราชธานีแห่งชาวโศกแล้ว ที่แห่งนั้นก็จะเป็นแดนตายของหนู และจะไม่มีคำว่าหันหลังกลับ

เคยมีคนกล่าวกับหนูว่าระยะเวลา ๑ ปีที่ผ่านมาที่บ้านราชธานี หนูก็ไม่ได้อยู่แบบสบายๆ ถูกกดดัน ถูกคนไม่ชอบก็มี ถ้าเจอขนาดนั้นยังอยู่ได้ แล้วทำไมในอนาคตจริงจะอยู่ไม่ได้ หนูก็เคยคิด คิดทบทวนจนในที่สุดหนูก็รู้ว่า ที่หนูอยู่ได้ในระยะที่ผ่านมา มันไม่ใช่มาจากความเข้มแข็งหรือปัจจัย จากตัวหนูอย่างเดียว แม้จะมีคนไม่ชอบ ไม่เข้าใจเรา แต่หนูก็ยังมีคุณพ่อ คุณแม่ มีพี่ไฟพร มี ลิกขมาตุ และที่สำคัญก็คืออย่างน้อยก็มีพ่อท่านที่เข้าใจ แต่วันหนึ่งในอนาคตข้างหน้านั้นอาจจะไม่เหลือ คุณพ่อคุณแม่ อาจจะเหลือใครๆที่จะเข้าใจหนูได้อีก แต่หากแม่ไม่มีเพียงสักหนึ่งคนที่เข้าใจเรา แต่ถ้าเราเข้าใจตัวเราเอง เราจะมีความสุขอยู่ได้ไหมในทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

นั่นคือคำตอบที่หนูกำลังหาให้กับตนเอง การมาอยู่โดดเดี่ยว ณ ที่แห่งนี้ ในเวลานี้ สถานการณ์มันทำให้หนูได้เข้าใจอย่างแท้จริงว่า ในโลกนี้ไม่มีใครที่สามารถเป็นที่พึ่งให้แก่ใครอย่าง

แท้จริงได้เลย แม้จะมีคนอยู่พร้อมร้อมรอบกาย แม้จะมีคำยกย่องชมเชย มีเสียงหัวเราะที่ดังสนั่น
นั้นก็ไม่สามารถบำบัดบรรเทาให้ความทุกข์จางหายไปได้ เราจะทุกข์หรือไม่นั้นมิได้มาจากบุคคลอื่น
หรือสิ่งรอบตัว แต่มาจากจิตใจของเราเพียงเท่านั้น

ในสมัยก่อนหนูเคยโทษโชคชะตาว่า จริงๆแล้วเมื่อเทียบกับระยะเวลาที่หนูเคยไปอยู่อเมริกา
หรืออังกฤษ ภาษาอังกฤษของหนูนั้นควรจะดีกว่านี้ หากภาษาหนูดี หากหนูเก่งในด้านเศรษฐศาสตร์
หนูก็คงไม่มีปัญหาในการเรียน คงไม่ต้องสอบได้คะแนนโหลที่สุด เวลา present(นำเสนอ) คงไม่
ต้องอับอายขายหน้า แต่ในวันนี้หนูกลับดีใจที่หนูไม่ได้เป็นคนเก่งมากมายเลิศเลอ เพราะหากหนูทำ
อะไรก็ประสบความสำเร็จภาคภูมิใจทุกอย่าง หนูนั้นก็คงไม่ได้รับรู้ถึงจิตวิญญาณตัวนี้ของหนู จิตที่กลัว
ความหน้าแตก กลัวความผิดหวัง กลัวการไม่ได้รับความยอมรับ ไม่ได้ค่า

แต่วันนี้หนูรู้สึกภูมิใจและประทับใจในตัวหนูมากเลย ภูมิใจที่ว่าจากที่หนูเคยกลัวอย่าง
มากมายกับการเรียนที่นี้ กับการที่ต้องไป present (นำเสนอ) สิ่งที่เราไม่รู้ ไม่ถนัด ไม่มั่นใจ แต่
วันนี้ความกลัวนั้นได้ลดกำลังลง แม้อาจจะยังหลงเหลืออยู่ แต่มันก็ได้ทำให้หนูต้องทุกข์อย่าง

**...หนูภูมิใจกับตัวเองที่หนู
สามารถมีความสุขได้จริงๆ
แม้จะเป็นคนที่ดูไม่ได้เรื่อง
ที่สุด ดูไม่เก่งที่สุด...**

มหาดลอีกต่อไปแล้ว หากเราไม่รู้ เราก็ต้องพยายามชวนหาความรู้ เมื่อเรารู้ว่าเราไม่มีความ
สามารถก็ต้องพยายามฝึกฝน และเมื่อเราได้เต็มทีกับมันแล้ว นั่นก็คือสิ่งที่ดีที่สุดที่เราจะสามารถทำ
ได้แล้ว ไม่มีอะไรที่จะต้องกลัวอีกต่อไป

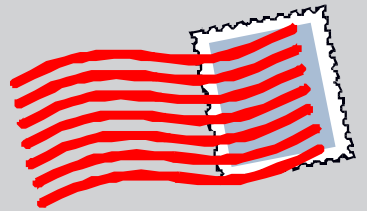
หนูภูมิใจกับตัวเองที่หนูสามารถมีความสุขได้จริงๆแม้จะเป็นคนที่ดูไม่ได้เรื่องที่สุด ดูไม่เก่ง
ที่สุด แต่ก่อนทุกข์กับมันซะแทบแย่ กลัวจนขาลั่น หน้าเขียวหน้าบูด แต่จริงๆแล้วแค่หากเราไม่เห็น
ว่ามันเป็นเรื่องใหญ่ แค่มีจิตยินดีกับสิ่งที่เราได้กระทำ ได้ผ่าน และมีจิตใจที่ดีกับทุกๆคนรอบข้างใน
ทุกสถานการณ์ เราก็จะไม่รู้สึกว่สิ่งเหล่านั้นเป็นความทุกข์ เราจะมั่นใจ และทุกสิ่งก็จะสดใสงดงาม
หนูรู้สึกว่ามันสุดยอดเลยที่หนูผ่านตรงนี้ได้ แต่ก่อนหนูเคยรังเกียจความทุกข์มากมาย เพราะเวลาที่
หนูกลัว หรือมีกิเลส นั้นทำให้หนูทุกข์มากมายเหลือเกิน แต่ตอนนี้ในวันนี้หนูไม่รังเกียจตัว
ความทุกข์อีกแล้ว เพราะหากไม่มีความทุกข์อย่างแสนสาหัส ก็คงไม่มีตัวกระตุ้นที่จะทำให้เราสลัด
ออกจากความทุกข์นั้นๆได้ **ทุกข์นะยิ่งดี ยิ่งทุกข์มากเท่าไรยิ่งดี เพราะความทุกข์จะเป็นบ่อเกิด
แห่งปัญญาที่จะทำให้เราไม่ต้องจมกับความทุกข์นั้นๆอีกต่อไป**

ผ่านเส้นทางชีวิตมาจนวันนี้ ชีวิตได้เห็นอะไรมากมายเหลือเกิน แต่ ณ วันนี้หนูสามารถ
กล่าวได้อย่างหนักแน่นด้วยตัวของหนูเองแล้วว่า โลกนี้ไม่มีอะไรที่ยิ่งใหญ่สำคัญสำหรับชีวิตคนมากไป
กว่าธรรมะแห่งพระพุทธศาสนา เปรียบเสมือนดอกไม้ที่หว่านไว้จะต้องไขว่คว้าเอื้อมมาครอบครองให้ได้

ขนาดหนูแค่สามารถกำจัดกิเลสบางตัวลงไปได้ หนูยังเป็นคนมีความสุขขนาดนี้ หากวันหนึ่งถ้าหนูมีโอกาสเอื้อมคว้าดอกไม้ที่สูงที่สุดมาได้ วันนั้นหนูก็จะเป็นคนที่มีความสุขที่ยิ่งใหญ่จริง และเป็นความสุขที่ยั่งยืนด้วย เพราะเป็นความสุขที่มาจากตัวของเรา เมื่อได้เจอของดีที่สุดอย่างนี้แล้วจะไม่ปล่อยให้หลุดมือไปง่ายๆ แม้หนทางแห่งความเป็นคนที่มีความสุขอย่างสมบูรณ์นั้นจะยังอีกยาวไกล มองไม่เห็นฝั่ง แต่หนูก็มีย่อท้อ จะบักบั่นพากเพียร เพราะหนูมั่นใจว่าเส้นทางนี้คือทางที่ถูกต้อง และสมบูรณ์ที่สุด

ท้ายที่สุดนี้หนูขอกราบขอบพระคุณพ่อท่าน ที่เมตตาเสียสละนำเอาธรรมะแห่งพระพุทธองค์ มาเปิดเผย เพื่อให้สัตว์โลกไม่ต้องจมทมนทรمانอยู่ในวัฏสงสารอันทุกข์ร้อนอีกต่อไป แม้หนูไม่สามารถไปร่วมงานอโศกรำลึกบูชาพระบรมสารีริกธาตุ บูชาพ่อท่าน ณ ชุมชนพันธมิตร มหาวิทยาลัยราชดำเนิน ร่วมกับคุณลุงคุณป้า พี่น้องทุกคนในครั้งนี้ แต่หนูตั้งจิตอธิษฐานให้คำสัญญาอย่างตั้งมั่นว่าหนูจะพากเพียรบักบั่นไม่ย่อท้อ จะใช้มหาวิทยาลัยแห่งกรุงเวียนนาที่พัฒนาจิตวิญญาณของตนเองให้ก้าวหน้าขึ้นให้จงได้ เพื่อวันหนึ่งจักเป็นส่วนหนึ่งในการกู้สังคม ช่วยโลก เข็นกงล้อพระธรรมจักร ตอบแทนบุญคุณพ่อท่าน พระคุณพระพุทธศาสนาอย่างเต็มแรงในอนาคต

สุดท้ายของท้ายที่สุดนี้หนูขอกราบอาราธนาให้พ่อท่านมีสุขภาพที่แข็งแรง อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรสร้างความผาสุกแก่มวลมนุษยชาติตลอดไป

กราบนมัสการ

นางสาวชิตตะวัน ชนะกุล

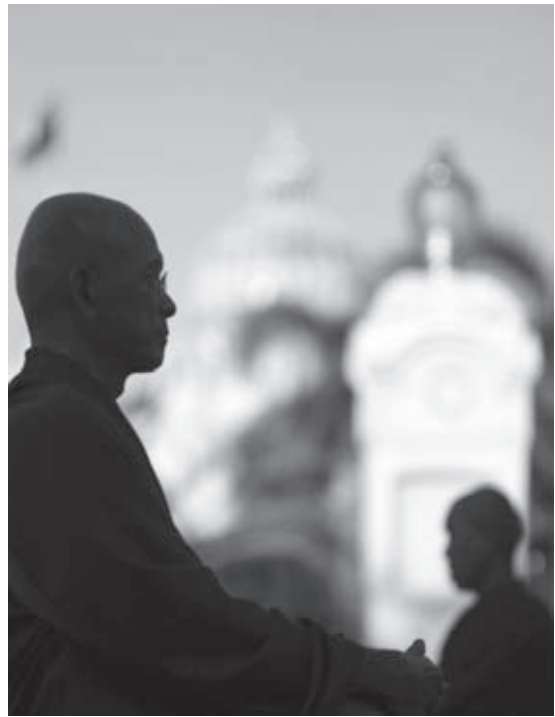
Universitaet Wien, Oesterreich

พันธมิตร กุชาคิ

วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เวลา บ่าย ๓ โมง พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย นัดชุมนุมประท้วงคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย บ่ายโมงพื่อท่านเทศน์ ให้โอวาทลูกๆจากจังหวัดต่างๆ ที่ศาลาฟังธรรม สันติอโศก เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนออก คึกใหญ่ เราสู้กันอย่างนี้จริงๆ คึกครั้งนี้ใหญ่หลวง ยิ่งนัก ต้องต่อสู้ทั้งศัตรูภายนอก คือ รัฐบาล หุ่นเซดได้เงาเผด็จการหุ่นนิยมสามานย์ และคึกภายใน คือตัวภยาคติ ที่ฝังแน่นในใจ ความหวาดกลัวต่อสงครามการต่อสู้ กลัวความรุนแรง กลัวการนองเลือด และความตาย

จริงๆแล้ว เมื่อไม่นานมานี้ เรามี โอกาสเข้าอบรมเรื่องธรรมชาติบำบัดกับ**คุณหมอ เจริญ วาทักกันเชรี** จากประเทศอินเดีย เขาเป็น ลูกศิษย์ของท่านมหาตมะ คานธี เป็นนักเคลื่อนไหว เพื่อเปลี่ยนแปลงสังคม เรียกร้องความยุติธรรม และความถูกต้อง ตามแนวสัตยาหุเคราะห์

เราชื่นชมความกล้าหาญของเขามาก เขาพูดถึงความตายที่เป็นเหตุผล ฟังตอนนั้นเหมือนเราจะหลุดจากความกลัวมาได้ระดับหนึ่งทีเดียว **“ทุกคนต้องตาย เมื่อถึงเวลาของมัน แม้คานธี ก็ไม่ได้ตายเพราะถูกยิงเสียชีวิต ไม่มีใครฆ่าเรา ความตายไม่ใช่การลงโทษของใคร เรามีเวลาตายของเราอยู่แล้ว และนั่นมันเป็นเวลาของคานธี จงกล้าหาญ ถ้าต้องตายจงตายพร้อมด้วยความกล้าหาญ ถ้าคุณกลัวตาย คุณจะตายทุกวัน”** หมอจะบอกว่า เมื่อเราไม่กลัวตายซะอย่าง เราก็จะไม่กลัวต่อทุกโรคที่เดินเข้ามาในชีวิตของเรา เพราะจิตใจที่เข้มแข็งจะสร้างภูมิคุ้มกันที่แข็งแรง ให้ร่างกายได้

เอาเข้าจริงพอใกล้ความตายเราก็ยัง รู้สึกได้อยู่ เราซี้ซลาดมาก ตั้งแต่เด็กมีแผล หกล้มที่หัวเข่าครั้งเดียว จะวิ่งไปตีน้อง แผล ครั้งนั้นสร้างความปวด เดินกะเผลก กว่าจะหาย ใช้เวลาเป็นเดือน เพราะไปหกล้มซ้ำแผลเก่าอีก ๒ ครั้ง ทำให้แผลขยายวงกว้างและลึก กลายเป็น

รอยแผลเป็นใหญ่มาจน
ทุกวันนี้

ฟังพ่อท่านไปก็
พยายามกลั้นน้ำตา แต่ด้วย
ปัญญาที่เชื่อมั่นในทุกสิ่งที่
พ่อท่านพาทำ เราจะทำตาม
เราจะไม่ยอมพลาดเหมือน
คราวที่แล้ว ซึ่งเมื่อเวลานั้นผ่านไป
เราได้แต่เสียดาย ประวัติศาสตร์
อโศกหน้านี้ไม่มีเราได้อย่างไร

จำได้ตอนเหตุการณ์พฤษภา-
ทมิฬ กลางดึกของคืนวันหนึ่ง มีการเคลื่อนย้าย
ของกลุ่มชุมนุมจากสนามหลวงไปยังข้างทำเนียบ
บรรยากาศตอนนั้นคลื่นมนุษย์ต่างซูลมุน พร้อมลุย

เรากับน้องกลุ่มหนึ่งรี่ๆ รอคอย ไม่กล้า
ตามไป ไม่มั่นใจในความปลอดภัยเลย พวกเรา
ส่วนใหญ่เดินล่องหน้าไปแล้วพร้อมคุณจำลอง
ซึ่งตอนนั้นอยู่ระหว่างอดข้าวประท้วง ในช่วง
ตัดสินใจไม่ถูก เราคิดถึงพ่อท่าน และโทรหา
ท่านทันที ท่านถามหลังจากฟังเรารายงาน
สถานการณ์จบว่า เราอยู่ที่ไหนและพวกเรายู่
กันที่ไหน พอเราตอบ พ่อท่านพูดเสียงเข้มว่า
ทำไม่ได้ตามพวกเขาไปจำได้ว่าเราตอบพ่อท่านทันที
ดิฉันจะไปเดี๋ยวนี้ มันเหมือนเราได้รับสัญญาณ
เราดับเครื่องความคิดฟุ้งซ่าน ผีซึกแล้วทั้งฝูง
กระจุกไม่เป็นขบวน (สมน้ำหน้ามัน) ไม่นานก็ตาม
ไปสมทบกับพวกเรา คืนนั้น ท่ามกลางฝูงชน
แน่นขนัด ทุกอย่างผ่านไปด้วยดี ไม่มีเหตุร้าย
ใดๆเกิดขึ้น การชุมนุมครั้งนั้น คนชั้นกลาง
ออกมามากที่สุด เรียกกันว่า **มือบมือถือ**

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๕ พ่อท่าน
ชักชวนพวกเราไปรวมตัวทำนากันที่ปฐมอโศก
(ตรงนี้สื่อกันว่าพ่อท่านส่งสัญญาณไฟแดงให้

พวกเรา) เป็นครั้งแรกในชีวิตที่เราทำนากท่ามกลาง
แสงแดดร้อนระอุ และทำก้มๆเงยๆปวดหลัง
ชะมัด ตกเย็นนั้นเราเหนื่อยสุดขีด ออกจาก
ปฐมอโศกอยากกลับบ้านไปพัก น้องๆก็ชวนแวะ
ไปที่สนามหลวง อยู่ไม่นานทุกคนก็เหนื่อยเพลีย
๓ ทุ่มกว่ากลับบ้าน ประมาณตี ๓ เศษ เสียง
โทรศัพท์ดัง น้องสนิทกันโทรมาเสียงร้องไห้ ตกใจ
กลัว ทหารกำลังยิงเข้ามาในที่ชุมนุม มีคนถูกยิง
แล้ว เราได้ยินเสียงปืนดังสนั่นเข้ามาทางโทรศัพท์
ด้วย จำไม่ได้แล้วว่าเราพูดอะไร พอวางหู ก็นึกถึง
น้องอีกคนอยู่ที่นั่น โทรหาเขาหลายครั้งไม่รับ
หรือเขาจะถูกยิง แต่ไม่นานเมื่อเขารับสาย ถามว่า
อยู่ที่ไหน เขาหลับอยู่ในรถที่จอดอยู่หน้าศาลา
ว่าการกทม. เราถามว่าได้ยินเสียงอะไรไหม เขา
ว่ามีเสียงประทัดดังอยู่ เราบอกว่าเป็นเสียงปืน
ตอนนี้ทหารกำลังยิงใส่ผู้ชุมนุม เตือนให้เขาระวัง
ตัว หลังจากนั้นเราก็กังวลกับความคิดของเขา คิด
ไต่ยังง(วะ) นอนอยู่ใกล้สนามรบแท้ๆ ต่อให้
เป็นเสียงประทัดก็ยังคงต้องคิดว่าเป็นเสียงปืน

น้องคนนี้มีวิธีคิดเช่นนี้จริงๆ

เช้าวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ เตรียมตัวออกจากบ้านแต่เช้า เราถามน้องๆ ใครจะไปให้ตัดสติใจเอง เราไม่ชวนเพราะไปแล้ว อาจมีอันตรายก็ได้ ทุกคนไป ไม่กลัว ตอนเรียกแท็กซี่ไปส่งบริเวณราชดำเนิน คนขับเตือนว่า ที่นั่นอันตราย ตอนเขารับเงิน พูดว่า ผมไม่เข้าใจพวกคุณ รู้ว่าจะเข้าไปตาย ยังจะเข้าไป และสายตาเขาก็รู้สึกอย่างนั้นจริงๆ บ่ายวันนั้น ทหารก็เข้ามาเคลียร์พวกชุมนุม เดินลุยเข้ามา เป็นกองทัพ ช่วงนั้นเราอยู่กันใกล้สะพานผ่านฟ้า มีข่าวว่าทหารจับคุณจำลองและคนอื่นๆอีกหลายคน และมีเสียงตะโกนให้พวกเราหมอบลง เราทำตามทันที บอกน้องๆซึ่งอยู่รวมกันหลายคน ให้หมอบลง เรากลัวสุดขีดบอกน้องๆอย่าเงยหน้า ช่วงนั้นจิตใจเราว่ารุ่นตายแน่ ก็นึกว่าไม่น่าพาน้องๆมาตาย เราารู้สึกผิด แต่เมื่อเช้าเราก็ได้ถามพวกเขาแล้ว เสียงปืนยิงใกล้เข้ามา ทำให้ความว้าวุ่นเมื่อถึงที่สุด เหมือนสุนัขจวนตรอก เราหันเข้าสู่ด้วยการยอมรับความจริง ทันใดนั้นใจเราสงบอย่างประหลาด เหมือนสติมารวมเป็นหนึ่งอยู่กับปัจจุบัน ณ เวลานั้น เราเกี่ยวหัวน้องๆไว้เมื่อไรนิ้วใครจะหลุดจากการเกาะกุมก่อน และเราเองจะโดนจุดไหน เตรียมรับรู้ความรู้สึกตายมาถึงเมื่อไร และอย่างไร

ทันใด นั้นมีเสียงตวาดดัง “ลุกขึ้นๆ ออกไปซะ” พร้อมทั้งมีบางสิ่งมากระทุ้งที่ตัวเรา ปลายปืนนั่นเอง เมื่อพวกเราต่างเงยหน้าขึ้น หลังจากมุดหัวกันอยู่ตั้งนาน ที่แท่นทหารเดินดาหน้าพร้อมกับยิงปืนขึ้นฟ้าไม่ได้ยิงกราดกระสุนใส่ประชาชนอย่างที่เราคิด พอพ้นบริเวณนั้นออกมา น้องคนหนึ่งร้องไห้โฮเสียงดัง แบบขาดสติ คงด้วยความกลัวที่กลั้นไว้ ผุ่ชนบริเวณนั้นก็ช่วย

ปลอบประโลมอย่างอบอุ่น เราพาน้องๆกลับบ้านทันที และคืนนั้นก็มีการกวาดล้างนองเลือดรุนแรง เกิดเป็นประวัติศาสตร์อีกหน้า ที่คนไทยต้องจดจำไว้อย่างเคร่งครัด

จากปี'๓๕ ถึงปี'๔๙-๕๑ ๑๕ปีผ่านไป วันนี้เราได้กลับมาเยือนถนนราชดำเนินอีกครั้ง เพลงของซุซุ แว่วมา **เดิน เดิน เดิน ถนนราชดำเนิน เดิน เดิน เดินถนนประวัติศาสตร์ ก้าวที่เดิน คือ ก้าวสร้างชาติ ชัยพระราชย์ ท้ากลิ่นออกไป**

วันนี้ได้เห็นภาพประทับใจ คนไทยรักชาติด้วยความกล้าหาญ ทรหดอดทน กินอยู่หลับนอนริมฟุตบาท ตากแดด ตากฝน และพวกเราที่ไปกันตั้งแต่วันแรกๆ จนถึงวันนี้เกือบ ๕๐ วัน เราเชื่อมั่นว่าพวกเขาคือวีรชนตัวจริง เพราะนอกจากมีความเสียสละ เขามีความกล้าหาญ

ในช่วงแรกที่สะพานมัฆวานฯ บ่ายวันหนึ่งมีประกาศให้เตรียมพร้อม รัฐบาลจะสลายผู้ชุมนุม ตามด้วยคำแนะนำต่างๆในการป้องกันแก๊สน้ำตา และถ้าตำรวจจะจับ ควรทำอย่างไร น้องๆก็ชวนกลับบ้านทันที มันช่างตรงกับใจที่ซึกแล้ว เราจึงไม่ค้ำน ขณะค่อยๆเดินมา

ทางที่จะออก เรามองผู้คนรอบข้าง มองพวกเขา ใครทำอะไรอยู่ ทุกคนก็ทำต่อไปปกติ เรานึกถึงใจพวกเขาเทียบกับใจเราแล้วเกิดรู้สึกละอายใจ และนี่ก็กำลังจะเอาตัวรอดอีกเราจึงพูดขอให้น้องๆ อยู่ต่อ หลังจากนั้นพวกเรา ก็เดินกลับเข้าไป อยู่ต่อจนเด็กจึงกลับบ้าน และวันนั้นก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น

อีกวันที่สะพานชัมมมรุชชูลู น้องที่ ค้างประจำชวนค่าง วันนี้โทรบอกอาจนองเลือด ช่วยอยู่เป็นเพื่อนกันหน่อย นำแปลกที่เรารับคำ เรารู้ว่าไม่กล้าปฏิเสธแน่ เหมือนรู้ว่าถ้ามีอะไรเกิดขึ้น เราจะทำอย่างไร และคืนนั้นก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น วันรุ่งขึ้นคิดว่าสายๆ ก็จะกลับ ก็มีข่าวมาว่าอีก ๒ ชั่วโมงตำรวจจะรื้อเต็นท์ เราก็ถูกชวนให้อยู่ต่ออีก โธ่เอ๊ย ยุ่งกับตุลเสียดจริง คราวนี้เราคิดว่า โดนแน่ พวกเราก็เตรียมกัน นำขามาก เช่น ถ้าตำรวจจะรื้อเต็นท์ เราต้อง กอดเสาเต็นท์ไว้ แล้วก็ต้องถ่ายรูปเอาไว้เป็น หลักฐานด้วย เราเตรียมเก็บข้าวของ นี้ภาพไว้ ก่อนเลยว่ามันจะซุลมุนวุ่นวายขนาดไหน ครึ่ง ชั่วโมงผ่านไป เราชวนร้องเพลงคลายเครียดเล่นกัน

ทันใดนั้นตำรวจกลุ่มหนึ่งเดินแถวเข้ามา เราผวา ลุกขึ้น อะไรกำลังจะเกิดขึ้น บางคนพวกเรา เตรียมกอดเสาไว้แล้ว ทันใดนั้นตำรวจเดินเลี้ยว เข้าไปใน ปปช. ชะนี พวกเราเลยได้หลังสาร เอนโดฟินด้วยเสียงหัวเราะ เราตะโกนว่า ทุกคน ปล่อยมือที่เกาะเสาได้แล้ว เราว่าเราขำมากกว่า

ใครๆเลย แล้วเราก็บ่นว่า เมื่อไรตำรวจจะมา ชะนี จวนแล้วอีกครึ่งชั่วโมงละมัง ขณะที่นั่งคุยกัน ก็เหมือนมีบางอย่างเกิดขึ้น ทุกอย่างดูเงียบเสียง ลง เราเงยหน้าขึ้น ใจหายวูบ ตำรวจร่างใหญ่ ยืนตะมึนอยู่ตรงหน้าใช้แล้วสิ่งที่รอคอยมาถึงแล้ว เราจ้องหน้าตำรวจ อยากรู้ว่าเขาจะพูดอะไรเป็น ประโยคแรก ทันใดนั้น ตำรวจพูดว่า “ขอ ซ้อนหน่อย” ใจที่หล่นหายไปมันโผล่มาจากไหน ไม่รู้ เรายืดตัวที่สุด ได้ตะๆ นอกจากเดินไป หยิบซ้อน เราบอกน้องคนหนึ่งหยิบข้าวกล่องให้ ตำรวจไปด้วย ตำรวจตอบว่า ข้าวมีแล้วแต่ขาด ซ้อน พอได้ซ้อน ตำรวจก็เดินจากไป

หลังจากนั้นก็ไม่มีตำรวจมาทำให้ พวกเราตื่นเต้นอีก เราก็กลับบ้านด้วยความเมกบาน ใจ เจ้าน้องคนเดิมมาเชื่อว่า เพราะพี่มาค้ำงแท้ๆ เมื่อคืนก็ไม่เกิดนองเลือด แถมวันนี้ตำรวจก็ไม่ ยักมานุกอีก ดีจริงๆเอาไว้มากั้งอีกนะ เรายึด รับปากได้เลย จะพยายาม เพราะตั้งแต่มีการ ชุมมุนก็นับหลายเที่ยวแล้วเราเพิ่งมาค้ำงได้แค่ ๕ วัน จากสะพานม้ฆวานถึงชัมมมรุชชูลูและกลับไป ที่ม้ฆวานอีก ก็คิดว่าจะทำสถิติให้ได้สัก ๑๐ วัน I will try.

รำพึง รำพัน โดย...เอ็อมเชิว

๑๒ ก.ค.'๕๑

เรื่องย่อ.อ.อ.
เป็นหนึ่งรัฐแจ้ง

คนไทยผู้กล้า

เกิด มาเป็นคนไทยแสนสบาย มีความสุข สงบ สันติ ร่มเย็น ภายใต้พระบารมีปกเกล้าแก่ปวงชนชาวไทย จาก**พระมหากษัตริย์ผู้มีศุภศีลราชธรรม** มีไชยกย่องเพราะเกรงกลัว มิได้ยกย่องเพราะยศตำแหน่ง แต่ยกย่องเคารพบูชาพระองค์ท่าน**เพราะพระองค์มีศุภศีลราชธรรมอย่างแท้จริง**

อีกอย่างคนไทยมีนิสัยเหมือนท่อนหนึ่งของเพลงชาติ คือ.....**ไทยนี้รักสงบ** นี่เป็นนิสัยพื้นฐานของคนไทยส่วนใหญ่

แต่ทำไมคนไทยส่วนหนึ่งมาชุมนุมประท้วงอยู่ที่ถนนราชดำเนินเป็นเวลา ๒ เดือนกว่าแล้ว ในท่ามกลางความไม่พอใจ ตำนานที่ว่าจากคนไทยอีกส่วนหนึ่งว่า พวกนี้สร้างความวุ่นวาย ขวางทางจราจร ทำให้บ้านเมืองวิฤต ทำให้เศรษฐกิจเสียหาย ฯลฯ

การรวมตัวของคนไทยกลุ่มนี้ใช้ชื่อว่า **พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย**

ทำไมพวกเขาจึงต้องมาชุมนุมกันให้ดูเหมือนวุ่นวาย ?

- ทำไมไม่ต้องมาชุมนุมกันให้เหนื่อย ยาก ลำบาก?
- ทำไมยากลำบาก เขาก็ยังยืนหยัดสู้ไม่ถอย?
- ถ้าใครได้ไปเข้าร่วม ได้ฟังข่าวคราวอย่าง
- แยกแยะ มีเหตุมีผล จะเข้าใจว่า
- อ้อ...ที่เขามาร่วมชุมนุมก็เพราะ **ความรักชาติ**
- เขามาร่วมชุมนุมเพื่อจะมา....**กู้ชาติ**
- ข่าวสารจากการได้ไปร่วมชุมนุมกับพันธมิตรฯ
- หรือจากการดู ASTV หรือ FMTV
- ทำให้ประชาชนได้รู้ถึงเบื้องหลังการโกงกิน
- คอร์รัปชัน ขยายชาติบ้านเมือง ของผู้บริหารบ้าน
- เมืองที่ฉ้อฉล กอบโกยผลประโยชน์เพื่อตัวเองและ
- พวกพ้องอย่างมหาศาล อย่างชนิดที่ไม่เคยมีมา
- ก่อนในประเทศไทย ใช้กลวิธีสารพัดที่จะกอบโกย
- โดยที่หน้าฉากประชาชนส่วนใหญ่ยังเห็นแต่เปลือก
- ที่เขาแสดงหลอกลวงประชาชนอยู่
- เมื่อประชาชนส่วนหนึ่งที่ได้รับรู้ข่าวสารจึง
- ทนไม่ได้ จึงต้องมา...ต้องมา...ต้องมาร่วมชุมนุมกัน
- มาเสียสละร่วมกัน ประชาชนที่มาจากทั่วทุกภาค
- ทั่วทุกจังหวัด แม้แต่คนไทยที่อยู่ต่างประเทศเมื่อ

ได้รับข่าวสารก็ยังกล้าเสียสละที่จะมาร่วมชุมนุมกัน
 ถ้าใครได้ไปสัมผัสการชุมนุมอยู่บ่อยๆ จะ
 ได้ซาบซึ้งใจของความรักชาติของคนไทยอย่างแท้จริง
 เพราะการไปชุมนุมกันอยู่กลางถนนราชดำเนินนั้น
 ต้องเผชิญกับปัญหาและความลำบากนานาสารพัด
 บางคนกลางวันต้องทำมาหากิน พอตกเย็นก็มา
 ร่วมชุมนุมกัน บางคนมาอาสาช่วยเป็นการ์ด คอย
 ดูแลความสงบเรียบร้อยในการมาร่วมชุมนุมของ
 ประชาชนเรือนหมื่นเรือนแสน บางคนจะถูกต่อว่า
 ขัดขวางจากผู้ที่ยังไม่เข้าใจ และสิ่งสำคัญต้องใจ
 กล้าพอที่จะยอมรับทุกสถานการณ์ เพราะมีการชูป
 จากทางรัฐบาลอยู่บ่อยครั้งว่า จะมาสลายการชุมนุม
 มีพวกอันธพาลหรือ นปค.มาคอยก่อวุ่นอยู่เสมอ
 สารพัดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการชุมนุม แต่ประชาชน
 กลับมารวมตัวกันมากขึ้น มากขึ้นๆ เพราะ
 ความรักชาติรักบ้านรักเมือง ทำให้เขากล้า....กล้า
 หาญ....กล้าเสียสละ.....

เหมือนดังบางท่อนของเพลงชาติที่ว่า
 .....ไทยนี้รักสงบ แต่ถึงรบไม่ขลาด...

ช่วงนี้เป็นหน้าฝน ฝนจะตกบ่อยมาก บาง
 คืนตกตั้ง ๒-๓ ครั้ง แต่.....เห็นแล้วจะน้ำตาไหล
 ด้วยความประทับใจ เพราะประชาชนไม่ถอยหนี
 ยังคงปักหลักสู้ต่ออย่างไม่ย่อท้อ ทุกคนรับผิดชอบ
 ตัวเอง พอฝนตกปั๊บ แต่ละคนจะงัดร่มบังเลือกัน

• ฝนบ้างออกมากางออกมาสวมใส่กัน แล้วยืนหยัดสู้
 • กันต่อไปอย่างไม่ย่อท้อ อย่างไม่กลัวความลำบากเลย
 • ถ้าใครอยู่ในบรรยากาศจะรู้ว่า ทุกคนมาด้วยหัวใจ
 • เกินร้อยจริงๆ เพราะแทบจะไม่มีใครถอยหนีกลับไป
 • บ้านไปเลย

• แทบทุกคนจะเตรียมอาวุธมาอย่างพร้อมที่
 • จะสู้ อาวุธของพวกเขาก็คือ ผ้าปูพื้น แก้ว ร่ม
 • เลื่อพลาสติกกันฝน อื่นๆ บ้างก็มาคนเดียว บ้างก็
 • มากันเป็นกลุ่ม บ้างก็มากับเพื่อน บ้างก็พากันมา
 • ทั้งครอบครัว ฯลฯ

• ถ้าใครได้ปักหลักอยู่ในช่วงกลางวันก็จะรู้ว่า
 • แดดของเมืองไทยยังทรงประสิทธิภาพจริงๆ สมกับ
 • เป็นช่วงภาวะโลกร้อน เพราะร้อนจริงๆ เติ้นท์ที่
 • กางบังแดด ก็กันแดดได้ดี แต่กันความร้อนได้ไม่
 • มาก บางเต็นท์อยู่ใต้ต้นไม้ก็จะสบายขึ้นหน่อย แต่
 • บางเต็นท์รับแดดเต็มๆ ก็ได้ฝีกอดทนบ่มไอร้อนกัน
 • อย่างเต็มๆเหมือนกัน

• การต่อสู้ครั้งนี้จึงน่ายกย่อง อย่างเหลือเกิน

• หัวใจที่ทำให้การชุมนุมนี้เข้มแข็ง ยืนหยัด
 • ยืนยงกันมาได้ถึง ๒ เดือนกว่า (ณ ขณะที่ยื่นขอ
 • นี่ยังไม่เลิกชุมนุม นี้ก็ ๖๙ วันแล้ว) หัวใจสำคัญก็คือ

การเอาธรรมนำหน้า

อหิงสา อโหสิ

นี่เป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้การประชุมครั้งนี้สงบไม่รุนแรง เพราะไม่มีนโยบายเอาชนะกันด้วยกำลัง มีแต่การให้ความรู้แก่ประชาชน ให้ประชาชนต่อสู้ อย่างอหิงสา-อโหสิ

พวกเราชาวโอศกเองก็เป็นตัวหลักที่ยืนหยัดปักหลักสู้อยู่ ทั้งกลางวันและกลางคืน เมื่อญาติธรรมส่วนใหญ่ไปรวมตัวกันอยู่ที่นั่นกิจกรรมหลายอย่างของพวกเราจึงต้องหยุดพักไปก่อน ร้านค้าหลายร้านของเราต้องปิดร้านอย่างไม่มีกำหนด งานนี้พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ปลุกจิตสำนึกให้พวกเราเสียสละ กล้าที่จะต่อสู้อย่างอหิงสา-อโหสิ และพร้อมที่จะเสียสละแม้...ชีวิต ฉะนั้นใครที่ยังไม่พร้อมก็ไม่จำเป็นต้องไป และย้ำเน้นให้พวกเราไปเป็นผู้รับใช้ คอยดูแลบริการผู้มาร่วมชุมนุม อันนี้เป็นงานหลักของพวกเราชาวโอศกที่ไปร่วมชุมนุม โดยใช้ชื่อว่า กองทัพธรรม

การประชุมโดยมีธรรมนำหน้า เห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ๒ เดือนที่ผ่านมาเป็นบทพิสูจน์ลัทธิธรรมจากประชาชนแต่ละท่านแต่ละคน ที่ช่างมีหัวใจที่ใจที่มีคุณธรรมอย่างแท้จริงอย่างที่ได้ยาก นำทั้ง นามหัตถ์ศรัทธาจริงๆ เช่น

- ไม่มีการต่อสู้โดยใช้กำลัง หลีกเลี่ยงการปะทะกับผู้ที่มาก่อวณ
- ASTV, FMTV ต้องเสียสละ เพื่อถ่ายทอดเหตุการณ์จากเวทีพันธมิตรแทบตลอด ๒๔ ชั่วโมง ซึ่งเป็นอาวุธสำคัญที่ทำให้พันธมิตรมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ
- ประชาชนที่มาร่วมจะมีน้ำใจให้แก่กันดูเป็นญาติพี่น้องกันตามสายโลหิต จะมีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน ช่วยเหลือกัน มีน้ำใจต่อกัน
- มีผู้คอยให้ข้อมูลต่างๆไม่ว่าจะเป็นข่าวสารข้อมูลต่างๆ ข้อเขียน บทประพันธ์ต่างๆ มากมาย
- ผู้มาขึ้นเวทีพันธมิตร เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน ต้องกล้าเสียสละ เพราะอาจมีผลกระทบต่อกิจการหรือหน้าที่การงาน แต่ก็ยังมีคนไทยที่รักชาติที่กล้าที่จะยอมเสียมาร่วมขึ้นเวทีกับพันธมิตรฯ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ
- ๕ แกนนำ ผู้ร่วมประสานงาน ต้อง

- เสียสละอย่างมาก เพราะนอกจากไม่มีค่าตอบแทน
- แล้ว ยังถูกกลั่นแกล้ง ถูกฟ้องร้องต่างๆนานา แต่ทุกคนก็ไม่ท้อไม่ถอย
- - แกนนำ พิธีกร หรือผู้ที่ขึ้นไปพูดบนเวที
- หลายนๆคน จะมีผู้บริจาคเงินให้เป็นการส่วนตัว แต่แทบทุกคนจะเสียสละกลับคืนให้ส่วนกลาง
- - ผู้ที่มาปักหลักอยู่ในที่ชุมนุมต้องขาดรายได้ต้องเสียเวลา บางคนต้องลางานมาหยุดกิจการมา
- บางคนถึงขั้นต้องลาออกจากงาน ฯลฯ หรือเมื่อมีการขอความร่วมมือให้เคลื่อนขบวนไปดาวกระจายตามที่ต่างๆ ก็มีคนกล้าเสียสละมาร่วมกันเป็นเรือนหมื่นเรือนแสน แม้มีชวนหยุดก็ตาม
- - มีผู้เสียสละช่วยดูแลความปลอดภัยให้ผู้ชุมนุม
- - เงินบริจาคมาจากทั่วสารทิศไม่ขาดสาย แม้จากต่างประเทศก็ส่งมาให้
- - อาหาร-น้ำฟรี มีทั้งอาหารมังสวิรัตและอาหารเนื้อสัตว์ ขนม ผลไม้ มากมาย
- - มีของบริจาคเพื่อแจกให้ผู้ชุมนุมมากมาย เช่น ยา ร่ม เสื้อกันฝน เสื้อผ้า หมวก แก้ว ฯลฯ
- - มีแพทย์และพยาบาลมาเสียสละคอยช่วยเหลือประชาชนอยู่ตลอดเวลา
- - เมื่อมีกระเป๋าทิ้งขว้างมีค่าหล่นหาย พอพิธีกรประกาศ ก็จะมีผู้เก็บได้นำมาส่งคืนให้ รวมทั้งเมื่อมีใครเก็บของได้ ก็จะนำมาประกาศให้ไปรับคืนเสมอ
- ฯลฯ

ขอกราบหัวใจของผู้กล้าทุกดวง

ซึ่ง ๒ เดือนกว่าที่ผ่านมา ผู้กล้าเริ่มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ มากขึ้นๆเรื่อยๆ เมื่อมีการขอร้องให้มาร่วมชุมนุมกันมากๆ ประชาชนจะหลังไหลมารวมกันเป็นแสนจากทั่วสารทิศ ทุกภาค ทุกจังหวัด และแม้แต่จากต่างประเทศ

สาธุ สาธุ สาธุ

❁ ฟ้าพุทธะ

๑ ส.ค.'๕๑

๒๕๕๓

เมื่อลมเปลี่ยนทิศ แม่น้ำเปลี่ยนสาย อำนาจเปลี่ยนขั้ว

๓... ความดี จะมลายหาย ความเลวร้าย จะครองเมือง

* มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

บันทึกจาก ...ปัจฉิมบท

ข่าวการสิ้นพระชนม์ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวง **นราธิวาสราชนครินทร์** นับเป็นความสูญเสียที่ยิ่งใหญ่ของพสกนิกรชาวไทย สื่อต่างๆได้นำ พระประวัติและพระกรณียกิจของพระองค์ออกเผยแพร่ ส่วนใหญ่เป็นงานสังคมสงเคราะห์ ทั้ง ด้านการแพทย์ สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม การศึกษา ข้าพเจ้ามีบังควรกล่าวซ้ำ เพราะพระภารกิจของพระองค์มากมายเกินที่จะกล่าวในที่นี้ หากกล่าวไม่ถูกไม่ครบ จะกลายเป็นการระคายเคือง และลดคุณค่าอย่างมีบังควรยิ่ง **คุณธรรมความดีงามที่จริงของพระองค์นี้ ทำให้พสกนิกรที่ ซาบซึ้งประทับใจ อุดไม่ได้ที่จะอาลัยต่อการจากไปของพระองค์**

การจากไปของหมอฟ้าหนึ่ง **อโศกตระกูล** ก่อนสิ้นปีในคืนวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ นับเป็นความสูญเสีย **ขุนพลของกองทัพธรรม** อีกท่านหนึ่ง อย่างน่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง

งานศพของชาวอโศก มีธรรมเนียมที่ถือปฏิบัติกันมานาน คือ เปิดโอกาสให้ผู้รู้จัก ผู้ตาย ได้เปิดใจกล่าวถึงความประทับใจในคุณความดีของผู้ตายที่แต่ละท่านได้สัมผัสเห็น งานศพ

...หมอปากฟ้าหนึ่ง เป็นคนที่ทำงานเอาจริงเอาจัง เป็นคนมีสาระ
เอาสาระ ทำแต่งงานไม่ค่อยจะเปิดเนื้อเปิดตัว แต่คุณงามดีของหมอนั้นแหละ
ทุกคนเห็นทุกคนรู้... ..ก็จะมีญาติมิตรแสดงตัวเยอะ เป็นเรื่องของจิตวิญญาณ
ที่จริง แสดงออกจริงๆ อาลัยอาวรณ์กัน

ของหมอปากฟ้าหนึ่งนี่ก็เช่นกัน หลายนาน กล่าวถึงคุณความดีของหมอปากฟ้าหนึ่ง ด้วย
ความซาบซึ้งประทับใจ อาลัยรัก จึงอดไม่ได้ที่จะสะอึกสะอื้น ร้องไห้ร้องไห้ น้ำตาคลอเบา

พ่อท่านกล่าวถึงหมอปากฟ้าหนึ่ง ในระหว่างการแสดงธรรมหน้าศพ(๖ ม.ค.)ตอนหนึ่งว่า
...หมอปากฟ้าหนึ่ง เป็นคนที่ทำงานเอาจริงเอาจัง เป็นคนมีสาระเอาสาระ ทำแต่งงานไม่ค่อยจะ
เปิดเนื้อเปิดตัว แต่คุณงามดีของหมอนั้นแหละทุกคนเห็นทุกคนรู้ อย่างผู้มาร่วมงานเผาวันนี้ คน
มากันมาก มันแสดงถึงความดีความจริงความประพฤติกี่จริงของคน ไม่ต้องบอกใคร คนที่เห็น
ที่รู้และเขาก็ับถือเชิดชู เทิดทูนเอง ผู้ที่ทำคุณงามความดีไว้มาก ก็จะมีญาติมิตรแสดงตัวเยอะ
เป็นเรื่องของจิตวิญญาณที่จริง แสดงออกจริงๆ อาลัยอาวรณ์กัน

คนที่ไม่ค่อยจะมีคุณงามความดีอะไรนัก ก็จะมีมิตรสหายไม่ค่อยได้ นั่นเป็นเรื่องสามัญ
เป็นความจริงที่แสดงออกเช่นเดียวกัน สิ่งเหล่านี้เป็นสัจจะที่ไม่จำเป็นต้องบังคับ แต่โลกนี้มี
การบังคับ มีการสร้างภาพ ทำอะไรประกอบอยู่เยอะ แต่พวกเราทุกอย่างให้เกิดไปตามสัจจะธรรม
ไม่บังคับ ไม่สร้างภาพ มันก็จะเกิดไปตามที่รู้ที่มีภูมิจริง ตามที่เห็นจริง สิ่งที่เกิดก็เป็นไปตามจริง

หมอเป็นคนที่มียุคุณงามความดีในความเป็นมนุษย์ มนุษย์มีความสำคัญของคนที่ควร
จะได้ ไปตามลำดับคือ

หนึ่ง ควรได้คุณธรรม ศีลธรรม เป็นอันดับที่หนึ่ง

สอง ควรได้ความรู้ ความสามารถทำกิน

สาม ควรได้สาม วั ตถุ ที่เหมาะที่ควร ตามลัจฉธรรม

นั่นเป็นความสำคัญที่เมื่อเกิดมาเป็นคนแล้วควรจะได้ ตามลำดับความสำคัญ แต่โลกทุกวันนี้ไม่เข้าใจความจริงอันนี้ ไปหลงแต่ว่าควรได้วัตถุ วัตถุที่ไม่ควรได้ก็ยิ่งอยากได้ โกงเอา โลกเอา เอาเปรียบขูดรีดเอาจากคนอื่นก็ทำเอา ไปหลงอยู่ในวัตถุ แย่งกันโลกจะแตก สร้างบาป สร้างเวร สร้างอาชญากรรม ต่างๆนานา เพราะคนอวิชชาหรือโง่ทึบ ไม่รู้ลัจฉธรรมความจริง...

หลังงานเผาศพผ่านไปแล้ว ทางปฐมมโศกได้ประชุมหาผู้รับภาระหน้าที่ต่างๆแทนหมอมหากฟ้าหนึ่งที่ได้รับทำไว้ ปรากฏว่ามีถึง ๑๓ รายการ อาจกล่าวได้ว่าเป็น**มรดกกรรม**ส่วนหนึ่งของหมอมหากฟ้าหนึ่ง เป็นต้นว่า ประธานมูลนิธิธนาสร้างชาติ กรรมการกองทัพนครมูลนิธิ กรรมการชุมชนปฐมมโศก กรรมการอุตสาหกรรมกิจชุมชน ผู้ถือใบอนุญาตผลิตยาสมุนไพรและผู้ปฏิบัติการแพทย์แผนไทย ผู้ถือใบอนุญาตทันตกรรมปฐมมโศก ผู้ทำการแทนผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนลัมมาลิกษาปฐมมโศก รองผู้อำนวยการพลาภิบาล กรรมการบริษัทภูมิบุญจำกัด ที่ปรึกษานิสิตมหาวิทยาลัยอุบลฯ(ศิษย์เก่า) ที่ปรึกษาทุ่งมะเขือยอ ผู้ดูแลประสานงานนาแรงรักแรงฝัน

ก่อนที่หมอมหากฟ้าหนึ่งจะเสียชีวิต หมอมหากฟ้าหนึ่งได้ทุ่มเทเวลา แรงกาย แรงใจให้กับที่นาแรงรักแรงฝันมาก ถึงขนาดมีผู้นำมาเปิดเผยในงานศพนี้ถึงถ้อยคำที่หมอมหากฟ้าหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า **เกิดมาใหม่ชาติหน้าจะไม่เรียนแล้ว ขอเกิดมาเป็นชาวนาดีกว่า**

สมบัติส่วนตัวของหมอมหากฟ้าหนึ่งแทบไม่มีอะไร ไม่มีแม้สมบัติบนที่กด้วยซ้ำ เข้าใจว่าการเขียนบันทึกคงมีเป็นครั้งคราว บันทึกลงในกระดาษเป็นแผ่นๆ ไม่ได้มีการรวบรวมไว้อย่างเป็นกิจจะลักษณะ มีบันทึกของหมอมหากฟ้าหนึ่งอยู่แผ่นหนึ่ง เขียนเกี่ยวกับนาแรงรักแรงฝันศิษย์เก่าลุมเย็น(เอก)ที่ช่วยงานหมอมหากฟ้าหนึ่งได้ถ่ายสำเนาเอามาให้ ขอนำข้อความในกระดาษแผ่นนั้น ที่เขียนด้วยลายมือของหมอมหากฟ้าหนึ่ง มาถ่ายทอดสู่กันดังนี้

๑๕ ธ.ค.'๕๐ การเก็บข้าวเปลือก

แม้จะได้ข้าวเปลือก ๒๐ ตันกว่า มันก็ไม่ใช่ความภาคภูมิใจของเรา แต่จิตใจเรากำลังเศร้า ล้มเหลว ในอุดมการณ์การมีฝันนา เราเคยตั้งใจว่า นาจะทำให้เราได้สร้างศักยภาพ ในการรวบรวมผู้คนมาช่วยกัน(โฮมแองกัน) เป็นแหล่งที่ได้สร้างพลังสามัคคีของชาวชุมชน “ลงแขก” ประเพณีอันดีงามของคนไทย เป็นความใฝ่ฝันตั้งแต่แรกๆของการมีนาเป็นของชุมชน ไม่ใช่ของเราคนเดียว ๒ ครั้งแล้วของการทำนา เป็นความล้มเหลวโดยสิ้นเชิง เราหมดความสามารถในการขอความช่วยเหลือ หรือทำให้ชาวชุมชนมาช่วยกัน (จิตใจมันเรียกร้อง) ทุกคนมีงานประจำเป็นของตัวเองทั้งนั้น เราเองก็มีงานประจำเหมือนกัน งาน“ข้าว” บัดนี้ได้กลายเป็นงานประจำของเราอีก มันไม่ใช่สิ่งที่เราปรารถนาเลย เราปรารถนาให้เป็นงานของชาวชุมชนที่จะได้แสดง“น้ำใจ” มาร่วมด้วยช่วยกัน ทำไมพวกเราถึง“ใจดำ” ไม่มีแม้สายตา หรือ คำพูด ใจมันเรียกร้อง ไม่เพียงแต่จะขอแรงงานจากคุณๆเท่านั้น แต่..ขอน้ำใจ จากปาก หรือ สายตา

อาจเป็นเพราะเรากำลังชดใช้วิบากที่เราก็เป็นคนเอาแต่งานไม่สนใจใครๆ.

ข้อความข้างต้นนี้แม้จะสั้น แต่เนื้อความ“กินใจ”ยิ่งนัก ท่านที่ได้อ่าน ก็คงจะสะกิดใจ ย้อนมองตน เพราะไม่ใช่แค่...นาแรงรักแรงฝัน หมอปากฟ้าหนึ่งและชาวมุสลิมปฐมอโคกเท่านั้น จริงๆแล้ว งานอื่นๆ ชุมชนอื่นๆ ก็มีสถานะเฉกเช่นข้อความข้างต้นนี้เช่นกัน

สิ่งสำคัญที่เราท่านๆควรเพิ่มให้มากๆก็คือ **“น้ำใจ”** และ **“ร่วมแรงลงแขก”**

หวังใจว่า การจากไปของหมอปากฟ้าหนึ่งและสภาวะจิตผ่านตัวอักษรข้างต้นนี้ จะช่วยให้กุศลจิตของหลายๆท่านเกิดทวียิ่งขึ้น สมดังที่หมอปากฟ้าหนึ่งได้กระทำและประสงค์ที่จะเห็น

ได้ยืนยันว่ามีศิษย์เก่าๆคนหนึ่งจะลาออกจากการที่ทำอยู่ภายนอก เข้ามาช่วยงานในชุมชน ปฐมอโคก รวมถึงญาติธรรมที่อยู่ภายนอกพยายามแบ่งเวลามาช่วยสานต่องานของหมอปากฟ้า หนึ่ง...สาธุ สาธุ สาธุ อุดมการณ์และปณิธานของหมอปากฟ้าหนึ่ง เริ่มจะสัมฤทธิ์ผลแล้ว

คุณความดีของหมอปากฟ้าหนึ่งเป็นที่ประจักษ์ชัดกับชาวอโคกทุกระดับ ทำให้มี ผู้ปรึกษาเสนอที่จะ**สร้างอนุสาวรีย์ของหมอปากฟ้าหนึ่งไว้ที่ทุ่งนาแรงรักนั้น** เพื่อจูงนำให้อนุชน รุ่นหลังได้ระลึกถึงคุณความดีของหมอปากฟ้าหนึ่ง

นับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของชาวอโคกที่มีผู้คิดเสนออย่างนี้ เนื่องด้วยทัศนคติ ของชาวอโคกที่หล่อหลอมมายาวนาน ไม่ได้เน้นให้ความสำคัญกับรูปเคารพหรือวัตถุรูปมากนัก และนับเป็นครั้งแรกอีกเหมือนกันที่พ่อท่านอนุมัตติตอบรับให้ทำได้ ถ้าลำพังข้าพเจ้าคงไม่กล้า ตัดสินใจให้ทำ

การที่พ่อท่านฯเห็นชอบตามที่ผู้เสนอสร้างอนุสาวรีย์ของหมอปากฟ้าหนึ่งนั้น เป็น ความหย่อนยาน หลงกระแสวัตถุรูปเคารพ กระนั้นหรือ

ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นดุลยพินิจตามเหตุปัจจัยที่สมเหมาะ **หนึ่ง**บุคคลมีคุณความดีมาก เพียงพอที่จะให้อนุชนรุ่นหลังถือเอาเป็นแบบ **สอง**ภูมิธรรมของหมู่ชาวอโคกมีความแข็งแรง เพียงพอที่จะไม่หลงวัตถุรูปอย่างเหวนิยม **สาม**เกิดจิตวิญญานจริงของมวลสมาชิกที่เคารพรัก หมอปากฟ้าหนึ่ง มิได้ประจบหรือหวังผลประโยชน์จากวัตถุรูปนั้น

จากอดีตที่ผ่านมา **สิ่งที่เคยเคร่งครัด ให้งดเว้นหรือห้ามกระทำ** ต่อมาภายหลังระยะเวลาเปลี่ยน **ปัจจัยแวดล้อมเปลี่ยน** จึงได้ยึดหยุ่นอนุโลมให้กระทำได้ **นี้มีใช้ความหย่อนยาน**

เช่นเดียวกับ ภาพยนตร์ในยุคแรกดีทิ่งห้ามขาดว่าเป็นอบายมุข ต่อมาหมู่ชาวโศกพอจะมีความแข็งแรงเพียงพอ จึงนำเอาภาพยนตร์มาใช้เป็นสื่ออย่างหนึ่งในการเรียนการสอนของผู้ปฏิบัติธรรม เพื่อประโยชน์ ๑.เกิดอาริยาณ ๒.ทำการปฏิบัติ ๓.อัฏพลังกุศล ๔.ฝึกฝนโลกวิทู ๕.เพิ่มพูนพหูสูต

เช่นเดียวกับ การสร้างพระพุทธรูป พระพุทธรูปนิมิต ในยุคนี้

เช่นเดียวกับ การส่งเสริมการศึกษาปริญญาตรี-โท-เอก ให้ชาวโศกไปว่าเรียนตามสถาบันต่างๆอย่างมากมายในช่วงนี้ ต่างจากยุคต้นๆเหมือนจะปฏิเสธหรือดีทิ่งการศึกษาในระบบ ถล่่มการศึกษาที่เป็นไปเพื่อโลกธรรมของตน ดำเนินความรู้ที่ปราศจากคุณธรรม มาอย่างต่อเนื่องยาวนาน

เช่นเดียวกับ ยุคแรกๆไม่ได้สนใจยึดกับการบ้านการเมือง พุ่มพักกันในหมู่คณะ เมื่อหมู่ชาวโศกเติบโตและแข็งแรงขึ้น จึงได้นำพาผู้ปฏิบัติธรรมชาวโศกร่วมเคลื่อนไหวกับการเมืองภาคประชาชน สร้างสำนึกให้ผู้ปฏิบัติธรรมมี**จิตวิญญาณสาธารณะ** ตระหนักถึงปัญหาของชาติ ร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ส่งเสริมฝ่ายที่เป็นธรรม มีธรรมมากกว่า เพื่อให้ฝ่ายธรรมมีน้ำหนักที่จะหยุดยั้งอธรรมได้

ทั้งๆที่รู้แสนรู้ว่าฝ่ายอธรรมมีอำนาจ มีอิทธิพล มีกำลังพล มีกำลังทรัพย์มากมาย มหาศาล สามารถแปรเปลี่ยนธรรมกลายเป็นอธรรม เปลี่ยนอธรรมกลายเป็นธรรมได้

ทั้งๆที่รู้แสนรู้ว่าการร่วมเคลื่อนไหวกับการเมืองภาคประชาชน จะมีแต่เสียกับเสีย สูญเสียทั้งเวลา แรงงาน ทุนทรัพย์ที่มีน้อยอยู่แล้ว และอาจถูกฝ่ายอธรรมเบียดเบียนทำร้ายทำลายได้ ที่สำคัญยิ่งกว่า **สูญเสียศรัทธา ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ รับไม่ได้** ไม่เข้าใจ เพราะภูมิรู้-ความยึดถือของประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่า **การเมืองคือการเมือง ศาสนาคือศาสนา แยกกันโดยเด็ดขาด ผู้ปฏิบัติธรรมควรจะปล่อยวาง ควรจะสงบ ไม่ควรมายุ่งเกี่ยวกับเรื่องของโลก**

ทัศนคติเช่นนี้ พ่อท่านฯและชาวโศกก็รับรู้ เข้าใจดีถึงความยึดถือและความปรารถนาดีของคนส่วนใหญ่ นั่น แม้พ่อท่านฯและชาวโศกจะพยายามบอกกับสังคมว่า การเมืองและศาสนาเป็นส่วนสำคัญของสังคมที่จะต้องไปด้วยกัน แยกขาดจากกันไม่ได้ ด้วยเป้าหมายที่แท้จริงเป็นงานที่เสียสละเหมือนกัน เพื่อความเป็นอยู่สุขของสังคมเหมือนกัน แต่เป็นเรื่องไม่ง่ายที่คนส่วนใหญ่จะเข้าใจและเห็นจริงตาม แม้ในกลุ่มพันธมิตรด้วยกันเองก็เออะ

ยังมีกรณีศาสนากับการเมืองในต่างประเทศที่ผ่านมา เช่น พม่า เขมร เวียดนาม ศรีลังกา หรือกรณีความรุนแรงในตะวันออกกลาง ถึงกับมีการใช้ถ้อยคำว่า “กลุ่มศาสนาหัวรุนแรง” เป็นภาพที่ไม่มีใครประสงค์จะให้เกิดขึ้นในไทย

แม้ชาวโศกจะได้พิสูจน์มาหลายต่อหลายครั้งแล้วว่าเป็นกลุ่มที่รักสันติ ไม่เคยก่อความรุนแรงใดๆเลย แม้สมณะชาวโศกจะถูกริดรอนสิทธิ ถูกกลั่นแกล้งต่างๆนานาจากฝ่ายอำนาจกระแสหลัก ถึงขั้นถูกจับกุมคุมขัง ชาวโศกก็ยังสงบ สันติ อดทนได้ แต่สังคมส่วนใหญ่ยังรับไม่ได้ ไม่ศรัทธา อาจเป็นเพราะผลพวงจากข้อกล่าวหาที่สงฆ์กระแสหลักยึดเยียดให้ว่า เป็นลัทธินอกกรีต ทำลายศาสนา

เป็นเรื่องน่าเห็นใจ และต้องใช้เวลาเพื่อพิสูจน์ความเป็นจริงของชาวโศก จนกว่า

น้ำหนักของความจริงจะปรากฏมากพอ

ขณะที่คนในสังคมส่วนใหญ่ปล่อยวางอย่างเห็นแก่ตัว ปล่อยวางอย่างคนขี้กลัว สงบอย่างไม่รู้ไม่ชี้ ไร้จิตสำนึกสาธารณะ ไม่มีน้ำใจ ไม่มีเมตตาธรรมจริง มีชีวิตอยู่เพื่อบำรุงบำเรอตน ด้วยโลกีย์สุขที่เห็นแก่ตน ใครจะกอบโกยทุจริตเอารัดเอาเปรียบสังคมอย่างไรไม่รู้ไม่เกี่ยวข้องกับ

สรุปก็คือ ผู้ที่ไม่สนใจไม่เอาธุระกับปัญหาของชาติ จะได้ชื่อว่าปล่อยวางได้กระนั้นหรือ ถ้าอย่างนี้ โจร อันธพาล เด็กไร้เดียงสา คนบ้า คนวิกลจริต ฯลฯ เหล่านี้จะได้ชื่อว่าปล่อยวางได้ด้วยใช่ไหม สังคมต้องการให้นักการศาสนามีสภาวะทางจิตใจกับปัญหาของบ้านเมือง เช่น คนเหล่านี้หรือ

ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น เป็นเรื่องสวนทศกับความเข้าใจ สวนกระแสความนิยมของคนส่วนใหญ่ในสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพระพุทธรูป-การศึกษา-ศาสนากับการเมือง จึงเป็นธรรมดาที่คนส่วนใหญ่ย่อมไม่เข้าใจและวิพากษ์วิจารณ์ตำหนิ แต่เมื่อประเมินประมาณผลได้ที่จะเกิดขึ้นกับจิตวิญญาณของชาวอโศกและสังคมในอนาคต แม้จะต้องสูญเสียศรัทธาส่วนหนึ่งไปก็ต้องยอมแลก ด้วยเชื่อมั่นในกุศลเจตนาและเห็นจริงในสิ่งที่ทำว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์ของมวลมนุษยชาติ เพื่อการลดละเสียดสละ เพื่อผู้อื่นโดยแท้ ไม่ใช่ทำเพื่อผลคือโลกธรรมแก่ตนอย่างแท้จริง ความจริงที่เกิดขึ้นปรากฏจะเป็นเครื่องยืนยันได้ ซึ่งก็ต้องใช้เวลาเป็นการพิสูจน์

พ่อท่านจึงนำพาชาวอโศกลดละ เสียดสละ ให้ความสำคัญกับความเป็นธรรม และความเป็นอยู่สุขของคนในสังคม มากกว่า คำนึงถึงภาพลักษณ์ของตนหรือหมู่คณะ

สังคมเลว เพราะคนดีท้อแท้ เร่งสร้างรัชมัญญารังสี ฟักยพาล

พ่อท่านประสงค้ให้บ้านราชฯมีประชากรสัก ๑,๐๐๐ คนขึ้น เพื่อสร้างรูปธรรมของหมู่บ้านที่มีศีลธรรม มีระบบสาธารณสุข มีเศรษฐกิจพอเพียง เป็นชุมชนเข้มแข็งที่เอื้อเพื่อเกื้อกูลกัน พึ่งเกิด-แก่-เจ็บ-ตาย กันได้ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีเด่นยิ่งขึ้น อันจะส่งผลไปสู่สังคมกว้างด้วย เพราะสิ่งนี้เป็นความต้องการของสังคมอย่างยิ่ง ผู้รู้จะรู้ความต้องการจริงนี้ แต่คนส่วนใหญ่ยังคิดไม่ถึง ยังมองไม่ออก ท่ามกลางสังคมที่เต็มไปด้วยความโหดร้ายรุนแรง การโกงกินทุจริตเอารัดเอาเปรียบกัน(ทั้งถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย)ไปทุกระดับ ตั้งแต่รากหญ้าไปจนถึงผู้เป็นใหญ่ในบ้านเมือง รวมไปถึงความหลงใหลในอบาย-ไสยศาสตร์-เดรัจฉานวิชา นานาสารพัด

คำว่า “ขอสักชาติได้ไหม” พ่อท่านฯใช้มาหลายปีแล้ว ในงานปีใหม่นี้ได้นำมาใช้อีก จึงขึ้นอยู่กับว่า **ญาติธรรมจะ“ตระหนักรู้” ในถ้อยคำนี้+ชีวิตที่เหลืออยู่+วิญญูสงสาร+ความจริงใจจริงจังในธรรมะของพระพุทธเจ้า มากน้อยแค่ไหน**

ชัยชนะของกลุ่มอำนาจเก่า ในการเลือกตั้งล่าสุด ๒๓ ธ.ค.'๕๐ ที่ผ่านมา ตอกย้ำปัญหา

ซากเดนการเมือง

วิกฤตความแตกแยกของชนในชาติให้ทวีมากยิ่งขึ้น เป็นเรื่องยากยิ่งที่กลุ่มคนผู้รักความเป็นธรรม จะยอมรับการกลับมาที่มีอำนาจของกลุ่มอำนาจเก่า เนื่องจากคดีความ ปัญหาการทุจริตที่มากมาย อย่างไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ชาติไทย ยังไม่ได้รับการชำระสะสางให้ถึงที่สุด

ขณะเดียวกันกลุ่มคนที่สนับสนุนอำนาจเก่า ส่วนหนึ่งได้รับผลประโยชน์ทั้งในระดับ เล็กๆน้อยๆจนถึงคำโตๆก้อนใหญ่ๆ เหมือนปลาช่องเดียวกัน เพื่อความอยู่รอดของตน จำเป็นต้อง หนุนช่วยกันต่อไป อีกส่วนหนึ่งไม่ได้รับผลประโยชน์ที่เป็นลาภยศโดยตรง แต่เป็นความคิด ความเชื่อทางการเมืองที่แตกต่างจริงๆ ส่วนสุดท้ายที่มีเป็นจำนวนมากกว่าส่วนใดๆ คือ ชาวบ้านที่ คู้หน้ากับระบบอุปถัมภ์ของนักลากตั้งทุกระดับ หัวคะแนนและผลประโยชน์เล็กๆน้อยๆยังคงมี อิทธิพลต่อการเลือกตั้งอย่างยากที่จะแก้ไขได้ในเร็ววัน เพราะความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้

ที่น่าเป็นห่วงยิ่งก็คือ ในกลุ่มคนสามส่วนที่สนับสนุนอำนาจเก่านี้ มีเป็นจำนวนไม่น้อย ที่มองว่า การทุจริตของกลุ่มอำนาจเก่าเป็นเรื่องธรรมดา พรรคอื่นฯรัฐบาลไหนๆก็โกงก็กินกันทั้ง นั้น นี่เขาโกงกินเขาก็ยังทำประโยชน์ให้กับชาวบ้านบ้าง ส่วนรัฐบาลอื่นฯได้แต่โกงกินอย่างเดียว ไม่ทำประโยชน์อะไรเลย หรืออีกมุมมองหนึ่งที่น่าอันตรายอย่างยิ่ง...แล้วที่ตระกูลที่กินบ้านกินเมือง มา ๒๐๐ กว่าปีแล้วล่ะ!!!!.....มีฉันทิฐิกันถึงขนาดนี้?!! ยากแล้วที่จะคุยทำความเข้าใจกันได้

ยิ่งผู้มีอำนาจหน้าที่ทุกระดับกลับไม่ใช้อำนาจหน้าที่ ปลอ่ยเกียรติว่าง เอาตัวรอด ความแตกร้างก็ยิ่งจะฝังลึก เมื่อมีการตรวจสอบ ข้อมูลหลักฐานต่างๆเกี่ยวกับการทุจริต ชั่ว กกต. เทรียมแจกใบเหลือง ใบแดง หรือยุบพรรค หลายท่านในกลุ่มอำนาจเก่าออกมาส่งเสียงชู้... บ้านเมืองจะลุกเป็นไฟ

ความขัดแย้งนี้เลยขีดของเหตุผล ถูก-ผิด ดี-ชั่ว ข้ามเลยไปสู่อารมณ์ความชอบ-ชัง รอรวันปะทุจนอาจส่งผลไปสู่การปะทะได้ในที่สุด ดังที่ผู้รู้หลายท่านคาดการณ์ไว้ หลังเลือกตั้ง ไม่เกิน ๖ เดือนจะปะทะกันแน่ เพราะปัญหาไม่ได้รับการสะสางก่อนการเลือกตั้ง ขณะที่มวลชน ของสองฝ่ายถูกปลุกเร้าอารมณ์จนยากที่จะสมานประสานกันได้แล้ว **ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช** ถึง กับพันธง ไม่มีทางแก้ ปะทะแน่

สวนดุสิตโพล(๑๑ ม.ค.'๕๑) เปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นเยาวชน อายุ ๘-๑๕ ปี

บันทึกจาก ...ปัจจุบัน:

เมื่อถามว่าโตขึ้นอยากเป็นนักการเมืองหรือไม่ ร้อยละ ๙๕.๑๔ บอกว่า ไม่อยากเป็น เพราะมีแต่ปัญหา ภาพลักษณ์โง่กิน

“ผมขอตั้งสมมุติฐานว่าการทุจริตคอร์รัปชั่นเชื่อมโยงกับการทุจริตชื่อเสียงในการเลือกตั้ง แม้ขณะนี้จะยังไม่มีหลักฐานชัดเจน แต่การทุจริตเลือกตั้งเพื่อเป็นช่องทางการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง เมื่อเข้าสู่ตำแหน่งแล้วก็ต้องถนอมทุนด้วยการโกง เพื่อนำเงินมาซื้อเสียงให้ได้ตำแหน่งที่สูงกว่าในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ชาวบ้านไม่รู้ลึกละเอียดที่เลือกคนโกงเข้าไป เพราะคนที่เลือกเข้าไปให้ผลประโยชน์แก่พวกเขา นอกจากเรื่องการทุจริตของนักการเมืองแล้ว ยังต้องระวังการซื้อขายตำแหน่งราชการ คนพวกนี้เมื่อเข้าสู่วงจรรซื้อตำแหน่งก็ต้องโกงเพื่อให้ได้ตำแหน่งที่สูงขึ้น จนสุดท้ายต้องเข้าเป็นแนวร่วมของฝ่ายการเมือง” **จรัญ ภักดีธนากุล** ปลัดกระทรวงยุติธรรม

คำกล่าวข้างต้นนี้ เป็นความจริงที่รู้กันโดยทั่ว ไม่เฉพาะผู้บริหาร ผู้ใหญ่ในบ้านเมืองเท่านั้น ชนชั้นกลางและชาวบ้านทั่วไปก็รู้ แต่ก็ยังไม่สามารถทำอะไรกับวงจรรอบๆ เหล่านี้ได้ เพราะความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ ของชนทุกหมู่เหล่า ไม่เว้นแม้คนดีที่เอาตัวรอด วางเฉย ไม่ยุ่งไม่เกี่ยว

การหนีตัวของกลุ่มอำนาจเก่า การพลิกลิ้นเปลี่ยนขั้วของนักการเมือง การไม่กล้าใช้อำนาจหน้าที่จัดการกับผู้กระทำผิด ฯลฯ สิ่งไม่ถูกต้องที่มีอยู่เป็นจำนวนมากเหล่านี้เป็นสาเหตุทำให้ประชาชนเบื่อหน่ายและท้อแท้

“เงิน” ยังคงมีอำนาจสามารถซื้อได้หมด ไม่ว่าจะเป็นคะแนน คน ความถูก-ผิดทางกฎหมาย ยศชั้นตำแหน่งต่างๆ **สิ่งเดียวที่ซื้อไม่ได้ก็คือ กรรม ดี-ชั่ว**

การเมือง ณ วันนี้ พ่อท่านฯ มองว่า **นักการเมืองเลวลง การเมืองภาคประชาชนดีขึ้น** ผู้รู้หลายท่านเห็นตรงกันว่า ประชาชนอย่าไปหวังพึ่งหน่วยงานหรือสถาบันไหนๆ ประชาชนต้องรวมตัวกันไว้และพึ่งกันและกันเอง

วลีที่ว่า **“สังคมเลว เพราะคนดีท้อแท้”** ยังศักดิ์สิทธิ์และมีมนต์ขลังเสมอ *ยิ่งในยุคที่ความชั่วกำลังจะครองเมืองด้วยแล้ว คนดีความดียิ่งจะต้องไม่ท้อ*

เมื่อลมเปลี่ยนทิศ แม่น้ำเปลี่ยนสาย อำนาจเปลี่ยนขั้ว

หลังการจัดตั้งคณะเสนาบดีสี่เสาได้ไม่นาน เหล่าขุนนางและบริวารเริ่มเหิมเกริมอย่างไม่ละอายฟ้าดิน ลุกแก่อำนาจสังการโยกย้ายข้าราชการอย่างขาดความชอบธรรม แทนที่จะมุ่งประโยชน์ของชาติบ้านเมืองเป็นสำคัญ กลับเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของตนและพรรคพวก

ข้าราชการที่เคยชินกับการเปลี่ยนไปตามขั้วอำนาจ เลื่อนไหลไปตามน้ำ รับสนองทันทีกับนโยบายของเหล่าเสนาบดีสี่เสา วางปλύกับภาระหน้าที่ที่ควรจะทำ ปัญหาของชาติเอาไว้ที่หลัง เอาตัวรอดไว้ก่อน สังคมประเทศชาติจะเป็นอย่างไร ข้าไม่เกี่ยว ตอนนี้อยู่รับใช้ท่านเสนาบดีสี่เสา ก่อน ประชาชนเอาไว้ทีหลัง

คำว่า **รักชาติ** เป็นเพียงภาษาเท่าๆเอาไว้ใช้ตอนยื่นตรงเคาพวงชาติเท่านั้น ไร้สำนึกจริงทางจิตใจ

เช่นเดียวกับ **ประชาธิปไตย** ในวันนี้ก็เป็นเพียงภาษาเท่าๆ ที่บรรดานักลากตั้งที่หลงใหลในอำนาจไว้อ้างเอ่ย หลอกตนเอง-หลอกสังคมทุกวันอย่างไม่ละอาย ทั้งๆที่ต่างก็รู้แสนรู้ว่าการเลือกตั้งทุกครั้ง การซื้อสิทธิ์ขายเสียง เต็มไปทุกหย่อมหญ้า ถึงขั้นขายตัวนักลากตั้งนั้นเอง จนนักลากตั้งต่างประเทศถือเอาเป็นแบบ

ประชาธิปไตยในวันนี้จึงเป็นประชาธิปไตยสีเทา เป็นประชาธิปไตยที่ได้มาด้วยอุปถัมภ์นิยม อำนาจนิยม ธนบัตรนิยม ซึ่งทั้งหมดคือทาสและบริวารในเงาร่างของทุนนิยม

เมื่อเหล่าเสนาบดีสีเทา ผู้มั่งมีทั้งเงิน-อำนาจ-ข้าราชการ-ข้าทาสบริวารผู้นิยมหลงใหลในประชาธิปไตยสีเทา ด้วยอำนาจที่ล้นฟ้าล้นสกา ทำให้เหิมเกริมเหิมห่ามยามใจใช้อำนาจที่ไม่ชอบธรรมมากขึ้นๆ พร้อมกับชูคำรามผู้เคลื่อนไหวต้านค้านการใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรมนั้น

ส่งผลให้ผู้รักความเป็นธรรมที่ได้มีใจอดทนมากพอ ชิงชังกับวาทะที่ของเหล่าเสนาบดีสีเทา อวดเบ่งหยาบต่ำผิดปกติวิสัยที่คนในระดับเสนาบดีควรจะเป็น สิ่งเหล่านี้มันบ่มเพาะความขุ่นเคืองโกรธแค้นเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แม้ในหมู่ชนผู้ปฏิบัติธรรมแล้วก็ตาม ปวยการกล่าวถึงผองชนที่อยู่ในกระแสการเมืองล้วนๆ หลายคนท้อแท้ และเบื่อหน่าย

แต่พ่อท่านฯไม่ท้อ นอกจากไม่ท้อแล้ว กลับแสดงออกเหมือนไม่กลัวเกรงอำนาจ ธรรมที่หวนกลับ สื่อแสดงจุดยืนที่ชัดเจน เลือกข้างที่เป็นธรรมมากกว่า วิพากษ์วิจารณ์ตำหนิ ฝายอธรรมผ่านสื่อที่มีอย่างต่อเนื่อง

มีเสียงสะท้อนด้วยความเป็นห่วง ผ่านมายังรายการประชาธิปไตยของคนหนุ่มสาว วันที่ ๕ มกราคมที่ผ่านมา เป็นห่วงที่พ่อท่านฯมาร่วมรายการนี้บ่อยๆจะไม่ปลอดภัย เหมือนกับจะชักนำเข้าลึกลง ชักศึกเข้าบ้านหรือเปล่า

พ่อท่านฯ “อาตมาก็พอมีไหวพริบรู้ที่อยู่ ในเรื่องนี้ และก็ได้ประมวลประมาณดู ก็เห็นว่าอาตมาควรจะต้องไม่ดูตาย หรือว่าไม่ใจดำ ไม่มีใครขอร้องหรอก แต่ว่าเห็นควรที่จะต้องดึงเตือน

บันทึกจาก ... บัณฑิตอาสา

ความรู้ในเรื่องประชาธิปไตยในสังคมประเทศไทยขณะนี้ ขอภัยที่ต้องกล่าว แม้แต่่นักการเมืองเองก็ตาม อย่าว่าแต่ประชาชนทั่วไปเลย ยังเข้าใจประชาธิปไตย ยังไม่สมบูรณ์แบบเลย หรือจริงๆแล้ว ประชาธิปไตยนัยที่สูงๆ สูงในระดับที่พระพุทธเจ้าได้นำพาทำมาแต่ต้น ดังกว่าสองพันปีมาแล้วนั้น ทุกวันนี้ยังไปไม่ถึงประชาธิปไตยตามพระพุทธเจ้าเลย

ไม่ใช่หวอดติบอวดดีอะไรหรอก แต่อาตมามั่นใจว่า อาตมามีความจริงใจ เท่าที่มีความรู้ ในฐานะของประชาชนคนหนึ่ง มีสิทธิจะแสดงความเห็น และคิดว่า จะเป็นประโยชน์กับสังคม โดยเฉพาะกับประชาธิปไตย อาตมาขอทำหน้าที่พลเมืองดีเท่าที่ควรจะทำเท่านั้น ถ้าไม่ดูดำดูดีอะไร เรื่องสังคมประเทศชาติเสียเลย เอาแต่ดูตาย ก็รู้สึกว่าจะทั้งเลวทั้งร้ายทั้งอำมหิต อาตมาทำอย่างนั้นไม่ได้

อาตมาเห็นว่า **ความรู้ในเรื่องประชาธิปไตยในสังคมประเทศไทยขณะนี้ ขอภัยที่ต้องกล่าว แม้แต่่นักการเมืองเองก็ตาม อย่าว่าแต่ประชาชนทั่วไปเลย ยังเข้าใจประชาธิปไตย ยังไม่สมบูรณ์แบบเลย หรือจริงๆแล้ว ประชาธิปไตยนัยที่สูงๆ สูงในระดับที่พระพุทธเจ้าได้นำพาทำมาแต่ต้นดังกว่าสองพันปีมาแล้วนั้น ทุกวันนี้ยังไปไม่ถึงประชาธิปไตยตามพระพุทธเจ้าเลย**

พระพุทธเจ้าที่ประกาศแสดงลักษณะประชาธิปไตย เช่นว่าท่านออกไปหาผู้บริหารบ้านเมืองไปหาผู้ปกครองแคว้น เพื่อที่จะเผยแพร่วรรณธรรมนี้ กับผู้ที่เป็นเจ้าของบ้านเจ้าเมือง เช่นไปพบพระเจ้าพิมพิสารเป็นต้น แล้วก็ประกาศ เทศน์ให้รู้ว่าธรรมะของพระพุทธเจ้าเป็นเช่นนี้

พระเจ้าพิมพิสารฟังแล้ว แฮ่ม...ชื่นชม พอใจมากเลย โอ้โฮ...ถ้าหลักการบริหารประเทศชาติสังคม เป็นเช่นนี้แล้ว ออกมาเลย อย่างบวชเลย เป็นความเข้าใจของพระเจ้าพิมพิสารอีกเหมือนกันว่า ต้องมาเป็นฆราวาส จึงจะทำงานบริหารได้ นิมนต์ลี้กออกมาบริหารบ้านเมืองด้วยกัน แบ่งเอาไปเลยครึ่งหนึ่ง ให้แคว้นมคธนี้คนละครึ่งเลย แคว้นมคธนี้ใหญ่กว่าแคว้นสักกะของพระพุทธเจ้าตั้งเยอะแยะนะ ครึ่งหนึ่งนี้ก็ยิ่งใหญ่มากกว่าแคว้นสักกะเลย กษัตริย์ตรัสไม่คืนคำ หรือว่าตรัสเล่นๆไม่ได้ แต่พระพุทธเจ้าก็ปฏิเสธ คือพระองค์ก็รู้อยู่แล้วว่า ถ้าพระองค์จะอยู่ทางโลก ไม่ออกมาบวช ท่านก็จะได้เป็นจอมจักรพรรดิ พราหมณ์ ๖ ท่านได้พยากรณ์ไว้ ถ้าอยู่ทางธรรมก็จะได้เป็นพระพุทธเจ้า ซึ่งท่านไม่เลือกหรอกทางโลกนะ ท่านจะเลือกทางธรรม แต่ท่านก็มาแสดงความรู้ ที่เป็นรัฐศาสตร์ เป็นการบริหารปกครองสังคม เป็นการเมืองที่วิเศษ พระเจ้ามคธถึงได้ชื่นชมยินดี นิมนต์ให้ลี้กออกมาบริหารบ้านเมืองด้วยกันเลย เพราะอย่างนี้ก็วิเศษเหลือเกิน นี่คือการเมืองตามภูมิพระพุทธเจ้า”

กับประเด็นต่อมา การเมืองปัจจุบันไม่เหมือนการเมืองยุคสมัยพระพุทธเจ้า ทั้งๆที่คนละระบอบ เพราะปัจจุบันนี้การเมืองมันจัดจ้านเลวร้ายกว่ายุคโน้นไม่รู้กี่เท่า พอท่านมาอยู่

ระหว่างการเผชิญหน้า มันจะรุนแรงนะครีบ

พ่อท่านฯ “มันเป็นเช่นนั้น ก็ถูกแล้ว แต่อตมาก็อาศัยความจริง อตมาก็เห็นว่าการเมืองนี่ มันวิเศษ โดยเฉพาะการเมืองในแนวคิดของพระพุทธเจ้า ประชาธิปไตยนี่มีหลักสำคัญอยู่ ๒ หลักใหญ่ ก็คือ อิสรเสรีภาพ กับสิทธิ จะต้องเข้าใจ จะต้องเข้าใจความมีสิทธิ สามารถที่จะแสดงสิทธิได้ใช้ใหม่ อันนี้เป็นเรื่องหลักใหญ่ของประชาธิปไตยเลย อำนาจใหญ่เป็นของประชาชน ประชาชนทุกคนมีสิทธิ แต่ว่าทุกวันนี้ มันไม่เป็นเช่นนั้น แต่ถ้าเป็นอย่างพระพุทธเจ้า แล้วปฏิบัติตนเอง ตามระบบทฤษฎีของพระพุทธเจ้าแล้ว จะเป็นคนที่อิสรเสรีภาพ จะเป็นคนที่มีสิทธิอย่างสมบูรณ์แบบ และจะให้สิทธิแก่ผู้อื่น เหมือนอย่างที่พระพุทธเจ้าท่านได้พาทำแล้ว สำเร็จผลมาแล้วตั้งแต่ยุคของท่าน

พระพุทธเจ้าประกาศเลิกทาส ก็เป็นเรื่องของบริหารบ้านเมือง เรื่องของการเมือง เลิกวรรณะปลดปล่อยเลย ปลดแอก ให้มนุษย์ได้อิสรเสรีภาพเต็มที่ ผู้มาบวชตามสายพระพุทธเจ้าแล้ว ทุกคนได้อิสรเสรีภาพแม้แต่ในยุคนั้นนั้น อันเป็นยุคทาสยุคสมบูรณาญาสิทธิราชย์ยุคที่คนยังไม่มีสิทธิเสรีภาพเลย พระพุทธเจ้าก็สามารถประกาศ“รัฐอิสร”ที่เป็นประชาธิปไตยของพระองค์ได้สำเร็จ พระเจ้าอชาตศัตรูตรัสตอบพระพุทธเจ้า เมื่อพระพุทธเจ้าทรงถามว่า ถ้าเผื่อว่าทาสอำมาตย์ของท่าน มาบวชแล้ว ท่านจะมาเอาทาสของท่านคืนไปเป็นทาสอย่างเก่าไหม พระเจ้าอชาตศัตรูบอกว่า โอ...มิได้พะยะค่ะ มีแต่ข้าพระพุทธเจ้าเองจะต้องกราบเคารพเขา เห็นไหมว่าพระเจ้าแผ่นดิน ระดับพระเจ้าอชาตศัตรูจะต้องกราบเคารพทาสอำมาตย์ของตัวเองเลย เมื่อมาเป็นคนอย่างพระพุทธเจ้าพาเป็น นี่เป็นการเมืองที่ยิ่งใหญ่ ปลดปล่อย มีอิสรเสรีภาพ มีสิทธิของความเป็นมนุษย์ชน เพราะมาบวชแล้ว ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน วรรณะจัณฑาล มาบวชก็มีสิทธิเท่าเทียมกับวรรณะกษัตริย์ วรรณะพราหมณ์ มีสิทธิออกเสียงเท่ากันทุกคน วันแมนวันโหวต one man one vote หนึ่งคนหนึ่งเสียงเท่ากัน ออกสิทธิ์ออกเสียงเท่ากัน อย่างนี้เป็นต้น หรือว่าแม้แต่วรรณะจัณฑาลบวชก่อน วรรณะกษัตริย์บวชทีหลัง กษัตริย์ก็ต้องกราบเคารพจัณฑาลผู้บวชก่อน ถึงปานนี้ นี่คือเรื่องของการเมืองอันวิเศษสุด

เหตุการณ์บ้านเมืองขณะนี้ มันกำลังร้อนแรง อตมาจำเป็นต้องออกมาให้สติกันบ้าง มาช่วยกันเพื่อที่จะให้เกิดความเข้าใจให้มันเกิดความเย็น ให้มันเกิดความถูกต้อง แม้ว่าเกิดภาวะที่หนักแล้ว อตมาไม่ได้ห้าม ไม่ได้ทำหยาอะไร และอตมาไม่น่าจะเห็นแก่ตัว ไม่น่าจะใจดำ ไม่น่าจะรักตัวกลัวตายชะจนเกินการณ์ เราไม่ได้มาเป็นศัตรูใคร อตมามาพูดมาทำนี่ เพื่อให้ความรู้กลางๆ ให้ความรู้ที่เป็นสังฆธรรม”

และในประเด็นคำถามสุดท้ายที่น่าสนใจ **สถานการณ์บ้านเมืองขณะนี้ ประชาชนหลายส่วนเครียดกับบรรยากาศทางการเมือง พ่อท่านฯจะให้คำแนะนำอย่างไรครับ**

พ่อท่านฯ “ก็ใส่ใจศึกษาธรรมะ ถ้าปฏิบัติธรรมะ ศีลธรรมะ ปฏิบัติธรรมะโดยลดละกิเลส ลดละความเห็นแก่ตัว จริงๆแล้วคนลดละกิเลสจริงจะเห็นแก่ประชาชน จะรักประชาชน จะเป็นผู้ที่มีประโยชน์ต่อประชาชน เป็นพหูชนพิตายะ พหูชนสุขายะ โลกานุกัมปายะ อย่างแท้จริง อตมาขอยืนยันว่า คำว่า พหูชนพิตายะ พหูชนสุขายะ โลกานุกัมปายะนี้ เป็นเรื่องของประชาธิปไตย”

บุญนิยมฟ้าวักกุต

ขณะที่ภาคการเมืองใกล้ถึงจุดวิกฤตอีกครั้ง ด้วยปัญหาสารพัดนานา ยากที่จะเยียวยาแก้ไขได้ ภาวะโลกร้อน ปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ทั้งโลก ก็ยากที่จะแก้ไข เพราะความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ของมนุษย์

อาจกล่าวได้ว่า ระบบทุนนิยม เป็นเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาทั้งหมด ไม่ใช่แค่ก่อปัญหาทางเศรษฐกิจเพียงเท่านั้น ปัญหาสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ล้วนเป็นผลพวงของแนวคิดทุนนิยม หรือแนวคิดโลกียะทั้งสิ้น

ผู้รู้จำนวนไม่น้อยที่ออกมาบอกถึงโทษภัยของทุนนิยมและบริโภคนิยม พ่อท่านฯก็เป็นหนึ่งในบรรดาผู้รู้ที่พร่ำบอก แถมเสนอแนวทางแก้และปฏิบัติให้ดูเป็นแบบอย่าง

ระบบบุญนิยม เป็นถ้อยคำที่พ่อท่านฯประดิษฐ์ขึ้นมาล้อเลียนระบบทุนนิยม แม้จะยังไม่ได้รับการยอมรับจากนักวิชาการ แต่พ่อท่านฯยืนยันหนักแน่นว่านี่คือหนทางรอด พร้อมกับนำพาชาวโศกปฏิบัติสวณทิศกับระบบทุนนิยม ทั้งวิถีคิด วิธีการทำงาน และเป้าหมายของชีวิต

ที่สำคัญระบบบุญนิยมมีรากฐานมาจากพระพุทธศาสนา ขณะที่สังคมส่วนใหญ่ปฏิเสธความเป็นพุทธศาสนาของชาวโศก จึงเป็นธรรมดาที่ระบบบุญนิยมย่อมถูกมองเมินไปด้วย

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่ชี้แนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตน ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระราชดำรัสแก่พสกนิกรชาวไทยมาตั้งแต่ปี

บันทึกจาก ...ป่าดงสน:

พ.ศ. ๒๕๑๗ และพูดถึงอย่างชัดเจนในวันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๐ (ภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจ พ.ศ.๒๕๔๐) เพื่อเป็นแนวทางการแก้ไขเศรษฐกิจของประเทศไทย ให้ดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และยั่งยืนในกระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

“...คนอื่นจะว่าอย่างไรก็ช่างเขาจะว่าเมืองไทยล้าสมัย ว่าเมืองไทยเซย ว่าเมืองไทยไม่มีสิ่งใหม่ แต่เราอยู่อย่างพอมีพอกิน และขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้เมืองไทยพอมีพอกิน มีความสงบ ช่วยกันรักษาส่วนรวม ให้อยู่ที่พอสสมควร ขออย่าพอควร พอมีพอกิน มีความสงบไม่ให้อื่นมาแย่งคุณสมบัตินี้ไปจากเราได้...”

พระราชกระแสรับสั่งในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงแก่ผู้เข้าเฝ้าถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา พุทธศักราช ๒๕๑๗

“การจะเป็นเสือนั้นมันไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่เราพออยู่พอกิน และมีเศรษฐกิจการเป็นอยู่แบบพอมีพอกิน แบบพอมีพอกิน หมายความว่า อิ่มชู้ตัวเองได้ ให้มีพอเพียงกับตัวเอง”

พระราชดำรัส “เศรษฐกิจแบบพอเพียง“ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๐

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้ ได้รับการเชิดชูสูงสุดจากองค์การสหประชาชาติ (UN) โดยนายโคฟี อันนัน ในฐานะเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ ได้ทูลเกล้าฯถวายรางวัล The Human Development Lifetime Achievement Award แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ และได้มีปาฐกถาถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ว่าเป็นปรัชญาที่มีประโยชน์ต่อประเทศไทยและนานาประเทศ และสามารถเริ่มได้จากการสร้างภูมิคุ้มกันในตนเอง สู่หมู่บ้าน และสู่เศรษฐกิจในวงกว้างขึ้นในที่สุด โดยที่องค์การสหประชาชาติได้สนับสนุนให้ประเทศต่างๆ ที่เป็นสมาชิก ๑๖๖ ประเทศยึดเป็นแนวทางสู่การพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน

(ข้อความข้างต้นนี้คัดลอกมาจากบางส่วนของ วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี)

ผู้รู้หลายท่านส่งสัญญาณให้เตรียมพร้อมรับมือกับวิกฤตเศรษฐกิจรอบใหม่ด้วย แต่ดูเหมือนว่าสังคมไทย นำเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ เพียงแค่เป็นสังคมศาสตร์หรือใช้อย่างจิตวิทยา สังคมเท่านั้น ส่วนด้านปฏิบัติ ด้านเศรษฐศาสตร์หรือเศรษฐกิจของประเทศยังไม่เห็นวิแวว่าจะนำมาใช้จริง แม้ในคณะรัฐบาลที่ผ่านมาจวบจนปัจจุบันก็ตาม ได้แต่ยกย่องเชิดชูพระราชดำรัสของพระเจ้าอยู่หัว ที่จะถึงขั้นกระทำให้เป็นผลจริงยังน้อย อาจเป็นเพราะเหล่าผู้มีอำนาจทั้งหลาย ไม่มีใจจริง เพราะวิถีชีวิตจริงยังไม่เคยพอ ลาภ ยศ อำนาจ ที่ได้ในวันนี้นั้นล้วนมาจากวิถีทางของทุนนิยม หรือโลกีย์นิยมนั่นเอง

ศ.ดร.อภิชัย พันธเสน ผู้อำนวยการสถาบันการจัดการเพื่อชนบทและสังคม ได้รับการยอมรับว่า เป็นผู้ทุ่มเทให้กับงานด้านเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ จากการที่ผ่านงานวิจัยและหลักสูตรการศึกษาดังกล่าวมากมาย ทำให้กลายเป็นหัวข้อที่สำคัญในการเชื่อมต่อเครือข่ายขับเคลื่อนพลังเศรษฐกิจพอเพียงระดับชาติกับระดับพื้นที่ให้ขยับไปพร้อมๆกัน

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีก็จะค่อยๆปรับหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับการทำธุรกิจในแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งเรื่องความคิด และวิถีชีวิต ...สิ่งที่คุณบ้านทำมานั้นถูกต้องแล้วอย่าไปวิ่งตามกระแสของทุนนิยม ซึ่งก็ทราบกันดีว่า ที่ผ่านมานายกฯทักษิณมีส่วนสำคัญในการที่ทำให้สังคมไทยจมดิ่งไปกับทุนนิยม

...วันนี้กระแสเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องที่พูดถึงกันทั่วโลก คือ ต่างคนต่างมองว่าจะหาทางออกอย่างไร จึงจะพ้นจากทุนนิยม ไม่ว่าจะฝ่ายซ้าย ฝ่ายขวาทุกคนบอกตรงกันว่าช่วงนี้เป็น การเปลี่ยนผ่านที่จำเป็นสำหรับมนุษยชาติ เป็นช่วงที่โหดร้ายทารุณ เพราะฉะนั้นจะต้องให้เปลี่ยนผ่านให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ในฐานะคณบดี คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีก็จะค่อยๆปรับหลักสูตร การศึกษาให้สอดคล้องกับการทำธุรกิจแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งเรื่องความคิด และวิถี ชีวิต เพราะนักธุรกิจจำนวนมากยังไม่เข้าใจแก่นของเศรษฐกิจพอเพียง มีเพียงเกษตรกร คนใน ชนบทที่มีความรู้เข้าใจเรื่องเหล่านี้มานาน เพียงแต่ต้องไปตอกย้ำว่า สิ่งที่คุณบ้านทำมานั้น ถูกต้องแล้วอย่าไปวิ่งตามกระแสของทุนนิยม ซึ่งก็ทราบกันดีว่าที่ผ่านมานายกฯทักษิณมี ส่วนสำคัญในการที่ทำให้สังคมไทยจมดิ่งไปกับทุนนิยม

แต่ประเทศไทยก็ยังโชคดีที่ปีนี้(พ.ศ.๒๕๕๔)เป็นปีเฉลิมฉลองพระบาทสมเด็จพระเจ้า อยู่หัวเจริญพระชนมายุครบ ๘๐ พรรษา และยังทรงครองราชย์ครบ ๖๐ ปี หน่วยงานต่างๆ จึงได้พยายามผลักดันเผยแพร่เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง

ปลายเดือนพฤศจิกายน ทางสำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัยก็ได้จับมือกับภาคีต่างๆ จัดงานเศรษฐกิจพอเพียง ให้ความรู้เรื่องการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในสาขาต่างๆ ตั้งแต่ การศึกษา ธุรกิจ ภาคประชาสังคม รวมไปถึงการพัฒนาพื้นที่จังหวัด ระบบสหกรณ์

นอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ยังจะชูเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงในการจัด งานเกษตรแห่งชาติในปีนี้อย่าง ด้วยปัจจัยเหล่านี้ทำให้เรื่องของเศรษฐกิจพอเพียงแผ่กระจายมาก ขึ้นอย่างรวดเร็ว และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ ก็ชูเรื่องเศรษฐกิจ พอเพียงชัดเจน คณะรัฐมนตรีในรัฐบาลชุดนี้หลายคนก็มีความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงดีพอ สมควร ด้วยปัจจัยเหล่านี้ทำให้เรื่องของเศรษฐกิจพอเพียงแผ่กระจายมากขึ้นอย่างรวดเร็ว

แต่อย่างไรก็ตาม “ศ.ดร.อภิชาติ” กล่าวต่อไปว่า ขณะนี้ทุกคนพูดถึงเรื่องเศรษฐกิจ พอเพียงแต่ก็ยังมีช่องว่างอยู่มาก ก่อนหน้านั้นนักศึกษาได้เข้าไปทำวิจัยเรื่องความพอเพียงใน องค์กรต่างๆ โดยเก็บข้อมูล ๖๐๐ กว่าตัวอย่าง แบ่งความพอเพียงออกเป็น ๓ ระดับ คือ ๑. เข้าถึง ๒. เข้าใจ ๓. เป็นตัวอย่างได้

ผลปรากฏว่าองค์กรที่ทำเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงดูเหมือนจะมีเยอะประมาณ ๗๐-๘๐% แต่ที่เข้าใจจริงๆ มีเพียง ๒๐% และที่พอจะหยิบมาเป็นตัวอย่างได้จริงๆ มีแค่ ๒-๓% เท่านั้น นั่นเป็นตัวเลขที่เกิดขึ้นในอดีต มาวันนี้หลังจากที่รัฐบาลประกาศเดินหน้าเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ชัดเจน เชื่อว่าทั้งประเทศน่าจะมีเศรษฐกิจพอเพียงในระดับที่ปฏิบัติได้เพิ่มขึ้นสัก ๕% ส่วนที่เข้าถึงจริงๆ คาดว่าตัวเลขน่าจะอยู่ที่ ๒๐% และใน ๑ ปี เชื่อว่าการเข้าถึงอาจจะเพิ่มขึ้นเป็น ๔๐% การเข้าใจและปฏิบัติได้อาจจะยกระดับได้ถึง ๑๐% หากทำได้เช่นนี้ การก้าวเข้าสู่สังคมเศรษฐกิจพอเพียงในช่วง ๑-๒ ปีก็น่าจะมีความเป็นไปได้สูง

ข้อความข้างต้นนี้จากหนังสือพิมพ์ **ประชาชาติธุรกิจ** ฉบับวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

อาจารย์อภิชัย มีชื่อเสียงในระดับประเทศผู้หนึ่ง ในวงการนักวิชาการ นักวิจัย ล้วนให้การยอมรับเป็นอย่างดี อาจารย์อภิชัยเป็นศิษย์คนหนึ่งของ**อาจารย์ป๊วย อังภากรณ์** นอกจากเจนจบทะลุแจ้งในวิชาเศรษฐศาสตร์กระแสหลักแล้ว ยังได้ศึกษาพุทธธรรมอย่างถึงราก ความรู้ทางปริยัติ ไม่ได้ได้น้อยหน้าไปกว่านักการศาสนาทั้งหลาย จากการศึกษาที่มีความรู้ทั้งเศรษฐศาสตร์และพุทธศาสตร์เป็นอย่างดี จึงกล้าใช้คำว่า **“พุทธเศรษฐศาสตร์”** ทั้งได้นำ “พุทธเศรษฐศาสตร์” ประยุกต์ใช้สนองพระราชดำรัส “เศรษฐกิจพอเพียง” ของพระเจ้าอยู่หัว

การที่อาจารย์อภิชัยกล้านำชาวโอศกเข้าร่วมโครงการกับคณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลฯ เปิดการเรียนการสอนสาขาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ในการสร้างชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ในมหาวิทยาลัยอุบลฯ ทั้งๆที่มีอาจารย์หลายท่านในมหาวิทยาลัยต่อต้านและรังเกียจ อาจารย์หลายท่านไม่ยอมรับความเป็นนักบวชชาวโอศก แต่อาจารย์อภิชัยก็อดทนและยังคงเดินหน้าร่วมโครงการกับชาวโอศกต่อไป

นับเป็นความกล้าหาญอย่างยิ่งของอาจารย์อภิชัย เพราะรู้ทั้งรู้ว่าสังคมกว้างยังรังเกียจและต่อต้านชาวโอศก โดยเฉพาะพุทธกระแสหลัก การร่วมโครงการกับชาวโอศก อาจทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติยศที่ได้สั่งสมมา อาจารย์อภิชัยคงจะมีภูมิจิตมีภูมิปัญญาที่แข็งแกร่งมากพอ จึงข้ามผ่านความเกรงกลัวกับสิ่งแปลกผิวของชีวิตนั้นได้

และด้วยความรู้ที่มากมีในปริยัติ ก็พอจะใช้ดุลพินิจตรวจสอบได้ว่า ชาวโอศกไม่ได้ผิดเพี้ยนไปจากหลักพุทธธรรมอย่างที่เขากล่าว จึงทำให้แยกออกได้ว่าชาวก็คือชาว ความจริงก็คือความจริง

ยิ่งอาจารย์อภิชัยเชี่ยวชาญในเศรษฐศาสตร์ ทำให้มีภูมิพอบที่จะตรวจสอบ “เศรษฐกิจบุญนิยม” ที่ชาวโอศกประพฤติปฏิบัติกันนั้นเป็นอย่างไร มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด พอจะสอดคล้องกับ “เศรษฐกิจพอเพียง” ได้หรือไม่

เมื่อเห็นว่าพอเป็นไปได้ จึงอาจหาญร่วมโครงการกับชาวโอศกที่มหาวิทยาลัยอุบลฯ แม้จะมากไปด้วยเสียงต้านค้าน แต่ด้วยเห็นประโยชน์ต่อสังคมประเทศชาติที่มากกว่าเสียงนินทาต่อต้านที่ได้รับ

ปี ๒๕๓๒ ชาวโอศกเผชิญกับวิกฤตครั้งสำคัญ ทั้งศาสนจักรและอาณาจักร ใช้อำนาจ

จนถึงวันนี้สื่อต่างๆกล้านำเสนอเกี่ยวกับชุมชนชาวโศกมากขึ้น ในรูปของชุมชนเข้มแข็ง พึ่งตนเอง เมื่อกระแสของ“เศรษฐกิจพอเพียง” ได้รับการขานรับกันไปทั่ว ทำให้มีสื่อต่างๆล้ำอ่าง่อยชุมชนของชาวโศกเป็นตัวอย่าง

ธรรม รวบรวมกล่าวโทษ ผิดหลักสัมมุขาวินัย ผิดหลักนนาสังวาส อ่างอำนาจที่มีในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ อย่างผิดหลักธรรมวินัย

ฝ่ายอาณาจักรรวมใช้อำนาจอย่างไร้ธรรม สั่งห้ามสื่อต่างๆนำเสนอข่าวที่เป็นบวกเกี่ยวกับพระชาวโศก

การถูกรีดรอนสิทธิความเป็นนักบวช ถูกปิดกั้นจากสื่อต่างๆในการเผยแพร่ กลายเป็นผลดี ทำให้ชาวโศกมีเวลาพุ่มพักสร้างชุมชนของชาวโศกขึ้นมาหลายชุมชน โดยไม่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าว่าจะกลายเป็นตัวอย่างของชุมชนเข้มแข็ง ในวันนี้

เมื่อคดีถึงที่สุด พ่อท่านฯและสมณะชาวโศกถูกรอลงอาญา ในปีต่อมาเกิดเหตุการณ์วิกฤตเศรษฐกิจ ที่เรียกเป็นล้านนลื้อๆว่า “ต้มยำกุ้ง” คือประเทศไทยเป็นเหตุแล้วลุกลามไปยังประเทศอื่นๆ ธุรกิจต่างๆล้มระเนระนาด เศรษฐกิจกลายเป็นยากในพริบตา ธนาคารและบริษัทเงินทุนหลายแห่งต้องปิดตัว หลายแห่งต้องขายหุ้นให้ต่างชาติ คนตกงานจำนวนมาก ชาวบ้านก็เดือดร้อนรายได้ไม่พอกับรายจ่าย ผิดเคืองเดือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้า แต่ชุมชนชาวโศกไม่

ระคายเคืองเดือดร้อนเช่นนั้น

เริ่มมีลื่อนำเสนอข่าวเกี่ยวกับชุมชนเข้มแข็ง ฟังตนเอง โดยยกเอาชุมชนชาวโคกหลายที่หลายแห่งมานำเสนอเป็นข่าวเล็กๆ และสื่อโทรทัศน์บางสถานีเท่านั้น แต่ข่าวความเคลื่อนไหวใดๆของสมณะชาวโคกยังไม่มีสื่อใดกล้านำเสนอ แม้สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐิ์ จะจัดรายการหลายสถานีวิทยุและโทรทัศน์บ้าง ก็ยังไม่เปิดเผยตัวตนเป็นสมณะชาวโคกอย่างชัดเจน อาจประเมินประมาณแล้วเห็นว่า ให้ประชาชนรับชมอย่างเดียว โดยไม่ต้องมาติดใจกับความเป็นตัวตนสมณะชาวโคกดีกว่า มีเสียงสะท้อนด้วยความเสียดาย หากเป็นพระในการปกครองของสงฆ์กระแสหลัก จะมีสื่อต่างๆกล้านำเสนอมากกว่านี้

จนถึงวันนี้สื่อต่างๆกล้านำเสนอเกี่ยวกับชุมชนชาวโคกมากขึ้น ในรูปของชุมชนเข้มแข็ง ฟังตนเอง เมื่อกระแสของ“เศรษฐกิจพอเพียง” ได้รับการขานรับกันไปทั่ว ทำให้มีสื่อต่างๆกล้าอ้าใจชุมชนของชาวโคกเป็นตัวอย่าง

ดังเช่นหนังสือพิมพ์**ไทยโพสต์** ฉบับวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ คอลัมน์ของ**คุณเปลว สีเงิน** จั่วหัวเรื่องไว้ว่า **กระแสโลกที่จุดลากกระแสไทย**

จากเนื้อความช่วงต้นกล่าวถึงสหรัฐ-ยุโรปกำลังเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอย ประเทศผู้นำธุรกิจอุตสาหกรรมใหม่ อินเดีย จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น กำลังตื่นตัวรับสภาพสงคราม**เศรษฐกิจแย่งชิง-กักตุน พลังงานน้ำมัน** ตอนนี้ทั้งทองคำ และทองคำ คือน้ำมัน ล้วนมีค่ามหาศาล

ส่วนท้ายของบทความกลับมาที่ความเป็นไทย โดยตั้งคำถามพร้อมกับเสนอทางออก จากตัวอย่างจริงที่เกิดขึ้น...

จุดแข็งของความเป็นชาติเราอยู่ตรงไหน และในภาวะโลกกำลังหลอมเหลวสังคมทุนวัตถุ เราจะรับมือช่วงเปลี่ยนถ่ายวิถีมุขชาติด้วยความได้เปรียบบนจุดแข็งตัวเองด้วยวิสัยทัศน์อย่างไร?

ผู้นำในการบริหารคนใหม่ต้องใช้ “ผลึกวิสัยทัศน์” ร่างเป็นพิมพ์เขียวประเทศเพื่อนำสังคมชาติเดินไปแต่เดี๋ยวนี้ ถ้ายิ่งขึ้นพรวดแต่คำว่า “รับด้วยเกล้าฯ” กับทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง แต่ไม่เคยก้าวนำทำอะไรไปตามนั้นเลย

เราจะเป็น “แผ่นเสียงทองคำตรอง” ที่น่าเสียดายและน่าสมเพช!

ของใหม่ เราก็เกาะตามไปกับกระแส และของเก่า เราไม่เพียงรักษา แต่ต้องฟื้นฟู และพุ่มพัก ให้เป็นเอกลักษณ์แข็ง “เหนือกระแส”

สมมุติตัวอย่าง แค้ใช้ควายไถนา กลบหว่าน-ดำกล้าด้วยแรงกาย โดยไม่แตะสารเคมีระบบยุ่งฉาง ชั่งข้าวสุ่ม นวด-สีด้วยประเพณีเดิม แค่นี้เราก็ออยู่เหนือกระแสด้วย “เอกลักษณ์แข็ง” เป็นสินค้าขายที่ไม่มีใครแข่งได้แล้ว

วิถี“สันตติโคก” ในด้านการอยู่-กินกับธรรมชาติ ผมว่าเป็นวิถี“เศรษฐกิจพอเพียง” ที่เป็นรูปธรรมตัวอย่างให้เห็น ให้จับต้อง ให้สัมผัสได้ “ดีที่สุด” ในยุคนี้ วันนี้

ใช้เป็น “ต้นแบบ” ชีวิตพอเพียงรองรับอนาคตได้ และต้นแบบอย่างที่ว่า “สันตติโคก” นี้ จะกลายเป็น “จุดแข็ง-จุดขาย” เหมือนอย่างประเทศแถบยุโรปเขารักษาสถาปัตยกรรมเก่าๆ ใช้หากินด้านท่องเที่ยวอยู่ได้ตลอด

ไม่มีใครในโลกมาเมืองไทยเพราะอยากมาดูตึกสูง อยากมาซื้อบั้งตามศูนย์การค้า
อยากมาดูรถใต้ดิน-บนดิน หรืออะไรๆ ที่ไทยไปเลียนแบบวิทยาการก้าวหน้ามาจากเขา

แต่เขามาเพราะอยากมาดู มาเห็น ในสิ่งที่บ้านเมืองเขาไม่มีให้ดู-ให้เห็น แค่เห็น
คนไทยนั่งผ้าขึ้น สวมเสื้อคอกระเช้าเดินตามถนน เขาก็จะตื่นตา-ตื่นใจยิ่งกว่าเห็นคนไทย ย้อม
หัวแดง เจาะจมูก แต่งตามเค็ดตาล็อกล่าสุดชะอีก

คิดแล้วก็ต้องชม เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ที่เขาอยู่กับของใหม่ แล้วไม่ทิ้งของเก่า และ
สามารถนำ “เก่ากับใหม่” มาใช้ประสานร่วมกันกลมกลืนจนเกือบประโยชน์ได้มหาศาล

เห็นผู้หญิงญี่ปุ่น-เกาหลีแต่งชุดประจำชาติเดินตามถนน ไปงานไปการ ไม่เห็นมีใคร
หัวเราะว่าเขย ว่าโบราณโบราณเป็นที่ขายหน้าประเทศชาติ

แต่ของเรา ลองใครนั่งใจกระเบน นั่งผ้าถุงเดินถนน ไปตามงาน จะกลายเป็น “ตัว
ประหลาด” ได้ชั้นหน้า ๑ ชั้นทีเดียว!

ที่คุยมาทั้งหมดนี้ก็หวังจะบอกเรื่องเดียว คือ ประเทศไทยมีคนดี คนเก่งเยอะ แต่
ไม่มี “คนนำ” กะเทาะทะลุถึง “จุดแข็ง” ในความเป็นสังคมชาติไทย และใช้จุดแข็งนี้เป็นฐานเพื่อ
การนำทางไปสู่ ขึ้นไปแข่งขันตลาดโลกด้วยสิ่งที่เราเป็นทั้งทาสทุน ทาสวัตถุ ทาสเทคโนโลยี มัน
มีรูไหนจะไปทันเขา เตรียมสู้ในสนามที่เรามีพร้อมด้วยพอเพียง นั่นจึงจะไม่เปลืองพลังในศึก
เศรษฐกิจรอบนี้

**ต้นปีนี้ในงานปีใหม่ พ่อท่านฯประกาศเชิญชวนชาวโศกให้มาร่วมกันสร้างบ้านราชฯ
พันคน เพื่อให้เกิดรูปธรรมของธัมมัญญารังสีที่ชัดเจนยิ่งขึ้น** แทนที่จะต่างคนต่างอยู่ต่างทำ
รวมกันทำ จะเกิดผลสู่สังคมได้มากกว่า ชัดเด่นเร็วกว่า เพื่อเป็นตัวอย่างนำของชุมชนเข้มแข็ง
พึ่งตนเอง เป็นหมู่บ้านที่ปลอดอบายมุข ทุกคนถือศีล มีศีล ๕ เป็นอย่างน้อย มีระบบสาธารณสุขภาคี
คือ กินใช้ร่วมกัน ทำงานร่วมกัน ทุกคนไม่มีรายได้ใดๆตอบแทน เป็นจุดแข็งที่ไม่เคยมีใน
ชุมชนไหนๆมาก่อน

“บ้านราชฯ เมืองเรือ บ้านไม้ เมืองหิน” เป็นวลีที่พ่อท่านฯเรียบเรียงขึ้นมา เพื่อบอก
ถึงลักษณะของบ้านราชฯ เป็นหมู่บ้านที่มี เรือ ไม้ หิน จำนวนมาก

นั่นก็คือ นอกไปจากงานกสิกรรมธรรมชาติ รวมถึงงานสัมมาอาชีพอื่นๆ งานขนเรือ
ขนหิน ก็เป็นงานที่ใช้กำลังคนจำนวนมากด้วย

งานสร้างบ้านแปลงเมืองที่บ้านราชฯ จึงเป็นงานสำคัญอย่างยิ่ง ขณะเดียวกันงานสื่อ
โทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ งานขยะวิทยาด้วยหัวใจ และงานอื่นๆก็ยังคงเดินหน้าต่อไปด้วย

ปลายปีที่แล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ได้ให้ใบประกาศเกียรติคุณ ยกย่องว่า
ชุมชนราชธานีโศก เป็นองค์กรแทนที่ความดี จังหวัดอุบลราชธานี ประเภทองค์กรศาสนา

เป็นเรื่องที่น่ายินดีอย่างยิ่งที่ข้าราชการผู้ใหญ่ของจังหวัด อาจหาญ กล้าให้เกียรติบัตร
ยกย่องอย่างนี้ แม้จะเป็นเพียงกระดาษแผ่นเดียว แต่อย่างน้อยก็บอกให้รู้ว่า ยังมีผู้มีดวงตา
เห็นธรรมเป็นธรรมเหมือนกัน

การเมืองภาคประชาชน ฉบับ บุญนิยม

บุญนิยมคือหนทางรอดทางเดียวจริงหรือ

๒๔ ม.ค.๒๕๕๑ ที่ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่ ก่อนไปร่วมงานฉลองหนาวที่ภูผาฟ้า น้ำ มีประชุมกรรมการพรรคเพื่อฟ้าดิน โดยสาขาพรรคต่างๆรายงานกิจกรรมที่ได้ทำมา นอกจากนี้มีการบอกเล่าถึงสถานการณ์บ้านเมือง

พ่อท่านได้ให้นโยบายถึงการเมืองภาคประชาชนที่ชาวบุญนิยมจะดำเนินไป

การเมืองขณะนี้เลวร้ายเบ็ดเสร็จ

เราจะทำการเมืองในภาคประชาชน คนส่วนใหญ่เข้าใจว่าการเมืองคือภาครัฐเท่านั้น แล้วก็ไปคิดว่าการเมืองคือเลือกตั้งเท่านั้น

เอาตามขอปฏิเสธร้อยเปอร์เซ็นต์ว่าการเมืองไม่ใช่แค่นั้น เราจะทำการเมืองอย่างไร ไม่ใช่ภาครัฐเท่านั้น อะไรที่ไม่สุดทนก็ปล่อยไปให้มันเสียไปเลย

การเมืองภาคประชาชนที่เราจะทำก็คือ

หนึ่ง เราสร้างคน

สอง สร้างงาน

สาม การศึกษา

สุดท้ายพ่อท่านได้บอกถึงเหตุผล ที่ทำไมสังคมจึงจะต้องหันมาเอาบุญนิยม

หนึ่ง ความทุกข์ในโลกมีมากขึ้น มันเอาเปรียบกันมากขึ้น ไม่อบอุ่น ไร้ความไว้วางใจ หวาดระแวงมากขึ้น ทำร้ายทำลายกันรุนแรงยิ่งขึ้น ทุจริตหยาบยิ่งขึ้น แต่บุญนิยมตรงข้ามกับที่กล่าวมา

สอง ทรัพยากรของโลกทรุดโทรม ขาดแคลนจนไม่พอกันจริงๆ แม้วามมนุษย์จะพยายามสังเคราะห์สร้างขึ้นทดแทนแล้วแต่ก็ไม่พอ บางอย่างทดแทนไม่ได้ อย่างน้ำมันใช้เวลาหลายล้านปี หรือ แร่ธาตุที่เอาใช้อยู่ทุกวันนี้

สาม ไม่มีทางอื่นให้เลือกดีเท่าอีกแล้ว

สี่ มีตัวอย่างของสังคมที่ไปรอดได้แล้วจริงๆ ในทิศทางนี้ มีให้ดู มีให้ยืนยัน เป็นเอหิภัสลโก ทำทนายให้มาพิสูจน์ เรียกร้องให้มาดูได้ อยู่กันอย่างอบอุ่น มีกินมีใช้อุดมสมบูรณ์

ห้า ระบบบุญนิยมเป็นระบบที่ยั่งยืนจริง พิสูจน์ได้ด้วยกาละ จนคนต้องเชื่อในที่สุด ถ้าเราจริง มันก็จะพิสูจน์ตนเองไปอีกตามกาละที่ยาวนานไปเรื่อยๆ ความยอมรับและความเชื่อ ถือก็ยิ่งจะมากขึ้นๆ トラบเท่าที่พวกเราเองไม่กบถหรือทำให้มันเสื่อมลงไป

หก โลกทุกวันนี้เป็นโลกโลกาภิวัตน์ ฟ้าบ่กัน ชาวสวรรค์ก็มองเห็นชาวสวรรค์ ชาวสวรรค์ก็เห็นชาวสวรรค์ หมายความว่ามันรู้ความจริงกันไปหมด อะไรดีอะไรชั่ว อะไรทุกข์อะไรสุข

หลอกกันไม่ได้

การเคลื่อนตัวอย่างไรก็เห็นกันหมด คนที่แสวงหาคนที่มีความรู้ เขาก็ต้องมาเอา ถ้าเราเป็นยอดแก้วหรือยอดทองคำ คนที่มีตารูก็จะรู้ว่า ยอดแก้วก็คือยอดแก้ว ยอดทองคำก็คือยอดทองคำ

ปิดท้ายบันทึกฉบับนี้ จากบางส่วนของพ่อท่านโหวทบาทปิดการประชุมชุมชนราชธานีโอศก ๑๐ ก.พ. ๒๕๕๑ ดังนี้

เราทำดีแต่ดีกว่านี้ยังมีอีก ต้องสำนึกสำเหนียก อย่าชี้เกียจ เป็นสันดานของกิเลส ที่มันซ่อนอยู่ จริตนิสัยเสีย เป็นหนี้ติดตัวไปด้วย และมีความจำเป็นต้องขยันขึ้นด้วย เราต้องการแรงงานมากขึ้น ต้องการมวลงมากขึ้น สังคมเรียกร้อง ต้องการเรามากขึ้น ต้องการสิ่งดีเข้าไปทดแทน คนดีที่ทำดีจึงต้องเข้ามาทดแทน

ตอนนี้เศรษฐกิจพอเพียง เป็นตัวนำ ติดอันดับไปแล้ว ต้องสำนึก สำเหนียก อย่าปล่อยปละละเลย เศรษฐกิจพอเพียง ต้องมีคุณธรรม ศีลธรรม

พวกเราต้องพยายามจริงๆ ต้องรู้ตัวว่าเราอยู่ยุคไหน รุ่นที่มาสืบทอด คือนักเรียนช่วยกันดูแลเอาใจใส่ เด็กเขายังไม่รู้ตัวหรอก

สิ่งที่เราได้ สังคมก็ได้ ส่วนข้างนอก ตัวเขาไม่ได้ สังคมก็ไม่ได้ คือตรงกันข้าม

จ

☆ วัชรธรรม.

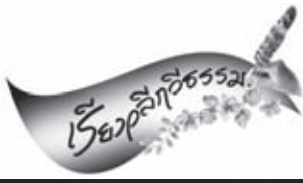
๑๖ เมษายน ๒๕๕๑

▼ แก้กุหลาบเพื่อกุหลาบ

เมื่อทำผิดคิดว่าฟ้าไม่รู้
มีกุหลาบอยู่เพื่อเห็นอกกุหลาบ
เอาใบบัวตัวพรางปิดข้างตาย
กลัวผิดกลายเป็นร้ายกลับเห็นฉับพลัน

แก้กุหลาบสลายนวมดเชือกกุหลาบ
ใครก็รู้ผู้ร้ายมุ่งหมายผล
ใช้เงินตื้อซื้อตัวชั่วทรชน
ต้องการตนพ้นผิดคิดแบบพาล

ผู้ในศาลท่านสร้างทางถูกตรง
สมประสงค์ตงฉินอย่าหมิ่นศาล
เลิกล่นลิ้นดินหาวิชามาร
นำหลักฐานพยานแท้มาแลกกัน

แน่นักหรือซื้อขาดอำนาจรัฐ
จับมาจัดสัดส่วนล้วนนำชัน
หลงระเริงเพลิงร้อนวอนสักวัน
คงถึงขั้นขวัญผวาเมื่อฟ้ารู้

■ อ.เป็นต้น นาประโคน

๑๕ พ.ค. ๕๑

▼ ต่างข้าวต่างคิด

ลัทธิศาสนาครัทธาโลก
เป็นความเชื่อในโชคความสา
ต่างแนวคิดปรีดิ์ดีต่างปรัชญา
ต่างภาษาแต่ไม่ต่างทางความคิด

ศาสนาพราหมณ์ปรับตัวเป็นฮินดู
มีพระเจ้ามากอยู่ในดวงจิต
พรหมนารายณ์อัสวรผู้ทรงฤทธิ์
ตรีมูรตินฤมิตลิติมมนุษย์

ยะโฮวาพระเยซูผู้เป็นเจ้าของ
แยกนิกายหลายเผ่าได้เกิดผู้ต
คาทอลิกโปรเตสแตนต์ต่างวรยุทธ์
แม้แต่พุทธมีธรรมยุติมหาวิทยา

การเมืองก็ย่อมต่างทางความคิด
รวมสมองออกฤทธิ์มีหลากหลาย
นโยบายไม่ต่างนโยบาย
ผลประโยชน์แจกจ่ายจึงลงตัว

จึงรวมกันเป็นก๊กเป็นกลุ่มพรรค
แข่งเป็นลิงชิงหลักจนเวียนหัว
แยกจริตสนนิยมสังคมกลัว
แยกดีชั่วได้ชัดลึงกัดคน

น้ำย่อมไหลไปรวมน้ำใสใหม่
น้ำมันไหลรวมน้ำมันอันเข้มข้น
กรรมแยกกรรมรวมกรรมเป็นสากล
ซึ่บุคคลดีชั่วด้วยตัวเองฯ

■ ทิวเรือง ไทยเขียว

๒๙ พ.ค. ๕๑

ดิฉัน
ใช้รัฐธรรมนูญ
เพื่อตัวเองและพวกพ้อง

แสงตะวันต้องกล้าปรากฏ
ทำลายอภัยต่อสัตรู
สาดแสงเสรีชี้อัด
ชูชีพชูหทัยดสังการ

■ เนาอรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

▼ อีกไม่ช้า

กราบมายังพ่อแม่	พันธมิตร
ที่ร่วมแรงร่วมจิต	จัดตั้ง
ต้านโหดอำมหิต	หิวหั่น
นับสิบนับแสนครั้ง	ทุกครั้งมันคง
ของงพนิกสู๊ตักสู๊	สืบสาน
เขี่ยกากเดนพด็จการ	กลากเกลื่อน
ถอนรากமுรัฐมาร	ให้หมด
ทิ้งหมู่หมูขี้เรื้อน	เตลิดร่างชาติเรา

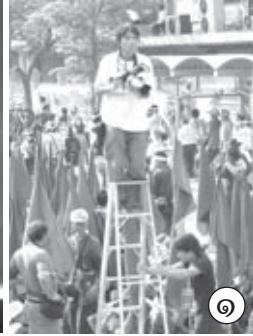
เพราะนี่คืออนาคต
อันงามจดและงามเงา
จะก็แดดจะแอมเดพา
จะก็ฝนก็ทนพิน
มีกอยลำมิราแรง
มีเปลี่ยนแปลง ณ จุดยืน
จะก็ปจจะก็คั้น
ก็เป็นเรายังเฝ้ายาม
เป็นเรากี่เฝ้าโค่น
พินพุงโจรทะเลทะกาลม
ต่อสู๊คัตรุกราม
คอยโกงกินแผ่นดินไทย

กุมมือโดยถือมัน
ไม่คร้ามครั้นไม่ว่าใคร
เปล่งเสียงซึ่งเกรียงไกร
ทุกอย่างก้าวทุกก้าวเดิน
ก้าวด้วยหวังพึงปลุกถึงลูกหลาน
ว่าแม่พ่อต่อสู๊มารอยู่บานเนิ่น
เพื่อแผ่นดินมีสันดับมียับเยิน
กล้าเพชฌโยธธั่วสุ่มหัวโกง

■ คมทวน คันธนู

ทดแทนคุณแผ่นดิน
พันธมิตรตลาดโพธาราม

ชื่อเดิม ▶ ทริกฤษ เจนชัย เป็นลูกคนเดียวของครอบครัว

ชื่อใหม่ ▶ ทองไท เจนชัย เกิด 6 มกราคม 2522 **ภูมิลำเนา** จังหวัดชัยภูมิ **สถานภาพ** โสด

การศึกษา ▶ ม.๓ โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล

ปวช. สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ

ปวส. สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ปริญญาตรี นิเทศศาสตร์ สาขาวิทยุโทรทัศน์ จาก มสธ.

พบอโศก ▶ พบชาวอโศกเมื่อปี 2524 ซึ่งแม่เป็นญาติธรรมชาวอโศก จึงติดตามแม่เข้าวัดตั้งแต่วัยเด็ก โดยมาวัดทุกวันวันศุกร์ และจะกลับบ้านวันอาทิตย์ เมื่อปิดเทอมใหญ่ ก็จะมาอยู่ช่วยงานวัดบ้าง เป็นบางครั้ง (สีมาอโศก ปฐมอโศก และสันตอโศก) ผมมีบ้านอยู่ที่ชุมชนปฐมอโศก ๑ หลัง

ความประทับใจ ▶ ผมประทับใจในหมู่กลุ่มชาวอโศก อยู่แล้วสบายใจ ทุกคนเป็นพี่เป็นน้องกันเป็นญาติทางธรรมโดยแท้จริง ทำให้อยู่ในหมู่กลุ่มนี้แล้ว มีความสุขมาก และที่สำคัญคือประทับใจในตัวของท่านโพธิรักษ์ คำสอนของท่านไม่เหมือนกับคำสอนโดยทั่วไป ท่านอ่อนน้อม ถ่อมตนมาก ทั้งยังเสียสละความสุขส่วนตัวอุทิศให้หมู่กลุ่ม ใส่ใจกับลูกศิษย์ทุกคนของท่าน ในการสอนธรรมะเผยแผ่สัจจะความจริง และที่สำคัญที่สุดที่ประทับใจ คือ ท่านทำตัวเองเด็กมาก ไม่ทำตัวยิ่งใหญ่ แม้ท่านจะเป็นผู้นำของชาวอโศกก็ตาม

ในชีวิตของผม สถานที่ส่วนใหญ่ที่ผมอยู่และเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตไปแล้ว ก็น่าจะมีอยู่ ๓ ที่ด้วยกันคือ ถ้าไม่อยู่บ้าน ก็อยู่ที่โรงเรียนหรือไมเช่นนั้นก็อยู่ที่วัด ดังนั้นเมื่อผมเรียนจบ ผมก็ตัดสินใจเข้ามาศึกษาและมาช่วยงานอยู่ที่ชุมชนปฐมอโศกเมื่อปี 2524 ว่าจะอยู่เล่นๆ สัก ๒-๓ เดือน แล้วค่อยออกไปหางานทำ แต่ก็ไม่ว่าอะไร แถมดีใจเสียอีกที่ลูกเข้าวัด ตัดปัญหาความหวังต่างๆ ได้ ผมก็ถือว่าเป็นการตอบแทนพระคุณแม่อย่างหนึ่งด้วย ที่ทำให้ท่านสบายใจ ไม่ทุกข์ ไม่ห่วงในตัวผมมาก ผมเป็นลูกคนเดียวในครอบครัว อยู่กับแม่ ๒ คนมาโดยตลอดตั้งแต่อายุ ๒ ขวบ เนื่องจากพ่อของผมเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ แต่จากวันนั้นถึงวันนี้ผมก็อยู่วัดได้เกือบ ๕ ปีเต็มแล้ว ที่อยู่วัดได้ ก็อาจจะมีสาเหตุว่า อยู่แล้วมีความสุข และสนุก จากการได้ทำงานช่วยคนอื่น ๆ ได้ฝึกได้ฝนลดละความชอบของตนหลาย ๆ อย่าง ได้เห็นได้สัมผัสกับตัวของกิเลสจริง ๆ ที่อยู่ในตัวเรา ผมคิดว่าถ้าไปหางานหาเงินอยู่ข้างนอก ก็เพื่อเอาเงินมาซื้อความสุขใส่ตัวเพียงเท่านั้น แต่ผมอยู่ที่วัดแล้วผมก็มีความสุขเช่นกัน และยิ่งยืนยันว่าความสุขที่ซื้อมาด้วยเงิน จึงตัดสินใจอยู่วัดตั้งแต่นั้นมา

การเปลี่ยนแปลงหลังพบอโศก ▶ ถือศีล กินมังสวิรัต

การทำงานในอโศก ▼

ปี ๒๕๔๓-๒๕๔๔ ช่วยงานท่านสมณะกรรมกร กุสโล

ปี ๒๕๔๔-๒๕๕๐ ช่วยงานแผนกสื่อสารบุญนิยมอโศกเป็นช่างภาพ ช่างเทคนิค ตัดต่อ
ผลิตรายการโทรทัศน์ ผลิตสื่อธรรมะ วีซีดี ดีวีดี (จากการแนะนำโดยสมณะพุทธชาโต
สมณะหินกลั่น สิกขมาตฺตุนเพียร อาป็อก-หินไฟ อาดินนา)

ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๐ บรรจุเป็นครูอาชีวะโรงเรียนอาชีวะศึกษาปฐมอโศก สอนวิชาคอม-
พิวเตอร์ (จากการแนะนำโดยคุณตั้ง-ดาวตะวัน)

ปี ๒๕๕๐-ปัจจุบัน ทำงานอยู่ที่สถานีโทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ (FMTV) สันติอโศก

ปัญหาและอุปสรรค ▶ อุปสรรคสำคัญที่ทำร้ายตัวเองมาโดยตลอด คือ อึดตามานะ และโทสะ

แนวทางแก้ไข ▶ ฝึกยอมคนให้เป็น อ่อนน้อมถ่อมตน ทำตัวให้เล็ก และพิจารณาโทษของความ
โกรธอย่างเนืองๆ ยิ่งเป็นคนโกรธง่าย ก็ยิ่งทำร้ายตัวเองมากเท่านั้น ไฟมันยิ่งเผาตัวเอง

ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด ▶ คือทำตัวให้เหมือนกับชื่อ “ทองโท” คือผู้มีอิสระอย่างแท้จริง อิสระ
จากโลภะ โทสะ โมหะ

คติประจำใจ ▶ ทำวันนี้ให้ดีที่สุด

เป้าหมายชีวิต ▶ อรหันต์คงไม่อาจเอื้อม แต่จะพยายามรักษาศีล ให้สะอาดมากที่สุด และเป้าหมายที่
สำคัญคือ ต้องการเผยแพร่สัจจะ ธรรมะของพระพุทธเจ้าให้คนทั่วๆไป ได้รับรู้ให้ได้มาก
ที่สุด ยังได้เห็นผู้คนได้รู้สิ่งดีๆ จากสื่อ FMTV มากเท่าไร ผู้คนพูดถึงมากเท่าไร นี่คือผล
ตอบแทนอันมีคุณค่ามากกว่าเงินทองที่จะได้รับ และทำให้ผมมีความสุข มีปีติ และเป็นเกียรติ
อันสูงค่าแก่ครอบครัวของผมที่ได้ทำงานชิ้นนี้ (ถ้าไม่มีกรรมหนักมาแทรกกระหว่างทาง
ผมคิดว่าคงจะอยู่ในหมู่กลุ่มนี้ไปตลอดการเดินทางของชีวิตของผม)

ข้อคิดข้อฝาก ▶ เมื่อเกิดเหตุการณ์อะไรสักอย่างเกิดขึ้น ถ้าเราฝึกไม่โทษคนอื่นก่อนแต่ให้หันมาโทษ
ที่ตัวเองเป็นคนแรก สังคมคงจะสงบสุขมากขึ้น

๑. ทำข่าวการประชุมหมู่บ้าน
๒. ทำงานที่สถานีโทรทัศน์ FMTV
๓. ถ่ายภาพกับคุณแม่ในงานวันแม่ปี ๒๕๔๗ ปฐมอโศก
๔. ถ่ายเมื่ออายุ ๖ ขวบที่ภูเขาสันติภาพ ปฐมอโศก
๕. เรียนปวส. ที่เทคโนโลยีราชชมงคลฯ
๖. เป็นหนึ่งในช่างภาพที่ติดตามไปทำข่าวสึนามิ

กว่าจะถึง

อรหันต์

โดย...ณวมณฑล

- *ระลึกได้หลากหลายชาติ
มุ่งมาดบำเพ็ญกุศล
ทำบุญทำงานเกลาัจจน
ฝึกฝนถึงฝั่งนิพพาน.*

พระภัททกาปิลาณีเถรี

อดีตชาติของพระภัททกาปิลาณีเถรี เคยเกิดอยู่ในยุคของพระพุทธเจ้าองค์ปฐมุตตระ นางอาศัยที่นครหังสวดี เป็นภรรยาของเวเทหเศรษฐี ซึ่งศรัทธาในพระพุทธานุภาพอย่างยิ่ง

ครั้นพระศาสดาเสด็จปรินิพพานแล้ว เศรษฐีได้สร้างพระเจดีย์ใหญ่งดงาม บรรจุนิพพานสารริกธาตุไว้ นางก็ได้ร่วมบุญทำตะเกียงน้ำมันหอม ๗ แสนดวง ทำหม้อประดับรัตน ๗ แสนหม้อ ทำแท่นรัตนบุษยาทำปลูกพรรณดอกไม้ น้ำทำให้พระเจดีย์ใหญ่มีสีสุกใสงดงามยิ่งนักด้วยจิตเคารพเลื่อมใส และได้ถวายทานแก่สงฆ์จนตลอดชีวิตของตน

ด้วยผลบุญกุศลทั้งหลาย ก็ได้เวียนว่ายตายเกิด จนถึงยุคของพระพุทธเจ้าองค์วิปัสสี นางได้เป็นพราหมณีภรรยาของเอกสาฎกพราหมณ์ ซึ่งทั้งคู่ยากจนมีผ้าสาฎก(ผ้าห่มคลุม) ใช้ร่วมกัน

เพียงผืนเดียวเท่านั้น ต้องผลัดเปลี่ยนกันใช้ห่มคลุมไปฟังธรรมของพระศาสดา

มีอยู่วันหนึ่ง เอกสาฎกพราหมณ์ไปฟังธรรมของพระศาสดาแล้ว บังเกิดปีติเบิกบานในธรรมแรงกล้า ได้ถวายผ้าคลุมนั้นไป แล้วกลับมาที่เรือน บอกกับนางพราหมณีว่า

“ดูก่อนห้องผู้มีบุญมาก ร่วมอนุโมทนาเถิด ผ้าห่มคลุมผืนเดียวนั้น ฉันได้ถวายพระผู้มีพระภาคเจ้าไปแล้ว”

ได้ยินอย่างนั้น นางพราหมณ์ก็ยกมือขึ้นประนมไหว้ด้วยปีติ กล่าวอนุโมทนาว่า

“ผ้าห่มนั้นท่านถวายดีแล้ว แต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้ประเสริฐสุด”

ทั้งพราหมณ์และพราหมณีจึงเจริญยี่งด้วยสุขสมบัตติ ตายจากชาตินั้นแล้วไปเกิดในภพน้อยภพใหญ่ พราหมณ์ได้เกิดเป็น**พระเจ้ากรุงพาราณสี** นางพราหมณีได้เป็น**พระอัครมเหสี** แล้วร่วมกันถวายทานแก่**พระปัจเจกพุทธเจ้า ๘ องค์** ทำบุญกันไปจนตลอดอายุขัย

ในชาติต่อมา มีอยู่ชาติหนึ่งนางได้เป็น**ภรรยาของกุกุมพี(คนร่ำรวย)** ในกาลیکคามของนครพาราณสี

วันหนึ่ง **น้องชายของกุกุมพี** ได้พบเห็น**พระปัจเจกพุทธเจ้า** จึงเอาอาหารของพี่ชายที่นางเตรียมไว้ ไปถวายแก่พระปัจเจกพุทธเจ้า เมื่อกุกุมพีมาถึงแล้วได้บอกว่า

“พระปัจเจกพุทธเจ้าท่านมีไฉนดีในอาหารอย่างนี้”

ซึ่งขณะนั้นนางกำลังถวายอาหาร แก่พระปัจเจกพุทธเจ้า พอได้ยินกุกุมพีผู้เป็นสามีกล่าวว่า ถวายอาหารอันไม่ควรแก่พระปัจเจกพุทธเจ้า เท่านั้นเองนางก็โกรธเคืองขึ้นมาทันที ขาดสติถึงกับประชดเทอาหารนั้นทิ้ง คว่าเอาดินโคลนใส่บาตรพระปัจเจกพุทธเจ้าแทน แล้วหันไปจ้องหน้าของสามี แต่สีหน้าของเขาแสดงว่า **มีจิตสงบในการให้อภัย แม้ได้รับความไม่เคารพก็ตาม ทำให้นางได้สติ บังเกิดความสลดใจมาก** เขารับบาตรของพระปัจเจกพุทธเจ้ามา แล้วเอาไปล้างทำความสะอาดด้วยน้ำหอมอย่างดี เสร็จแล้วนางจึงกระทำความดีเพื่อถ้ายบาป ด้วยการเอาน้ำตาลกรวดกับเบรียง(น้ำมัน)ใส่บาตรจนเต็ม แล้วถวายบาตรคืนแก่พระปัจเจกพุทธเจ้า

ผลกรรมนี้เอง **แม้เกิดในชาติไหนๆ ถึงจะมีรูปโฉมงดงามสักปานใด แต่ก็จะมีกลิ่นตัวเหม็น** เพราะทำความไม่ดีหยาบหยามต่อพระปัจเจกพุทธเจ้า จนกระทั่งนางได้ชดใช้กรรม และทำบุญมากพอนั้นแหละ จึงหลุดพ้นจากโทษที่มีกลิ่นตัวเหม็นได้

บางชาติที่เกิดนางได้ทำบุญกับ**พระปัจเจกมุณี** บางชาติได้บำรุง**พระปัจเจกพุทธเจ้า ๕๐๐ องค์** ได้ถวายทานมากมาย ได้สร้างเจดีย์หลายแห่ง ได้ออกบวช บำเพ็ญพรตวิหาลไปจนตลอดชีวิต

ในที่สุดก็ได้เกิดในยุคของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** เป็นธิดาสาวสวยของพราหมณ์ **โกสิโยโคตร** กับ**นางสุจิมตี** ซึ่งอาศัยอยู่ที่สาครนคร ในแคว้นมัททราฐ นางได้ชื่อว่า **ภัททกาปิลานี**

เมื่ออายุ ๑๖ ปี บิดาให้แต่งงานกับ**ปิปผลิมานพ** ซึ่งเป็นบุตรของกบิลพราหมณ์กับนาง**สุมนเทวี** ในหมู่บ้านพราหมณ์มหาติตถะ แคว้นมคธ

แม้นางไม่ปรารถนาจะแต่งงานต้องการเป็นโสด แต่ก็ต้องเข้าสู่พิธีวิวาห์ ประจวบกับปิปผลิมานพก็ไม่ปรารถนาแต่งงานเช่นกัน ทั้งสองเข้าห้องหอแล้วจึงตกลงกันว่า **จะร้อยพวงดอกไม้วาง**

ไว้กันกลางบนเตียง แล้วนอนกันคนละฝั่ง อย่าได้แตะถูกพวงดอกไม้ เพราะหากดอกไม้ฝั่งใคร
เหยี่ยว แสดงว่าราคะจิตเกิดแล้วแก่ผู้นั้น จึงต่างนอนกันอย่างมีสติ ด้วยเกรงว่าจะไปสัมผัสสฤกร่างกาย
ของกันและกัน

ในเวลากลางวัน ทั้งคู่ก็ได้แยมยิ้มแก่กัน ไม่คลุกคลีกันด้วยเครื่องล่อใจใดๆ อยู่ร่วมกัน
อย่างมิตรสหายที่ดีเท่านั้น

กระทั่งบิดามารดาเสียชีวิตไปแล้ว ได้ทิ้งสมบัติไว้มากมาย มีอยู่วันหนึ่ง นางภัททกาปิลาณี
กำลังให้พวกสาวใช้ตากเมล็ดงา ๓ หม้อ มีพวกนกมาจิกกินสัตว์ที่ซ่อนอยู่ในเมล็ดงานั้น นางจึงถาม
สาวใช้ว่า

“นกทั้งหลายจิกกินสัตว์ที่อาศัยเมล็ดงาอยู่ บานี้จะมีแก่ใครกัน”

สาวใช้ตอบเจ้านายของตนทันที

“บานี้จะมีแก่เจ้าของงา”

ได้ยินอย่างนั้น นางบังเกิดความคิดขึ้นว่า

**“จะมีทรัพย์มากมายไปทำไมให้บานี้ เราควรยกทรัพย์ทั้งหมดให้แก่ปิปผลิมาณพดีกว่า
แล้วออกบวช”**

ก็ในวันนั้นเอง ปิปปลิมาณพได้ไปดูการทำนาในที่ดินของตน เห็นฝูงนกพากันมาจิกกินไล่เดือน ตามพื้นดินที่ถูกไถเอาไว้ จึงถามคนงานของตน

“พวกนกมากินไล่เดือนบนผืนดินที่ไถไว้ บาปนี้จะมีแก่ใครเล่า”

พวกคนงานให้คำตอบเจ้านายว่า

“บาปน่าจะอยู่ที่เจ้าของนา”

คำตอบนี้ทำให้ปิปปลิมาณพสะดุดใจว่า

“ถ้าบาปที่สัตว์เหล่านี้กระทำ มาตกอยู่แก่เราผู้เป็นเจ้าของนา สมบัติมหาศาลของเราจะมีไว้ให้เป็นบาปทำไม เรามอบสมบัติทั้งหมดแก่ทางภัททกาปิลาณี แล้วออกบวชดีกว่า”

เมื่อทั้งสองมีความคิดตรงกัน พอได้เปิดเผยรับรู้กันแล้ว ต่างก็เกิดจิตยินดียิ่ง พากันสละทรัพย์สินสมบัติทั้งปวง เห็นโทษในโลกแล้วจึงบวช ด้วยการตั้งจิตระลึกถึงกุศลทั้งหลายว่า

“พระอรหันต์เหล่าใดที่มีอยู่ในโลก เราทั้งสองขอบวชให้แก่พระอรหันต์เหล่านั้น”

บวชเองแล้วทั้งคู่ก็ออกจาริกไป พอถึงทางสองแพร่ง ต่างก็เกิดความคิดเหมือนกันว่า

“คนทั้งหลายเห็นเราชายหญิงเดินตามกันไป อาจเกิดจิตอกุศลได้ว่า แม้บวชแล้ว สองคนนี้ก็ยังไม่อาจแยกจากกันได้ **ดังนั้นพวกเราควรแยกจากกันเถิด”**

ฝ่ายชายจึงแยกไปทางขวา ฝ่ายหญิงแยกไปทางซ้าย ขณะนั้นเอง พลันบังเกิดแผ่นดินไหว อุบัติขึ้นทันที

แยกทางกันแล้ว นางได้ไปเป็น**ปริพาชิกา**อยู่ในสำนักของ**พวกปริพาชก(นักบวชพวกหนึ่งชอบสัจจรไปแสดงธรรมนะปรัชญาทางศาสนาของตน)** นานถึง ๕ ปี

เมื่อ**พระนางมหาปชาบดีโคตมี(ผู้เป็นพระน้านางของพระพุทธเจ้า)** ทรงผนวชเป็นภิกษุณีแล้ว ภัททกาปิลาณีปริพาชิกาจึงได้มาบวชเป็นภิกษุณี อยู่กับพระมหาปชาบดีโคตมีเถรี บำเพ็ญธรรมด้วยความไม่ประมาท ต่อมาพระศาสดาทรงโปรดสั่งสอนให้ แล้วไม่นานเท่าไร ก็ได้สำเร็จบรรลุนิพพาน

พระภัททกาปิลาณีเถรีมีคุณวิเศษเหล่านี้คือ **วิชา ๓** (ความรู้แจ้งอันพาสู่ความพ้นทุกข์ ๓ ประการ) **ปฏิสัมภทา ๔** (ความรู้แตกฉาน ๔ ด้าน) **วิโมกข์ ๘** (สภาวะจิตหลุดพ้นจากกิเลส ๘ ชั้นตอน) **อภิญญา ๖** (ความรู้ยิ่ง ๖ อย่าง) โดยเฉพาะเป็นผู้มีความชำนาญอย่างยิ่งในบุพเพนิวาสานุสติญาณ (การรู้ระลึกชาติของกิเลสตนได้) เพราะได้สร้างสมบุญบารมีไว้

ดังนั้นพระศาสดาได้ทรงตั้งพระภัททกาปิลาณีเถรีเอาไว้ ในตำแหน่ง**ผู้เลิศกว่าพวกภิกษุณีทั้งหลายที่ระลึกชาติก่อนๆได้**

● **อนวมพุทธ**

อาทิตย ๑๕ มิ.ย. ๒๕๕๑

(พระไตรปิฎกเล่ม ๓๓ ข้อ ๑๖๗

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๓ หน้า ๓๓๔

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๔ หน้า ๑๑๔)

รายงาน

จาก

บุขจรสถิต

สันตติศก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๓

ช่วงมหกรรมแห่งการกู้เรือที่จมแม่น้ำเจ้าพระยา ทั้งที่ติดต่อขอซื้อและสมทบบริจาคมาโดยไปปักหลักรวมพลที่ทำเรือโอฬาร ไกล่สะพานพระราม ๙ ทั้งสมณะ สามเณร ลิกขมาตุ และฆราวาสจากหลายแห่งหลายที่หมุนเวียนไปช่วยกันอย่างอบอูน เหน็ดเหนื่อย หนักไปด้วยกันอดหลับอดนอน เพราะต้องรอจังหวะน้ำลงถึงจะปฏิบัติการกู้เรือ เหยียบตะปู เศษแก้ว แผ่นโลหะบาด บาดเจ็บกันบ้าง แต่สิ่งนี้ไม่เป็นอุปสรรคให้ย่อท้อเลย

ทุกเช้าสมณะ สามเณร ออกบิณฑบาตตามวัตรปฏิบัติปรกติ สร้างมนุษยสัมพันธ์กับชาวบ้านในละแวกใกล้เคียง มีโอกาสทำบุญใส่บาตรตามประเพณีชาวพุทธ เกิดการเสียสละแบ่งปัน แต่ละครัศรธาของญาติโยมใส่บาตรล้นหลังอย่างไม่น่าเชื่อ ทั้งยังมีผู้รับเหมาทำอาหารแต่ละวัน เป็นหม้อเป็นถาดมาเสริมอีกภารกิจกู้เรือครั้งนี้ได้หลอมรวมความเป็นพี่น้องให้แน่นแฟ้นยิ่ง

๘๘ เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๕ สมณะแพะพุทธ แสดงธรรมที่ ร.พ. ค่ายประจักษ์ศิลปาคม

พ.๕-อา.๙ นักเรียนสัมมาสิกขาสันตติศก (สส.สอ.) ๒๔ คน ไปช่วยกู้เรือ

ศ.๗ สมณะฟ้าไท ประชุมกลุ่มวังจันทร์ พฤกษา จ.จันทบุรี

จ.๑๐-พฤ.๑๓ นักเรียน สส.สอ. ม.๓ ไปทำกิจกรรมและทัศนศึกษาที่ จ.ระยอง

จ.๑๗-ศ.๒๑ นักเรียน สส.สอ. ม.๑-๒ และ ม.๔-๕ เข้าค่ายทำกิจกรรมที่สวนบุญผักพืช

ส.๒๒ ชาวชุมชนร่วมงานรับกลด นักเรียนจบชั้นม.๖ บริเวรณท่าเรือโอฬาร ชื่อรุ่น "กู้เรือ"

จ.๒๔ สัมมนาครูสัมมาสิกขา ที่ตึกสถาบัน

บุญนิยม

พ.๒๖ กลุ่มแม่บ้าน เทศบาล จ.สงขลา เยี่ยมชมสันตืออโศก จำนวน ๖๐ คน รับฟังธรรมจาก สมณะร้อยดาว และสมณะพะยะพุทธ

พฤ.๒๗ สมณะเมืองแก้ว และสมณะชนะมี ร่วมงานฌาปนกิจศพ หลวงปู่ผิว พาล-สุริโย ที่บ้านราชเมืองเรือ

ศ.๒๘ สมณะพะยะพุทธ แสดงธรรมที่บ้านจรัล มโนเพ็ชร ช.รามอินทรา ๑๐๙

จ.๓๑ นักเรียน สส.สอ. ม.๒ ไปเข้าค่ายที่คีรีชะอโศก

☸ **โถวจากพ้อก่า**

“คนทำประโยชน์แก่คนอื่น คือ คนมีคุณค่า คนเอาเปรียบคนอื่น จะมีคุณค่าอะไร การเบียดเบียนคนอื่น เบียดเบียนตนด้วย เพราะ บำเรอตน เสริมสร้างความสุข ที่ก่อให้เกิดตัวกูของกู” (๖ เม.ย.'๕๑)

☸ *สมณะสานบุญ วัชร*

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๓

การอบรมธรรมเรื่องสำคัญที่เป็นแก่นแกนของชีวิต ที่จะต้องดำเนินไปเป็นประจำในการดำรงชีวิตปกติ เพื่อขจัดสิ่งอับมงคลออกจากตัว ซึ่งสิ่งสถิตมานาน กระทำให้คนเรากลายเป็น สัตว์ประเภทต่างๆ ตามพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นสัตว์นรก แสดงความเร่าร้อน หงุดหงิด สัตว์เปรต เป็นความอยากนั่นอยากนี่ ไม่รู้จักพอ สัตว์เดรัจฉาน เป็นสัตว์ขวางโลก ขวางความเจริญด้วยความโง่ สัตว์อสุรกาย สัตว์ที่ไม่กล้าทำดี อนุโลมให้กิเลส สัตว์เหวดาโลกียะ ติดสุข

เสพสบาย สัตว์เหวดาที่เป็นสาละวะ และสัตว์เหวดาที่เป็นอนาสะวะ ที่ตั้งใจลด ละ เลิก กิเลสความเห็นแก่ตัวไปตามลำดับจนสิ้นเกลี้ยง สิ้นสุด ฉะนั้นก็ต้องเพียรพยายามอบรมธรรมแก่ตนทั้งโดยส่วนรวม และโดยส่วนตัว

☸ **เหตุการณ์ทั่วไป**

อ้ง.๑ สมณะพะยะพุทธ แสดงธรรมที่สนง.สรรพากร จ.นนทบุรี

ส.๕ สัมมนาครูสัมมาสิกขาที่อาคารสถาบันบุญนิยม

อา.๖-ส.๑๒ ชาวชุมชนไปร่วมงานปลูกเสกฯ

พ.๑๖-อา.๒๐ สมณะ ลิกขมาตุ ร่วมงานยุวพุทธทายาท ณ พุทธสถานปฐมอโศก

อา.๒๐ ชาวชุมชนจัดพิธีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ

จ.๒๑-ศ.๒๕ นักเรียนสส.สอ. ม.๑ เข้าค่ายที่สวนบุญผักพืช

จ.๒๘ พ้อก่าหน้าทำวัตรเช้าเป็นครั้งแรกของปีนี้

☸ **โถวจากพ้อก่า**

“ชีวิตเกิดมา เพื่อการศึกษาให้เป็นคนประเสริฐ อย่าคิดว่าเกิดเป็นมนุษย์ จะประเสริฐกว่าสัตว์เดรัจฉาน บางคนแย้งกว่าสัตว์เดรัจฉาน สัตว์ทั้งหลายไม่ซีโลภเท่าคน ไม่สะสมของกิน ของใช้ที่ต้องกินทุกวัน ไม่สะสมลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข” (รายการเสื่อในศาลา ๑.๒๕ มี.ค.'๕๑)

☸ *สมณะสานบุญ วัชร*

ปฐมคติ

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๓

เดือนนี้พวกเราหลายแห่งส่งกำลังไปช่วยกู้เรือที่ได้รับบริจาคมา เพื่อขนไปบ้านราชฯ ๗ มี.ค. นักเรียน ม.๕ รวมตัวกันไปช่วยกู้เรือ ต่อมาคณะครูมีมติให้นักเรียนแต่ละชั้นหมุนเวียนสลับกันไปช่วยจนกว่าจะเสร็จที่ทำเรือโอฟาร์ เขตพระราม ๙ กทม.

การศึกษาของม.๖ ที่จบปีนี้ต้องไปรับกวดจากพ่อท่านที่นั่น ชื่อรุ่น “กู้เรือ” ตอนเย็นของวันที่ ๒๑ มีกิจกรรม มีวงดนตรี มาแสดงหลายวง ๒๒ มี.ค. พ่อท่านแสดงธรรมจนถึง ๑๑.๐๐ น. จากนั้นก็เป็นพิธีมอบกวด มีนักเรียนจบ ม.๖ ปีนี้รวมทุกแห่ง ๔๖ คน

เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๑ เวลา ๑๘.๐๐ น. คณะเจ้าอาวาสจาก ๒๑ วัด รวมพระ ๒๑ รูป จากรัฐฉาน ประเทศพม่า เป็นชาวไทยใหญ่ และแม่ชี ฆราวาสสมทบมาด้วย รวม ๓๔ ชีวิต ค้าง ๑ คืน มาศึกษาดูงานชุมชนวิถีพุทธ และศึกษาขั้นตอนสมณะกว่าจะขึ้นบรรพชาอุปสมบทได้ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในอารามของท่านต่อไป

พ.๕-อา.๙ อบรมเกษตรกรในหลักสูตร “สังฆกรรมชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง” มีผู้เข้าอบรมทั้งหมด ๖๐ คน

อา.๙-พ.๑๒ สมณะชาตวโร พาทีมงานไปอบรมเกษตรกรที่ อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี

อัง.๑๑ ตอนบ่าย สมณะอรณชีโร มีอาการวูบล้มลงจุมูกพาดกับล้อเกวียน พุบอยู่กับพื้นดิน จึงนำส่งโรงพยาบาล ขณะพักรักษาที่โรงพยาบาล ท่านอุจจาระมีเลือดและอาเจียน จึงต้องให้เลือด โดยขอรับบริจาคโลหิตจากชาวอโศก มีพวกเราส่วนหนึ่งไปบริจาค

ศ.๑๔ ตอนเย็นที่ศาลาวิหารจัดรายการเปิดใจให้พรก่อนจาก ม.๓-๖

ส.๑๕ ตอนเช้า อนุญาตให้เฉพาะนักเรียน ม.๓ กลับบ้านได้

อา.๑๖ สมณะชาตวโร พาทีมงานไปเป็นวิทยากรบรรยายที่มูลนิธิกิจกรรมธรรมชาติ ที่มาบเอื้อง จ.ชลบุรี

พฤ.๒๐ สมณะชาตวโร พาคุณประจวบ และทีมงานไปติดตั้งหันลมผลิตไฟฟ้าที่ทุ่งนาแวงรัก ได้ผลดีมาก

ส.๒๒ ตอนตี ๔ คณะครูพานักเรียน ม.๒ ไปช่วยเตรียมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๒ ศีรษะอโศก ไปครั้งนี้ก็ได้บำเพ็ญกันตามโอกาส คือครูได้พานักเรียนไปพักผลาญหินและเดินกลับมาใช้เวลาเดินอยู่ ๒ วัน บรรยากาศดีมาก

อา.๒๓ สมณะชาตวโร เดินทางไปอบรมเกษตรกรที่ อ.บางระจัน จ.สิงห์บุรี

จ.๒๔ ประชุมชุมชนตอนเที่ยง พ่อท่านเป็นประธาน

อัง.๒๕-พ.๒๖ เวลา ๐๔.๐๐ น. คณะครูและสมณะ-สิกขมาตุ ฝ่ายการศึกษาประชุมใหญ่ปีการศึกษาต่อไป

พ.๒๖-อา.๓๐ อบรมเกษตรกรอาสาพัฒนาสู่เศรษฐกิจพอเพียง มีผู้เข้าร่วมอบรม ๓๔ คน และวันที่ ๒๖ มี.ค. กลุ่มเกษตรไร้สารพิษ จากประเทศเวียดนาม ทั้งเจ้าหน้าที่ด้วยรวม ๒๗ คน ขอแวะมาเยี่ยมเยียน สันทนาแลกเปลี่ยน การ

ทำเกษตรไร้สารพิษและวิถีชีวิตชุมชนพุทธ

๕ กติก่อนจาก

ชีวิตคือการแสวงหาทำไรชีวิต และบารชีวิต คนส่วนมากจะใช้ชีวิตสร้างบารให้ตนเองไปจนตาย พระพุทธเจ้าตรัสว่า คนประเภทนี้เป็น “โมฆบุรุษ” ส่วนผู้มีปัญญาเป็นสัมมาทิฐิอยู่ยอมาบารบ่าเพ็ญบุญ ยังจิตให้เจริญในกุศลธรรม อยู่เสมอ

๕ สมณะกรรมกร กุสโล

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๓

ทุกๆ ปีของงานประจำปีของแต่ละพุทธสถาน ต้องถือเป็นประเพณี คือ ต้องมีการประชุมสมณะ มหาเถระด้วยทุกครั้ง ตอนบ่ายของวันที่ ๓ เม.ย. สมณะมหาเถระเดินทางไปประชุมที่ศิระชะโศก ๕ เม.ย. เวลาตี ๔ รถบัสพาชาวปทุมฯ ไปร่วมงานปลูกเสกฯ กว่า ๕๐ คน และล่องหน้าไป เป็นกลุ่มๆ ตามสะดวกและตอนเย็นของวันที่ ๑๒ เม.ย. ชาวปทุมฯก็พากันเดินทางกลับมาโดย สวัสดิภาพ

๕ กิจกรรมก้าวไป

พ.๑๖-อา.๒๐ คณะจัดงานเข้าค่ายอบรม ยุวพุทธทายาท ครั้งที่ ๒๓ เลือกชุมชนปทุมอโศก เป็นที่จัดงาน เพราะมีความพร้อมโดยมี ส.ฟ้าไท สมชาติโก เป็นกัปตันฝ่ายสมณะ คุณดาว เป็น

หัวหน้ากลุ่มศูนย์นำพาทำกิจกรรมทั้งหมด รับผิดชอบ ตั้งแต่ ๕-๑๖ ปี มีเด็กๆเข้ารับการอบรม ๒๕๐ คน พี่เลี้ยงกลุ่มศูนย์ ๕๐ คน ผู้ปกครอง ๓๐ คน

ส.๑๙ เวลา ๐๒.๐๐ น. ลิกขมาตุ ๔ รูป เดินทางไปประชุมเพลิงลิกขมาตุพึงพร้อม ที่ บ้านราชฯ ซึ่งไปพร้อมกับรถที่มาจากสันติอโศก ไปร่วมงานด้วยกัน

จ.๒๑-พ.๒๔ สมณะชาตวโร พาทีมงาน เพื่อนช่วยเพื่อนไปจัดงานอบรมที่ศูนย์ปราชญ์ ชาวบ้านอินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี มีเกษตรกรรมจาก หลายจังหวัด จำนวน ๑๐๐ คน

จ.๒๑-พ.๒๔ เข้าค่ายคัดเลือกนักเรียนที่จะเข้า ม.๑ มี ๑๘ คน และนักเรียนที่จะขึ้น ม.๔ ๗ คน ที่ปทุมอโศก ฟุ่หนาแรงรัก และเนินพอกิน อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี ได้นักเรียนเข้า ม.๑ ๑๕ คน ขึ้น ม.๔ ได้ ๗ คน

พ.๒๓ เวลา ๑๑.๐๐-๑๕.๐๐ น. สำนักงาน สหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้นำคณะพัฒนา วิชาทกิจชุมชน จำนวน ๑๑ คน มาเยี่ยมชม ชุมชนวิถีพุทธ

๕ กลอนจากพ็อกท่าน

ถึงขยะใหญ่หนึ่งนั้น คือใจ เราฤฯ
จึง(ประดัง)ถั่งถมอะไร ใส่ให้
สุข(ก็)ใส่ ทุกข์(ก็)ใส่ โฉนเหตุโหด นักเวย
อย่างงับบอดใบ้ หยุดได้ อรหันต์

๕ ส.กรรมกร กุสโล

ศิระชะอโศก

ประจำปีเดือนเมษายน ๒๕๕๓

๕๕ เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๓๑มี.ค.-๓๑.๔ นักเรียนสัมมาสิกขาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ทุกโรงเรียนเข้าค่ายบูรณาการการศึกษาปลูกเสกครั้งที่ ๓๒ คนละฝืนประมาณ ๘๐ คน

อ้ง.๑ ผู้นำเกษตรกรที่เคยอบรมมาแล้วรวมตัวกันมาอบรมอีกครั้ง จากอุบลราชธานีและสุรินทร์ จำนวน ๓๐ คน ระหว่างวันที่ ๑-๕ เม.ย.'๕๑

พฤ.๓ เจ้าหน้าที่ อบต. สระแก้ว ผู้บริหาร ผู้นำชุมชน จำนวน ๗๐ คน ดูนานด้านเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๔ นายกเทศมนตรีและเกษตรกรจาก อ.บางเปรี้ยว จ.ฉะเชิงเทรา จำนวน ๑๑๐ คน

- ประชุมขยะวิทยา

ส.๕ ประชุมสมณะมหาเถระ

อา.๖-ส.๑๒ งานปลูกเสกพระแท้ๆของพุทธครั้งที่ ๓๒ มีผู้มาลงทะเบียนเพื่อร่วมงานประมาณ ๑,๓๐๐ กว่าคน

จ.๗ สมณะเด็ดขาด สมณะหินเพชร สมณะชูปดิน สมณะพอจริง สมณะขยันยอมไปงานฉาปนกิจศพเด็กหญิงเอื้อ มีทรัพย์ อายุ ๒ ขวบ ๓ เดือน เป็นหลานของหมอเขียว ที่ดอนตาล

พ.๙ ประชุมโรงเรียนเอกชน ๙ แห่ง

ส.๑๒ เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มาเข้าค่ายดูตัวเพื่อเข้าเรียนสัมมาสิกขาศิระชะอโศก จำนวน ๒๙ คน และสรุปผลงานในกิจกรรมต่างๆ ในช่วงงานปลูกเสกฯ

- สมณะสุพล ใปงานวันเกิดที่ศูนย์ร้อยเอ็ดอโศก และต่อด้วยงานอบรมเกษตรกร

อา.๑๓ ชาวชุมชน คนวัด ไปเยี่ยมสิกขมาตุพึงพร้อมที่ดอนตาล

อ้ง.๑๕ ประชุมสัมมนาครูฝ่ายวิชาการและฐานงาน

พ.๑๖ สมณะผืนฟ้า อนุตโตโร และสิกขมาตุชาวชุมชน คนวัด ไปเยี่ยม สม.พึงพร้อมที่ดอนตาล - สมณะถ่องแท้ วินยธโร และสมณะรัตนบุญโญ ไปจังหวัดสกลนครและจังหวัดนครพนม เพื่ออบรมเกษตรกร

พฤ.๑๗-จ.๒๑ อบรมกลีกรมไร้สารพิษเศรษฐกิจพอเพียง รุ่นที่ ๔ จาก อ.ราชไพศาล จ.ศรีสะเกษ

- อบรมเกษตรกรเศรษฐกิจพอเพียงให้ทางจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน ๗๖ คน

อ้ง.๒๒ สมณะกำแพงพุทธ สุพล เดินทางไปอบรมเกษตรกรที่ศูนย์จังหวัดร้อยเอ็ด

- สมณะเด็ดแท้ สิกขมาตุนวลนิ่มพาเด็กเตรียมสัมมาสิกขาศิระชะอโศกไปทัศนศึกษานอกสถานที่เช่น เขาพระวิหาร ผามออีแดง ห้วยขยูน ส่วน ๓๙ และสวนผลาญหิน

- ข้าราชการบำนาญจากจ.อุบลราชธานี จำนวน ๑๒๐ คนดูงานด้านเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๒๓ เกษตรกรจากจังหวัดบุรีรัมย์มาดูงาน จำนวน ๑๓๐ คน

ส.๒๖-พ.๓๐ อบรมกลีกรมไร้สารพิษเศรษฐกิจพอเพียง รุ่นที่ ๕ จาก อ.ปรางค์กู่ จ.ศรีสะเกษ

อา.๒๗ อบรมเกษตรกรเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๙๔ คน ระยะเวลา ๕ วัน

- ประกาศผลเด็กเตรียมสัมมาสิกขาศิระชะอโศกชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ผลสรุปว่าผ่านเป็นเด็กสัมมาสิกขาตัวจริง จำนวน ๑๔ คน

จ.๒๘ สมณะกำแพงพุทธ สุพล เดินทางกลับศิระชะอโศก สมณะหนึ่งดี ได้มาพักที่ศิระชะอโศกเพื่อเดินทางไปศูนย์ร้อยเอ็ดอโศกเพื่อรักษาสุขภาพ

๕๕ ธรรมะก่อนจาก

ผู้นำที่ฉลาดย่อมละกรรมอันเป็นบาปอกุศล

๕๕ ทีมงานศิระชะอโศก

ศาลีอศอก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๓

แม้เหตุการณ์ของบ้านเมืองในขณะนี้จะทุกข์ร้อน สับสนวุ่นวาย แต่พวกเราอยู่สงบสุขได้ไม่เดือดเนื้อร้อนใจ เราเพียงแต่รับรู้เหตุการณ์ความเป็นไปของสังคม เข้าใจในกรรมอันเป็นของตน จึงไม่รู้สึกร้อนใจเดือดร้อน เมื่อรู้และเห็นผู้อื่นกระทำความผิดทำกรรมชั่ว เมื่อต้องแสดงความคิดเห็น หรือร่วมกิจกรรมทางสังคม เราก็ทำตามมติของที่ประชุม

❖ เหตุการณ์ประจำวัน

อัง.๔-ส.๘ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครสวรรค์, พิษณุโลก, อุทัยธานี พาเกษตรกรจาก ๓ จังหวัด จำนวน ๔๐ คน มาอบรมในโครงการกสิกรรมไร้สารพิษเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๖,๗,๘ สมณะและพระอาคันตุกะลงอุปสมบททวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุมอภิธานิยธรรมต่อ

ส.๘ สมณะเมื่อมัน ปุรณโกโร พานักเรียน สส.ศ. (ชาย) กลับจากการกู้เรือ ที่ กทม.

อา.๙ สมณะ ลิกขมาตุ และคณะครูประชุมให้คะแนนศิลาเด่น และเป็นงานนักเรียน สส.ศ. ทุกชั้น

จ.๑๐ สมณะ ลิกขมาตุ และคณะครูประชุมสัมมนาการศึกษา

-ครูจจน พานักเรียน สส.ศ. (หญิง) กลับจากภูผาฟ้า

อัง.๑๑ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลีอศอก

พ.๑๒ สมณะเมื่อมัน ปุรณโกโร พานักเรียน สส.ศ. (ชาย) ไปช่วยงานกู้เรือรอบ ๒

พ.๑๓,๑๔,๑๕ สมณะ ลิกขมาตุ และ

คณะครู ประชุมนิสิต ม.วช.

ศ.๑๔,๑๕,๑๖ ชาวชุมชนช่วยกันเก็บผักพื้นบ้าน เพื่อนำไปขายที่ชุมชนสันติอศอก ในวันเสาร์ที่ ๑๕, ๑๖, ๑๗

ส.๑๕ วันปิดภาคเรียนที่ ๒ ของนักเรียน สส.ศ.

อัง.๑๘ สมณะพอแล้ว สมาธิโต กลับจากการไปช่วยงานอบรมเกษตรกร ที่ชุมชนดอยราย ปลายฟ้า จ.เชียงราย

พ.๑๙ ครูจจน พานักเรียน สส.ศ. จำนวน ๘ คน ไปศึกษาเรียนรู้ที่พุทธสถานภูผาฟ้า

- เกษตรกรจาก จ.เพชรบูรณ์ จำนวน ๔๐ คน มาเยี่ยมชมสวนผักพื้นบ้าน

ศ.๒๑ การศึกษานอกโรงเรียน(กศน.) อ.หนองบัว จ.นครสวรรค์ จำนวน ๒๐ คน มาดูงานในฐานงานต่างๆ

อา.๒๓ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียง

อัง.๒๕ นายกเทศมนตรีพร้อมเจ้าหน้าที่และสมาชิกเทศบาลตำบลไพศาลี มาร่วมประชุมกับชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลีอศอก เพื่อขอทราบความต้องการของชุมชน เพื่อพิจารณาสับสนุนให้ความอนุเคราะห์ส่งเสริมในการพัฒนา

จ.๓๑ สมณะเมื่อมัน ปุรณโกโร ครูยุพิน พานักเรียน สส.ศ. ชั้นม.๒ เดินทางสู่คีรีระอศอก เพื่อการเรียนบูรณาการวิชาเตรียมงานปลุกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้งที่ ๓๒

❖ ข้อคิดสุดท้าย

ความเมตตาที่มนุษย์มีต่อมนุษย์ด้วยกันนั้นคือ สิ่งประเสริฐที่ควรมีอยู่ในโลกอย่างแท้จริง

❖ ส.เน้นแก่น พลาณีโก

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๐

เหตุการณ์ในช่วงเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของงานปลุกเสกพระแท้ๆของพุทธ ครั้งที่ ๓๒ ซึ่งพวกเราเตรียมตัวไปร่วมงานกันเต็มที่ เพราะในงานพุทธธาต ต้องรับงานเป็นเจ้าภาพ ไม่มีโอกาสร่วมงานได้เต็มที่เท่าไรนัก จึงตั้งใจไปร่วมงานปลุกเสกฯ กันอย่างคึกคัก

☸ เหตุการณ์ประจำวัน

อัง.๑ ประชุมสามัญประจำเดือนชาวบุญนิยม ศาลือโคก

พฤ.๓ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมชาวชุมชน เดินทางไปร่วมงานปลุกเสกฯ ครั้งที่ ๓๒ ณ พุทธสถานคีรีระหอโคก จัดงานระหว่างวันที่ ๖-๑๒ เม.ย.๒๕๕๑

ส.๑๒ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมชาวชุมชนและนักเรียน สส.ศ. ส่วนหนึ่งเดินทางกลับ พ.ส.ศาลือโคก

อา.๑๓-๑.๑๕ วันสงกรานต์ ญาติโยมมาทำบุญร่วมกัน สมณะเทศน์ก่อนฉัน

จ.๑๔ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมชาวชุมชนประชุมสรุปผลการไปร่วมงานปลุกเสกฯ

อัง.๑๕ ชาวชุมชนร่วมกันทำพิธีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป) บรรยากาศสนุกอบอุ่นดี

- ชาวชุมชนประชุมวิสามัญ เป็นกรณีพิเศษ

พฤ.๑๗,๒๔ ประชุมนิสิตสัมมาสิกขาลัยวังชีวิต วิชาเขตศาลือโคก

ศ.๑๘,๒๕ ชาวชุมชนช่วยกันเก็บผักพื้นบ้านบรรจุถุงนำไปจำหน่ายที่ตลาดผักไร้สารพิษ พ.ส.สันตือโคก

อา.๒๐ สมณะ พระอาคันตุกะ ลงอุโบสถ ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุมอภิปรายนิยธรรม

จ.๒๑ ชาวชุมชนประชุมวิสามัญ เป็นกรณีพิเศษ

พ.๒๓ สมณะและชาวชุมชน จำนวน ๑ รถตู้ ไปร่วมงานสวดศพบิดาของครูไพโรศิล ที่ จ.กาญจนบุรี

ศ.๒๕-พ.๓๐ สมณะมีอัมน์ ปุรณโกโร สมณะธาตุดิน ปฐวีโรโส และคณะครู พนักงานเรียน สส.ศ.ไปเข้าค่ายที่วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา เพื่อเรียนรู้พฤติกรรมและเตรียมความพร้อมของเด็กๆ ก่อนเริ่มต้นเรียนในปีการศึกษาใหม่

พ.๓๐ สมณะและคณะครู ประชุมเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มต้นการเรียนการสอนในปีการศึกษาใหม่ และสรุปผลการพาเด็กๆไปเข้าค่าย

☸ ข้อคิดสุดท้าย

ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาชีวิตจิตวิญญาณของตนให้เจริญถึงความจริงอันประเสริฐที่สุดของชีวิตได้ ถ้าสนใจและใส่ใจทำ

☸ *ส.เน้นแก่น พลาณีโก*

สัมาจติก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๓

พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับ ณ เขตวนาราม ครั้นนั้นพระสารีบุตรได้แสดงธรรมแก่มิกลุทั้งหลาย กล่าวถึงบุคคลสี่จำพวกคือ

๑. มีกิเลส แต่ไม่รู้ว่ามีกิเลส
๒. มีกิเลส และรู้ว่ามีกิเลส
๓. ไม่มีกิเลส แต่ไม่รู้ว่ามีกิเลส
๔. ไม่มีกิเลส และรู้ว่ามีกิเลส

ในบุคคลสี่จำพวกนี้ บัณฑิตพิจารณา สองจำพวกคือ พวกที่ ๑ กับพวกที่ ๓

ที่เป็นดั่งนั้น เพราะคนที่ไม่มีกิเลส แต่ไม่รู้ว่ามีกิเลส ย่อมเป็นเหตุให้กิเลสเพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ (เหมือนคนเป็นโรคไม่รู้ว่าเป็นโรค) ส่วนคนไม่มีกิเลส แต่ไม่รู้ว่ามีกิเลส นั้น ย่อมทำให้กิเลสกำเริบขึ้นได้ ทำให้ราคะ โทสะ โมหะ กำเริบขึ้นได้ (เหมือนคนหายโรคแล้วแต่ไม่รู้ว่าเป็นคนหายแล้ว เป็นคนหลง ไม่รู้ตามความเป็นจริง)

ส่วนคนมีกิเลส รู้ว่ามีกิเลส ย่อมมีโอกาสรักษากิเลสให้หมดไป คนไม่มีกิเลส รู้ว่ามีกิเลส ย่อมไม่กำเริบขึ้นอีก

[จากอรรถกถาสุตต เล่ม ๑๒ ข้อ ๕๓-๗๒]

☸ เหตุการณ์ทั่วไป

๓.๑ ส.ลือคม ส.ดินทอง ส.หินเพชร กลับมาจากการเปิดร้านอาหารมังสวิรัต ที่ประโคนชัย

๓.๗ สม.พุดดี สม.แสงฝนเดินทางมาจากสันติฯ เพื่อต้อนรับคณะภิกษุณีที่จะมาเยี่ยมเยือน ในวันที่ ๘ มี.ค.'๕๑

๓.๘ คณะที่รับรางวัลสตรีดีเด่น มีภิกษุณีไทย ๒ รูป ภิกษุณีเกาหลี ๓ รูป พร้อมล่ำมกับแม่ชีและนักบวชชาวยุโรป รวม ๑ รถตู้

มาเยือนและสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น พักค้าง ๑ คืน ร่วมทำวัตรเช้าในวันรุ่งขึ้น คุณหนึ่งน้ำ มาช่วยเป็นล่าม งานนี้เป็นที่ประทับใจทั้งผู้มาเยือนและผู้ต้อนรับ

๑๖.๙ คำ ประชุมสรุปงานการต้อนรับ คณะสตรีดีเด่น และเตรียมรับนักศึกษาเทคโนโลยีราชมงคฯ

๑๖.๑๐-พ.๒๐ นักศึกษาเทคโนโลยีราชมงคฯ นครราชสีมา ๔๒ คน นำโดย อ.สมชาย มาอบรมตามวิถีชีวิตชุมชน ตอนเช้าตี ๓ ครั้ง ทำวัตรเช้าร่วมกับชาวชุมชน มีการออกกำลังกายและลงงานตามวิถีชีวิตของชุมชน ฯลฯ วันสุดท้ายพิธีอำลาเรียบง่าย เป็นที่ประทับใจของนักศึกษา

* หลังงานอบรมนักศึกษาบางคน มาช่วยทำงานที่ร้านมังสวิรัตนครราชสีมา

- ตอนบ่ายประชุมสรุปงานอบรม
- คำมีพิธีส่งขวัญส่งท้ายปิดภาคเรียนที่ ๒ ของสัมมาสิกขา มีพิธีรุ่นพี่ ม.๖ มอบผ้าพันคอฝากให้รุ่นน้องดูแลรุ่นน้องต่อไป

ศ.๒๑ ส.ลือคม ส.ดินทอง สม.มุสดี สม.นวลน้อม สม.แสงฝน คุรุวารภรณ์(ฝั่งดาว) นักเรียน ม.๖ และผู้ปกครองพร้อมกับนักเรียนที่มาจากอ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา ๔ คน รวมทั้ง ม.๓ อีก ๑ คน เดินทางไปสันติฯ แวะส่ง ม.๖ และผู้ปกครองที่ทำเรือโอฬาร สะพานพระราม ๔ เพื่อเตรียมรับกลดในวันต่อมา ม.๖ รุ่นนี้ได้ชื่อว่า “รุ่นกู้เรือ” มีรุ่นพี่ศิษย์เก่าไปร่วมแสดงความยินดีด้วย ภาคค่ำไปฉลองการรับกลดด้วยการล่องเรือจากพระราม ๔ ไปกู้เรือที่พระประแดง

อา.๒๓ สม.นวลน้อม คุรุวารภรณ์(ตุ้/ฝั่งดาว) กล้วย แม่กล้วย ขวัญตา ไปส่งนักเรียน ๔ คน ที่อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา แล้วกลับสี่มา

-ส.ลือคม ส.ดินทอง ไปเยี่ยมโยมพ่อ ส.ลือคม ที่พิจิตร

-ส.สร้างไท ส.ชาติดิน และญาติธรรมสี่มา ไปร่วมงานฌาปนกิจศพโยมสะอาด ศรีแย้ม อายุ ๘๗ ปี(แม่ของคุณสมพิศ ศรีแย้ม) ที่วัดคีรีวันต์ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

จ.๒๔ สม.นวลน้อม คุรุวารภรณ์(ฝั่งดาว) ไปส่งขวัญตาที่ด่านขุนทดบ้านสระพัง ส่งแม่หล้าที่บ้านกุดม่วง แวะบ้านญาติแม่เมืองที่มอดินแดง (นำมูลวัวมาไว้ทำปุ๋ยด้วย)

อ้ง.๒๕ กลุ่มเจ้าหน้าที่ปูนซีเมนต์ไทยอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ๓๖ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน ร่วมรับประทานอาหารด้วย

พ.๒๖ แม่เมือง คุณน่าน้อม คุณประดับ คุณพลังคำ และแม่ของกล้วย ไปทำรุ่นถั่วลิสงที่โป่งแดง เป็นที่ซึ่งแม่เกิดปลูกยกให้หัวด

พฤ.๒๗ ส.ลือคม ส.ดินทอง กลับจากพิจิตร หลังจากไปเยี่ยมโยมพ่อส.ลือคม ที่ป่วย

ส.๒๘ นัดพิเศษประชุม ม.วช. แจ้งบอกเรื่องการทดสอบตลอดปีที่ได้ปฏิบัติมา

อา.๓๐ ประชุมชุมชนประจำเดือน สม.นวลน้อมบอกลา หลังงานปลูกเสกฯ สม.ทองพราย จะมาอยู่แทน

จ.๓๑ ส.มื่อมัน นำนักเรียน ม.๒ และชาวศาลีฯ ๑ รถตุ้มมาแวะจันทตาทาอาหารและเดินทางไปศิระฯ

-ส.ลือคม สม.นวลน้อม คุรุวารภรณ์(ตุ้/ฝั่งดาว) คุณเอื้ออภัย คุณสงัด แม่เมือง นักเรียน ม.๒ (๑ คน) และผู้ปกครอง คุณเขียว เมืองงาม(ผู้ขับรถ) ไปจันทตาทาที่บ้านประทาย บ้านพ่อแม่ของคุรุวารภรณ์(ตุ้/ฝั่งดาว) แล้วเดินทางไปเยี่ยม สม.ฟุ้งพร้อมที่ป่วย พักรักษาตัวอยู่ที่ดอนตาล จ.มุกดาหาร พักค้าง ๑ คืนแล้วเข้าศิระฯ ในวันรุ่งขึ้น ส่ง ม.๒ เข้ากลุ่มบูรณาการสัมมาสิกขา

๕ ของปากกัวยารงาน

“การแสวงหาสิ่งที่มีความเกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นธรรมดา เป็นการแสวงหาที่ไม่ประเสริฐ ส่วนการแสวงหาสิ่งที่ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตายเป็นธรรมดา กล่าวคือ การแสวงหาหนีพพาน เป็นการแสวงหาที่ประเสริฐ”

[ปราสาทสิสุตร เล่ม ๑๒ ข้อ ๓๑๒-๓๒๘]

๕ สมณะสร้างไท ปณิโต

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๓

ทุกๆปีของเดือนเมษายน แม้จะอากาศร้อนอบอ้าวแต่ทุกปีก็มักจะมีฝนตกมาคลายความร้อน ปีนี้ฝนมาไวตกหนักหลังสงกรานต์ทำให้อากาศชุ่มชื้น ทำให้ต้นไม้เริ่มผลิใบอ่อนแตกยอดเป็นพุ่ม ความตายน้กแจกเช่นเดียวกับทุกปีหลังสงกรานต์จะมีนักเรียนมาสมัครเข้าเรียนสัมมาสิกขาม.๑ แทนรุ่นพี่ ม.๖ ที่จบออกไปเหมือนต้นไม้ในพุทธสถาน ปีนี้มีนักเรียนมาสมัคร ๙ คน ชาย ๗ หญิง ๒ ทำให้ชาวชุมชนดีใจได้ลูกหลานมาสืบสานศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

❀ เหตุการณ์ทั่วไป

อัง.๑ ส.ลือคม สม.นวลนิ่มและญาติธรรมไปเยี่ยม สม.พึงพร้อม อ.ดอนตาล จ.มุกดาหาร เสร็จแล้วเข้าพุทธสถานศิระชะโศก

พฤ.๓ สมณะจากปฐมอโศกและทักษิณอโศก นำโดย ส.กรรมกร ส.ดาวดิน พร้อมกับญาติธรรมมาแวะพักค้างและรับประทานอาหารก่อนเดินทางไปร่วมงานปลูกเสกฯ ที่พุทธสถานศิระชะโศก

ศ.๔ ส.สร้างไท พร้อมกับญาติธรรมเดินทางไปร่วมงานปลูกเสกฯ

ส.๕ ญาติธรรมส่วนที่เหลือได้ไปร่วมงานปลูกเสกฯ พร้อมกับบรรดาสัมโอไร้สารพิษไปแจกจ่ายให้ญาติธรรมได้ทานกัน

พฤ.๑๐ คุณหนู ไม้กล้า และครอบครัวไปส่งขวดและร่วมงานปลูกเสกฯ

ศ.๑๑ ชาวนุริรัมย์ ๒ คนนำสิ่งของเครื่องใช้ไฟฟ้ามาบริจาคให้ FMTV

ส.๑๒ - ส.เสียงศีล ส.ข้าฟ้า และทีมงานเพื่อนช่วยเพื่อนแวะรับประทานอาหาร ก่อนเดินทางกลับปฐมอโศก

- สมณะและสิกขมาตุ และญาติธรรมเดินทางกลับจากงานปลูกเสกฯ

อา.๑๓ ส.บินบน ส.ดินไท ส.ดินทอง

ส.โพธิสิทธิ์ และญาติธรรมภูามาแวะพักค้างคืน ๒ คืน เยี่ยมเยือนชาวสีมา

- วันปีใหม่ไทยมีญาติธรรมจากปักธงชัย และในตัวเมืองมาทำบุญวันสงกรานต์

- บ่ายประชุม สัมมนาทิศทางการทำงานโรงขวดนำโดย สมณะพอแล้ว ส.สร้างไท ส.ลือคม และคณะกรรมการ

จ.๑๔ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

อัง.๑๕ ประชุมสมณะ สิกขมาตุ นำโดย ส.บินบน

พ.๑๖ จัดงานทำบุญรดน้ำผู้สูงอายุ มีกำนันและชาวบ้านและญาติธรรมมาร่วมงานอบอุ่น

ศ.๑๘ ส.แดนเดิม ส.กล้าดี แวะเยี่ยมเยือนก่อนเดินทางกลับวันรุ่งขึ้นโดยโกเตและภรรยาจากชเลขวัณ

อา.๒๐ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

จ.๒๑-พฤ.๒๔ ส.ดินทองไปอบรมเกษตรกรที่ศูนย์อบรมวังน้ำเขียว

อัง.๒๒ เด็กนักเรียนสัมมาสิกขาเดินทางกลับจากปิดเทอม

พ.๒๓ ส.ลือคม สม.ทองพราย และญาติธรรมไปร่วมฌาปนกิจสิกขมาตุพึงพร้อม ณ พุทธสถานราชธานีอโศก

พฤ.๒๔ ประชุมเตรียมอบรมยุวพุทธทายาท

ศ.๒๕-พ.๒๙ เข้าค่ายอบรมพุทธทายาทจำนวน ๔๗ คน

พฤ.๓๐ สอบข้อเขียน และสอบสัมภาษณ์นักเรียนเตรียมสัมมาสิกขาสีมาอโศก

❀ ข้อคิดก่อนจากจากเพื่อน

สิ่งสำคัญที่ยังยอดของคนที่ควรได้คือ

๑. ควรได้คุณธรรม ศีลธรรม
๒. ควรได้ความรู้ความสามารถในการทำกิน
๓. ควรได้ลาภวัตถุ สมบัติที่เหมาะสมที่ควร

❀ สมณะดินทอง นครราชสีมา

กฐาฬาน้ำ

ประจาเดือนมกราคม ๒๕๕๓

ช่วงเดือนนี้อากาศที่กฐาฬายังคงหนาวเย็น ๑๓ องศาเซลเซียส ดอกว่านสี่ทิศจากสะพานเชื่อมใจถึงศาลาเสียงธรรมออกดอกสีแสดบานสะพรั่ง สมณะนวกะหมู่ใหญ่ ๑๐ กวารูปช่วยกันกฐาฬที่สะพานพระราม ๙ จำนวน ๑๕ ลำ กฐาฬมาได้สำเร็จ ช่วงหลังงานปลุกเสกฯ จะขนเรือไปบ้านราชา

ปีนี้เป็นรุ่นแรกของ น.ร.สส.ภ. ซึ่งจบม.๖ มี ๒ คนที่รับกลตจากพ่อท่าน ณ จุดกฐาฬเรือรุ่นนี้จึงชื่อรุ่นว่า รุ่น“กฐาฬเรือ”

๕ เหตุการณ์ในรอบเดือน

ทุกวันพระใหญ่ สมณะลงปาตีโมกข์ อ.ดวงดี ไปดูแลตอวยรายปลายฟ้า จ.เชียงใหม่ และช่วยงานอบรม

ส.๑ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) ไปร่วมงานพระราชทานเพลิงศพ อาจารย์ใหญ่ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๐ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งมีคุณบัวโรจน์ ทาทิตย์ ซึ่งเป็นคุณพ่อของคุณกิงธรรม และคุณทองดี พวงแก้ว ซึ่งเป็นสามีของญาติธรรมจันทร์นวล ที่สุสานสันกู่เหล็ก ถนนรัตนโกสินทร์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ งานพระราชทานเพลิงศพครั้งนี้ ๒๓๕ ศพ

- สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ แสดงธรรมกับกลุ่มกฐาฬาน้ำที่ลานนาอโศก

จ.๓ สมณะ ๕ รูป กรัก ๒ คน ปะหึง ๓ คน พร้อมญาติธรรม (นำโดย อ.๑) ไปร่วมงานเผาศพ คุณพ่อบุญยวง กำเพ็ญ อายุ ๗๔ ปี เสียชีวิตด้วยโรคหัวใจ ซึ่งเป็นคุณพ่อของน.ส.ฝ่องบุญ นาวาบุญนิยม ที่สุสานบ้านดอนชัย ต.แม่ทา อ.แม่ออน จ.เชียงใหม่

อ้ง.๔ กรัก ๓ คน ปะหึง ๓ คน (นำโดย กรักตรงธรรม) มาเข้าหลักสูตรเพื่อฝึกฝนธรรม

พ.๕,๑๒,๑๙,๒๖ อ.๒(สมณะร่วมเมือง ยุทธาวโร)สอนธรรมะบนกระดาน ที่ ชมร.ชม.

ศ.๗ อ.๑ และปัจฉาฯ ประชุมกลุ่ม เพื่อนธรรมที่ลานนาฯ

ส.๘ สมณะเล็กเล็ก จุลลคัมภีโร สมณะ สุธัญญ สุญญคโต พานักเรียนสส.ภ. ๑๐ คนไป ช่วยกัฏฐีที่พระราม ๔ กรุงเทพฯ

ส.๘,๑๕ สมณะโพธิสัทธี โพธิสัทธ แสดง ธรรมกับกลุ่มภุควาฯ ที่ลานนาฯ

อา.๙-พฤ.๑๓ อ.ดิไนไท ธาณีย ส.ธาตุติน ปฐวีโรส เดินทางไปทำคอร์สที่วังสวนฟ้า จาก นั้นเดินทางไปช่วยกัฏฐี

อา.๙ สมณะโพธิสัทธี โพธิสัทธ ประชุม กับกลุ่มภุควาฯ น้ำที่ชมร.ชม.

พ.๑๒ อ.๒(สมณะร่วมเมือง ยุทธาวโร)ไป กิจนิมนต์ที่บ้านโยมหมั่น นิลโท ๑/๒ ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่

ส.๑๕ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะ โพธิสัทธี โพธิสัทธ ร่วมงานปิดภาคเรียนของ นักเรียน สส.ภ. ที่บ้านเห็ด

อัง.๑๘ คุณงานธรรม พาชาวหัวเลาไปร่วม งานสืบสานวัฒนธรรม ส่งเสริมสินค้าชุมชน ที่ ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ มีการแข่งกีฬา ฟันบ้าน

พ.๑๙ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๑ ประชุม ชาวเพชรพวงมณี

-อ.๒ และสมณะเล็กเล็ก จุลลคัมภีโร ไปร่วมงานขึ้นบ้านใหม่ของคุณบุญธรรม ที่ อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่

พฤ.๒๐ นักเรียนศาสิฯ ม.๔ จำนวน ๘ คน นำโดยครูจจน มาเข้าคอร์สฝึกฝนตน

พฤ.๒๐-จ.๒๔ สมณะเล็กเล็ก จุลลคัมภีโร, สมณะสุธัญญ สุญญคโต พานักเรียนสส.ภ. ที่จบ ม.๖ ไปรับกัฏฐีที่ท่าเรือพระราม ๔ โดยมี

นักเรียนสส.ภ. รุ่นน้องไปร่วมพิธีด้วย

ศ.๒๑-อา.๒๓ อ.ดิไนไท สมณะโพธิสัทธี โพธิสัทธอบรมเกษตรกรที่ศูนย์เรียนรู้ชุมชน บุญนิยมเพชรพวงมณี รุ่นที่ ๒ ชื่อรุ่น “ฟ้าสดใส”

จ.๒๔-พฤ.๒๗ ไปร่วมการฝึกอบรม เกษตรกรโครงการฝึกอบรมการพัฒนาการเกษตร ตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง สนับสนุนโดยกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์สำนักงานปลัดกระทรวง โดย อ.ดิไนไท ธาณีย สมณะโพธิสัทธี โพธิสัทธ ที่หอมนุญ โอศก จ.แพร่

พฤ.๒๗-ศ.๒๘ อ.ดิไนไท ธาณีย สมณะ โพธิสัทธี โพธิสัทธ อบรมนักเรียน ๑๑ แห่ง คือ ร.ร.โป่งป่าหวาย, ร.ร.แม่จ๊ะ, ร.ร.ไทร้อย, ร.ร.น้ำแรม, ร.ร.บ้านป่าไผ่, ร.ร.บ้านบ่อแก้ว, ร.ร.บ้านปากป่าน, ร.ร.บ้านสวนหลวง, ร.ร.แม่ยุย, ร.ร.บ้านห้วยไร่, ร.ร.บ้านปางเคาะ โครงการ ผู้นำเยาวชนแก้ไขป้องกันและเฝ้าระวังปัญหา ยาเสพติด ที่หอมนุญโอศก จ.แพร่

ส.๒๙ อ.๑(สมณะบินบน ธิรจิตโต) สมณะ ธาตุติน ปฐวีโรส ประชุมคณะกรรมการช่วงตี ๔ และประชุมชาวชุมชนภุควาฯ น้ำช่วงก่อนฉัน

❀ ขอฟากคำคมแฉ่กิด จาก อ.๑ ว่า

การมองควมมองให้เป็นมัชฌิมาปฏิบัติทา มีไช่มองให้เป็นอัตตตา

❀ สมณะโพธิสัทธี โพธิสัทธ

ประจำปีเดือนเมษายน ๒๕๕๗

เดือนนี้สมณะนวกะส่วนใหญ่ไปช่วย
ขนเรือจากปทุมธานีไปบ้านราชฯ ช่วงต้นเดือน
ไฟป่าเกิดใกล้ๆพุทธสถาน พวกเราช่วยกันไป
ดับไฟ

การประชุมชาวมุขม อ.๑ (สมณะบินบน
ถิรจิตโต) ก็ได้ให้นโยบายการปลูกข้าวปีนี้ว่า
ใครจะทำนา ก็ขอให้เป็นคนรักนาจริงๆ ใครทำ
ได้แค่ไหนดก็ให้จงฝันนาและทำตามกำลัง
ทำนาให้มีความสุขให้ทำนาเป็นนาบุญจริงๆ
อ.ดวงดี วิฑิตปัญญ์ ช่วงนี้ก็ดูแลชุมชนคอยราย
ปลายฟ้า

๕ เหตุการณ์ในรอบเดือน

อัง.๑ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑
ประชุมชาวเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

พ.๒,๑๖,๒๓,๓๐ อาจารย์๒ (สมณะร่มเมือง
ยุทธวโร) สอนธรรมะบนกระดานที่ ชมร.เชียงใหม่

อา.๑๓ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ และ
คนวัดไปเยี่ยมสิกขมาตุพึงพร้อม นาวาบุญนิยม
ซึ่งป่วยเป็นโรคมะเร็งที่ปีกมดลูกที่ศูนย์สุขภาพ
ดอนตาล จ.มุกดาหาร

อัง.๑๕ สมณะดินไท ธาณีย สมณะโพธิสิทธิ์
โพธิสิทธิ์ ไปร่วมฟังสวดพระอภิธรรมศพ
นางจรัส เก่งการธรรม อายุ ๖๑ ปี เสียชีวิต
ด้วยโรคเบาหวานและไต ซึ่งเป็นพี่สะใภ้ของ
ส.โพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ ที่วัดอุทัยธาราม กทม.

พ.๑๖ สมณะ ๕ รูป นำโดย อ.๑ ไปร่วม
งานฌาปนกิจศพ นางจรัส เก่งการธรรม ที่
วัดอุทัยธาราม กทม.

ศ.๑๘ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๑ ประชุม
คณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ

อา.๒๐ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๑ เป็น
ประธานในพิธีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุที่ ชมร.

เชียงใหม่

จ.๒๑ อ.ดินไท ธาณีย สมณะโพธิสิทธิ์
โพธิสิทธิ์ ประชุมชาว ชมร.เชียงใหม่

พ.๒๓ อ.ดินไท ธาณีย ไปอบรมเกษตรกร
ที่ชุมชนฮอมบุญอโคก จ.แพร่

พ.๒๔ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๒ (สมณะ
ร่มเมือง ยุทธวโร) เป็นประธานในพิธีรดน้ำ
ดำหัวผู้สูงอายุ ที่ชุมชนภูผาฟ้า

-อ.๑ และปัจฉา ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ
นายสมบุญ มณีวรรณ อายุ ๗๘ ปี เสียชีวิต
ด้วยโรคเบาหวานและโรคไต เป็นพี่ชายของโยม
นิตหน้อย ที่วัดป่าแพ่ง ต.ช้างม่อย อ.เมือง
จ.เชียงใหม่

ศ.๒๕-อา.๒๗ อ.ดินไท ธาณีย ไปอบรม
เกษตรกรที่เพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร

ศ.๒๕-อ.๒๙ งานยุวพุทธฯ ที่สวนชายดอย
(บ้านเห็ด)

ส.๒๖ สมณะ ๖ รูป นำโดย อ.๑ ประชุม
ชุมชนภูผา

๕ ขอฝากแง่คิดในการทำนา

ในยุคข้าวยากน้ำมันแพง
เราอย่าแสดงกิเลสโลก
อย่าละโมภเรื่องเงินตรา
เป็นที่มาของชาวประชาเดือดร้อน
จงทำนาให้มีความสุข
อย่าสนุกอย่างคักคินา
จงทำนาด้วยรักนา
เป็นนาบุญหนุนนำวัฒนธรรมศีลธรรมกลับ
คืนมา

๕ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

ราชธานีโอศอก

ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๓

หลังจากที่พ่อท่านประกาศนโยบายให้บ้านราชธานีประชากรสักหนึ่งพันคนในช่วงงานปีใหม่ หลายคนถามมาว่า ตอนนี้มีคนไปเพิ่มกี่คนแล้ว ก็ตอบได้ว่าไปเพิ่มยังไม่มาก ยังไม่ถึงยี่สิบคน เพราะฉะนั้นท่านใดจะมาเป็นหนึ่งในพันก็ขอเชิญได้ ชาวบ้านราชธานีต้อนรับ

❧ เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๑ ประชุมกรรมการชุมชน

อา.๒ เลือกลงตั้ง ส.ว. โดยหมู่บ้านชุมชนราชธานีโอศอกเป็นหน่วยเลือกตั้งที่ ๑๐ ของต.บุงใหม่

ส.๘ พ่อท่านและปัจฉาเดินทางไปแสดงธรรมที่ชุมชนม.อุบลฯ

- ช่วงเย็นจัดงานให้กับผู้สำเร็จการศึกษาชั้น ม.๓ และ ม.๖ “ดีใจกับพี่ ม.๖ โชคดีนะน้องม.๓”

อา.๙ ประชุมชุมชนโดยมีพ่อท่านฯเป็นประธาน วันนี้มีประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณาคือเรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์จำหน่ายในราคา กิโลกรัมละ ๑ บาท หรือ ๒ บาท ใช้เวลาพิจารณาเป็นชั่วโมงจึงได้ข้อสรุปว่า ต้องไปหาคนมาช่วยกันทำให้ได้ปุ๋ยมากๆก่อน จึงนำมาพิจารณาเรื่องราคากัน

พ.๑๒ พ่อท่านและปัจฉาเดินทางไปชุมชนฯ

ม.อุบลฯ เพื่อสอนพระภิกษุ ๑๕ ให้ชาวชุมชนฯที่เข้าร่วมโครงการวิจัยของนายอภิสิทธิ์ วิศวธร นักศึกษาปริญญาเอกที่ทำวิทยานิพนธ์เรื่องพระภิกษุ ๑๕ นิสิตสัมมาสิกขาลัทธิปี ๗ ราชธานีโอศอกไปร่วมรับฟังด้วย

ส.๑๕ พ่อท่านและปัจฉาเดินทางไปชุมชนฯ ม.อุบลฯ เพื่อสอนพระภิกษุ ๑๕ ให้ชาวชุมชนฯ นิสิตสัมมาสิกขาลัทธิปี ๗ ราชธานีโอศอกไปร่วมรับฟังด้วย

- นักเรียนชายชั้น ม. ๖ เดินทางไปช่วยกู้เรือที่กรุงเทพฯ

จ.๑๗ พ่อท่านไปประชุมชุมชนฯ ม.อุบลฯ

อ.๑๘ พ่อท่านและปัจฉาเดินทางเข้าสันตติโอศอก

พ.๑๙ นักเรียนชายชั้น ม.๕ และ ม.๖ เดินทางไปช่วยกู้เรือที่กรุงเทพฯ

พ.๒๐ นักเรียนหญิงชั้น ม.๖ เดินทางไปช่วยกู้เรือและร่วมพิธีรับกลดในวันที่ ๒๒ มีนาคม

ส.๒๒ ประชุมกรรมการชุมชนฯ

จ.๒๔ สมณะ ๓ รูป สิกขมาตุ ๑ รูป รับกิจนิมนต์งานเปิดร้านสินค้าราคาถูกของศิษย์เก่าสัมมาสิกขา ที่ อ.ศรีธาตุ จ.อุดรธานี

❧ งานอบสม

จ.๓ นักเรียนจากโรงเรียนบดินทร์เดชา(สิงห์ สิงหเสนี) กรุงเทพฯ เดินทางถึงบ้านราชธานีในตอนเย็นเพื่อเข้าค่าย “เยาวชนคนพอเพียง” ใน

วันที่ ๓-๘ มีนาคม จำนวน ๑๓๕ คน และ
ครูจำนวน ๑๑ คน

อา.๙-พถ.๑๓ อบรมเยาวชนคนสร้างชาติ
นักเรียนผู้เตรียมตัวจะบวชเป็นชีสเตอร์จาก
โรงเรียนอาเวย์มารีอา จ.อุบลฯ จำนวน ๗๐ คน

พถ.๑๓ อบรมเกษตรกรจาก อ.วารินฯ,
อ.เดชอุดม,อ.ลำโรง,อ บุญศรี,อ.เมือง จ.อุบลฯ
จำนวน ๔๖ คน ในโครงการพัฒนาเกษตรกร
ตามแนวทฤษฎีใหม่ภายใต้ปรัชญา เศรษฐกิจ
พอเพียง หลักสูตร“กลีกรวมไร้สารพิษ
เศรษฐกิจพอเพียง” สนับสนุนโดยกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์

❖ การศึกษาดูงาน

จ.๓ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบล
ราชธานี จ.อุบลฯ จำนวน ๗๐ คน

พ.๕ นายสุภัทร พันธุ์พัฒนกุล ผู้อำนวยการ
การสำนักพัฒนาครูและเลขาบุคลากรการ
ศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ.)กระทรวงศึกษาธิการ
และคณะ จำนวน ๔ คน

ส.๘ อาจารย์ชนวน รัตนวราหะ และคณะ
จำนวน ๔๕ คน จากมหาวิทยาลัยชีวิต, ศูนย์
การเรียนรู้ หนองผือ อ.เขมราฐ, และศูนย์การ
เรียนรู้ตระการพืชผล จ.อุบลฯ

- อบต. กุดเชียงหมี อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร
และคณะ จำนวน ๒๐๐ คน

จ.๑๐ เจ้าหน้าที่จากสำนักงานพลังงาน
ภูมิภาค ๗ อุบลราชธานีและคณะ จาก อบต.
ดงมะไฟ, อบต.ตาดทอง จ.ยโสธร, อบต.ไม้
กลอน, อบต.น้ำปลีก จ.อุบลฯ จำนวน ๘๖ คน

- คุณชุมพร นาใจดง อ.กมลาไสย
จ.กาฬสินธุ์ จำนวน ๖ คน

อ.๑๑ นางจันทร์เพ็ญ ดอนไพร และ
คณะ จาก ต.เหล่าทอง อ.ซำสูง จ.กาฬสินธุ์
จำนวน ๘๖ คน

พ.๑๒ อบต.กุดชุมพู่, อบต.ลำโรง, อบต.
บ้านด่าน จ.อุบลฯ จำนวน ๖๖ คน

- ชีสเตอร์สุวรรณี พันธุ์วิล และคณะ
จากโรงเรียนอาเวย์มารีอา จ.อุบลฯ จำนวน ๔ คน

- คุณอรอนพ ตัญญา และคณะจาก จ.ยโสธร
จำนวน ๔ คน

อ.๑๘ นายวัฒนา มงคล พัฒนาการ
จังหวัดอุบลราชธานี และคณะ จำนวน ๓ คน

- คุณหญิง วงษ์ชดัดดี นักวิชาการ
เผยแพร่ นำเกษตรกรจาก อ.หัวตะพาน และ
อ.เสนางคนิคม จ.อำนาจเจริญ จำนวน ๕๐ คน

ส.๒๒ คุณจิตราวรรณ หามาลี และคณะ
จากโรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จ.พระนครศรีอยุธยา
จำนวน ๓ คน

อ.๒๕ นางทิพจันทร์ กาญจนาตราะ นัก

วิชาการส่งเสริมการเกษตร สนง.เกษตรอำเภอ วารินชำราบ นำเกษตรกรจาก ต.สระมิง อ.วารินฯ จ.อุบลฯ จำนวน ๑๐ คน มาศึกษาเรื่องการ ปรับปรุงดินและการผลิตปุ๋ยน้ำหมักชีวภาพ

- นายถาวร ครอบยุทธ์ รองผู้อำนวยการ กลุ่มผู้ดำเนินการกลุ่มบริหารงานโรงเรียนเชิงในพิทยาคาร จ.อุบล และคณะจำนวน ๕ คน

พ.๒๖ นางวริศรา รตนธงชัย กลุ่มผู้นำ ค่ายเพลินคิดดีดีแคมป์ อ.วารินฯ จ.อุบลฯ นำ นักเรียน จำนวน ๑๘ คน มาศึกษาธรรมชาติ บ้านราช

พ.๒๗ คณะครูและนักเรียนจากโรงเรียน บ้านกันโหราประชาสรรค์ ต.ปราสาท อ.ขุขันธ์ จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๕๕ คน

๕๕ **ข่าวรณาสถิต**

ส.๑ คุณยายแม่น เยาวจันทร์ คนเก่าแก่ที่ ติดตามพ.ท.นายแพทย์พจน์ บุญศรี มายาว นานได้เสียชีวิตด้วยโรคชรา ด้วยอาการสงบ รวมอายุได้ ๙๐ ปี และได้ทำพิธีฌาปนกิจศพ ในตอนบ่ายของวันที่ ๑๒ มีนาคม

อ.๒๓ เวลา ๑๘.๑๐ น. หลวงปู่ผิว พาล สุธิโย ได้มรณภาพด้วยอาการสงบ ที่ศาลา สุขภาพบ้านราชฯ รวมอายุได้ ๘๙ ปี ทำพิธี ฌาปนกิจศพบ่ายวันที่ ๒๗ มีนาคม

๕๕ **ข้อคิดก่อนจบ**

พ่อท่านสมณะไพฑูริรักษ์กล่าวไว้ว่า

“ชีวิตของคนเราจะมีค่าก็ต่อเมื่อเราได้ให้ เราได้เสียสละ ยิ่งเราได้ให้ออกไปมากเท่าไร ชีวิตของเราจะมีคุณค่ามีประโยชน์มากเท่านั้น”

๕๕ **สิกขมาตุมาแก้ว ชาวหินฟ้า**

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๓

หลังจากจบงานปลูกเสกพระแท้ๆของพุทธ ที่พุทธสถานศิระะโศก ชาวบ้านราชเมืองเรือมี โอกาสต้อนรับญาติพี่น้องที่จะมาอยู่บ้านราชเพิ่ม มากขึ้น มีทั้งมาเดี่ยวๆคนเดียว มาแบบมาทั้ง ครอบครัวก็มี และมีนักเรียนที่จะมาเข้าเรียน ระดับ ประถม ศึกษา และมัธยม ศึกษา ปีที่ ๑ อีกสี่สิบกว่าชีวิต นอกจากนี้ก็มีผู้มาเข้า รับการอบรมทุกสัปดาห์ ทำให้โครงการ ๑ ใน ๑,๐๐๐ ของบ้านราชเมืองเรือคึกคักมากขึ้น

๕๕ **เหตุการณ์ทั่วไป**

ศ.๔-๕ สมณะ, ลิกขมาตุ และญาติธรรม เดินทางไปร่วมงานปลูกเสกฯ ณ พุทธสถาน ศิระะโศกและเดินทางกลับในวันที่ ๑๒ เมษายน

ส.๑๒ พ่อท่านและปัจฉมาฯ เดินทางเข้า บ้านราชฯ

อ.๑๓ สัมมนาครูสัมมาสิกขาซึ่งปีนี้จะสอน เน้นในเรื่องพื้นฐานของชีวิตให้มากกว่าปีที่ผ่านมา

จ.๑๔ เวลา ๐๔.๐๐ น. ประชุมเกี่ยวกับ เรื่องขยะวิทยา มีการตกลงกันว่า จะจัดให้มีจุด ล้างและตากถุงพลาสติกตรงที่ล้างภาชนะและจะ ย้ายฐานขยะจากข้างเขื่อนฝั่งเขียวไปอยู่ที่โรงรถ

-เวลา ๑๔.๐๐ น. พิธีรดน้ำดำหัวขอพร จากผู้สูงอายุ บรรยากาตอบอุ่นมีผู้มาร่วมงาน

ทุกเพศทุกวัย

-เวลา ๑๖.๐๐ น. มีผู้ไปช่วยกันลงแขก เก็บผลผลิตฟักทองและแฟงที่สวนริมแม่น้ำมูล จำนวนมาก ทำให้บรรยากาศคึกคัก ได้ผลผลิตประมาณ ๓ ตัน

ศ.๑๘ คุณประจวบ มาตรการจิตร ผู้เชี่ยวชาญ ด้านพลังงานลม และทีมงาน มาสำรวจพื้นที่ เพื่อติดตั้งระบบพลังงานทดแทนจากลมและแสงอาทิตย์ซึ่งจะติดตั้งที่อาคารเท็งก์น้ำ ช่างเหื่อน ศูนย์สูญ ขณะนี้อยู่ในระหว่างการออกแบบ เพื่อตัดแปลงตัวอาคารชั้นสุดท้ายสำหรับติดตั้ง

-เวลา ๐๙.๐๐-๑๒.๐๐ น. นางสุพรรณิการ์ อุดม รองผู้อำนวยการเขต ๔ - อ.สาคร กิ่ง จันทร์ หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมการศึกษา และครู ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ๗ โรงเรียนซึ่งอยู่ใน ความดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามูล ราชธานีเขต ๔ มาประชุมที่โรงเรียนสัมมาสิกขา ราชธานีและร่วมรับประทานอาหารกลางวัน

-เวลา ๑๒.๐๐-๑๘.๐๐ น. สัมภาษณ์ผู้ ปกครองและนักเรียนเตรียมสัมมาสิกขา

ส.๑๙ พ่อท่านและปัจฉาเดินทางไป แสดงธรรมและประชุมที่ชุมชนฯ ม.อุบลฯ

-เวลา ๐๕.๐๐-๐๘.๓๐ น., ๑๒.๐๐- ๑๗.๐๐น. สัมภาษณ์ผู้ปกครองและนักเรียนเตรียม สัมมาสิกขา ปีนี้มีนักเรียนมาสมัครทั้งสิ้น ๕๓ คน

-เวลา ๑๘.๐๐ น. อบรมสัมมนาปฏิบัติ ครงานอบรมเพื่อช่วยเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “กระบวนการเปลี่ยนพฤติกรรม ของเกษตรกรหลังจากผ่านโครงการฝึกอบรม แนวทางบุญนิยม” โดยนายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ นักศึกษาปริญญาเอกสาขาพัฒนาบูรณาการศาสตร์ ม.อุบลฯ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา ๒ ท่านเข้าร่วมกิจกรรมด้วยคือ ดร.วันเพ็ญ ติระจินดา, ดร.ฉวีวรร อินทนนท์

ส.๑๙-ศ.๒๕ จัดค่ายนักเรียนเตรียม สัมมาสิกขา ม.๑

อา.๒๐ เวลา ๐๕.๐๐ น. ประชุมกรรมการ ชุมชน

- เวลา ๑๗.๓๐ น. ประชุมชุมชนประจำเดือน โดยมีพ่อท่านเป็นประธานและนายแก่นฟ้า แส่นเมือง นักศึกษาปริญญาโทสาขาพัฒนา บูรณาการศาสตร์ ม.อุบลฯ มานำเสนองาน วิจัยหัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง “การสร้างพลังงาน ทดแทนแก๊สหุงต้มจากขยะในโรงครัว” ให้กับ ทางบ้านราชฯซึ่งจะสามารถลดรายจ่ายลงได้มาก เพราะนอกจากเราจะได้แก๊สหุงต้มจากขยะที่ หมักแล้ว ยังได้ปุ๋ยอินทรีย์ที่มีคุณภาพ ที่เกิด จากอินทรีย์วัตถุ(ขยะสด) ที่ย่อยสลายอย่างดี แล้วอีกด้วย ที่ประชุมมีมติให้คุณแก่นฟ้า ทำ ตามที่นำเสนอ

จ.๒๑ ทำวัตรเช้ามีการพูดคุยกันถึงปัญหา การเก็บผัก คือมีผักให้เก็บแต่มีคนเก็บน้อย บางวันไม่มีคนเก็บ หลังจากพูดคุยกันมีหลายคนอาสาเก็บผักเข้าโรงครัว

-เวลา ๐๕.๓๐ น. ประชุมทีมงานพี่เลี้ยง งานอบรม

-พ่อท่านและปัจฉา เดินทางเข้าสันติ

ศ.๒๕ ประกาศผลสอบนักเรียนเตรียม สัมมาสิกขา ม.๑ นักเรียนที่สอบผ่านจำนวน ๔๒ คน

ส.๒๖ เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วน จังหวัด(อบจ.) และสมาชิกองค์การบริหารส่วน จังหวัด ชุมชนราชธานีโศก เป็นหน่วยเลือกตั้งที่ ๓๙ เขต ๓ หมู่ที่ ๑๐

อา.๒๗ ลิกขมาตุผลุดิไปแสดงธรรม และ พักค้างที่ชุมชน ม.อุบลฯ ๒ คืน

-เวลา ๑๘.๓๐ น. ประชุมกรรมการชุมชน

อ้ง.๒๙ ทีมงานขนเรือจำนวน ๑๒๙ คน

สมณะ ๑๓ รูป พร้อมเรือใหญ่ ๕ ลำ เดินทางถึง จ.ยโสธร ชาวบ้านราชานำอาหารเช้าและอาหารเย็นไปส่ง

พ.๓๐ ทีมงานขนเรือเดินทางถึงบ้านราชานับเป็นการเดินทางที่ยาวนานโดยใช้เวลาเดินทางจาก จ.ปทุมธานีถึงราชธานีอีสาน ๔ คืน ๕ วัน สาเหตุที่ใช้เวลานานเช่นนี้เพราะเรือลำใหญ่มาก รถต้องวิ่งช้าๆและอุปสรรคระหว่างทางมีมากแต่ผ่านไปได้ด้วยดี ทุกคนปลอดภัย งานขนเรือใหญ่ยังต้องขนอีกอย่างน้อย ๓ เที่ยว จึงถือโอกาสนี้ขอบคุณทีมงานทุกๆคนที่ต่างเห็นดเห็น้อยและเสียสละทุ่มเทแรงกายแรงใจเต็มที่จนงานสำเร็จ สาธุ

❀ งานอบรมและการศึกษาถวาย

อ้ง.๒๒-ส.๒๖ อบรมเกษตรกรจาก อ.ศรีเมืองใหม่, อ.กุดข้าวปุ้น, อ.โพธิ์ไทร จำนวน ๑๐๓ คน ในโครงการพัฒนาเกษตรกรแนวทฤษฎีใหม่ หลักสูตร“กลไกกรรมไร่สารพิษเศรษฐกิจพอเพียง” สนับสนุนโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้ง.๒๙-ส.๓ พ.ค. อบรม เกษตรกรจาก อ.กุดข้าวปุ้น อ.ศรีเมืองใหม่ อ.ตระการพืชผล อ.เขมราฐ อ.ตาลสุม อ.โขงเจียม อ.นาจะหลวย จำนวน ๑๘๒ คน

❀ ข้ามรณานุสติ

พ.๒๓ เวลา ๐๕.๕๐ น. ลิกขมาตุพึงพร้อม นาวานุญนิยม มรณภาพด้วยโรคมะเร็งรังไข่ ด้วยการสงบที่ศูนย์สุขภาพพึ่งตนเอง สวนป่าอนุญ อ.ดอนตาล จ.มุกดาหาร นำศพมาทำพิธีที่บ้านราชฯ ช่วงค่ำมีพิธีเทศน์หน้าศพ โดย สม.หยาดพลี, สม. ผุสดี, และสมณะเดินดิน

พฤ.๒๔ เวลา ๑๔.๐๐ น. พิธีเทศน์หน้า

ศพ โดย สม.มาบรรจบ และสมณะอนุตตโร จากนั้นเคลื่อนศพไปทำพิธีฌาปนที่เรือสุดชีวิต

❀ ข้อคิดก่อนจบ

ขอฝากบทกวีของ สม.จินดา ความว่า

“สิริระว่างนี้   หมดราคาแล
ใครช่างประดิษฐ์มา   สู้หล้า
ทนทุกข์ก่อกายา   ยากยิ่ง
หมดทำสุดแรงกล้า   เท่านั้นชีวิต”

❀ ลิกขมาตุมาแก้ว ชาวหินฟ้า

* ฟอทานไปเยี่ยมเยียนที่ ม.อุบลฯ

สังฆสถาน ทักษิณฉัตต

ประจำปีเดือนมิถุนายน ๒๕๕๓

๕ เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๒ ส.คำจริง และชาวชุมชนคนวัด ๓ คน เดินทางไปเกาะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี

จ.๓ คุณกัลณ์บุญไปร่วมงานอบรมเกษตรกร ณ สถาบันฝึกอบรมผู้นำ จ.กาญจนบุรี

อา.๙ อาคันตุกะซึ่งได้รับคำแนะนำจาก โรงเรียนพุทธศาสนานาชาติ อ.สะเดา จ.สงขลา สองสามีภรรยาเยี่ยมชมศึกษาวิถีชีวิตชุมชน มาพักค้างคืน ๓ คืน

-ส.ดาวดิน กลับเข้าสังฆสถาน

จ.๑๐ ส.กล้าดี กลับเข้าสังฆสถาน

อัง.๑๑ อ.จิราภรณ์ สมาชิกชมรมคนรักสุขภาพ ซึ่งเป็นแกนนำในการจัดอบรมสุขภาพ เข้าพื้นที่ หมอเขียวและคณะเดินทางเข้าพื้นที่

พ.๑๒ วันแรกของการอบรม “ค่ายสุขภาพ ดีด้วยวิถีธรรมชาติตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง”

จ.๑๗ ประชุมสรุปงานค่ายสุขภาพฯ ประชุมชุมชน

พ.๑๙-อา.๒๓ คณะครู ๒๗ คน นักเรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ ๕ ชาย ๖๑ คน หญิง ๕๑ คน จากโรงเรียนเรวัต อ.เมือง จ.พัทลุง เข้าอบรมหลักสูตร “เยาวชนคนสร้างชาติ”

อา.๒๓ ส.กล้าดี ส.ดาวดิน ชาวชุมชนร่วม ฟังสวดพระอภิธรรมในงานศพของสามีคุณปุก ที่วัดหงษ์ อ.นาโยง จ.ตรัง

จ.๒๔ คณะครู ผู้ปกครอง นักเรียนจาก ร.ร.วัดดอนยาง จ.นครศรีธรรมราช ศึกษาดูงาน กลีกรมไร้สารพิษ และผลิตภัณฑ์ในชุมชน

-ส.ดาวดิน เดินทางไปร่วมงานศพหลวงปู่ ผิว พาลสุริโย

พ.๒๗ จนท.เขตพื้นที่การศึกษาที่ ๑ จ.ตรัง นำครู อาจารย์ นักเรียนจากหลาย โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาจำนวน ๕๐ คน แวะเยี่ยมชมวิถีชีวิตชุมชน ในฐานะที่เป็นชุมชน ในพื้นที่ที่น่าศึกษา

- ส.กล้าดี เดินทางไป อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา เพื่อร่วมงานเปิดศูนย์การเรียนรู้ของ อ.ภาณุ พิทักษ์เผ่า

ส.๒๙ ส.กล้าดี ส.ดาวดิน ประชุมกลุ่ม ธรรมราชอโศก ที่บ้านหนองหนอง อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

อา.๓๐ พระจากสถานปฏิบัติธรรม มรดก ธรรม ๑ รูป มาพักค้าง

จ.๓๑ ส.กล้าดี ชาวชุมชน ร่วมงานฌาปนกิจ ศพแม่พิบ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

-ส.ดาวดิน และชาวเลขวัลย์ร่วม ฌาปนกิจศพพ่ออรุณ ณ เมรุวัดบางเสียด อ.ทับปุด จ.พังงา

๕ ธรรมะก่อนจาก

สงครามศักดิ์สิทธิ์

คือ สงครามที่สู้กันด้วยชีวิต

และความกล้าหาญ

ที่จะไม่ใช้อาวุธ

ไม่ใช้ความรุนแรง

แต่ใช้สันติ อหิงสา

โดยไม่ได้มุ่งหวัง

ผลประโยชน์ใดๆ ให้แก่ตน

แต่เพื่อประเทศชาติ

ประชาชน และส่วนรวม

๕ สมณะดาวดิน ปฐวัตไต

สังฆสถาน หินผาฟ้าหน้า

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๓

เดือนนี้มีเทศกาลวันสงกรานต์ ถือเป็นปีใหม่ของคนไทยแต่ดั้งเดิม และมีประเพณีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ ไปกราบผู้มีพระคุณ แต่ปัจจุบันวัฒนธรรมต่างชาติได้เข้ามากลืนวัฒนธรรมไทยไปหมด ตามข้างถนนหนทาง วัยรุ่นหญิง ชายหนุ่มน้อย ห่มน้อย จับกลุ่มกันเต้นแร็งเต้นกา ถูกเนื้อต้องตัวเพศตรงข้ามเป็นเรื่องธรรมดา เอาแป้งทาใบหน้าให้กันด้วยความสนุกสนาน บางกลุ่มนั่งล้อมวงดื่มเหล้า เมื่อดวงวันจนพูดไม่รู้เรื่อง สติเลอะเลือน พวกผีพนันเข้าสิง เล่นจลิมกินข้าวกินน้ำ ลืมหลับนอน

☸ เหตุการณ์ประจำวัน

จ.๓๑มี.ค.-๓.๔ ครู ๒ ท่านนำนักเรียน สส.พ. ๓ คน ซึ่งอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ไปเข้าค่ายเตรียมงานปลูกเสกฯ ณ พุทธสถานศิระะอโศก อ.กันทรลักษ์ ศรีสะเกษ ครั้งที่ ๓๒ ที่ จ.ศรีสะเกษ

อา.๖-๓.๑๒ สมณะและชาวชุมชนไปร่วมงานปลูกเสกฯ

ส.๑๒ สมณะและญาติธรรม ชาวชุมชนไปร่วมงานฌาปนกิจศพ นายวิทยา ซาลี ที่ อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา (ลูกชายหลวงพ่อธานีและโยมเจือบุญ ซาลี)

อ.๑๕ สมณะ ๓ รูป และญาติธรรม ๗ คนไปร่วมงานศพ แม่ของครูรักบุญ อโศกตระกูล ที่ อ.กมลาไสย จ.กาฬสินธุ์

พ.๑๗ เจ้าหน้าที่ ๓ คน จากศูนย์เยาวชนอ.จตุรัส ชัยภูมิ มาติดต่อเรื่องการนำเยาวชนมาเข้าร่วมอบรม หลักสูตรสังฆธรรมชีวิต

-ย้ายเหหินผาฟ้าหน้า, เลไลย์, ดินหนองแดนเหนือ, แก่นอโศก นัดประชุมงานอบรมที่หินผาฟ้าหน้า

อ.๒๒-๓.๒๖ อบรมเกษตรกรรมตามแนวทฤษฎีใหม่ หลักสูตรสังฆธรรมชีวิต รุ่นที่ ๓ จำนวน ๓๗ คน

จ.๒๘ ตัวแทน ๒ คน จากสถานธรรมสุขชิน ของอนุตรธรรม จาก อ.มัญจาคีรี ขอนแก่น มาเยี่ยมชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

☸ ข้อคิดก่อนจาก

คนพาล สำคัญกรรมชั่วที่ยังไม่ให้เกิดประดุจน้ำหวาน

เมื่อกรรมชั่วให้ผล เขาย่อมได้รับความทุกข์เดือดร้อน

(พุทธพจน์)

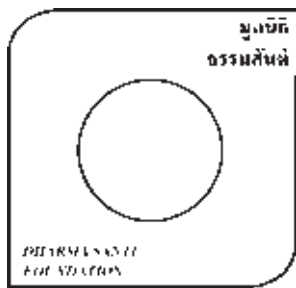
☸ สมณะแทนผา สารูปไป

**สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ**

E-mail : thatfah2520@yahoo.com

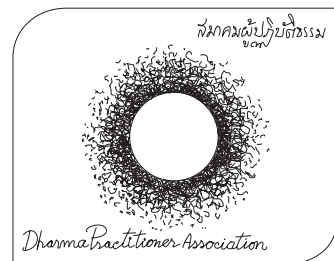
● ครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ (๒๗ เมษายน ๒๕๕๑)

- กรรมการขาดประชุม ๖ คน
- โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศก นักเรียนสมัครเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๓๒ คน ผ่านเกณฑ์ ๒๗ คน
- ผู้ปกครองรวมกลุ่มจัดตั้งกองทุนให้ความช่วยเหลือค่าเดินทาง, การขับเคลื่อนงานด้านขยะวิทยาประสบความสำเร็จระดับสูงในงานปลูกเสกฯ ณ พุทธสถานคีรีชะอโศก ผู้ร่วมงานให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ เป็นต้น
- แต่งตั้งนางบัวบุชา รักพงษ์ เป็นผู้จัดการโรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศก

- กำหนดผู้ดูแลสวนพนาอโศก อ.หนองม่วง ลพบุรี คือ นายสมาน ชูศรี และนายสมพร คักดีไพเซอร์
- ได้รับเอกสาร หนังสือ และวารสารจาก ภาครัฐและเอกชน

**สรุปรายงานการประชุมใหญ่
สามัญประจำปี
สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม**

Email: ppaniya@excite.com

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๑๒ คน
- รับรองงบดุล-และงบกำไรขาดทุน ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๑
- หน่วยงานต่างๆ รายงานกิจกรรมที่ผ่าน

มาตลอดปีพุทธศักราช ๒๕๕๐

- คณะกรรมการชุดใหม่ที่ได้รับการเลือกตั้ง
ตั้ง ปราบกฏรายชื่อและตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

๑. เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ -*นายกสมาคม*
๒. นายธีรศักดิ์ ลิ้มประสิทธิศักดิ์
-*อุปนายกคนที่ ๑*
๓. นายสม เสนารินทร์ -*อุปนายกคนที่ ๒*
๔. นางสาวจันทร์แรม อัมรินทร์ -*เหรัญญิก*
๕. นางสาวแสงขวัญ วงษ์นรา -*ผู้ช่วยเหรัญญิก*
๖. นางสาววิภาจรีเย์ เจริญสุข -*นายทะเบียน*
๗. นางนวลอนงค์ จุฬงเศรษฐ์
-*ประชาสัมพันธ์และปฏิคม*
๘. นางสาวโสภี ลอยลิ้ว -*ผู้ช่วยประชาสัมพันธ์*
๙. นางอารณณ์ วิชัยดิษฐ -*บรรณารักษ์*
๑๐. นางสาวปลุกขวัญ รักพงษ์อโศก -*กรรมการ*
๑๑. นางสาวงามใบตอง นิลมณี -*กรรมการ*
๑๒. นางอรพิน ทิพย์เวศ -*กรรมการ*
๑๓. นายสมประสงค์ ปริกัมศิลา -*กรรมการ*
๑๔. นายสุนัย เศรษฐ์บุญสร้าง -*กรรมการ*
๑๕. นายข้าพทุท ขาวดารา -*กรรมการ*
๑๖. นางสาวลัดดา ปิยะวงศ์รุ่งเรือง -*เลขานุการ*
๑๗. นางสาวยลศิริ ดำช่วย -*ผู้ช่วยเลขานุการ*

- แต่งตั้ง เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ นายก
สมาคม ดำรงตำแหน่งผู้จัดการสมาคมฯ
ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๑

- แต่งตั้ง นางประไพ ศุภรสมิต เป็นผู้
ตรวจสอบบัญชีสมาคม ประจำปีพุทธศักราช
๒๕๕๑

สรุปรายงานการประชุม พนักงานและอาสาสมัคร ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

สาขาหน้าสันตอโศก(ชมร.สตอ.)

● ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑

- ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๒ คน
- สมาชิกแจ้ง
- อนุญาตให้ลูกค้าที่รับประทานอาหารบุฟเฟต์
ไม่หมดนำกลับบ้านได้

โอวาทจากสมณะเมืองแก้ว ติสสวโร

ทุกวันนี้ข้าวของขึ้นราคาเกิดความเดือดร้อน
แต่พวกเรายังอยู่ได้ ขอให้ทุกคนให้ความสำคัญ
กับการประชุมมากกว่านี้

● ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑

- ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๑ คน
- เห็นชอบให้ น.ส.รุ่งดอกหญ้าประกอบ
อาหารก๋วยเตี๋ยวลุยสวนแจกในโรงบุญช่วงงาน
อโศกรำลึก
- เห็นชอบให้นักเรียนฐานงาน ชมร.
หยุดในช่วงงานอโศกรำลึก
- มอบหมายให้นายชูจิตต์ ธีรางกูร และ
นายยอดทน กองสวัสดิ์พานิช รับผิดชอบการ
ยื่นและคืนภาชนะในช่วงงานอโศกรำลึก

โอวาทจากสมณะเมืองแก้ว ติสสวโร

พึงธรรมต้องพยายามให้เกิดสภาวะ มีไข้ได้

แค่ภาษา ให้แมนเป่ารั้วจักชีวิต มีจระณะ ๑๕ ให้
ครบพร้อม เริ่มด้วยการสังวรศีล สำรวมอินทรีย์
โภชนมัตตัญญตา ซาคริยานุโยคะ เกิดลัทธ-
ธรรม ๗ มีรูปฌาน ๔ ตามลำดับ

● ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑

- ผู้เข้าร่วมประชุม ๗ คน
- นักเรียนฐานชมร. มี ๖ คน เข้าเรียนใน
ฐานนี้เวลา ๐๓.๐๐ น. และนักเรียนฐานแต่
ชีวิตมาช่วยงานชมร. ๒ คน เข้าฐานในเวลา
๐๕.๐๐ น. มีผู้ดูแล ๔ คน
- หากผู้ใดคิดเงินเกินจากราคาป้ายให้พิจารณา
ตนเอง

โอวาทจากสมณะชาบซิ่ง สิริเตโช

เป็นการฝึกตนในการทำงานที่ชมรมนี้
อย่าเพลินในการทำงานจนลืมมองกิเลสตน
หากลตกิเลสไม่เป็นจะอยู่ในหมู่กลุ่มไม่ได้ หัด
ปรับจิตปรับใจเพื่อมรรคผล โดยสร้างกุศลเพิ่ม
ขึ้น เมตตาเพิ่มขึ้น อุตตามานะย่อมนลดลง

สถิติเผยแพร่สังฆกรรม

ประจำเดือน

มีนาคม-เมษายน ๒๕๕๑

ธรรมปฏิกรรม

	มี.ค.	เม.ย.
จดหมาย (ฉบับ)	๑,๑๒๔	๔๔๒
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๑๐๓	๑๕๔
ตีพิมพ์ (ชิ้น)	๔๐	๑๒

ธรรมพิมพ์

สารอโศก (ปลูกเสกพระแท่นของพุทธ ๕๑ ครั้งที่๑๒)
๘,๐๐๐ เล่ม
ดอกหญ้า(พัฒนาความเป็นไทย) ๒๔,๐๐๐ เล่ม
ดอกบัวน้อย(ตั้งต้นด้วยหัวใจ) ๘,๐๐๐ เล่ม

สถิติธรรมโสต

มีนาคม ๒๕๕๑

	ชิตี	ตีวีตี	เอ็มพี ๓	เท็ป	วีซีดี	
ผู้มาติดต่อ	๑๔	๗	๑๓	๒๔	๑๖	ราย
จำนวนที่พิมพ์	๖๘	๗๒	๕๐	๕๖๔	๑๐๔	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	-	๑	๑	-	ราย
สื่อที่ออกใหม่	-	-	๔๕	-	๕	แผ่น
พัสดุ		๒๕			ชิ้น	

เมษายน ๒๕๕๑

	ชิตี	ตีวีตี	เอ็มพี ๓	เท็ป	วีซีดี	
ผู้มาติดต่อ	๑๒	๑๐	๑๘	๒๗	๒๐	ราย
จำนวนที่พิมพ์	๓๘	๕๕	๕๘	๕๔๐	๑๑๑	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	๑	๑	๑	๑	ราย
สื่อที่ออกใหม่	-	๓	๓	-	๗	แผ่น
พัสดุ		๑๑			ชิ้น	

ใต้ร่มอภิศก

สารอภิศก ฉบับที่ ๕ ปีที่ ๒๘(๓๑)
ประจำเดือนเม.ย.-พ.ค. ๒๕๕๑

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

อภิศกรำลึก '๕๓

พ่อท่านโพธิ์รักษ์

ประกาศสังฆธรรมลึกซึ้ง...กว้างไกลกว่าที่คิด
ความรู้แห่งธรรมจักขุ...แตกตื่นสะท้านขวัญ
ทำใจได้ยาก...ได้ลำบาก
สองบวกล้อมมิใช่แค่สี่
แต่เป็นหก...แปด... มหัทศจรริย์ยิ่งนัก
เมื่ออยากหลุดพ้น...ต้องทำงาน
เมื่ออยากบรรลु... ต้องให้ความสำคัญเรื่อง “ศีล” !
อรหันต์ ยังมีเส้นทาง...สู่โพธิ์สัตว์ !
ธรรมบทหมวดหมู่
แท้จริงมิใช่ ถนนหลายสาย...หลายทาง
แต่เป็นทางสายเดียวที่มีหลายสถานี !
เมตตาแห่งมนุษย์ยังไม่พอ...ต้องกรุณาให้มากขึ้น!
ประโยชน์ตนยังไม่พอ...ต้องประโยชน์ท่าน
ประโยชน์ท่านยังไม่พอ...ต้องส่วนรวม !
ต้องสังคม...ต้องประเทศชาติ !
เสียสละยังไม่พอ...ต้องกล้าหาญเด็ดเดี่ยว !
นี่แหละพลังแห่งพุทธธรรมขนานแท้ !

อโศกแก้ปัญหาล้างได้ด้วยสามัคคี

วาระการประชุมพหุมติชัชฌาญนิยม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๐

วันจันทร์ที่ ๒๖ ส.ค. ๕๐ พส.สันติอโศก ได้มีการหารือเรื่อง ราคาขวดของสีมาอโศก

๖.๒ เรื่องราคาขวดของสีมาอโศก คุณศิริจิตแจ้งว่า ราคาน้ำผลไม้ของสีมาอโศกที่ส่งมาจำหน่ายที่บริษัทของคุณ มีคุณภาพดี แต่ราคาสูงกว่าท้องตลาด ขณะนี้ทางสีมาอโศกพยายามลดราคาให้เท่ากับตลาด แต่เกรงว่าจะขาดทุน

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเสนอดังนี้ ๑. ให้ทางสีมาอโศกทบทวนราคาต้นทุนการผลิตให้ได้ ๒. ปรับปรุงฝาขวดเพราะเปิดยาก ๓. วางแผนการผลิตให้ได้ เพื่อที่ประชุมพหุมติชัชฌาญนิยมจะได้ช่วยกันเร่งรัดให้ร้านค้าชาวอโศกส่งเสริมให้ผู้ผลิตน้ำที่มาจากน้ำที่มาจากที่ร้าน ใช้ขวดของสีมาอโศก ๔. ประเด็นดังกล่าวข้างต้น บริษัทของคุณรับไปแจ้งให้ทางสีมาอโศกทราบ

ในอีกแนวทาง ทุกบริษัทชัชฌาญนิยม จะต้องช่วยเหลือพี่น้องด้วยการรับซื้อน้ำผลไม้ที่บรรจุขวดพลาสติกของสีมาอโศกเท่านั้น

นี่คือการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อโศกไม่ช่วยอโศก แล้วใครจะช่วยเรา? จู๊ย์ๆๆ

สาธารณโภคีว่าด้วยกองทุน

พหุมติชัชของชาวอโศกเป็นระบบโปร่งใสและเปิดเผย รายได้ของพนักงานตลอดจนเบี้ยประชุมกรรมการแต่ละเดือน จะบริจาครวมกันทุกเดือน สะสมจนเป็น “กองทุนนิยม”

แรงงานของพนักงานทุกคนจึงกลายเป็นเงินทำบุญด้วยเหตุนี้

จากเพิ่มรายงานพหุมติชัชฌาญนิยม

รายงานเงินกองทุน เดือนมิถุนายน ๒๕๕๐

บจ.ขอบคุณ ๙๙,๔๙๐.๐๐ บาท

บจ.พลังบุญ ๓๐๑,๒๘๑.๐๐ บาท

บจ.แดชีวิต ๑๐๕,๕๔๕.๔๖ บาท

บจ.ฟ้าอภัย ๑๐๑,๐๐๕.๐๐ บาท

สถาบันขงวิทยาด้วยหัวใจ ๑๕๑,๕๕๔.๐๐ บาท

คติก่อนจาก ถาม คุณทำงานที่ไหนหนอ ?

ตอบ ผม(ดิฉัน) ทำงานพระศาสนาที่บริษัท....

ด้วยหัวใจและคิดถึง

“คำสอน” ที่มีฤทธิ์แรงเยียวยาจิตใจได้ในวาระนั้นก็คือ “จงปลุกตัวเองขึ้นมาหากเพียร” และ “คุณธรรมที่เสื่อมไปต้องถูกกลับคืน” **ฉันนั้น** **ดิฉันมั่นใจว่า** จะสามารถกลับไปช่วงงานก่อนหน้า ร่วมกับญาติธรรมทุกท่านนะ

กราบขอบพระคุณพ่อท่านด้วยเศียรเกล้า และขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความเมตตาจิตใจฉันมาตลอดค่ะ

✽ ไบฟ้า ธัมมะมาลา (นาวาบุญนิยม)

จึงจกนำมาเล่าสู่กันฟัง เพื่อให้เกิดจิตอนุโมทนา จากไปใครๆก็คิดถึงนะจ๊ะ จุ๊ๆ

การให้กำลังใจเป็นหัวใจการปฏิบัติธรรม

“ขออภัยตัวเองที่ไม่ตอบหนังสือฉบับ ดิฉันรู้สึกว่าจะเอาเปรียบคนกลุ่มมากไปจึงขอตอบฉบับนี้ ระเบียบนี้ดิฉันจิตตกมาก อ่านหนังสือก็ไม่ค่อยรู้เรื่อง ความขรามาชวน แล้วรู้สึกแทนเมื่อชาปวดมากแต่ฉันก็ดีใจคุณธรรมชาติที่เกิดกับทุกคน ดิฉันก็พยายามทำใจอยู่ ดิฉันยังอ่อนแออยู่มากที่สละพันธะออกไม่ได้ ไปปฐมอโศกก็ไปแค่วันสองวันก็ต้องกลับไม่ทันได้ช่วงงาน...”

ญาติธรรม นรินทร์ เชื้อเนียม (อ.เมือง จ.ชัยนาท) เล่าความรู้สึก **เชิงลบ** มา
จึงจกท้วงสักนิดว่า เราทุกคนต้องรู้จักให้ “กำลังใจ” ตัวเอง อย่ามองแบบท้อแท้
กำลังใจ คือ หมวกใบเหลือง (Positive)

ท้อแท้ หมดหวัง เจียมตน คือ หมวกใบดำ

(Negative)

วิชาให้กำลังใจต้องเดินไปพร้อมกับปฏิบัติธรรม

มิฉะนั้น ก็จะเป็นคน “อภิชัยปา”

หรือเป็นบุคคลเศร้าหมอง

พวกนี้ถ้ามีลูก ลูกคงมีอารมณ์ซึมเศร้า !

จงเลิกทำร้ายตัวเองเสียที ! จุ๊ๆ

แผนปฏิบัติการลดกิเลสเป็นไฉน ?

จากนักรบสี่ขาว ญาติธรรม ชนมน ภูดี (เขตจตุจักร กทม.)

“พยายามจะลดปริมาณอาหารในมื้อกลางวัน แต่ก็ยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควรท้องมันไม่หิว แต่ใจสิมันหิว ก็จะพยายามจนกว่าจะถึงที่สุด

บางทีก็คิดว่า เอ้... ฉันทำไมยังหลงอยู่นะ หลงอยู่ในรส กลิ่น เสียง แต่ก็พยายาม
 คีล ๕ ก็คิดว่ายังไม่บริสุทธิ์เท่าไร เพราะยังหลงไปอยู่บางทีก็ดี แต่จะพยายามให้ดีกว่านี้ละ...”
 สาทู แสดงว่า เจ้าตัวเริ่มเข้าใจการลดละ “สักกายทิฏฐิ” ของการกิน
 จึงขอเสนอแผนปฏิบัติ ลดละกิเลสเป็นรูปธรรมเพื่อจะได้มีผลจริง

กิลสเรื่องไหน	เหตุผลที่ต้องลดละ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	กิจกรรมลดละ ที่เป็นรูปธรรม	การทบทวนพิจารณา ที่นาที่ต่อวัน
			๑ ๒ ๓	

หมายเหตุ แผนปฏิบัติการณ์นี้ จะทำให้เรารู้จุดอ่อนจุดแข็งในการปฏิบัติของเรา จุ้ยๆ

ประโยชน์ตน-ท่าน-สังคม-ส่วนรวม

“กระผมได้รับหนังสือจากทางสมาคมทุกเล่ม และอ่านทุกเล่ม รวมทั้งภรรยาที่สนใจ
 อ่านเป็นประจำ

- เก็บเอาแนวคิดไปชี้แนะ นำเสนอ ให้นักเรียนได้นำไปปฏิบัติ โดยเฉพาะแนวคิดใน
 การจัดการกับพระ
- ที่บ้านและโรงเรียนได้ปลูกต้นไม้ ไม้มากก็สุดทั้งไม้กินได้ และไม้เศรษฐกิจ ที่บ้านใช้
 พื้นแทนแก๊ส
- ที่บ้านไม่เคยซื้อเครื่องซักผ้า ยังใช้มือมาตลอด เพราะผ้าสะอาดกว่า และดทนกว่า
 เลือกว่าบอดี้ใช้มาเกือบสิบปี
- แนวคิดใหม่ ช่วยกันปลูกไม้ยืนต้นเพื่อบรรเทาภาวะโลกร้อน
- ลดการใช้เทคโนโลยี เพราะเสียเวลา เสียเงิน และสร้างขยะที่ไม่ย่อยสลาย...”

จ.ม.จาก สมคิด สำราญบำรุง (อ.บ้านฝาง จ.ขอนแก่น)
 คงจะพอมองเห็น ปฏิปทาของชาวอโศก
 แต่วันนี้พอท่านกำลังพาธรรมะให้ทะลุมิติมวลชน ที่ละเอียดลึกซึ้ง เป็นรูปธรรมมากขึ้น
 กว่าเดิม

พรหมวิหาร ๔ อโศกจะพาปฏิบัติ “กรุณา” ให้เข้มข้นขึ้น
 ประโยชน์ท่านนั้น มีใช้เพื่อ “คนอื่น” ที่อยู่ข้างๆ แม้ไกลออกไปเป็นร้อยเป็นพันกิโลก็ใช้
 สังคม — ประเทศชาติ ก็ล้วนเป็น“ประโยชน์ท่าน”ขนานแท้ จุ้ยๆ

ฝึกอภัยทานฝึกอย่างไร

จากญัตติธรรม บุญมา การะเกษ (อ.เดชอุดม จ.อุบลฯ)

“พบการเปลี่ยนแปลงของตนเอง ทำอะไรๆ ก็ใช้สติมากขึ้น พยายามเป็นคนดีที่มีความสามารถให้มากที่สุดเท่าที่มีกำลัง เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น เกื้อหนุนลดทอนตนและมีเมตตา ไม่นึกถึงกิจจผู้ใดเลย ไม่มีศัตรูในโลกแม้คนเดียว เห็นทุกคนเป็นที่เป็นที่นับถือ แต่แนวคิดเหล่านี้บางอย่างก็สั่งสมมานานปีแล้ว นรี้อาจนหลายชาติแล้ว เลขรู้สึกจะทำได้อย่าง นึกเปรียบเทียบกับคนรอบข้างที่อยู่ด้วยก็รู้สึกเห็นใจ และพยายามไม่ยกตนข่มท่านว่าเราดีกว่าเขา เขาดีกว่าเรา เพราะทุกคนต้องมาถึงจุดนี้แน่นอน จุดของการปฏิบัติธรรมไม่ว่าโอกาสทุกคนไม่กล่าวร้ายใคร...”

สาธุ บางคนเขาก็มีบารมีเรื่องนี้ แต่กระบวนท่ามาตรฐานก็คือ “ยุทธวิธีปล่อยมือออกจากถ้ำ”

จะฆ่าเสือ ต้องปลุกเสือให้ตื่น นั่นก็คือต้องทำงานด้วยกัน

งานจะล่อกิเลส คราวนี้ก็คุมกาย-วจี แล้วพยายามยกเหตุผล ล้าง“ใจ” นี้แหละบันได ๓ ขั้นแห่งความสำเร็จ

บำเพ็ญสมาธิสงบนิ่ง ไม่ยุ่งกับใคร ไม่มีกิจกรรมสัมพันธ์กับคนอื่น ปฏิบัติที่ชาติที่ไม่มีทางสำเร็จหรอก จู้ย้ๆ

อย่างไรที่ไม่เรียกว่า “ศีลพตปรามาส”

“สารอโศกฉบับใหม่ได้รับเรียงร้อยแล้ว ชอบอ่านทุกเรื่อง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีสาระ ชอบชาวอโศก ที่มีความสนใจโดยเศรษฐกิจพอเพียง เรียบง่าย

สุดท้ายนี้ ขอให้ชาวอโศกและผู้จัดทำสารอโศกมีความสุข สดชื่น สมบูรณ์ ตลอดกาล

✽ ชลิตา พงศ์กิจธนากร (เวตยานนาถา กทม.)”

อ่านจ.ม.ฉบับนี้ ก็จะพอมองเห็น“ธรรมกาย” หรือ “กายสักขี”ของชาวอโศก ว่ามีวิถีชีวิตอย่างไร แต่ “กายสักขี” เป็นได้แค่ “กาย-วจี” เท่านั้น “มโน” ต้องเป็นด้วยจึงจะ “ครบพร้อม”

เพราะฉะนั้น “ปฏิบัติศีล”จึงต้องมี“โยนิโสฯ”เสมอๆ จึงจะประสบความสำเร็จครบพร้อมทุกส่วน มิฉะนั้น อาจจะได้แค่“ศีลพตปรามาส” ถือศีลเล่นๆเท่านั้น จู้ย้ๆ

ทำใจได้ไหม เมื่อเจอความคิดที่แตกต่าง(ปรโตโยสะ)

“เกี่ยวกับปัญหาการที่พวกท่านได้พากันประท้วงขับไล่รัฐบาล ข้อเขียนในหนังสือจึงเป็นไปในลักษณะเข้าข้างตนเอง ยกย่องตนเองและที่สำคัญพวกท่านนารถัวตัวไม่ว่ากำลังจะสอบตก ม.๑(ม มาจากมงคลชีวิต ๑ คือ ข้อที่ ๑ อเสวนา) เพราะคนที่พวกท่านได้ไปร่วมมีอนั้นมีลักษณะของคนทีอวดรู้ แสวงอน ขอก้อน ช้อนประเด็น เด็งวเห็นุให้เกิดปัญหา ไม่ควรเลงที่เราะจะไปเสวนากับเขา...”

พวกเราจะต้องฝึกฝนตนตลอดเวลา กับการเผชิญกับความคิดที่แตกต่าง เคารพ ให้เกียรติ อ่อนน้อม ไม่ก้าวร้าว แต่ยืนหยัด ! จู้ยี้ๆๆ

บรรลุธรรมด้วยการหัดเขียน

จากญาติธรรมจิตติมา โชติศรี (อ.เมือง จ.อุทัยฯ)

“ดิฉันได้รับสารอโศกทุกฉบับ แต่ไม่ได้ตอบในทันที เพราะดิฉันไม่ชอบเขียนจดหมาย สารประโยชน์จากการอ่านบางฉบับพบคอลัมน์จากสมาชิกมีปัญหาในที่ทำงาน ได้พบผัสสะกับคนหลากหลาย ทำให้สนุกสนใจ ต้องอดทนและข่มใจตนเองอย่างมาก เพื่อลดความขัดแย้งต่อเพื่อนร่วมงาน การแก้ปัญหาของดิฉัน บางโอกาสอารมณ์เสีย เกิดความเครียด ดิฉันแก้ปัญหา

คือ การปล่อยวาง อดทนให้มาก คิดเสียด่า บัญชาและอุปสรรค ต้องพบกับทุกคนเลิกเลี้ยง
ไม่ได้ ต้องแก้ไขกันไป...”

จึงขอเสนอ“ธรรมวิชัย” ด้วยการหัดเขียนบันทึกสอนตัวเอง ทุกคืนก่อนนอน อะไรที่ยัง
ค้างคา วางไม่ลง ก็หยิบมาพิจารณา

การหัดเขียนสอนตัวเอง จะเป็นการตกผลึกความคิดที่รุนแรงอย่าบอกใคร

การซ้อมรบต้องทำบ่อยๆ เมื่อเวลาสู้จริง เราจะได้เก่งขึ้น **ซ้อมรบ ๑๐๐ ครั้ง สู้จริง ๑ ครั้ง**
ต่อไปเราก็จะเก่งขึ้นเรื่อยๆ

และนี่คือ **อุปกรณ์เสริมบรรลุนิพพานของโลกยุคดิจิทัล** จุ๊ยๆ

ปฎิวัติตัวเองด้วยการเปลี่ยนคำอธิษฐาน

จากญาติธรรม พูลทรัพย์-พูลรัศมี ศรีตะละภัทร์ (บางกอกน้อย กทม.)

แสดงข้อคิดเห็นมา หลังจากอ่านหนังสือพ่อกาน

“ส่วนเทวนิมิตจะเป็นความฝันจริงๆ เพราะการอธิษฐาน “ขอ” จากพระพุทธรูป
อธิษฐาน “ขอ” จากหลวงปู่ หลวงพ่อ นั้น เราทำกันมาตั้งแต่เด็กๆแล้ว ถึงจะเข้าใจแล้ว แต่ก็
ยังอดเผลอขอเป็นบางครั้งไม่ได้ ขอไม่ได้ทั้งทำ ทำในรู้สึกปลอดภัยรู้สึกสบายใจ เพราะยังไม่แน่ใจ
ว่า อุตทานิ อุตโน นาโถ เรามีได้จริงหรือเปล่า ในเมื่อขงละกิเลสไม่ได้มาก ยังไม่ถึงฉานพุทธก็ขอทั้ง
ทำไม่ได้ก่อน แต่ก็พยายามแก้ไขอยู่ละ ถ้าหากเห็นผลละกิเลสไม่ได้มากนัก ความเป็นเทวนิมิตก็

คงเก็บความเขม่นกันมากกันไปดิ้ว...”

สาธุ นี่เขาเรียกว่า การตกผลึก - ต่อยอด ความคิดของตัวเอง
จึงขอเสนอการขอพร เมื่อกราบพระหรือการอธิษฐาน ด้วยการแทนที่จะให้ตัวเอง“ลูกช้าง”
ก็ขอให้เปลี่ยนใหม่เป็น “ขอให้คนอื่น มีความสุขส่วนลูกช้างไว้ทีหลัง” อธิษฐานอย่างนี้มีแต่
บุญกับบุญ จุ๊ๆ

พ่อก่านคิดอะไร ?

ฉบับนี้ว่าด้วย “ทุนจากคนต่างชาติ”

สิ่งที่เป็นการทำลายเศรษฐกิจของประเทศ คือ

- ๑) การดึงคนต่างชาติมาท่องเที่ยว
- ๒) การเชิญคนต่างชาติให้มาลงทุน”

พ่อก่านตอบแบบฟันธง รายละเอียดโปรดหาเก็บฟังกันเอง

ไฟเผาขยะ ตบะเผากิเลส

วาระที่ ๖ ตั้งตบะธรรม

คุณกฤษณา : จะสวดมนต์ทำวัตรเย็นทุกคืนก่อนนอน และกินอาหารมือเดียวทุกวันพระ

คุณสมศรี : จะไม่กินไข่ และวันพระถือศีล ๘ กินอาหารมือเดียว

คุณกาญจนา : จะกินอาหารมังสวิรัตินิสิต และสังวรศีลข้อ ๔

คุณป้าผ่องศรี : จะมาวัดทุกวันอาทิตย์

คุณพยัพ : จะออกกำลังกายทุกวันๆละ ๑๕ นาที

อ.สุภาณี : จะกินอาหารมังสวิรัตินิสิต ไม่กินไข่ ไม่กินนม ถือศีล ๘ และจะกินอาหาร
มือเดียวสัปดาห์ละ ๑ วัน

คุณนิตยา : สวดมนต์ทำวัตรและอ่านหนังสือธรรมะทุกวัน

หมายเหตุ จากแฟ้มรายงานการประชุม ของญาติธรรมกลุ่มต่างๆในอดีต

หยิบนำมาเพื่อรำลึก และให้ความสำคัญกับกิจกรรมเรื่องนี้

คติเรื่องนี้ วันนี้มีตบะเล็กๆน้อยๆ แล้วหรือยัง?

✿ กติประจำเดือนนี้

“ความล้มเหลวของชีวิต ก็คือ การไม่มีความพยายาม”

ตอน

แล่นเนื้อเถื่อนหนัง

เรื่องบาปกรรมที่เห็นได้ในชาตินี้ เป็นเรื่องราวของวิบากกรรมของคุณบรรลु ไซยวัฒน์ อายุ ๕๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๒๕๖ บ้านขามอรัญ หมู่ที่ ๘ ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

คุณบรรลุได้เล่าถึงชีวิตแต่หนหลัง ให้กับผู้เขียน(ก้อแก่น) ฟังว่า...

๙

สมัยปี พ.ศ. ๒๕๒๐ อายุตอนนั้นก็คงจะราว ๓๐ กว่าปี เป็นข้าราชการประจำ มีนิสัยชอบกินเหล้าเมายา ชอบเที่ยวเตร่ตามร้านอาหาร เพราะคิดว่าตนเองมีงานทำ มีเงินเดือน จึงใช้จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือย สาเหตุหนึ่งเพราะมีเพื่อนๆ ข้าราชการมากหน้าหลายตานั้นเอง

โดยเฉพาะเดือนใด ที่รวบรวมเงินจากเพื่อนๆ ข้าราชการได้มาพอสมควร ก็จะชักชวนเพื่อนๆ นำเงินไปซื้อวัวมาฆ่ากินกันอยู่เป็นประจำ แทบจะทุกเดือน การฆ่าวัวส่วนมากผมจะเป็นผู้ลงมือฆ่าวัวเคราะห์ร้ายเหล่านั้นเอง

ก่อนที่จะฆ่าวัวแต่ละตัว ผมต้องกินเหล้า ย้อมใจเสียก่อน ก็คิดอยู่เหมือนกันว่า การฆ่าสัตว์ตัดชีวิตพระท่านว่า **มันเป็นบาป เป็นกรรม** แต่ผมก็ไม่รู้ซัดๆ เท่าทุกวันนี้ ไม่รู้ว่าบาปกรรมมันมีตัวตนหรือเปล่า เพราะฤทธิ์ของสุรา เพราะรักคำสรรเสริญเยินยอจากเพื่อนๆ

วิธีฆ่าวัวของผม หลังจากได้วัวมาแล้ว ผมจะนำเอาเชือกมาผูก วัวเคราะห์ร้ายตัวนั้นติดกับต้นเสา หลังจากมัดตัวดีแล้ว ผมก็จะเอาเชือกประเคนลงไปบนหัวของวัว พอวัวโดนเชือกพันหัว วัวก็จะล้มลงไปกองกับพื้น

จากนั้นก็เอามีดกระหน่ำแทงลงไปที่ซอกคอของวัว เลือดก็จะพุ่งกระชูดออกมา แล้วผมก็จะเอามีดเล่มนี้เอามาแทงที่กำลังจะตายนั้น เนื้อของมันจะเต้นหยิกๆ

หลังจากที่เอามีดลอกหนังของวัวออกหมดแล้ว ผมและเพื่อนๆ ก็จะเอามีดเลือกเชือดเอาเนื้อสดๆ ขึ้นมา เคี้ยวกินอย่างเอร็ดอร่อยราวกับว่าเป็นพวกผีดิบเลยที่เดียวละ

จากนั้นก็เลือกเอาเนื้อมาทำปลา ทำลาบหรือ ไม่ก็ทำก้อยขม กินกันสดๆ ต้มแกง ฟืนไฟไม่เคยถามหากันเลยละ เรียกว่า ทำกันแบบนี้เป็นประจำ เจ้าวัวเคราะห์ร้ายเหล่านั้นมันล้มตายด้วยน้ำมือของผมไม่รู้กี่ตัวต่อกี่ตัว

วันที่ผมจะต้องชดใช้กรรมที่ผมได้กระทำให้ขึ้นมา นั่นคือวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๓๔ วันนั้นผมไปทำงานตามปกติ พอพักเที่ยงผมขี่รถมอเตอร์ไซด์กลับบ้านมาที่บ้าน ซึ่งอยู่ไม่ไกลเท่าไร

หลังจากที่ผมรับประทานอาหารเที่ยงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผมก็ขี่มอเตอร์ไซด์กลับไปทำงานในตอนบ่าย **ทันใดนั้น** สิ่งที่ผมไม่เคยคาดฝันมาก่อน มันก็ได้เกิดขึ้นกับชีวิตของผม คือมีรถปิคอัพคันหนึ่งวิ่งสวนทางกินเลนที่รถมอเตอร์ไซด์ ผมกำลังไปนั้น **สุดท้ายผมจะห้ามเบรคเอาไว้ทัน รถปิคอัพคันนั้นขับโดยคนเมาสุรา มันได้วิ่งมาชนรถของผมเข้าอย่างจังเสียงดังโครม**

พอรถผมถูกชน ตัวผมกระเด็นตกจากรถไปยังถนน โชคดีที่หัวผมไม่เ็นอกพื้น ร่างของผมถูกรูดไปตามพื้นถนน ผมรู้สึกเจ็บที่ขาและตะโพกของผมมาก พอดีเพื่อนของผมคนหนึ่งขับรถผ่านมาพบกับเหตุการณ์พอดี เขาเลยพาผมไปส่งโรงพยาบาลศรีนครินทร์ทันที

พอถึงโรงพยาบาล ผมถึงรู้ว่าขาของผมหัก ตะโพกแตก ผมได้รับความเจ็บปวดเป็นอย่างมาก หมอได้พาผมเข้าห้องฉุกเฉินทันที จากนั้นหมอก็ได้ฉีดยาสลบให้ผมแล้ว หมอจึงค่อยผ่าตัด ผมได้รับการผ่าตัดตั้งแต่ตอนบ่ายโมงจนถึงสองทุ่ม ผมจึงค่อยฟื้น

เนื้อตะโพกของผมแตก หมอจึงขันนอตเอาไว้ตลอดชีวิต ส่วนขาตรงที่หักรู้สึกว่ามันจะรักษายากมาก มันจะมีน้ำหนองไหลออกมาอยู่เป็นประจำ สาเหตุเพราะกระดูกติดเชื้อ ผมโดนผ่าตัดอยู่ถึง ๑๔ ครั้ง แผลผมจึงหายสนิท

ในการผ่าตัดแต่ละครั้ง ผมจะไม่ให้หมอฉีดยาสลบ แต่จะให้หมอฉีดเพียงยาชาเท่านั้น

เพราะว่าผมอยากดูว่าหมอมจะผ่าตัดผมแบบไหน จะเหมือนตอนที่ผมเคยเอาמידไปผ่า ไปแล้วเนื้อ เนื้อหนังวุ้นมาก่อนนี้ไหม

ผมเห็นหมอเอาמידสำหรับผ่าตัดของหมอ มาผ่าเอาเนื้อร้ายออกจากขา ผ่าตัดแต่ละครั้งผม จะได้รับความเจ็บปวดมาก มากจนเนื้อหนังของ ผมตื้นยึกๆ มันก็เหมือนที่ผมเคยเอาמידไปเฉือน เอาเนื้อของวัวเหล่านั้นมากินนั่นเอง

แล้วผมก็คิดไปว่า **ผมได้รับอุบัติเหตุ แสบเอาชีวิตไม่รอดในหนนี้ มันคงจะเป็นวิบาก กรรมของผม ที่เคยเอาמידไปเซ่นฆ่าเอาמידไป แล้วเนื้อเนื้อหนังเขามาก่อน บัดนี้ผมต้องโดนหมอเอา มิดมาผ่า มาเฉือนเอาเนื้อเอาหนังของผมเข้าไปให้บ้าง**

นี่แหละหนอที่พระท่านว่า ทำกรรมเอาไว้ อย่างไรย่อมได้รับผลกระทบเช่นนั้น ผมพักรักษาตัว ของผมอยู่ถึงสามปี ร่างกายของผมจึงหายเป็นปกติ หากคุณหมอมไม่เก่งจริง ปานนี้ผมคงโดนตัดขาทิ้งแล้ว ผมขอขอบคุณคุณหมอมมา ณ ที่นี้ด้วย ที่ท่านได้ ทำหน้าที่ของหมอได้เป็นอย่างดี

ทุกวันนี้ผมเลิกเที่ยวเตร่ตามร้านอาหาร เลิกดื่มสุรายาเมาแล้ว เพราะผมคิดว่า ฤทธิ์ของสุรา นี้แหละมันพาใจของผมอีกเหิม หากดื่มมันเข้าไป แล้ว มันจะพาให้เราไม่เกรงกลัวต่อบาปกรรม อันใดเลย

และผมก็ได้เลิกฆ่าสัตว์ตัดชีวิตมาตั้งแต่ ปีพ.ศ.๒๕๓๔ ปีที่ผมได้รับอุบัติเหตุนั้นเป็นต้นมา สาเหตุเพราะว่า ผมได้เห็นบาปกรรมของผมที่ทำ เอาไว้ในชาตินี้ มันมีผลจริง ดังที่ผมได้เล่ามา คุณบรรลुकกล่าวกับผู้เขียนในที่สุด

ก่อนจากผู้เขียนขอคัดเอาบทธรรมมาฝาก ใจความว่า **บาปที่ตนทำเอง เกิดในตนเอง และ ตนเองเป็นผู้สร้างไว้ ย่อมทำลายคนโง่ให้ย่อยยับ**

👁 ก่อแก่น

▲ คุณบรรลुक (ซ้าย) กับผู้เขียน

▲ แผลที่เกิดจาก อุบัติเหตุในครั้งนั้น

◀ แผลที่ขา หมอต้อง แล่เอาหนังตามขามา ปะติดปะต่อให้จนแผล หาย ต้องได้รับการผ่า ตัดมากถึง ๑๔ ครั้ง

▲ คุณบรรลुकปัจจุบันเป็นนักจัดรายการวิทยุคลื่น ๑๐๖.๒๕ ที่จังหวัดขอนแก่น

★ เมื่ออาทิตย์ที่แล้วได้ไปร่วมงานเผาศพ
ที่วัดบางเตย มีผู้นำข้อมูลเกี่ยวกับน้ำปัสสาวะ
มาส่งให้และไม่ประสงค์ออกนาม ต้องขอขอบ
คุณ มา ณ ที่นี้ด้วยนะค่ะ ★

เรียนคุณจุลดินที่นับถือ ดิฉันติดตาม
คอลัมน์ของคุณเป็นประจำทุกครั้ง รู้สึกได้
ประโยชน์มาก ดิฉันได้ทดลองกับตัวเองในการใช้
น้ำจืดรักษาสุขภาพหลายอย่างค่ะ เช่น ใช้ดื่ม ใช้ล้าง
หน้าแปรงฟัน ใช้ล้างแผล ใช้ทาตุ่มคัน ใช้หมัก
ดองกับเปลือกกล้วยสุรตต้นไม้(จะไม่เหม็นจัด)
ได้ผลดีมากนะค่ะ

**การดื่มน้ำจืดเป็นประจำทำให้กินข้าว
ได้อร่อย นอนหลับสบายค่ะ** ดิฉันทำมานานกว่า
๗ ปีค่ะ ทั้งยังได้แนะนำผู้ใกล้ชิดเคียงด้วย
โดยเฉพาะแม่ของดิฉันเอง ท่านก็ได้ปฏิบัติด้วย
เช่นกัน แม่ของดิฉันยังกินเนื้อสัตว์อยู่ ท่านบอกว่า
กลิ่นน้ำจืดของท่านมันจืดจัด ฉะนั้นเวลาดื่มท่าน
จะต้องบิบจมูกเลยค่ะ แต่ว่า...ท่านก็ดื่มเป็น
ประจำทุกวัน ท่านเองก็ยังคงแข็งแรงอยู่มากใน
ขณะที่อายุกว่า ๗๗ ปีแล้ว มีเรื่องของปวดตาม
เส้นเอ็น บั้นเอวนี้ปวดเป็นวิถีชีวิตเลยละค่ะ ดื่มน้ำ
จืดยังไงก็ไม่ยอมหาย(รวมทั้งพยายามรักษา
ด้วยวิธีอื่นๆด้วยนะค่ะ) คุณจุลดินมีข้อเสนอแนะ
คุณแม่ของดิฉันบ้างไหมคะ?

สำหรับดิฉันเองอยากจะบอกเล่าเพื่อ
ยืนยันความดีของน้ำจืดอีกประเด็นหนึ่งให้ฟัง
เรื่องมือยุ่น่า มือยุ่น่าหนึ่งดิฉันไม่ค่อยสบายเนื้อตัว
นัก ดูเหมือนจะครั้นเนื้อครั้นตัวเป็นไข้ต่ำๆ
รู้สึกขี้เกียจ แม้แต่จะตื่นไปฉี่ในห้องน้ำ จึงฉี่ใส่
กระป๋องที่เตรียมไว้ (เตรียมไว้ทุกวัน แต่ไม่ใช่
จะเข้าห้องน้ำแทนค่ะ) วันนั้นมีน้ำจืดเยอะมากค่ะ
เพราะเข้าใจว่า การกินน้ำมากทำให้ไข้ลดเร็ว ก็
คงจริงมังคะ พอรุ่งเช้าก็สดชื่นขึ้นเยอะ ด้วย
ความที่ขาดสติคะ พอตื่นลุกตั้งตั่ง(ภาษาอีสาน
หมายถึงลุกอย่างกระฉับกระเฉง) ก็ชนเอากระ-
ป๋องน้ำจืด ทกราดรดที่นอนและเปียกแฉะทันที
เลยค่ะ... แต่แปลกใจตนเองจังค่ะ... ธรรมดา

เรื่องจุกละหุกอย่างนี้จะเห็นว่าตัวเองจะหงุดหงิดไม่มากก็น้อยละคะ แต่...คราวนี้สำรวจจิตใจแล้ว...ไม่มีค่ะ... เห็นแต่ความยินดี...ว่า ดีจังเลย กำลังคิดจะซักเครื่องนอนอยู่พอดี... เนี่ยถ้าไม่ได้ น้ำก็คงผัดวันประกันพรุ่งไปเรื่อยๆสินะคะ จากนั้นก็ตั้งต้นเก็บเครื่องนอนเหล่านั้นไปซักคะ ด้วยความยินดีนะคะ มีความสุขที่ได้นึกถึงน้ำจืด กระป๋องนั้น จึงขอยืนยันอีกคนว่า น้ำจืดดีจริงๆ...คุณว่าเป็นเรื่องน่าอายไหมคะที่ดิฉันนะ พอดีจะทำความสะอาดเครื่องนอนของตัวเองยังต้องอาศัยน้ำจืดเป็นต้นเหตุให้ทำดีเพื่อตัวเองได้...

ขอบคุณคอลัมน์นี้นะคะ เป็นประโยชน์มากเลย อยากให้อยู่นานๆ และดิฉันคิดว่าจะเขียนมาเล่าให้ฟังอีกนะคะ ถ้ามีเรื่องดีๆของน้ำจืดอีก...

★ ขอตบปัญหาที่ได้ถามมาว่า คุณจุลดิฉันมีข้อเสนอแนะให้คุณแม่ที่อายุ ๗๗ ปีเกี่ยวกับเรื่องปวดตามเส้นเอ็นและบั้นเอวบ้างไหม เพราะดื่มน้ำจืดอย่างไรก็ไม่หาย ถ้าตามความเห็นของคุณดิฉันนะคะ อายุ ๗๗ ปีแล้วสภาพร่างกายคงเสื่อมไปตามวัย คงไม่ใช่แค่เรื่องของเส้นเอ็นอย่างเดียวหรอกคะ คงจะมีเรื่องของกระดูก

เสื่อม กระดูกบางร่วมด้วยอย่างแน่นอน ผู้เขียนเองมีโอกาสเรียนแพทย์แผนไทยมาบ้างเล็กน้อย รู้ว่ากระดูกโดยเฉพาะบั้นเอวค่อนข้างเปราะบาง หากพลาดหกล้ม บางคนถึงขั้นทำให้กระดูกทับเส้นประสาทได้ จะทำให้ทรมาน น้ำจืดคงช่วยได้ยากค่ะ

จากประสบการณ์ของผู้เขียนเอง เช่น เวลานั้นรอนานๆ หรือบางครั้งพลาดยกของผิดท่า ทำให้ปวดหลังหรือหลังยก ผู้เขียนจะแก้ด้วยการอบสมุนไพรทันที ในช่วงเวลา ๑๕.๐๐-๑๘.๐๐ น. อบประมาณ ๒๐ นาทีก็พอค่ะ ได้ผลทุกครั้ง สมายตัวขึ้นมาทันที จะลองนำวิธีนี้ไปใช้บ้างก็ได้ นะคะ เพราะคุณแม่เองแม่จะอายุ ๗๗ ปีแล้วแต่ท่านก็ยังแข็งแรงดีอยู่ น่าจะอบได้ เพราะข้อห้ามสำหรับการอบสมุนไพร มีอยู่คือ

๑. ผู้ที่อ่อนเพลียมากหรือช่วงมีรอบเดือน
๒. ผู้ที่เป็นโรคหัวใจ
๓. ผู้ที่มีความดันโลหิตสูง

ลองพิจารณาคุณนะคะ ในน้ำปัสสาวะจะมีสารตัวหนึ่งชื่อว่า อินเตอร์เฟอรอน สารตัวนี้จะมีผลทำให้มีจิตใจสงบเย็น ซึ่งบรรดาชาวโยคีจึงมักนิยมดื่มน้ำปัสสาวะกันมากในประเทศอินเดีย

และข้อสำคัญ การออกกำลังกายจะช่วยให้ดีมาก ถ้าลองตั้งใจทำอย่างสม่ำเสมอจะเห็นผลกับตัวเองอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะอายุน้อยหรืออายุมาก ไม่เชื่อลองพิสูจน์ดูซิคะ ดิฉันพิสูจน์กับตัวเองมาแล้วค่ะ

พบกับใหม่ฉบับหน้าค่ะ

เก็บเล็กผสมน้อย

♥ มะตุมแห่ง

นักวิทยาศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีสหราชอาณาจักรพบว่ามีสารประกอบต่อต้านโรคมะเร็ง เพราะอุดมด้วยสารต่อต้านอนุมูลอิสระและสารอาหารที่มีคุณประโยชน์

นักวิทยาศาสตร์หลายคนต่างได้หยิบยกคุณประโยชน์ของพวกเขาเห็นว่า ล้วนมีสารต่อต้านอนุมูล

อิสระ เชลเลนียม ริโบฟลาวิน และสารที่เป็นประโยชน์แก่

ยกย่องเห็ดเป็นยอดอาหารพิเศษ

อุดมไปด้วยสารอาหารนานาชนิด

ร่างกายอื่นๆ โดยช่วยป้องกันภูมิคุ้มกันโรคมะเร็ง

ในที่ประชุมสมาคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ดร.ลานา ไชยาโนวิช นักวิจัยของคณะยังได้กล่าวว่า ในเห็ดมีสารเบตา-กลูแคน ซึ่งเป็นสารประกอบที่ช่วยปกป้องภูมิคุ้มกันโรคให้คอยระวังระวังโรคร้ายต่างๆ เอาไว้อย่างมากมาย

ดร.ฉวน เซน ผู้อำนวยการแผนกศัลยกรรมวิชัยของสถาบัน

วิจัยเบคแมนในแคลิฟอร์เนียก็ระบุว่าเห็ดอุดมด้วยสารต่อต้านมะเร็งและเผยจากการทดลองในห้องปฏิบัติการ ได้รู้ว่าเซลล์ของเห็ดมีกลไกที่กำราบเซลล์มะเร็งของทรวงอกและต่อมลูกหมากลงได้ เขายังเฝ้าติดตามการทดสอบในสถานพยาบาล ซึ่งสภาวะการเห็ดให้ทุนสนับสนุนอยู่ และจะมีผลออกมาตอนปลายปีนี้

(จากน.ส.พ.ไทยรัฐ ๕ ก.ค.'๕๑)

๓ วิธีบริหารสมองป้องกัน“อัลไซเมอร์”

วิธีนี้บรรดานักการเมืองที่ชอบชี้หลังชี้ลิ้ม สัญญาอะไรไว้กับชาวบ้านเป็นลิ้มได้ลิ้มดีควรอย่างยิ่งที่นำไปใช้กับตัวเอง ก็เมื่อเร็วๆ นี้ ดอกเตอร์ที่เชี่ยวชาญด้านประสาทวิทยาแห่งญี่ปุ่น ได้ออกมากล่าวว่าการรักษาอาการหลงๆ ลืมๆ นั้น ทำได้ยากมาก แต่ก็ยังมีวิธีป้องกันไม่ให้เกิดอาการดังกล่าวได้มี ๓ วิธีด้วยกัน คือ

๑. ให้คนชี้ลิ้มใช้วิธีการท่องหรือพูดออกมาดังๆ เพื่อเตือนความจำของตนเอง ท่องให้พอให้

ตนเองได้ยืนยันชัดๆ ว่าพูดอะไรออกไปบ้าง ไม่ต้องถึงกับตะโกน

ให้คนข้างบ้านอยากขำของฝากมาให้

๒. ให้หมั่นสังเกตจุดเด่นของสถานที่ที่เคยไปมา หรือสังเกตสิ่งต่างๆ ที่พบเห็นเพื่อเป็นการโยงข้อมูล รอบตัวให้สามารถจดจำได้แม่นยำขึ้น คราวหน้าไปอีก จะได้ไม่หลงทางจนผิดนัด

๓. ให้เตือนความจำของตัวเองในสิ่งเล็กๆ น้อยๆ อยู่เสมอ เพื่อเป็นการกระตุ้นสมองให้ทำงาน ถ้าเหลือบ่ากว่าแรงก็ให้จดลงในสมุดไดอารี่บันทึกความทรงจำของคุณไว้เสียให้หมดแต่ถ้าจดส่าห์จดแล้วดันลืมว่าจดลงไปเห็นทีคุณต้องรีบไปพบแพทย์ผู้เชี่ยวชาญรักษาอย่างมัวแต่เงินอายุหรือปฏิเสธเสียงแข็งอยู่ว่าคุณไม่ได้เป็นอะไร

เดี๋ยวจะกลายเป็นโรคขี้ลืมแบบรักษาไม่หาย

คุณหมอชาวญี่ปุ่นยังเสริมด้วยว่า“การบริหารสมองจะช่วยกระตุ้นความทรงจำให้ดีขึ้น ส่วนสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคขี้ลืมนั้นมาจากเซลล์ประสาทส่วนควบคุมความจำหรือที่เรียกว่า ฮิปโปแคมปัส มีจำนวนลดลงตามวัย และทำให้ภายในโพรงสมองซึ่งเคยเต็มไปด้วยเซลล์ประสาท เริ่มที่ของเหลวมากขึ้น ส่งผลให้กระบวนการเรียนรู้ ข้อมูลการจดจำข้อมูลในระยะยาว รวมทั้งระบบการเรียกข้อมูลความจำเดิม กลับมีประสิทธิภาพลดลง

(จากนิตยสารแม่บ้าน)

“ทำงานแบบไม่คิดถึงเงิน ไม่เบื่อ มีความสุข”

ในยุคที่เศรษฐกิจกำลังตกสะเก็ด ประชาชนส่วนใหญ่เดือดร้อนเนื่องจากสินค้าและบริการต่างๆราคาแพงขึ้น หลายคนต้องทำงานพิเศษ เพื่อหารายได้ให้เพียงพอกับการใช้จ่าย พอมีบางคนบอกว่า ทำงานแบบไม่มีรายได้มานับสิบปีแล้ว ชีวิตมีความสุขกว่าตอนที่หาเงินได้ เป็นหมื่นๆเสียอีก นั่นทำให้กระจวานรู้สึกแปลกใจว่าแล้วจะใช้ชีวิตอยู่ได้อย่างไร

แต่สมาชิก ‘สันตโศก’ ทำได้ค่ะ

เดิมทีนั้นกระจวานอยากรู้เรื่องสินค้าอุปโภคซึ่งเครื่องแหขอขอบคุณเป็นผู้ผลิต หลังจากทีทดลองใช้มานานหลายนาน นานหลายเดือน จึงอยากรู้แนวคิดและที่มาในการเลือกทำสินค้าแต่ละตัว เจ้าหน้าที่แนะนำให้คุยกับ **ใจแก้ว อโศก-ตระกูล** ฝ่ายแพคกิง เครื่องแหขอขอบคุณ สันตโศก ซึ่งนอกจากจะให้คำตอบด้านสินค้า(บางส่วน)แล้วชีวิตของคุณใจแก้วก็น่าสนใจไม่น้อยค่ะ

และพี่ใจแก้วนี่เอง ที่บอกว่า“ทำงาน

โดยไม่มีเงินเดือน ไม่เบื่อ มีความสุข”

“อยู่ที่นี้ ๓๐ ปีแล้ว มีความสุขดี ไม่มีเงินทอง ตอนอยู่ทางโลกมีเงินทองเยอะ แต่สุขสู้เดี่ยวนี้ไม่ได้ เมื่อก่อนเป็นนักธุรกิจหมุนเงินเยอะ แต่จิตไม่สงบ อยู่นี้วันๆไม่ได้ใช้เงินสักบาท ก็มีมีความสุข เมื่อก่อนใช้เงินเยอะ เจ็บป่วยมีสวัสดิการ เจ็บป่วยเท่าไรรักษาเท่านั้น รักษาคือ ฟึ่งแก่ ฟึ่งเจ็บ ฟึ่งตาย เราตัดสินใจว่าจะทำงานที่นี้ ตายที่นี้ คนแก่ที่มาที่นี้ แม้ทำงานไม่มาก หนุ่มสาวช่วยเหลือกัน ฟึ่งเจ็บ-เราพารักษา ฟึ่งตาย-ตายเรา

พาไปทำพิธีที่ปฐมอโศก นครปฐม ที่นี่ไม่มีเมรุ”
“ไม่ใช้เงินเลย แต่ก่อนหาเงินไม่รู้ก็
หมิ่นๆ แต่เห็นทุกข์ ตื่นเช้าก็หาแต่เงิน วัตก็ไม่ได้เข้า บังเอิญมีบารมีเก่า เราทำมาบ้าง **รู้สึกมีความสุขมาก ทำงานแบบไม่คิดถึงเงิน ทำทุกวัน เป็นสิบๆ ปี ไม่เบื่о มีความสุข** แต่ก่อนต้องคิดว่า ทำแล้วจะได้เงินเท่าไร”

“เห็นทุกข์ เกิดมาหาแต่เงิน เอาไปไม่ได้ ทำทำไมเยอะ ทำอย่างนี้ไม่ได้เงิน แต่ได้บุญกินอาหารวันละ ๑ มื้อ เวลา ๑๑ โมง”

พี่ใจแก้วเล่าว่า ก่อนจะมาเป็น‘คนวัด’ก็ไปๆมาๆก่อน คึกขางจนรู้ชัดเจนนวี่ที่นัปฏิบัติยังงั พอใจก็เข้ามา

“เจอนี่ตอนอายุ ๒๗ ปี ตอนนั้นแต่งงานได้ ๖ เดือน แต่งได้ ๓ ปีเลิกกัน เป็นเพื่อนกัน เขาไปทางโลกเรามาทางธรรม ไม่โกรธกัน ตกลงกันดีๆ ไม่ใช่เราจะหนีทุกข์มาพึ่งสุข แต่เราเห็นว่าที่นี่ยิ่งกว่าทางโลก แต่ถ้ำทางธรรมจิตวิญญาณดี เกิดที่ใหม่ที่ไหนก็ดี”

ถามว่ามี ‘จิตแก้ว’ บ้างไหม ประมาณว่าคิดผิดไม่น่าเลือกชีวิตแบบนี้?

“คิดผิดไม่มี เรื่องมานี่แมน เหนื่อยล้าก็มีบ้าง แต่จิตใจไม่เคยท้อ สุขกว่าทางโลก เมื่อก่อนหมุ่นเงินเป็นสิบล้าน หมุ่นไปก็จริง แต่ความที่เราหมุ่น ความสงบไม่มี ตัวโลภยังอยู่ ยิ่งหาเงินได้ ใช้เงินเก่ง ก็เลสทั้งนั้น เอาไปเสพสุข ไปเที่ยวต่างประเทศ ซ้อปิ้ง วันๆ มีแต่อยากๆ ไม่สงบ มาหาความสุขที่เบออย่างนี้ หยุดหาเงิน หยุดใช้เงิน จิตก็สงบ...”

“พอสงบเรอถือศีลด้วยก็มีปัญญา ทบหวนตัวเองว่าตอนเรออยู่ทางโลก สภพจิตอย่างนี้และสภพจิตที่เรอมาทำงานไม่เออเงินเดือนทำงานฟรี สภพจิตอย่างนี้เรอเป็นอย่างไร ถ้าคน

อยู่ไม่ได้เขาก็ไป แต่ถ้ำมีความสงบสุข เบอสบายก็อยู่ได้เป็นสิบๆ ปี...”

เมื่อมาอยู่รวมกันอวามีข้อขัดแย้งบ้าง เนื่องจากทุกคนยังมีกิเลสอยู่ แม้มาปฏิบัติธรรม แต่บางคนยังไม่ได้ลดละ ก็มีกระทบกระทั่งเหมือนล้นกับพิน แต่ขัดแย้งพอเหมาะและเดินต่อ ไม่ใช่ขัดแล้วแตกและเสื่อม แต่เป็นการขัดให้ขาวขึ้น รู้จักวางใจ ขัดตัวเรอด้วย ไม่ใช่ว่าเขาฝ่ายเดียว ตัวเรอด้วย ถ้ำเรอวางไม่เป็น ก็ทุกข์

นักปฏิบัติธรรมส่วนใหญ่นำแบบลดกิเลส หวังนิพพาน ในทางโลกก็หวังเป็นคนรวย มียศทางธรรมหวังพันทุกข์ลดกิเลส หวังไปนิพพานให้ได้ ชาติไหนก็ไม่เป็นไร แต่เรอทำมรรคผลก็เกิดทางจิตใจ ทำไปแล้วถ้าสุขขึ้นเรื่อยๆ คือได้มรรคผลแบบจิตเบาขึ้น ว่างขึ้น กิเลสที่เคยหนาก็เบาบางลงเหมือนทิ้งอบายมุข การแต่งตัว

การอยู่ตรงนี้
ไม่มีรายได้ แต่ทางสันติ-
โศกมีอาหารและมีสถานที่
ที่ให้นอน เหมือนกับนัก
ปฏิบัติธรรมทั่วไป

“เราใช้มรรค
องค์แปดไม่นั่งสมาธิ หรือ
ไม่ทำอะไร แต่ใช้มรรค
องค์แปดคือช่วยเหลือตน
เองและสังคม การช่วย
เหลือสังคมไม่จำเป็นว่า

ก็เป็นอบายมุขของผู้หญิง กลับมาที่ชีวิตปัจจุบัน
ตอนนี้พี่ใจแก้วมีสถานภาพเป็นนิสิต ‘สัมมาสิก-
ขาลัยวังชีวิต วิชาเขตสันติโศก’

“บางคนเป็นคนวัดแต่ไม่ได้สมัครเป็น
นิสิต คนวัดถือศีลแปด แต่หย่อนกว่านิสิต
การเป็นนิสิตสัมมาสิกขาลัยวังชีวิต ต้องมีขบวนการ
การกลุ่ม ทำงานร่วมกัน เรียนร่วมกัน และ
ประชุมกับสมณะ เล่าว่าวันนี้ทำอะไรครบบ้าง
เช็คแต่ละคนให้พูดออกมา เป็นการทบทวน
กรรมสาม คือ กาย วาจา ใจ ถ้าเช็คแล้ว
สามกรรมนี้มันดีแล้ว ก็ดี ก่อนนอนต้องเช็คอีก
ว่า ตั้งแต่เช้าถึงเย็นทำอะไรผิดบ้าง ถ้าไม่เช็ค
ก็เหมือนกับปล่อยปละละเลย ระยะเวลาเรียน
๖ ปี ถ้าเรียนจบก็เป็นปะ ชั้นสูงกว่านี้เป็นกรั๊ก
สิกขมาตุ (ฐานะเท่ากับเณร)”

กิจวัตรประจำวันคือ ตื่นตีสามครึ่ง
ทำวัตรเช้า พอทำวัตรเสร็จ ก็มาทำอาหารที่ศาลา
ขึ้นศาลา ถวายอาหารแต่สมณะ และรับ
ประทานอาหาร ประมาณเที่ยงก็เข้าฐานงาน ใคร
รับผิดชอบตรงไหนทำตรงนั้น เลิกจากฐานงานตอน
๔ โมงเย็น หลังจากนั้นไปแยกขยะที่คนบริจาค
มา”

ต้องเอาเงินไปบริจาค แต่เราทำในตัวเองเช่น
การทำสินค้าแบบนี้ คนอื่นขาย ๕๐ บาท เราขาย
๒๐ บาทเศษ เราช่วยเหลือสังคมไป ๒๐ กว่าบาท
ถ้าทำระบบทุนนิยมต้องบวกทุกอย่าง แต่เราคิด
ต้นทุน และแรงงานนิดหน่อย เพื่อขาดเพื่อลืกรอ
ได้ช่วยสังคมก็มีบุญ ถ้าเอาเปรียบสังคมก็บาป”

พูดถึง ‘สินค้า’ ก็กลับมาเข้าเรื่องที่
กระวานตั้งใจแต่แรกค่ะ

ทางเครือข่ายขอขอบคุณผลิตภัณฑ์สินค้าอุปโภค
๓๐ กว่ารายการ ซึ่งเป็นของจำเป็นต้องใช้ใน
ชีวิตประจำวัน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใช้วัตถุดิบ
จากธรรมชาติและใช้สารเคมีน้อยตัว เช่น น้ำยา
ล้างจาน น้ำยาซักผ้า น้ำยาล้างรถ ยาหม่อง
พืชมะนาว น้ำมังงาใส่ผม เป็นต้น

ประการสำคัญคือ ราคาพอเหมาะมาก
นี่เป็นความตั้งใจของสันติโศกค่ะ

ในสินค้าแต่ละตัวจะระบุราคาต้นทุน
และราคาจำหน่ายไว้ด้วย กระวานสังเกตว่าถ้า
เป็นของจำเป็นในชีวิตประจำวันราคาขายจะบวก
เข้าไปประมาณ ๑๐ % แต่ถ้าเป็นสินค้าไม่จำเป็น
ราคาขายจะมากกว่านั้น

ฝ่ายขายปลีกคือ ‘ร้านพลังบุญ’ ซึ่งมี

ผลิตภัณฑ์จากเครือข่ายสันติ-
อโศกทั่วประเทศ รวมทั้งสินค้า
แนวสุขภาพ จากเจ้าอื่นๆ ที่มา
ฝากขาย

“เราผลิตทุกวัน หยุด
วันจันทร์วันเดียว แต่เราไม่ได้เร่ง
เหมือนทางโลกว่าต้องให้ทันตลาด
เพราะเราต้องปฏิบัติธรรมด้วย
เราพอเพียง ไม่ใช่แค่เงิน แต่พอ
ในจิตใจด้วยถึงจะสมบูรณ์”

พี่ใจแก้วย้ำว่า สินค้าที่ทางเครือข่าย
ขอขอบคุณผลิต จะเป็นของอุปโภคที่จำเป็น ไม่มี
เครื่องประทินผิว หรือบำรุงกิลเนส

“ไม่ว่าทำสินค้าตัวไหนออกไป ขายได้
หมด เราเน้นสินค้ามีคุณภาพ ราคาถูกกว่า
เพราะพวกเราทำงานฟรี ไม่มีค่าจ้าง เป็นแรง
งานฟรีสาธารณโมคิ สินค้าขายดีตอนนี้ เช่น
น้ำมันใส่ผมสมุนไพรร ผลิตครั้งหนึ่ง ๗๒๐ ขวด
หรือแล้วแต่ตลาดสั่งมา(ตรงนี้เป็นแหล่งขายส่ง)
แต่ทั้งนี้ก็ต้องไม่กินเวลาการทำกิจกรรมอื่น”

ขนาดว่าทางพลังบุญเขาขายของที่ไม่

บำรุงกิลเนส แต่กระวานกิลเนสหน้าจริง ๆ
ไปครั้งไรก็หัวทง(หนัก)กลับมาทั้งสองมือ
แบบว่าขนมก็น่ากิน น้ำยาล้างจานก็น่าใช้
คราวที่แล้วใช้สูตรมะนาว ครั้งนี้ขอลอง
สูตรมะขาม ยังมีน้ำยาซักผ้า น้ำยาขัดห้องน้ำ
น้ำยาเช็ดตู้พื้น โอ๊ย เลิกเพลินเลยคะ
หมดตั้งค์ไปสักสามร้อยบาท ได้ของมาจม

โอกาสหน้ากระวานจะชวนคุณๆ
ผู้อ่านไปคุยกับ ผู้ผลิต/ปรุงสูตร สินค้า
อุปโภคานาชนิดตามที่กล่าวมาข้างต้น.

(จากเนชั่นสุดสัปดาห์ ฉบับที่ ๘๓๐ วันที่
๒๕ เม.ย. ๒๕๕๑)

ขอเวลาไปล้างหลัง

(ตอนที่ ๓)

บันทึกการเดินทางไปภูฏานของท่านจันทร์

ยามเช้า วันพฤหัสบดี ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ ห้องพักค้างยามค่ำคืน

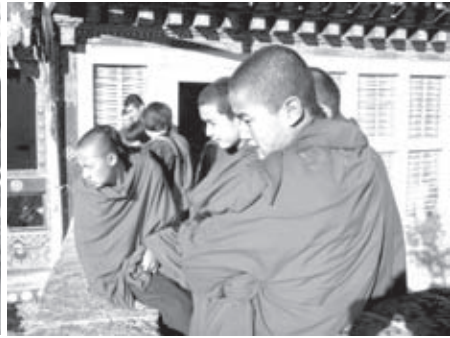
ข้าพเจ้าตื่นขึ้นด้วยความสดชื่น ลมพัดอากาศหนาวเหน็บ โดยจริงเมื่อคืนนี้ก็ตื่นนอนนานแล้ว แต่กลัวหนาวจึงนอนหลบหนาวอยู่นั่นแหละ ความเงียบกริบในยามค่ำคืนเมื่อตื่นขึ้นมาได้ย็นชัดถนนัก เหมือนอยู่ในถ้ำ

ตอนแรกเคยคิดว่าน่าจะออกบิณฑบาตยามเช้า แต่เมื่อได้สัมผัสความจริงแห่งอากาศที่หนาวเอกร จึงต้องบทรนความคิดของตนเองใหม่อย่างเร่ก็ตาม ความพยายามก็ยังมิอยู่ไม่หยุดหย่อน ต้องมีทางใดทางหนึ่ง การนาระบบ“ริยูล”

- น้ำที่อาบแล้วในอ่างอาบนำมาใช้ราดส้วมเป็น
- การประหยัดน้ำอีกทางหนึ่ง ได้ทำแล้ว
- เช้าวันนี้มีเสียงเปรยให้ทราบถึงปัญหา
- เรื่องไม่สามารถซาร์จแบตเตอรี่เครื่องเทคนิค
- หลายอย่างได้ เพราะมีปัญหาเรื่องการเชื่อมต่อกับปลั๊กที่ไม่ได้ขนาดกัน ข้าพเจ้าได้บอกให้ช่วย
- กันคิดหาทางแก้ไขปัญหา แต่ในใจลึกๆแล้วก็
- รู้สึกดีใจที่นำเครื่องพิมพ์ดีดธรรมดาติดมาด้วย
- ข้าพเจ้าใช้คอมพิวเตอร์กระเป๋าหิ้วได้เพียงวัน
- เดียวเท่านั้นเอง หลังจากนั้นก็ใช้พิมพ์ดีดมาโดย
- ตลอด มีความรู้สึกภูมิใจเมื่อพิมพ์ได้สำเร็จและ
- ได้เซยชมผลสำเร็จนั้นทันทีทันใดโดยไม่ต้องรอ
- เครื่องปริ้นท์จากคอมพิวเตอร์ให้ออกมาเป็นแผ่น
- กระดาษอีกทอดหนึ่ง สมครใจอย่างแน่นอนแล้วว่า

แม้จะกลับไปถึงเมืองไทย มีความสะดวกเรื่องคอมพิวเตอร์ ก็ยังคงหวัดคือหัวรั้นหัวแข็งที่จะใช้เครื่องพิมพ์ดีดต่อไปและน่าจะตลอดไป ส่วนการนำข้อเขียนจากพิมพ์ดีดเข้าคอมพิวเตอร์นั้น เป็นหน้าที่ของผู้อื่นทำเถิด เชื่อว่าข้าพเจ้าจะมีความคล่องตัวในการผลิตงานได้ด้วยดี

ขณะที่ทีมงานรับประทานอาหารเช้าที่เมืองตรองซา ข้าพเจ้ามิได้รับประทานด้วย เพราะยังเข้าและยังหนาวเกินไป ได้แต่หาเรื่องแจกผลไม้และขนมที่พอมืออยู่ให้แก่เด็กสาวและเด็กหนุ่มผู้เป็นพนักงานแห่งนี้ ๓ คน “วังมู” เป็นเด็กสาววัย ๑๙ ปีช่วยตรวจสอบพบว่าข้าพเจ้าลืมห่มวกผ้ากันหนาวไว้ในห้องหนึ่งชั้น จึงได้คืน สังเกตว่าการใช้ผู้หญิงวัยเด็กและวัยสาวทำงานยกของหนักเป็นเรื่องธรรมดาของประเทศ

ภูฏาน ซึ่งไม่สมควร ผู้ชายของประเทศเล็กๆแห่งนี้ไม่มีเรียวแรงดอกหรือ จึงต้องใช้ผู้หญิงมาทำงานในสิ่งที่ผู้ชายควรจะทำมากกว่า

ได้แวะ “ซอง” ขนาดใหญ่สุดแห่งเมืองตรองซา ร่วมเทศกาลประจำปี มีการแสดงท่าเต้นแปลกๆ โดยผู้เต้นสวมใส่ชุดแปลกๆ นุ่งกระโปรงสีเหลืองและสีอื่นแบบพะรุงพะรัง สวมใส่เสื้อกั๊กแบบนักรบโบราณ และ

สวมหน้ากากรูปกวางอัปปากเห็นฟัน ในมือถือดาบเล็กๆ ผู้แสดงทั้งหมดเป็นเพศชาย และได้ทราบว่าเป็นลามะ รวมไปถึงผู้ประกอบดนตรี อยู่บนอาสนะด้านข้างลานการแสดงก็เป็นลามะใส่หมวก เหมือนพระสงฆ์ในเมืองไทยนั่งสวดมนต์ หมอ้อยังงัยงั้น สังเกตเห็นท่าเต้นแรงเต้นกา ในครานี้ก็พอเข้าใจได้ว่า เป็นท่าเต้นที่เหมาะสมกับภูมิอากาศที่หนาวเหน็บเช่นนี้ยิ่งนัก เพราะผู้เต้นก็ได้ออกกำลังกายคลายหนาว

ข้าพเจ้านำพิมพ์ดีดขึ้นมาวางไว้บนฝาบาตร ใช้บาตรทำหน้าที่โต๊ะวางพิมพ์ดีด นั่งบนเสื่อที่ปูไว้ริมลานแสดง ใช้นิ้วที่หนาวเหน็บจับนิดๆจิมตัวหนังสือบนแป้นพิมพ์ด้วยความพยายามเป็นอย่างยิ่งเพื่อเพิ่มวิริยบารมีแห่งตน และเพื่อเผื่อแผ่เรื่องราวที่ได้พบเห็นแต่มวล

มนุษย์ชาติ ถึงช่วงหนึ่ง มีคนมารวมอยู่ ณ ลานแสดงแห่งนี้ เป็นจำนวนมาก มีการอัญเชิญลามะผู้ใหญ่สวมหน้ากากเทวดามาปรากฏพร้อมคณะถือธรรมาวุธและประคัมประคองรอบข้าง ดูจะ

เป็นผู้มีความโดดเด่นที่สุด ได้รับการยกฐานะมากที่สุด ลังเกตท่าเดินช้าๆ เหมือนท่านเป็นผู้เฒ่าไม่ค่อยจะมีแรง แต่ก็ไม่ทราบว่าเป็นเช่นนั้นหรือไม่ ด้วยท่านสวมหน้ากากเทวดาดังกล่าวแล้ว ได้ยินว่าท่านเป็น “**ครู ริมโปเซ**” บัดนี้ท่านนั่งอยู่ในแท่นสูงสุด

มองดูการแสดงท่านเต้นหมุนตัวและโยนตัวของนักเต้นจำนวนมากบนลานแห่งนี้แทบจะเต็มลานเลยก็ว่าได้ เมื่อนักเต้นหมุนตัวก็จะสะบัดชายกระโปรงหมุนเป็นวงกลมมีขนาดกว้าง โดยในบางครั้งนักเต้นก็จะมีเสียงคำรามออกมาจากลำคอโดยพร้อมเพรียงกันด้วย ลานแห่งนี้ไม่สะอาด มีฝุ่นไม่น้อย เมื่อมีผู้เต้นจำนวนมากก็จะมีฝุ่นกระจายฟุ้งจนข้าพเจ้าต้องใช้ผ้าปิดจมูกเพื่อป้องกันฝุ่นในบางครั้ง ต้องบันทึกไว้ด้วยว่านักแสดงบนลานแห่งนี้แทบทุกคนแสดงท่าที่สนใจเป็นพิเศษในพิมพ์ดีดของข้าพเจ้า บางคนถึงกับชะงักหน้าเข้ามาดูใกล้ๆ ยิ่งเด็กชายวัยประถมฯ หลายคนถึงกับเข้ามานั่งประชิดจ้องมองพิมพ์ดีดที่ข้าพเจ้ากำลังนั่งจิ้มอยู่อย่างใจจดใจจ่อ แม้ในเวลาที่มีคนจำนวนมากทั้งเด็ก ผู้ใหญ่ กำลังเข้าแถวเดินไปเคารพ “ครู

ริมโปเซ” อย่างเบียดเสียดยัดเยียดอยู่เบื้องหน้าข้าพเจ้า ก็ได้รับความสนใจเป็นอย่างยิ่ง แต่ข้าพเจ้าเริ่มจะทนต่อการสูดฝุ่นไม่ไหวแล้ว คงต้องหาทางย้ายถิ่นฐานไปตามยถา...

ข้าพเจ้าหลบมาอยู่ที่อาสนะของลามาปะระโคมดนตรี วางบาตรและพิมพ์ดีดอยู่บนอาสนะแห่งนี้ ทำงานต่อด้วยความรู้สึกที่สบายมากขึ้น ลังเกตเห็นการเข้าแถวไปบริจาคเงิน และรับน้ำมนต์จาก “ครู ริมโปเซ” ยังคงยาวเหยียดไม่หยุดหย่อน แม้แต่คนไทยในคณะของเราก็กังคงไปร่วมแถวกับเขาด้วยบ้าง การที่คนจำนวนมากได้กระทำการอย่างเดียวกัน ย่อมมีพลังดึงดูดให้เกิดการทำตามอย่างไปโดยปริยาย ไม่ว่าเรื่องนั้นจะเป็นความถูกต้อง หรือไม่ถูกต้องก็ตาม ข้าพเจ้ามิได้ไปร่วมเข้าแถวกับเขา ก็ด้วยเห็นว่าการเรื่อง “**น้ำมนต์**” ไม่ถูกต้องตามแนวทางพระพุทธศาสนา แม้บางท่านจะบอกว่าเป็นกุศโลบายก็เถอะ

เมื่อได้เปลี่ยนจากทำงานนั่งทำงานมาสู่ทำยืนทำงาน ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าร่ากายสบายขึ้นอย่างเห็นชัด ก่อนหน้านี้ข้าพเจ้าก็ตั้งใจไว้ว่า จะเพิ่มอิริยาบถยืนให้มากขึ้นกว่าเดิม

ด้วยเหตุผลสุขภาพเป็นประการสำคัญ นับแต่นี้
 เป็นต้นไปเห็นทีว่าจะต้องทำตามความตั้งใจได้แล้ว
 สุขนิสัยอยู่ที่การสั่งสม ความก้าวหน้ำอยู่ที่ความ
 ต่อเนื่อง ความแน่วแน่อยู่ที่ความต่อเนื่องในเรื่องนั้น
 เมื่อได้ยื่นทำงานหนังสือ ข้าพเจ้ารู้สึกได้ว่าตนเอง
 มีกำลังคิดเป็นพิมพ์ดีดมากขึ้น เคยมีเพื่อนสมณะ
 แนะนำให้ข้าพเจ้ายินจัดรายการ เพิ่งมาถึงความ
 จริงว่าคำแนะนำดังกล่าวนั้น เป็นคำแนะนำที่
 ควรทำตามเป็นอย่างยิ่ง สมณะอีกรูปหนึ่งบอกว่า
คนที่มักมีอิริยาบถยืนจึงจะมีอายุยืน ไม่เห็นมีใคร
บอกว่าอายุสั้น หรืออายุนอน ส่วนอิริยาบถเดิน
 นั้นเป็นฝาแฝดกับอิริยาบถยืนอยู่แล้ว เพราะ
 ต้องใช้สลับกันไปโดยตลอด มาถึงตรงนี้ได้ข้อสรุป
 ว่า นั่งเป็นฝาแฝดกับนอน ยืนเป็นฝาแฝดกับ
 เดิน เพื่อสุขภาวะแห่งชีวิต พึงคบหาสมาคมกับ
 ฝาแฝด หลังให้มาก

ความศรัทธาที่แปรรูปเป็นเงินทองของ
มีค่าเป็นความศรัทธาของสัตว์ทุนนิยม ความศรัทธา

ที่แทนที่จะแปรรูปเป็นการปฏิบัติพระธรรมคำสอน
 ของพระพุทธเจ้าและหรือพระบรมศาสดาใน
 ศาสนานั้นๆจะเป็นการดียิ่งกว่า

.....
บันทึกในรถบัสเล็ก เวลา ๑๒.๓๔ น.

วันพฤหัสบดี ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐

ขณะรถวิ่งตามไหล่เขา เดินทางออกจาก
 “ซอง” ขนาดใหญ่ของเมืองตรองซา เวะ
 รับประทานอาหารใกล้เที่ยง ณ ริมทางเป็นอาหาร
 มือแรกและมือเดียวของข้าพเจ้าในวันนี้ แม้แสง
 แดดจะจัดจ้า แต่เพราะความหนาวเย็น จึง
 เป็นภาวะสมดุลง อุณหภูมิ เรา นั่งบนพื้นดิน
 วางอาหารบนพื้นดิน ค่อยๆรับประทานแบบสบายๆ
 ไม่รีบเร่ง **ขึ้นชอบข้าวสวยของภูฏาน เป็นแบบ**
เดียวกับข้าวตอย เมล็ดข้าวเล็กนิดเดียว แต่มี
เนื้อในแน่นหนายังนั้ก ขณะเดินทางตักมาถวาย
 สองจานจึงไม่เหลือสักครึ่งเมล็ด ส่วนอาหารที่
 เป็นกับข้าวนั้นคล้ายผัดผักนานาชนิด ข้าพเจ้า

▼ **มิตรภาพไร้พรมแดนในรอยยิ้มละมุนละไมของชาวภูฏาน**

รับเข้าไปเลี้ยงร่างไม่เท่าไรเลย เห็นดีและเห็นด้วยกับตนเองที่รับประทานผลไม้หลายผล นำร่องก่อนอาหารหลัก ว่ากันว่า **ถ้ากินผลไม้ก่อนอาหารจะเป็นยา ถ้ากินผลไม้หลังอาหารจะเป็นอาหาร**

การเดินทางแบบคาดเดายิ่งไปตามภูเขา ทำให้รถเหวี่ยงไปมาเกือบจะตลอดเวลา ช่างไม่สะดวกในการนั่งพิมพ์ดีดสักเท่าใด แต่ด้วยความไม่ยอมจำนนที่จะปล่อยเวลาให้ผ่านไปกับการนั่งเปล่าๆปลื้ จึงบอกให้ตนเองหยิบพิมพ์ดีดขึ้นมาทำงาน ขอบอกเล่าไว้ด้วยว่า **ที่ประเทศภูฏานแห่งนี้ไม่มีถุงพลาสติก** หรือถ้าจะพูดให้ถูกต้องก็น่าจะพูดว่า คนในประเทศภูฏานแห่งนี้ไม่ใช้ถุงพลาสติก เป็นเพียงคำบอกเล่าของโกด์

เมื่อประมาณบ่ายโมงเศษ ข้าพเจ้าซึ่งนั่งเก้าอี้หน้าสุดของรถบัสเล็กคันนี้เริ่มทนแสงแดดส่องหน้าไม่ไหว จึงขอย้ายที่นั่งมายังเก้าอี้แถวที่สามนับจากท้ายรถ รถคันนี้นอกจากไม่มีแอร์แล้วยังไม่มีผ้าม่านอีกด้วย เมื่อนั่งในที่แห่งใหม่ค่อยบรรเทาความร้อนแดดเผาผิวหน้าแต่ไม่ค่อยสะดวกพิมพ์ดีดเพราะคับแคบ ครั้นจะขอให้โกด์ห่มมู่ฎานคนที่นั่งข้างๆไปนั่งที่อื่นเพื่อความสะดวกของเราก็เกรงใจเขา จึงเก็บพิมพ์ดีด

นำสมุดและปากกามาเขียนแทน แต่ไม่สะดวกอีกนั่นแหละ ข้าพเจ้าจึงนำพิมพ์ดีดมาทำงานอีกวาระ แม้ไม่ถนัดนักแต่ก็เชื่อว่าถ้าทำบ่อยเข้าก็จะถนัดไปเอง การสร้างงานที่ทำภายใต้เงื่อนไขที่เป็นข้อจำกัด มักได้ผลงานที่มีคุณค่าควรแก่การกล่าวถึง และเห็นการสร้างความตื่นตัวให้กับชีวิตแทนที่จะปล่อยยให้เหี่ยวเฉาเน่าเหม็นไปตามวันเวลาที่ผ่านไปเลย **อิทธิบาทเป็นพลังแห่งชีวิตที่ช่วยให้เกิดความสดชื่นและตื่นเต็ม นำไปสู่ความเป็นผู้มีอายุยืนยาวนาน มิใช่หมายถึงวันเวลาในการดำรงชีพอยู่ในโลกมนุษย์นี้เพียงเท่านั้น** หากกระทำการที่เป็นกุศลโดยต่อเนื่อง ก็จะมีอายุการทำงานที่ยั่งยืน ก่อให้เกิดผลงานที่ยั่งยืนยาวนานอีกด้วย อายุที่เกิดจากอิทธิบาทคือ ชีวิตที่เป็นประโยชน์นั่นเอง

การนั่งหลับจะไม่เกิดขึ้น ถ้าเรามีความตื่นตัวอยู่เสมอ ในการทำจิตและทำกัมมิให้ว่างเปล่าไร้สาระ ถ้ากาลเวลาคือชีวิต การปล่อยให้เวลาผ่านไปโดยไร้ประโยชน์ ก็คือการทำลายชีวิตของตนเอง มนุษย์ในโลกจำนวนไม่น้อยได้พากันทำลายชีวิตของตนเอง ด้วยการปล่อยเวลาให้ล่วงผ่านไปอย่างไร้คุณค่าสาระ

วันนี้คณะของเราจะไป **“ฟบซิกา”** เพื่อ

▼ พาหนะในการเดินทางของพวกเขา

▼ ชุมชนและหมู่บ้านในพยัคแดด

ไปตุนนกระเรียนคอดำ ตามเสียงเรียกร้องของ
 บางท่านในขณะเดินทางครั้งนี้(ดร.พรณชัย
พรณสวัสดิ์) นกกระเรียนคอดำ มีให้ดูที่ภูฏาน
 และที่ชายแดนเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ คนจีน
 ถือว่าเป็นสัตว์มงคล เช่นเดียวกับ มังกร(ฮ่องเต้)
 นกยูง(ฮ่องเฮา) โดยถือว่านกกระเรียน เป็น
 สัญลักษณ์นักรบราชย์ราชบัณฑิต นกกระเรียน
 บินสง่างาม มีอายุยืน คนจีนจึงถือว่าเป็นสัตว์ที่
 แสดงถึงความเป็นผู้มีอายุยืนยาวนาน มีท่าน
 ผู้หนึ่งสอบถามข้าพเจ้าว่าการเดินทางมาครั้งนี้
 “สนุกไหม” ตอบว่า “ไม่สนุก” แต่รู้สึกดี อาตมา
 ไม่รู้สึกสนุกกับอะไรมานานแล้ว แต่รู้สึกดีทุก
 การมาชมภูฏาน

.....

ก่อนหนึ่งทุ่ม วันพฤหัสบดี ๒๐ ธันวาคม
 ๒๕๕๐ริมฝั่งแม่น้ำไหลจากภูเขาเสียงดังตลอดเวลา
 เมื่อเดินทางมาภูเขาแห่งภูฏานได้สัมผัส

ถึงความสุขสงบของบรรยากาศชนบท ความเป็น
 ภูเขาช่วยชะลอความเจริญทางวัตถุ เช่น สิ่งปลูก
 สร้างใหญ่โตหรูหราต่างๆ เป็นไปได้โดยไม่สะดวก
 นัก จึงช่วยให้ธรรมชาติ ได้มีเวลาสำแดงตัวตน
 ของมัน ออกมาได้เต็มที่ ผลจากการรักษา
 ธรรมชาติ ก่อเกิดความอุดมสมบูรณ์ของอาหาร
 อากาศ นำไปสู่อารมณ์ที่ดีของประชาชนในแดน
 ดินถิ่นนี้ ถนนที่ยังไม่ใหญ่ ราบเรียบ สะดวก
 ยังเป็นส่วน ช่วยชะลอความเลวได้อีกทางหนึ่ง

แต่กระนั้นถนนก็ยังเป็นตัวการทำลาย
 มากกว่าเป็นความเจริญ บางช่วงที่ได้พบเห็นใน
 วันนี้ รถบางคันขับเร็วแม้ในทางโค้งภูเขา เห็น
 หญิงสาววัยรุ่นคนหนึ่งที่กำลังทำงานทูปหिन
 สร้างถนนอยู่ต้องกระโดดหนีรถชนอย่างปัจจุบัน
 ทันด่วน นี่เป็นภาพที่แสดงให้เห็นว่า “ถนนสะดวก
 มากเท่าใด ความเสื่อมจะมีมากเท่านั้น” ใน
 มหาภาพรามาณะนะ (รามเกียรติ์) จึงมักมี

เรื่องราวของการสร้างถนนเพื่อการทำสงคราม เมื่อสร้างเสร็จก็ใช้ชนไพร่พลและอาวุธยุทธภัณฑ์ ไปสู่จุดหมายที่ผู้สร้างต้องการ แล้วผู้สร้างถนน ก็จะทำกรรือถนนที่ตนสร้างไว้นั้นทิ้งทันที การทำลายถนนถือว่าเป็นยุทธศาสตร์เพื่อชัยชนะ อย่างหนึ่ง ดูเหมือนว่า “หนุมาน” จะเป็นผู้ เชี่ยวชาญในการสร้างและทำลายถนน แม้ข้าพเจ้า เองก็มีความคิดเช่นนั้น

ก่อนสามทุ่ม วันพฤหัสบดี วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ ณ ห้องพักริมฝั่งแม่น้ำจากภูเขา

ข้าพเจ้าเพิ่งเสร็จธุระการแปร่งฟัน สามหนในครั้งเดียว เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ได้

● ให้เวลากับการแปร่งฟันมากที่สุด โดยจริงเราควร
 ● ให้เวลากับการดูแลตนเองให้สะอาดและแข็งแรง
 ● ไม่มีสาเหตุแห่งโรคภัยใดๆ เพื่อแสดงความ
 ● กตัญญูต่อร่างกายนี้ที่เราใช้งานมาหนักนัก แต่
 ● คนเราส่วนมากเป็นคนเนรคุณต่อร่างกายตน
 ● ในยามที่ร่างกายยังทำงานได้ดีอยู่ก็ใช้ร่างกายนี้อย่าง
 ● ไม่บันยะบันยัง ต่อเมื่อร่างกายนี้ถึงความเจ็บ
 ● ป่วยจึงค่อยคิดคำนึงถึงคุณค่าของกายขั้นซึ่ง
 ● บางทีก็สายเกินไปเสียแล้ว ในช่วงที่ผ่านมา
 ● ข้าพเจ้าทำงานเยาะ หลายครั้งต้องแปร่งฟันใน
 ● ขณะกำลังนั่งทำธุระหนักเพื่อประหยัดเวลา
 ● กลายเป็นว่าการแปร่งฟันเป็นกิจกรรมเสริม
 ● เพื่อไม่ให้เสียเวลาไปเท่านั้น เหงือกและฟันคงจะ

▲ ท่ามกลางอากาศหนาวเหน็บ

.....

อิจฉาทาร้อนล้าใส่ใหญ่และทวารหนักมีใช้น้อย

ในทางพุทธศาสนา เมื่อจะกล่าว ยืนยันความมั่นคงในสิ่งใดก็จะกล่าวย้ำยืนยันถึง สามหน เช่นการกล่าวบูชาพระรัตนตรัย เป็นต้น ในทำนองเดียวกัน เมื่อจะปฏิบัติการดูแลรักษา อวัยวะในร่างกายของเรา ไม่ว่าจะเป็นการแปรงฟัน ล้างหน้า อาบน้ำ ซักผ้า และอื่นๆ ก็ควรทำซ้ำ ลักสามหนในหนึ่งครั้ง แม้การทำกิจกรรมอย่าง อื่นก็น่าจะเป็นไปในทำนองเดียวกันนี้ การทำซ้ำ จะช่วย ทำให้เกิดความสมบูรณ์ ในข้อนี้มีใช้ มาตราฐานเดียวกันกับคนย่ำคิดย่ำทำ เพราะคน ย่ำคิดย่ำทำเป็นคนมีปัญหาทางจิตประสาท เป็น คนวิตกกังวล เป็นคนซีงกังวล สับสน ฟุ้งซ่าน

.....

◀ ยิ้มพิมพิใจของเด็กน้อย และการต้อนรับของ 'เจ้าถิ่น'

● การเดินทางมาในที่ ไม่ต้องเกี่ยวข้องกับ

● กับงานเดิมๆใดๆ ช่วยให้มีเวลาทบทวนตนเอง

● ได้มากขึ้น วันนี้ข้าพเจ้าได้เรื่องปฏิบัติกับตนเอง

● สองข้อสำคัญ คือ ข้อ ๑. ยืนทำงานให้มากเข้าไป

● เพื่อเลือดลมเลื่อนไหลได้ดี และเป็นการบำเพ็ญ

● ชาคริยานุโยคะ (ความเป็นผู้ตื่นไม่เห็นแก่ความง่วง

● หลับหรี) และ ข้อ ๒ แปรงฟันครั้งละสามหน

● และน่าจะรวมไปถึงการดูแลร่างกายส่วนอื่นด้วย

● โดยในขณะดูแลร่างกายในส่วนต่างๆ ควรใส่ใจ

● ให้ความสำคัญต่ออวัยวะในส่วนนั้นด้วย เป็น

● การบำเพ็ญสติปัญญา

● ก่อนเดินทางเข้าสู่ประเทศภูฏานแห่งนี้

● ข้าพเจ้าเริ่มฝึกฝนที่จะทำความสะอาดทำให้เท่า

● กับไบหน้า เพราะทั้งเท้าและไบหน้าล้วนมีความ

● สำคัญไม่น้อยไปกว่ากัน โดยเฉพาะข้าพเจ้าเป็นคน

● ชอบเดินอยู่แล้ว เท้ายิ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมาก

● เมื่อกลับจากการเดินมาถึงที่พักและที่ทำงาน

● ข้าพเจ้าจะให้เวลากับการล้างเท้าอย่างเต็มที่ ใส่ใจ

● ถึงขนาดใช้น้ำยาสมุนไพรประกอบกรล้างเท้าด้วย

● แลเห็นน้ำล้างเท้าสีดำคล้ำก็ยิ่งมีความรู้สึกเห็นใจ

● และสงสารเท้าเป็นยิ่งนัก เรียบร้อยปละละเลยเท้า

● มาตั้งนานแสนนาน ไม่ค่อยใส่ใจกับการล้างเท้า

● บางคืนกลับมาจากข้างนอก ง่วงจัด รีบเข้านอนทันที

● โดยไม่ได้ทำการล้างเท้าก่อนเข้านอน ดังเรื่อง

● “พระนล” ที่ว่าถ้าไม่ล้างเท้าก่อนเข้านอน ฝีกาลี

● จะเข้าสิง (โปรดติดตามตอนต่อไป)

ค่ายโครงการ เยาวชนคนพอเพียง

โรงเรียนบดินทรเดชา(สิงห์ สิงหเสนี) จัดค่ายฝึกอบรมโครงการ “เยาวชนคนพอเพียง” ให้กับนักเรียนบดินทรเดชาและนักเรียนโรงเรียนอื่นที่สังกัดสพฐ. ชั้น ณ ศูนย์ฝึกอบรมหมู่บ้านราชธานี อ.โคก(หมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง) หมู่ที่ ๑๐ ต.บึงใหม่ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี ระหว่างวันที่ ๔-๘ มีนาคม ๒๕๕๑ (๔ คืน ๕ วัน) เพื่อฝึกเป็นเยาวชนผู้นำต้นแบบที่เก่ง ดี มีคุณธรรม ดำเนินวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การจัดค่ายในครั้งนี้ เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาลด้านการศึกษาข้อ ๑ คือ “เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดหลักคุณธรรมนำความรู้ สร้างความตระหนักสำนึกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์สันติวิธี วิถีชีวิตประชาธิปไตย พัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันการศึกษา” และตอบสนองเป้าหมายหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช ๒๕๔๔ ของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนในด้านความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา ความสามารถในการสื่อสาร การตัดสินใจ การนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนมีจิตวิทยาศาสตร์ คุณธรรม และค่านิยมที่ถูกต้องเหมาะสม

เข้าตรู่ ของวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ ชีวิตของคนเมืองหลายคนต้องตื่นแต่เช้าเพื่อเตรียมตัวไปทำงาน แต่สำหรับนักเรียนบดินทรเดชากว่า ๑๓๕ คน ตื่นแต่เช้ารวมพลกันที่สถานีรถไฟหัวลำโพง เพื่อเตรียมตัวเดินทางครั้งสำคัญไปสัมผัสกับคำว่า “พอเพียง” และเต็มเต็มหัวใจดวงน้อยให้สำนึกรักชาติ ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งที่ห่างไกลจากผู้คน ความสับสนวุ่นวาย อากาศเสียดามเช้า และแสงสีในเมือง มีแต่ธรรมชาติที่สดใส

มีส่วนผัก ทิวทัศน์ริมแม่น้ำมูล จิตใจของชาวบ้านที่งดงาม และดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมู่บ้านนี้มีชื่อว่า **“หมู่บ้านราชธานีโอศก”**

การเดินทางในครั้งนี้เราโดยสารไปกับรถไฟที่นั่งชั้น ๓ และใช้เวลาในการเดินทางกว่า ๑๕ ชั่วโมง เนื่องจากเกิดปัญหาหนืดหนอยของหัวจักรรถไฟ ถึงแม้ภาพของหมู่บ้านราชธานีโอศกยังไม่ปรากฏชัดเจนในความคิดของลูกบดินทร์ที่ร่วมเดินทางเท่าไร แต่ก็เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันไปต่าง ๆ นานา

“เธอว่าบ้านพักจะเป็นยังไง มีที่นอนให้ไหม เพราะนอนพื้นแข็งเดี๋ยวปวดหลัง”

“ห้องนอนมีแอร์ มีโทรทัศน์ให้พวกเราไหม”

“ต้องหุงผ้าถู้อบน้ำด้วยเธอ หรือว่าจะต้องอาบน้ำริมแม่น้ำ”

“รู้มาว่า อาหารเป็นมังสวิรัตินหมดเลย เราไม่ชอบกินผัก จะอยู่ได้ไหม”

จากเสียงวิพากษ์วิจารณ์ เห็นได้ชัดทันทีว่า เด็กรุ่นใหม่ ไม่เคยได้ลำบาก ถูกเลี้ยงแบบตามใจ ยึดติดกับวัตถุ ลดคุณค่าของจิตใจ และนั่นก็เป็นปัญหาอย่างหนึ่งของคนสังคมเมือง รวมทั้งเป็นปัญหาในระดับประเทศ ทำให้ขาดความอดทน ความเข้มแข็ง

การเดินทางของเราได้สิ้นสุดลงเมื่อรถไฟมาจอดเทียบสถานี จ.อุบลราชธานี และเราพบว่า**มีชาวบ้านจากหมู่บ้านราชธานีโอศกมารับเราถึงที่ แค่เริ่มต้นเพียงเท่านี้ เราก็ได้เรียนรู้ซึ่งถึงคำที่น่าใจ**

“ให้ป่าช่วยถือนะลูก คงจะเหนื่อยกันมากนะ ซื่ออะไรกันบ้าง” เสียงของคุณป้าท่านหนึ่งได้เอ่ยถาม พร้อมกับรอยยิ้มที่จริงใจ เมื่อลองกลับมาคิดดู เราเคยเห็นยิ้มจริงใจ และน้ำใจที่งดงามแบบนี้บ้างหรือไม่ คำตอบก็คือ น้อยครั้งมากสำหรับชีวิตคนเมือง ความประทับใจแรกเริ่มก่อตัวขึ้นทีละน้อยแบบที่เราไม่รู้ตัว และความประทับใจก็เพิ่มขึ้นอีกเป็นทวีคูณ เมื่อเราได้รู้ว่าชาวบ้านรอการมาของพวกเรา และพร้อมที่จะต้อนรับพวกเราตลอดเวลา

ถึงแม้เราจะมาถึงที่นี่เป็นเวลากว่า ๔ ทุ่มแล้ว รอบตัวมีแต่ความมืดมิด แต่เราก็ยังคงมองเห็นน้ำใจชาวบ้านทุกคนที่รอรับพวกเราให้การต้อนรับอย่างดี มีข้าวต้มมังสวิรัตินให้ ช่วยถือกระเป๋า และพาเข้าที่พัก ดูแลเราจนกว่าเราจะนอน เราเข้าใจแล้วว่า เพียงแค่ใช้สายตา เราไม่อาจบอกว่าเป็นน้ำใจ แต่ต้องใช้หัวใจ และความรู้สึกสัมผัส เราจึงจะเข้าใจ และรู้ซึ่งถึงคำว่า **น้ำใจ** เราเรียนรู้บทเรียนที่ ๑ ไปแล้ว โดยไม่รู้ตัว นั่นคือเรื่องความมีน้ำใจ การช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน ในแต่ละวัน เราได้เรียนรู้บทเรียนต่างๆ มากมายที่ไม่สามารถหาได้ในตำราเรียน และ**บทเรียนต่อไปคือการรับประทานอาหารมังสวิรัติน**

ชาวบ้านที่นั้บริโภคนแต่มังสวิรัติน

ไม่มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อทำอาหาร และแต่ละบ้านก็มีสวนผักของตนเอง นอกจากนี้ในหมู่บ้านยังมีแปลงผักส่วนรวมอีกด้วย เขาเห็นว่า คนที่นี่ไม่ต้องไปหาซื้อพืชผักในตลาด และที่สำคัญ **ปลอดภัยไร้ยาฆ่าแมลงและปุ๋ยเคมี** สิ่งที่น่ามาทดแทนคือ ปุ๋ยหมักชีวภาพ นอกจากนี้เราจะได้รับประทานมังสวิรัตแล้ว พวกเรายังได้เรียนรู้วิธีการปลูกพืชผัก และการดูแลพืชผักอีกด้วย จากบทเรียนนี้ทำให้เราได้คิดว่า คนเรามีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องเบียดเบียนใคร การฆ่าสัตว์เพื่อทำเป็นอาหารมันคือการเบียดเบียนชีวิตของผู้อื่น และมนุษย์ก็ไม่ควรรับประทานเนื้อสัตว์ เพราะทำลายสุขภาพ และธรรมชาติของมนุษย์นั้นจริงๆ แล้วเป็นสิ่งมีชีวิตที่กินพืชเป็นอาหาร ไม่ใช่กินเนื้อสัตว์ นอกจากนี้การปลูกผักด้วยตนเอง ทำให้ได้เรียนรู้วิธีการเกษตรกรรมแบบง่าย ที่ใครๆ ก็สามารถทำที่บ้านได้ ไม่จำเป็นต้องเอาเงินไปแลกซื้อเสมอไป และก็เป็นวิถีชีวิต

แบบพอเพียงอีกด้วย

บทเรียนต่อไปคือ **ความเจ็บปวด** ฟังชื่อ บทเรียนนี้แล้วอาจจะน่ากลัว แต่กระบวนเรียนรู้วิชานี้ไม่ได้น่ากลัวอย่างที่คิด เพียงแค่เดินถอดรองเท้าในหมู่บ้านเราก็ได้เรียนรู้ถึงความเจ็บปวด **ชาวบ้านในหมู่บ้านไม่สวมรองเท้าเดิน** ดังนั้น เมื่อเรามา

ค่ายที่นี้ เราเรียนรู้ ก็ต้องยอมที่จะเรียนรู้ พวกเราทุกคนเริ่มถอดรองเท้าเดินตั้งแต่วันแรก และแน่นอนทำนุๆ น้อยๆ สิวของลูกในสังคมเมืองที่ไม่เคยสัมผัสดินเลย ย่อมเกิดความเจ็บปวดและทรมานเป็นเรื่องธรรมดา แต่ในความเจ็บปวดมันบอกอะไรเราหลายอย่าง เราคิดว่าคนยากจนที่ไม่มีรองเท้าใส่ พระที่เดินบิณฑบาต ก็รู้สึกเหมือนที่เรารู้สึกตอนนี้ พวกเขาทนความเจ็บปวดได้ เราก็ต้องทนได้เช่นเดียวกัน ความเจ็บปวดเปรียบเสมือนเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่ง อุปสรรคเพียงแค่นี้ถ้าเราบอกว่าทนไม่ได้ เราก็จะไม่สามารถทนกับเรื่องใดๆ ได้ ดังนั้น เมื่อจบบทเรียนนี้ เราก็ได้รับความเข้มแข็งที่ก่อตัวขึ้น และไม่ว่าต่อไปจะต้องเจอกับอุปสรรคหรือความยากลำบากมากมายเพียงใด พวกเราก็มั่นใจว่า เราจะสามารถฝ่าฟันไปได้ด้วยดี

* การทำน้ำยาล้างจาน

ชีวิตของพวกเราในค่ายยังไม่หมดเพียงเท่านี้ บทเรียนต่อไป คือ **เราไม่จำเป็นต้องซื้อทุกอย่างด้วยเงิน** ชาวบ้านที่นี่ทำให้พวกเราเห็นแล้วว่า สิ่งหนึ่งที่เราซื้อไม่ได้คือน้ำใจ ความจริงใจ และของใช้บางอย่าง เราลงทุนเพียงครั้งเดียว และเราสามารถใช้งานได้ อย่างยาวนาน ประหยัดค่าใช้จ่ายได้มาก เช่น การทำน้ำยาล้างจาน ใช้เอง ทำพืชมเสนน้ำ ทำสบู่ ยาสระผม แม้แต่ครีมทาผิวที่เราใช้ กันแดด เรายังสามารถทำเองได้ นอกจากนี้เราสามารถนำสมุนไพรพื้นบ้าน เช่น ขมิ้น ว่านหางจระเข้ มะขาม ดอกอัญชัน ใบเตย

เป็นต้น ที่ทำได้ตามธรรมชาติมาใส่ในผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้อีกด้วย ธรรมชาติรอบด้านล้วนมี ประโยชน์กับเราทั้งสิ้น ชีวิตที่เรียบง่ายเพียงแค่นี้ ถ้าเราได้เรียนรู้ ก็สามารถอยู่ได้อย่างสบาย ไม่จำเป็นต้องแสวงหาสิ่งที่มีราคาแพง ของใช้ พุ่มเฟือยเลย

ในยามคำคืน พวกเราก็ได้เรียนรู้อีก อย่างว่าคุณงามความดีของคนเรานั้นก็หาซื้อด้วย เงินไม่ได้เช่นเดียวกัน **พ่อท่านหรือท่านสมณะ โพรธิรักษ์ ผู้ก่อตั้งชุมชนราชธานีอโศก ได้เทศน์ สั่งสอนพวกเรา** คนที่ทำความชั่วแล้วได้ดี สิ่งที่เขาได้ ไม่ได้เรียกว่าความดี แต่เป็นเงิน และความงี่เง่า จิตใจของเราเบิกบานจากการฟังธรรม และการฟังธรรมก็ไม่ใช่เรื่องน่าเบื่อ ไม่ใช่เรื่องคนอายุมาก ทุกคนในหมู่บ้าน แม้กระทั่งเด็กตัว เล็กๆก็มานั่งฟังธรรมด้วยความสงบเสงี่ยม ใจคนเมื่อเข้าใจศาสนา ก็จะเกิดความสะอาด บริสุทธิ์ เหมือนกับชาวบ้านในชุมชนแห่งนี้ซึ่งมีจิตใจที่ดีงาม

หลายวันผ่านไปสำหรับการใช้ชีวิตแบบเรียบง่ายในหมู่บ้านแห่งนี้ พวกเราสังเกตเห็นได้ว่า **ชาวบ้านทุกคนมีความสุข จิตใจแจ่มใส ช่างน่าแปลกใจว่า เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น** ทั้งๆ ที่ในหมู่บ้านนี้ไม่ได้มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย ไม่มีห้างสรรพสินค้าให้เห็นจับจ่ายใช้สอย ไม่มีโรงภาพยนตร์ แต่พวกเขากลับมีความสุขตลอดเวลา บทเรียนต่อไปที่พวกเรากำลังจะได้ เรียนรู้ คือ ความสุขทั้งหลายเกิดจากการใช้ชีวิตให้มีคุณค่า เมื่อมองย้อนหลังกลับไปก่อนที่

พวกเราจะได้มาที่หมู่บ้านแห่งนี้ ช่วงเวลาที่เรอบอกว่ามัน คือความสุขคือช่วงเวลาที่เราได้ออกไปเที่ยว ใช้เงินซื้อของ ต่างๆ เวลาที่เราได้ไปสังสรรค์กับเพื่อนๆ แต่เรารู้สึกว่า

เมื่อจบกิจกรรมเหล่านั้นแล้วจิตใจ ของเราก็กลับมาห่อเหี่ยวเหมือนเดิม ไม่มีชีวิตชีวา เราได้ประจักษ์ว่า ชีวิตของเราในแต่ละวันช่างไร้สาระ ลึนดี ความสุขที่เราว่านั่นมันไม่มี อยู่จริง แล้วความสุขที่เราตามหา นั้นอยู่แห่งใด **ในค่ายนี้พวกเรา**

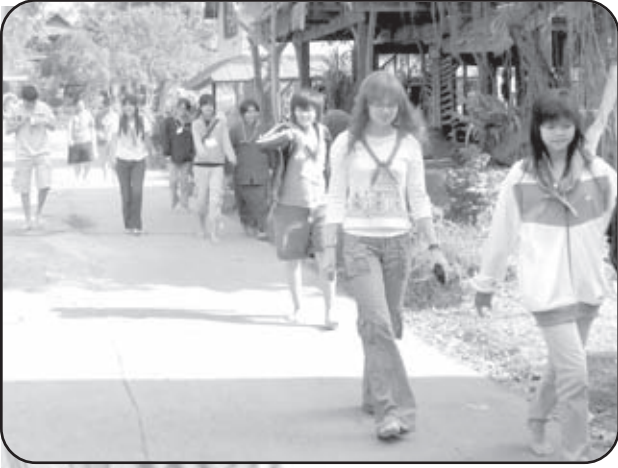
ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม เช่น การทำความสะอาดบ้านพัก การล้างจานร่วมกัน ทำกับข้าวร่วมกัน ทำแปลงปลูกผัก ใส่มุ้ย ล้างห้องน้ำ กวาดหยากไยบนเพดาน เป็นต้น พวกเรา รู้สึกเหน็ดเหนื่อยกับกิจกรรมเหล่านี้ เหงื่อไหลออกมาเป็นทาง อากาศตอนกลางวันร้อนระอุ แต่ใจเรากลับเย็นสบาย เหมือนมีน้ำเย็นชโลมจิตใจเราตลอดเวลา เราพบว่าเรามีความสุขเหลือเกินที่ได้ทำงานร่วมกับเพื่อนๆ และงานเหล่านั้นก็เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นด้วย จบบทเรียนนี้ เราจึงเข้าใจว่า **ความสุขที่แท้จริงคือความสุขของการให้** ชีวิตคนเราจะมีคุณค่าเมื่อเราได้ทำประโยชน์ให้กับผู้อื่น ชาวบ้านที่นี่ทำงานโดยไม่หวังผลตอบแทน และทำเพื่อผู้อื่น ดังนั้น เราจึงได้เห็นรอยยิ้มบนใบหน้าตลอดเวลา

ในหลายๆบทเรียน พวกเราได้สัมผัสคำว่า **“พอเพียง”** แต่วิชา นอกตำราของเรานั้น ยังสอนให้เรามีใจรักชาติบ้านเมืองอีกด้วย **จากบทเรียน การร้องเพลงชาติอย่างภาคภูมิใจ** ในตอนเช้าของวันที่ ๗ มีนาคม หลังรับประทานอาหารเช้าแล้ว พี่ค่ายเรียกพวกเราทุกคนที่ลานในหมู่บ้าน และให้เราเตรียมตัวเคารพธงชาติ เมื่อถึงเวลาพวกเราก็ร้องเพลงชาติเหมือนกับอยู่ที่โรงเรียน คือ เล่นบ้าง ค่อยบ้าง ไม่เคยตั้งใจร้องเพลงชาติเลย แต่บทเรียนถามเราว่า เราคือใคร เรามาจากไหน แผ่นดินที่เรายืนอยู่เป็นของใคร เราตอบในใจว่าคือ แผ่นดินไทย แผ่นดินของเรา แล้วทำไมเราถึงไม่ภูมิใจกับชาติของเรา พี่ค่ายให้เรา ร้องเพลงชาติใหม่ และครั้งนั้นต่างจากครั้งแรก **พวกเราร้องออกไปอย่างสุดเสียง พร้อมกับสำนึกที่เราเป็นคนไทย เกิดบนผืนแผ่นดินไทย และบอกกับตัวเองว่านี่คือเพลงของชาติเรา ประเทศไทย ที่ไม่เคยเป็นเมืองขึ้นใคร** ความรู้สึก มันฝังอยู่ในใจพวกเราอย่างไม่รู้ตัว จนวันกลับที่สถานีรถไฟอุบลราชธานี เวลา ๖ โมงเย็น เพลงชาติดังขึ้น พวกเราร้องออกมาเองโดยไม่มีใครมาบอก ร้องจากความรู้สึกสำนึกในบุญคุณของแผ่นดินไทย และร้องเพลงชาติของเราอย่างไม่อายใคร นอกจากการร้องเพลงชาติอย่างภาคภูมิใจ พวกเราถูกกระตุ้นให้สำนึกตลอดเวลาว่า เราคือเยาวชนของชาติที่จะไปพัฒนาประเทศไทยให้เจริญต่อไป ดังนั้น เมื่อพี่ค่ายถามว่า “เราคือใคร” ทุกคนจะตอบอย่างเต็มเสียงว่า **“คนสร้างชาติ”** คำพูดสั้นๆที่ ตอนแรกพวกเราก็ได้แต่พูดไปเล่นๆ แต่วันนี้คำนี้ มันติดอยู่ในใจเราแล้วว่า **เราคือคนสร้างชาติ อนาคตของชาติจะเป็นอย่างไร ขึ้นกับพวกเรา เยาวชนตัวน้อย**

บทเรียนที่เราได้เรียนรู้นั้นมีมากมายนัก ในแต่ละวันเราได้เข้าใจชีวิตในหลายๆแง่มุม ได้ภาคภูมิใจกับผลงานของเราที่ ร่วมมือร่วมแรงกันทำ ความสามัคคีและน้ำใจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ ถึงแม้เราจะไม่เคยได้รู้จักกันมาก่อน มิตรภาพเกิดขึ้นได้ในยามที่เราลำบากด้วยกัน ให้พวกเราซึ่งถึงคำว่า **“พอเพียง”** ชีวิตของพวกเราที่ผ่านมา นั้นมันมีแต่เรื่องไร้สาระ มีแต่ความฟุ้งเฟ้อ เห็นเงินเป็นพระเจ้า และ

ต่อจากนี้ วิชานอกตำราเรื่อง “ความพอเพียง และสำนึกรักชาติ” จะจบเล่มแล้ว แต่สิ่งที่เราได้พบได้เรียนรู้ ประสบการณ์ที่ต้องลงมาสัมผัส จะคงอยู่กับเราตลอดไป เพราะเราคือเยาวชนคนพอเพียง และเมื่อใดเมื่อมีใครถามว่า “เราคือใคร” เราจะตอบอย่างภาคภูมิใจว่า **“เราคือ...คนสร้างชาติ”**

ขอบคุณโชคชะตาที่พาเรามาถึงหมู่บ้านราชธานีโอศก

* น.ส.แก้วขวัญยืน มาลัยวรรณ

♥ “เสียดายแทนเพื่อนที่ไม่ได้มา หากโรงเรียนจัดอีกจะไม่พลาด และจะขอชวนเพื่อนต่างโรงเรียนมาด้วย ของใจไว่ก่อนนะคะ” (นางสาวธมลพรรณ วงศ์รักษงาน ๔/๑๖ เลขที่ ๓๑)

♥ “ครูครับ...ที่นี่เหมือนสวรรค์บนดินเลยนะครับ ที่นึกไว้กับของจริงต่างกันราวฟ้ากับดิน อยู่ที่นี่แล้วมีความสุข ชาวมุสลิมที่นี่เขามีน้ำใจดีจริงๆ คนแก่ยกมือไหว้ผมมาก่อน แล้วพูดว่า เจริญธรรม ผมมอง

มากับยกมือไหว้เกือบไม่ทัน” (นายพงษ์สิน ลำเจียกเทศ)

♥ “ครูครับ...บรรยากาศที่นี่สุดจะบรรยาย ผิดคาดกับที่คิดไว้ กิจกรรมสนุกมีสาระ รู้สึกชีวิตมีคุณค่าที่ได้ทำงาน แต่อยู่บ้านแม่ไม่ให้ทำอะไรเลยเบื่อ ชอบที่นี่มากเลย” (นายชนดล อาศิรพจนกุล) คุณแม่ของชนดลสารภาพกับครูศิริภรณ์ว่า “ดิฉันรู้สึกผิดที่ไม่ได้มอบหมายงานอะไรให้ลูกรับผิดชอบในบ้าน”

♥ “กิจกรรมภาคฤดูร้อน “พ่อแม่คือพระอรหันต์ของลูก” ผมรักแม่มากยิ่งขึ้น น้ำตา

ซึมเลยครับ คิดถึงแม่มาก แม่ยังไม่สบายอยู่...แม่ผมป่วยเป็นโรคไตครับ” (นายกิจจา อภิบาลบริรักษ์) รักแม่ต้องกลับไปกราบแทบเท้าแม่และทำความดีกับแม่ให้มากขึ้นอีก หนูเป็นเด็กดีอยู่แล้ว ครูเชื่อมั่นในตัวหนู

♥ “ทุกคนในบ้านชม...แปลกใจมากที่ลูกเกิดเปลี่ยนไปเป็นคนละคนเลย ที่ไปค่ายได้อะไรดี๊ยะ เยอะ อยากให้ทุกคนได้ไปสัมผัส อยากชวนครอบครัวไป” (นางสาวกมลเนตร วิจักษณ์พันธ์)

♥ “มีความสุขมาก อยากกลับไป

★ นั่นอีก วันกลับร้องไห้ ปีหน้าจัดค่ายจะไปอีก” (นางสาวชิตชนก จิวพัฒน์กุล)

♥ คุณแม่หมุแฮม (น.ส.สุดาพิมพ์ สรรสุชาติ) เล่าว่า “หมูแฮมโทรหาคุณพ่อว่าดีใจที่ได้เห็นควาย แต่สิ่งแวดล้อมไม่สบายเหมือนอยู่ที่บ้าน” คุณพ่อได้ให้กำลังใจลูกบอกว่า “ลูกต้องอยู่ได้ ทำได้ ลูกมีโอกาสที่ดีได้มาประสบการณ์เช่นนี้”

ทรัพย์สินแท้กับความตาย

“ชีวิตมิได้ยาวไกลสุดปลายฟ้า
เสาะแสวงหาเงินทองของนอกกาย
ในวันสุดท้ายสิ้นลมหายใจ
สิ่งที่ได้แค่บุญบาปมิใช่หรือ ”

ช่วงหนึ่งของชีวิตที่ผมได้พบเห็นความตาย เหมือนความตายได้มานั่งพูดคุยอยู่ข้างกาย ห้วงเวลานั้นแม่ผมเกิดล้มป่วยด้วยเหตุมะเร็งลูกกลม ต้องเข้าพักนอนรักษาตัวในโรงพยาบาลศูนย์มะเร็ง ผมอยู่เฝ้าไข้ข้างกายแม่ตลอดเวลา ความหวังที่แม่จะรอดมีน้อยมาก ในขณะที่โหมหน้าความตาย ปรากฏเห็นเด่นชัดมากเลย

คนไข้รายหนึ่งเป็นมะเร็งปอด นอนรักษาอยู่ห้องข้างติดกับแม่ ช่วงเย็นผมมองผ่านประตู หน้าห้องเข้าไป เห็นคนไข้ล้ารอกเลือดออกมานองพื้น พยาบาลต้องรีบเอากระถันมารอง และเช็ดถู พื้นเป็นการใหญ่ ตกตึกเสียงลูกหลานสะอื้นให้ดังแว่วผ่านฝาผนังห้องมา แม่บอกได้ยินแล้วก็หดหูใจ

รุ่งเช้าญาติๆ คนไข้มาอยู่กันเต็มหน้าห้อง บางคนนั่งเช็ดน้ำตา ผมเดินผ่านพวกเขาด้วยความรู้สึกเศร้าใจ พอสายลั๊กพักทุกคนก็หายไป ผมมองผ่านเข้าไปในห้องคนไข้ เห็นแต่แม่บ้าน ทำความสะอาดเช็ดถูพื้นด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ ความตายได้พาชายผู้ทุกข์ทรมานจากมะเร็งปอดจากไปแล้ว

... ..

ชีวิตที่แหวดล้อมไปด้วยคนเจ็บและคนตาย มันทำให้ผมได้คิดว่าสุดท้ายชีวิตก็เท่านี้ ในยามที่ร่างกายแข็งแรงทุกคนต่างมุ่งมั่งมหาเงิน ไม่เคยใส่ใจดูแลสุขภาพ พอล้มป่วยกลับไม่มีใครคิดถึงเงิน ทุกคนโหยหาชีวิตที่แข็งแรงกลับคืนมา แต่คิดได้มันก็สายไปเสียแล้ว เราทำลายชีวิตไปกับการหาเงิน แต่สุดท้ายเมื่อสิ้นใจเงินสักบาทเราก็ก็นำไปไม่ได้

ผมต้องใช้ชีวิตอยู่ข้างกายแม่เป็นเดือน ญาติพี่น้องเวียนกันมาเยี่ยมแม่ พวกเขาซื้อของกินมามากมาย มีทั้งนม ขนม ผลไม้ ฯลฯ แต่แม่ก็กินได้น้อยมาก คนที่กินเหลกลาญกลับเป็นผม มันก็น่าแปลก ในยามที่แม่แข็งแรงกินได้เต็มที่ ญาติพี่น้องกลับไม่ซื้อของกินมาให้มากมายเช่นนี้ แต่กลับซื้อมาตอนแม่ล้มป่วยกินอาหารได้แค่น้อยนิด มันก็น่าแปลกเหมือนกัน **ในวันที่แต่ละคนสุข**

กายสบายใจ เราไม่เคยคิดถึงใคร ไม่ซื้อหาข้าวของไปให้ใคร แต่ในวันที่เราล้มเจ็บหรือคนที่เรารักล้มป่วย เรากลับคิดถึงใครมากมาย โหยหาความรักและความหวังโย

บางคนในยามที่พ่อแม่ยังมีลมหายใจ ไม่เคยเอาใจใส่ไม่เคยซื้อหาอะไรมาให้ แต่หลังจากท่านจากไปกลับซื้อของมาเช่นไหว้ได้ทุกปี ทว่ามันไม่ช่วยให้อะไรดีขึ้นเลย เป็นแค่ปลอบใจตัวเองให้ไม่รู้สึกลึกผิดที่ไม่เคยให้อะไรกับพ่อแม่เลยในช่วงท่านยังมีชีวิต

ไปงานศพ หรือยื่นไว้อาลัยหน้าหลุมศพยามใดเราควรที่จะได้คิด สุดท้ายชีวิตเราก็เหลือแค่ขี้เถ้า วัตถุมากมายที่เสาะแสวงหามาสุดท้ายก็ทิ้งไว้กับโลกใบนี้ เงินพันล้าน บ้านหลังใหญ่ รถหลายคัน หลังสิ้นลมหายใจไม่เคยมีใครเอาติดตัวไปได้ แค่เหรียญบาทที่เขยัดใส่ปากก่อนเผายังคงอยู่กับขี้เถ้า

สังคมโลกทุนนิยมปลุกปั่นให้คนเรากระสัน อยากรวย อยากมีของกินของใช้แพงๆ อยากเป็นคนทีเลิศหรูในสังคม เราจึงปักหัวดิ่งลงเหวโลกีย์ มีชีวิตอยู่กับการแก่งแย่งแข่งขันไปวันๆ ไม่เคยได้หันมาถามใจตนว่าชีวิตเราเกิดมาทำไม?

นี่คงไม่ใช่ชาติแรกที่เราเกิดมาใช้ชีวิตบนโลกใบนี้ แต่ก็ไม่มีการหาคำตอบได้ว่าเราเวียนเกิด-ตายในกระแสนิรันดร์แห่งวัฏสงสารนี้ยาวนานเท่าใด เราไม่สามารถค้นหาคำตอบหลังการเกิด เช่นเดียวกับที่เราไม่รู้อนาคตของตนในวันพรุ่งนี้ แต่เรากำหนดชีวิตตนเองได้ในปัจจุบัน และกรรมในปัจจุบันนี้จะเป็นตัวกำหนดชีวิตเราในอนาคต ทั้งอนาคตอันใกล้และอนาคตหลังสิ้นใจ

หลังจากเราก้าวผ่านประตูแห่งความตาย ลมยศชื่อเสียงมากมาย ก็ไร้ความหมาย ญาติพี่น้องมากมาย ลูกหลานทั้งหลายช่วยเราได้ก็แค่หลังน้ำตาอาลัย แต่สิ่งที่ติดตามจิตวิญญาณเราไปทุกภพทุกชาติ เป็นทรัพย์แท้ของจิตวิญญาณเราคือ กรรมดี กรรมชั่ว เราทำกรรมใดไว้มาก กรรมนั้นก็จะเป็ญดุจนาวนำพาจิตวิญญาณเราล่องลอยไปตามสายธารแห่งวิบากกรรม

